

Chu phu nhân lập tức lắc đầu: "Ngươi đây là lười! Thể lực cùng giường kỹ của ngươi đã liên tục năm lần bị đánh giá là dưới trung bình. Nói như vậy, rất nhiều quý công tử sẽ không đến nhà ngươi cầu hôn." Vị học sinh tương đối không ngoan không nghe lời, cảm kỳ thư họa có thể đánh giá là thượng giai, mỗi lần khóa giường kỹ luôn là có thể lười biếng liên lười biếng. Nếu không phải mẫu thân nàng sinh thất tử bốn nữ, chỉ chết non một đứa, chứng minh đời sau của huyết mạch này rất cao, năng lực sinh dục cường đại, về sau nàng chỉ có thể gả cho nam nhân có thân phận và gia thế cao hơn nàng.

Đỗ Kiều Kiều chớp chớp mắt, khuôn mặt nhỏ là chã chực khóc: "Chu phu nhân, ta nhất định sẽ nỗ lực."

Nữ nhân là công cụ tiết dục cùng công cụ sinh sản cho nam nhân, chỉ là nữ nhân nơi này cũng không phải hoàn toàn không có năng lực phản kháng. Nữ nhân có năng lực mãnh liệt tự ám chỉ không sinh, cho nên cho dù bị cưỡng bạo mang thai, thai nhi cũng sẽ nhanh chóng chảy mất, cho nên nam nhân muốn có đời sau sinh ra nhất định phải cưới nữ nhân, cho nữ nhân hưởng thụ đủ dục dăng cùng vật chất. Giá trị con người của nữ nhân nơi này thứ nhất ở chỗ thân thể năng khỏe mạnh, có thể sinh rất nhiều hài tử không dễ dàng chết non; thứ hai ở chỗ năng có thể trấn an hôn phu của nàng, kim hãm thiên tính tranh đấu của nam nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Chương 2: Nữ nhân như sủng vật như kiều hoa

Editor: Yuki

Chạng vạng, cưỡi xe ngựa nhà mình trở lại phủ tướng quân Trần Nam, Đỗ Kiều Kiều đến bái kiến phụ thân của mình.

"Kiều Kiều, ba ngày sau là đại thọ 60 của lão Vương gia An Dương con cháu bị gì chưa?" Tướng quân Trần Nam đã qua tuổi bốn mươi nhỏ giọng hỏi tiểu nữ nhi, ra hiệu hạ nhân mau dâng nước trà và điểm tâm lên cho cô nương. Sau khi thể tử Thu Hương sinh cho ông hai đứa nhi tử, lại ngoài ý muốn sinh một nữ nhi cho ông, làm ông hết sức kinh hi (kinh ngạc + vui mừng). Nữ nhi là huyết mạch đời thứ ba tuyệt đối bảo đảm, vào thời điểm ấy còn quan trọng hơn nhi tử.

"Phụ thân, bức tranh trăm thọ chỉ còn có một chữ nữ nhi chưa thêu xong, nhất định có thể hoàn thành trước ngày sinh của lão Vương gia." Đỗ Kiều Kiều cười trả lời nói. Người sống lâu ở nơi này khoảng trên dưới năm mươi tuổi.

Xưa nay hiếm người sống tới 60, người sống đến 60 tuổi sẽ làm đại thọ 60, bạn bè thân thích đều sẽ đến hưởng phúc khí.

"Ừm, ngày kia, con phải cảnh giác cao độ với nhiều người đó." Tướng quân Trần Nam thực hàm súc mà nói. Loại chuyện đáng mừng trong cuộc sống thế này, mọi người đều sẽ dẫn hài tử của mình theo. Đây là dịp để khoe đời sau, cũng là để bọn nhỏ có tuổi tác thích hợp thân thiết. Bởi vì nữ nhân không tự nguyện mang thai có thể sẽ bị sanh non, cho nên việc môn đăng hộ đối rất quan trọng, nhưng ý nguyện của các nữ nhân cũng không thể bỏ qua.

"Con đã biết, phụ thân." Đỗ Kiều Kiều ngậm miệng gật gật đầu. Tuy rằng quyền lực của nam nhân rất lớn, nhưng trên hôn nhân quyền lựa chọn của nữ nhân lớn hơn nửa một ít.

Chờ sau khi hai vị ca ca trở về, người một nhà bắt đầu dùng bữa. Mẫu thân Lâm Thu Nương của Đỗ Kiều Kiều có ba vị trượng phu, tháng này sống bên vị trượng phu thứ hai.

○○○

"Đêm nay dùng lau dầu vùng, ta muốn ngủ sớm một chút." Đỗ Kiều Kiều dặn dò gã sai vặt Tiểu An bên người. Bởi vì là hoạn quan, cho nên nàng không ngại bọn họ hầu hạ nàng tắm gội thay quần áo.

Tiểu An nhanh chóng bưng hộp nữ công mạ vàng vào nói: "Cô nương, đây là do phu nhân và nữ tiên sinh nhiều lần dặn dò, tiểu nhân không làm sẽ bị phạt nặng."

"Ta không nói thì ai biết chứ?" Đỗ Kiều Kiều không kiên nhẫn mà đứng dậy từ bồn tắm, đuổi tay với Đại An.

Đại An lập tức đuổi tay nâng Đỗ Kiều Kiều đi từ bồn tắm, lấy khăn lông mềm mại đặt ở bên cạnh thật cẩn thận chà lau bọt nước trên người Đỗ Kiều Kiều, giống như sợ c mình mạnh tay hoặc là khăn lông thô ráp, xúc phạm tới da thịt trơn mềm như mỡ đông của nàng.

"Cô nương, phải thật thơm ạ. Nếu mùi thơm trên cơ thể của người thực nhạt, quân sự Hà Công Công trong viện liền biết tiểu nhân lừa dối không có hầu hạ cô nương." Tiểu An khiếp đảm mà nói, khom lưng khom người với Đỗ Kiều Kiều.

"Ai, thật phiền phức." Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ nói, đi đến bên cạnh giường bò lên nệm tơ vàng. Nam nhân hy vọng bề ngoài và dáng người của nữ nhân có thể sinh hài tử cũng phải thật xinh đẹp, cho nên sẽ tỉ mỉ chăm sóc nữ nhân. Đối với cô nữ nhi nhà nghèo mà nói, nuôi một nữ nhi da trắng mũ mào và dáng người tốt cũng thế thu được mười mấy phần tiền trong tài sản của thông gia cho nhà mình.

Sau khi Đỗ Kiều Kiều nằm sấp xuống, Tiểu An bắt đầu xán tay áo rửa tay sạch sẽ, mở hộp gỗ mạ vàng ra, lấy một bình sứ trắng cổ dài từ bên trong ra, búng nút gỗ đỏ một ít chất lỏng màu lục đậm lên phía sau lưng Đỗ Kiều Kiều. Duỗi tay tán ra mùi thơm ngào ngạt của chất lỏng sền sệt rồi chậm rãi lau xuống, hần bắt đầu dùng sức mát xa. Đây là dầu vùng dưỡng da tổ tuyền của phu nhân, sau khi có nương ba tuổi bắt đầu bôi lên da mỗi ngày, bôi quanh năm suốt tháng, dầu vùng thấm thấu vào bảo vệ da thịt hòa hợp với mùi thân thể của cô nương, trở thành mùi hương cơ thể riêng biệt của cô nương.

"Cô nương, da của người bóng loáng mềm mại như nước, các cô gia tương lai nhất định yêu thích không buông tay." Tiểu An khen nói, hần may mắn có thể hầu hạ bên người cô nương, còn có thể vuốt ve đến thân thể trắng nõn trơn bóng không lưu dấu tay của cô nương.

"Ha ha." Đỗ Kiều Kiều ngoài cười nhưng trong không cười mà ha ha hai tiếng.CMN, nam nhân vì hưởng thụ mà tỉ mỉ nuôi dưỡng nữ nhân, không khác việc nuôi dưỡng sủng vật mấy.

Sau cổ, vai ngọc, lưng tuyết, tay trắng, ngon tay nhỏ nhắn, eo nhỏ, mông mềm, chân thon, ngón chân, Đại An Tiểu An lần lượt bôi dầu vùng, ngay cả ngón chân của Đỗ Kiều Kiều cũng không buông tha.

Lúc nhỏ dầu vùng lên nụ hoa đã bắt đầu phát dục của nàng. Đỗ Kiều Kiều xấu hổ mà đẩy tay Tiểu An ra: "Nơi này ta tự lau." Lúc nàng bảy tuổi Đại Tiểu An vào hầu hạ bên người nàng, nàng biết được toàn bộ công dụng của bọn họ từ chỗ quân sự Hà Công Công. Chỉ là, nàng có được ký ức kiếp trước, vĩnh viễn đều không thể tiếp nhận bọn họ giống như nữ nhân nơi này.

"Cô nương lại không cần chúng ta hầu hạ sao?" Tiểu An như sắp khóc nhìn Đỗ Kiều Kiều, một đôi mắt to dần dần ngưng tụ hơi nước lại. Huynh đệ bọn họ là hoạn quan, dù là lúc nào cũng phải hầu hạ nữ chủ nhân, bao gồm cả như về sau các cô gia không ở bên người nữ chủ nhân, lúc thân thể nữ chủ nhân có nhu cầu.

"Chỉ có nơi này và nơi đó thôi." Đỗ Kiều Kiều đứng dậy tự đổ một chút dầu vùng bắt đầu xoa bóp nụ hoa bắt đầu hơi nhú ra của mình, chờ dầu vùng nơi đó dần dần bị lau khô, lại những dầu vùng xoa bóp giữa hai chân.

Mỗi lần như vậy, nàng đều vô cùng chán ghét nam nhân thế giới này. Thật mẹ nó đáng chết! Nàng tỉ mỉ bảo dưỡng thân thể của mình cuối cùng chính là vì thỏa mãn yêu thích của nam

nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 3: Cô nương thực quý giá, là nữ nhân mà mọi nhà đều mong ước

Editor: Yuki

Ngày An lão Vương già lâm đại thọ 60, trong phủ kín người hết chỗ. Trước viện dòng người chen chúc xô đẩy, hoa viên sau viện, các quý phu nhân ung dung dẫn theo hài tử của mình dạo chơi công viên, là đề hài tử không lớn tuổi hơn nhau lắm quen biết.

Cho dù có rất nhiều thiếu niên đã có chút lớn tuổi theo từng người phụ thân xã giao ở trước viện, nhưng sau hoa viên vẫn có nhiều nam đồng, nữ hài rõ ràng rất ít.

Luật pháp hoàng triều Đại Khánh quy định, nữ tử trước mười sáu tuổi không được kết hôn lần đầu, phụ thân sẽ bị phạt rất nhiều tiền, đánh năm mươi cây, nữ tử của quan phủ phải xuất giá theo vị hôn phu đã được chỉ định, cho nên đa số các thiếu nữ mười ba mười bốn tuổi đều chọn ra một vị hôn phu đầu tiên, ở nhà chuẩn bị một hai năm liền xuất giá.

Mượn việc kinh thành rất khó có yến tiệc lớn như thế, rất nhiều quý phu nhân đều dẫn theo nhi tử hoặc là tôn tử của mình tìm cơ hội tiến đến gần bắt chuyện với quý phu nhân dẫn theo nhi nữ hoặc tôn nữ. Thế giới này nam nhân luôn nhiều hơn nữ nhân, nữ nhân không lo gả, chỉ cần có thể sinh, người mù kẻ điếc người què đều có người muốn cướp; nam nhân khó cưới vợ, thậm chí rất nhiều khu xa xôi một nữ mười phu, nam tử giết người đoạt thể, nam tử dành tiền nửa đời để thuê vợ sinh con.

Đỗ Kiều Kiều mười tuổi, đã có thể bắt đầu chậm rãi chọn lựa hôn phu. Tướng quân Trần Nam và phu nhân Lưu thị bắt đầu dẫn nữ nhi tới chỗ cái tiểu công tử môn đăng hộ đối, đồng đạo phu nhân cũng bắt đầu nạp Đỗ Kiều Kiều vào phạm vi người tức phụ mà mình chọn.

Đỗ Kiều Kiều thực chán ghét ánh mắt những phu nhân đó nhìn mình. Xem nẫu thân nàng mấy sinh con giỏi, hài tử còn sống là do trên cao ban tặng, nàng trong mắt người khác chính là một heo mẹ nhỏ có thể sinh, sinh thẳng nhai con có khả năng sống còn cao, dung mạo tài tình lại không tới.

"Nương, nữ nhi quá mót, xin cho nữ nhi cáo lui." Đỗ Kiều Kiều thấp giọng nói với mẫu thân Lưu phu nhân. Bởi vì nữ nhân gả nhiều phu, cho nên sau khi nữ nhân xuất giá không theo họ phu, mà vẫn luôn họ phụ.

"Đi sớm về sớm, đừng chậm trễ chư vị phu nhân." Khuôn mặt trắng nõn đẹp đẽ, Lưu phu nhân và phu nhân trung niên có thân thể hơi béo vẻ mặt mỉm cười thấp giọng dặn dò nói, mặt khác lệnh gã sai vặt Đại An lại đây đi theo hầu hạ cô nương. Đời niếm kiêu ngạo đáng giá nhất của bà chính là sinh bảy con bốn nữ, chỉ chết non một hài tử. Nếu bà không có cảm giác sai mà nói, trong bụng bà lại mang một đứa. Tam tướng công chỉ có một nhi tử, bà hy vọng cái thai là nữ nhi, hơn nữa còn là của Tam tướng công.

Thước tha thì lễ cáo tội xin lỗi không tiếp được với chư vị phu nhân, Đỗ Kiều Kiều dẫn theo Đại An thoát khỏi vòng vây làm nàng khó chịu, đến chỗ ít người thông khí.

"Thật là chán ghét muốn chết." Đỗ Kiều Kiều oán giận nói với gã sai vặt tâm phúc của mình. Những phu nhân đó dẫn theo thiếu niên nam đồng bên người mỗi người đều mi thanh mục tú trắng ngần, tựa như một đám không tước sắp rún cánh xèo đuôi, nhưng nàng có thể có hứng thú cưới gả với đám học sinh tiểu học đó sao?

"Cô nương, đám tiểu công tử đó không phải đệ tử quan lớn cũng là đời sau danh môn, nhìn đều là người tri thức hiểu lễ nghĩa (Yuki: *Quý*) ôn hòa rộng rãi, sao cô nương không chọn lựa mấy người để tướng quân và phu nhân đi tìm hiểu tính tình của bọn họ chứ?" Đại An khó hiểu hỏi. Thế giới này nam nhân không được đó kỹ.

Không sợ chia ít, chỉ sợ chia không đều, nam nhân tính tình ghen tị lại không tốt sẽ ảnh hưởng nghiêm trọng tới thể tử và hài tử sinh ra cho vị hôn phu khác, như vậy nam nhân lại nhiều thêm, hoàng triều quốc gia lập tức sẽ bùng nổ náo động.

"Ha ha, lòng ta nguoi không hiểu." Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ nói, cúi đầu đá hòn đá nhỏ dưới chân. Ở thế giới nam tôn này, sinh sống mười năm trong thế giới nữ tử nhiều phu, nàng dần dần bị tẩy não, tán thành nhiều phu, chính là nàng không nghĩ quá bị đồng đạo hôn phu nuôi dưỡng như heo mẹ, nửa đời sau đều đang mang thai và sinh sinh sinh sống qua ngày.

Tháng tám, ve sầu trên cành liễu kêu to, hương khí thoai nhẹ theo gió, hoa sen trong hồ lay động đón gió, lá sen nhộn nhạo dao động. Đỗ Kiều Kiều vui vẻ thoai mái tản bộ dọc theo bên hồ, ngồi xõm bên hồ rút mấy hoa sen chộp vào trong tay chơi đùa.

"Bàn tay mềm như tuyết, cánh tay trắng như ngó sen, mỹ nhân thước tha như liễu, kiêu nhan mỉm cười đẹp hơn sen. Xin hỏi cô nương là thiên kim tiểu thư nhà ai, tại hạ là Chu Tín An nhi tử của Chu Ngự sử, chẳng biết có được may mắn kết bạn cùng cô nương không?" Vài tên thiếu niên đi tới trước mặt, trong đó có một vị đi mau vài bước chào đón chấp tay thi lễ. Nam nhiều nữ thiếu làm từ nhỏ nam nhân đã biết, chỉ cần nhìn trúng cô nương môn đăng hộ đối với nhà mình, phải lớn mật tiến lên đến gần, tranh thủ lưu lại ấn tượng tốt ở trong lòng cô nương. Nếu tương lai hôn sự thành, mình trở thành hôn phu đầu tiên của cô nương, là có thể dựa vào vẻ điểm ấn tượng tốt này chiếm thêm một phần trong lòng cô nương.

Đây là nàng bị hấn nhất kiến chung tình sao?

Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc một chút, đứng lên thoai mái hào phóng mà đánh giá thiếu niên lang chấp tay thi lễ với mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 4: Bốn vạn cây xanh chung một bụi..

Editor: Yuki

Hắn mười ba bốn tuổi, khuôn mặt thanh nhã thanh tú, quả thực là thiếu niên tuấn mỹ nho nhã.

Đỗ Kiều Kiều nâng hoa sen quý gởi thi lễ: "Chu công tử, mạnh khỏe, thiếp là nữ nhi của tướng quân Trần Nam—Đỗ Hi Niên." Nàng chán ghét tự xưng là thiếp, đây là khiêm xưng của nữ nhân nơi này, nàng ở bên ngoài không như vậy, người khác chỉ biết nói nàng không có giáo dưỡng, gia phong không tốt.

"Đỗ cô nương," Chu Tín An mỉm cười lại chào hỏi lần nữa, một đôi mắt đen sáng ngời có thần mà tỉ mỉ nhìn Đỗ Kiều Kiều. Làn da nàng vô cùng trắng nõn, đầu tiên rất khiến người khác thích; đi đến gần, một mùi thơm ngào ngạt cao nhã của cơ thể xông vào mũi, làm hắn nghe được trái tim loạn nhảy; tóc nàng đen mềm mại, tóc mái cong cong, mày liễu như mực họa, mắt đen như điểm son, c miệng anh đào nhỏ nhắn cực kỳ hồng nhuận, không biết có phải lau son môi hay không; hai má nàng trong trắng lộ ra hồng hồng sáng trong, còn mang theo nét bánh bao thực rõ ràng của trẻ con.

Rõ ràng không phải cổ đại ở kiếp trước, cổ tình lễ nghi chi bang lại giống với cổ đại của kiếp trước, lễ tiết rất nhiều.

Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ mà đáp lễ, sau đó nói: "Thiếp không quấy rầy Chu công tử và chư vị công tử đạo vườn." Nói xong, nàng rũ mi rũ mắt mà khom người với bọn công tử khác, từ từ đi qua bên người bọn họ. Nàng mới mười tuổi, nếu bọn họ sinh ra hứng thú với nàng căn bản là có sở thích luyện đồng.

"Đỗ cô nương, sao người không cùng chúng ta dạo chơi hậu viên một vòng?" Chu Tín An chạy nhanh đuổi tay ngăn lại. Cơ hội nam tử có thể cùng dưỡng nữ nhi ở khuê phòng nhà người khác tiếp xúc gần gũi chỉ có ở loại tiệc mừng thọ quan lớn hoặc hôn lễ thế gia này.

Thiếu niên áo lam phía sau Chu Tín An trêu ghẹo nói: "Đỗ cô nương, đại ca ta rất ít chủ động mời cô nương đó." Hắn không biểu cảm tiến lên hai bước, cẩn thận đánh giá vị nữ nhi của tướng quân này. Phụ thân của anh em cùng mẹ cùng cưới một thể tử thường là câu chuyện mọi người ca tụng.

"Xin lỗi, thiếp ra đây đã lâu, e sợ gia mẫu sẽ lo lắng, chỉ có thể cô phụ tấm lòng của chu đại công tử." Đỗ Kiều Kiều thần nhiên nói. Mặc kệ là nữ nhân tầng lớp nào, ở trong mắt nam nhân đều là công cụ tiết dục cùng sinh sản đời sau, các nam nhân hết sức khinh thường nữ nhân, là vì làm nữ nhân cam tâm tình nguyện sinh hài tử cho bọn họ, bọn họ luôn biểu hiện thật sự che chở nữ nhân.

Rất khó được nhìn thấy cô nương nũng nịu phàn nộn như vậy, sao lại có thể dễ dàng rời khỏi như vậy?

Thiếu niên áo lam chưa từ bỏ ý định nói: "Dù sao chúng ta cũng không có việc gì, không bằng hộ tống cô nương trở về đi. Nói không chừng mẫu thân nhà của chúng ta vừa lúc nói chuyện phiếm với mẫu thân người."

"Đúng vậy, dù sao chúng ta cũng không có việc gì, liền cùng nhau hộ tống cô nương trở về." Một khác vài vị thiếu niên cũng ồ ào, sôi nổi tiến lên vây quanh Đỗ Kiều Kiều. Thật là một nữ đồng tuyết trắng phàn nộn xinh đẹp, lại qua hai ba năm đã có thể nghị hôn.

"Thiếp không dám làm phiền các vị công tử, cáo từ." Đỗ Kiều Kiều tâm tình buồn bực mà nói từ chối. Tình cảnh này thấy thế nào đều là một đám ăn chơi trác táng đùa giỡn nữ nhân, nhưng ở thế giới này, chỉ cần không động tay động chân đối với nữ nhân, thế nhân vẫn là thực duy trì, bởi vì nam nhiều nữ thiếu, nếu phần lớn nam nhân không chủ động truy đuổi nữ nhân, đời này đều phải đánh quang côn tuyệt hậu tự.

"Tấm lòng vàng của nữ nhi tướng quân thật cao, không chỉ không coi trọng nhi tử Ngự Sử, cũng không coi trọng bất cứ người nào trong chúng ta." Giọng nói thanh lãnh đột nhiên vang lên, bên trong tràn ngập khinh thường và ác ý.

Đỗ Kiều Kiều hơi hơi sững sốt, nhìn phía nam tử lên tiếng, chỉ thấy hắn đứng ở ba bốn mét ngoài không có tới vây quanh, mặc áo dài xanh nhạt, đầu đội mũ vàng khảm ngọc, khuôn mặt trắng nõn thanh dật, hai mắt lạnh như sao lạnh, mũi cao ngay thẳng, môi mỏng đỏ nhạt, thân hình cao gầy, vòng eo thẳng tắp như kính tủng.

Hắn là ai? Dung mạo đáng người của nữ nam này tập hợp tất cả lựa chọn tốt nhất trong tầng lớp quý tộc(nam nhân lại xấu xí, chỉ cần có tiền có quyền, liên tục mấy thế hệ cưới thế tử xinh đẹp, về ngoài của đời sau sẽ được thăng cấp).

"Vị công tử này nói đùa." Nàng khiêm tốn có lễ mà nói, gạt đầu một cái với đối phương, vòng qua những người bọn họ.

Trông thấy nàng không chút nào lưu luyến mà rời đi, thiếu niên áo lam kinh ngạc mà kêu lên: "Đại ca, Tử Phong, nàng lại có thể không chút hứng thú với hai người các người." Đại ca Chu Tín An cùng mẹ khác cha của hắn ôn tồn lễ độ, biểu ca Nhan Tử Phong của hắn thanh lãnh kiêu ngạo, hai người một người như thanh trúc một người như tuyết tùng, nữ nam tử có khí chất hoàn toàn khác biệt. Cô nương gặp qua bọn họ, không phải thích Chu Tín An dịu dàng, cũng là si mê Nhan Tử Phong lạnh nhạt, hắn lần đầu tiên nhìn đến cô nương hoàn toàn làm lơ bọn họ. Có lẽ là cô nương tuổi còn nhỏ, không hiểu đến thưởng thức mỹ nam đi.

"Tiểu cô nương này rất thú vị, không phải sao?" Chu Tín An cười nói, xoay mặt nhìn Nhan Tử Phong, ném một ánh mắt khiêu chiến tới đối phương.

Tiểu cô nương này xem qua dung mạo bọn họ, ánh mắt bình tĩnh, hoàn toàn không có kinh diễm. Hai bọn họ cùng tuổi, thường ít ra ngoài cùng phụ thân và nhóm bằng hữu tốt, không biết nếu truy đuổi cùng một cô nương, ai có thể trở thành hôn phu đầu tiên của nàng, ai có thể trở thành phụ thân đưa bé đầu tiên của nàng.

Về mặt Nhan Tử Phong bình tĩnh, không có trả lời, chỉ là đôi mắt sao lạnh hiện lên một chút nghiền ngẫm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5: Nữ tử cần gả ba lần

Editor: Yuki.

Đỗ Kiều Kiều không biết bọn công tử thiếu niên cũng đánh giá nàng, nói thật, trước khi nàng xuyên qua xem qua vô số hình ảnh mỹ nam cũng xem qua không ít ảnh thần tượng, lão thật tươi, tiểu thật tươi trong và ngoài nước đều nhìn đến phát mệt, thật đúng là không cảm thấy mỹ nam nơi này có cái gì hấp dẫn nàng. Trở lại bên người mẫu thân đưa hoa sen đã ngắt tới cho mẫu thân và vị phu nhân khác, nàng lập tức nhận được một tràng khen ngợi.

Nữ hài mười tuổi có thể chậm rãi chọn vị hôn phu. Trần Nam tướng quân và thế tử Chu phu nhân chỉ dặn dò Đỗ Kiều Kiều, hôn phu thứ nhất và thứ hai cần phải do cha mẹ chọn lựa, hôn phu thứ ba nàng có thể tự chọn. Nếu nàng có thể đối xử công bằng với hôn phu của mình, như vậy tái giá với vài người nữa cũng không sao.

Đỗ Kiều Kiều nghe được trong lòng điên cuồng đổ mồ hôi. Chẳng lẽ nàng nhất định phải giống với nữ nhân dân bản xứ gả một gả hai gả cả ba lần?

"Cha, nương, ta có thể chỉ gả cho một vị hôn phu hay không?" Nàng dùng giọng điệu thực non nớt khờ dại hỏi. Nàng thấy tất cả nữ nhân chung quanh đều có nhiều phu, cho nên nàng không xác định nguyện vọng chỉ muốn một vị hôn phu của mình có thể thực hiện hay không.

"Đưa nhỏ ngọc, nữ nhân nhiều phu là luật pháp quy định, bất luận một nữ tử nào đều phải tuân thủ." Chu phu nhân lộ vẻ mặt cảm khái vuốt đỉnh đầu nữ nhi.

Nhiều hôn phu, đối với nữ nhân mà nói thật ra cũng là một loại gánh nặng; không ngừng sinh hài tử, dùng nhiều đồ bổ dưỡng cũng không thể bổ lại những gì thân thể đã hao tổn.

"Kiều Kiều, thế gian này nam tử nhiều nữ tử ít, nữ tử chỉ gả cho một hôn phu, những nam nhân không cưới được thế tử đó sẽ gặp bội lằn nam tử cưới được thế tử. Nam tử không thể tính tình táo bạo, nam tử đoạn tử tuyệt tôn không có nỗi lo về sau, bọn họ tích tụ oán khí đến trình độ nào đó, quốc gia nhất định bùng nổ náo động." Trần Nam tướng quân lắc lắc đầu nói: "Tiền sinh của con dạy các con đọc 《sử ký》chưa?"

"Chưa từng." Đỗ Kiều Kiều cúi đầu nói. Theo nàng biết, có rất ít nữ nhân đọc sách biết chữ ở xã hội thượng lưu, 99% nữ nhân nơi này chỉ biết tài nghệ đánh đàn chơi cờ ca hát khiêu vũ này đó để lấy lòng nam nhân (đương nhiên, giường kỹ là tài nghệ mỗi một nữ nhân cần phải nắm giữ.)

"Không sợ Thiên hạ chia ít, chỉ sợ chia không đều, nam nhiều nữ thiếu đương thịnh âm suy, nếu nam tử cậy thế nhiều thế, thiên hạ nhất định đại loạn. Trước kia nam tử Đại Tần tranh thế, náo động liên tục 500 năm. Tần hoàng khai quốc lập pháp rằng, nữ tử cần gả tam phu để giải quyết nhu cầu của nam tử." Trần Nam tướng quân cảm khái nói: "Đến tận đây, nữ nhân hừng khởi chiến tranh lập tức bình ổn." Riêng hiện tượng nam tử nhiều thế vẫn tồn tại, chẳng qua cũng thông báo thiên hạ chỉ cần bị người ta phát hiện, kẻ có quyền lập tức bị bãi quan, kẻ có tiền lập tức bị cướp đoạt tiền tài sở hữu."

Muốn chỉ gả cho một người nam nhân là không có khả năng.....

Đỗ Kiều Kiều bất đắc dĩ mà từ bỏ nguyện vọng "Một đời một đôi một thế hệ" tốt đẹp.

○○○

"Kiều Kiều, thế tử của Chu Ngự sử- Hà phu nhân nói hoa hải đường phía sau hoa viên của phủ Ngự Sử đã nở, phát thiệp mời ta và con tham gia tiệc hải đường của bà ấy."

"Hà phu nhân sẽ mở hội đấu cờ, mời ta dẫn mấy tỷ muội các con theo."

"Tôn tử của quận chúa An Bình nương nương hơn trăm ngày....."

.....

Rất nhiều thời gian Đỗ Kiều Kiều đều tìm có khéo léo từ chối, xem một ít thư phụ thân chuyển đến từ trong thư phòng. Lúc không thể không tham gia, nàng cũng tận lực canh giữ ở bên người mẫu thân, tránh cho gặp gỡ một đám thiếu niên, bị các thiếu niên công khai hợp pháp mà đùa giỡn, bị bọn họ chọn lựa.

Nữ nhi của Trần Nam tướng quân bị cha mẹ nuông chiều quá mức, mắt lớn lên ở bầu trời (ý nói đòi hỏi cao ý:V), rất nhiều quý công tử chường mắt.

Nữ nhi Trần Nam tướng quân treo giá, nam nhân muốn cưới nàng cần phải có tiền sính lễ phong phú.

Hiện nay vài vị hoàng tử lần lượt đến tuổi nghị thân. Hay là ngay từ đầu chất nữ Trần Nam tướng quân đã nhắm ngay tới vị trí Hoàng Hậu tương lai?

.....

Lời đồn đãi truyền đến trong tai Đỗ Kiều Kiều, nàng ghen hờn nhìn trần trời. Đôi mắt nàng lớn lên ở bầu trời? Nàng chỉ là không muốn còn chưa thành niên đã bị mẫu thân không ngừng mang đi ra ngoài xem mắt thôi.

Nằm ở trên giường tùy ý để Tiểu An mát xa thân thể của mình, Đỗ Kiều Kiều buồn bực nói: "Là ai nói vậy?" Các bạn học mỹ nữ cùng học tập ở Xuân Thủy Viên sao? Mẫu thân của nàng và ba vị tỷ tỷ đều thật sự có thể sinh, hơn nữa cho tới bây giờ, tỉ lệ hài tử chết non cũng cực kỳ thấp, cho nên còn chưa xuất giá nàng luôn luôn là cái đinh trong mắt cái gai trong thịt của các bạn học nữ.

"Không biết, cô nương phải cẩn thận bị người phá hỏng thanh danh." Đại An ngồi ở bên cạnh lột hoa quả cho Đỗ Kiều Kiều thật cẩn thận nói.

"Ta biết." Đỗ Kiều Kiều gật đầu nói. Từ xưa nam nhân nhà cao cửa rộng phải cưới đầu cưới vợ, nên rất nhiều nữ nhân sẽ chen ép tranh đoạt cơ hội để gả cho người ưu tú hơn. Chỉ là có một ngoại lệ, đó chính là, nam tử hoàng tộc không cộng thế với nam tử khác họ, vị trí Hoàng Hậu Vương phi là củ khoai lang phòng tay giữa thế gia quý tộc—— thân thể không tốt hoặc là hiệu xuất sinh đẻ rất thấp Hoàng Hậu Vương phi thực dễ dàng chết "Ngoài ý muốn", thế gia quý tộc hiểu biết âm u trong đó nên có rất ít thiếu nữ nguyện ý gả vào hoàng thất.

Suy xét trong chốc lát, Đỗ Kiều Kiều dứt khoát nói: "Ta lập tức đi gặp phụ thân, cầu hắn định một hai mối hôn sự cho ta trước."

Đa số các hoàng tử tàn bạo rất khoe khoang lại phúc hắc âm hiểm, dính dáng đến bọn họ sẽ thực xui xẻo; nam nhân ở tầng lớp của nàng rất ít người có vẻ ngoài trường thành "dưa méo táo nứt", nàng không cần lo lắng hôn phu có dung mạo thật có lỗi xã hội. Nữ nhân nắm giữ quyền sinh đẻ, nàng cũng không cần suy xét hôn phu sẽ tàn bạo với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 6: Nữ tử nhiều phu thật ra là vì nam tử không được

Editor: Yuki

Tướng quân Trần Nam không hổ là tướng quân, hành động mạnh mẽ nhanh như gió, sau khi biết được quyết định của nữ nhi còn cảm thấy tuy nữ nhi còn nhỏ nhưng lại không bị vị trí Hoàng Hậu Vương phi vinh hoa tôn quý mê hoặc, lập tức phái thân binh đi điều tra môn đăng hộ đối, chọn các công tử có tuổi thích hợp với nữ nhi của mình—— nói thật, bởi vì ông nắm toàn bộ binh quyền ở kinh thành trong tay, cho nên không muốn bị kim thượng nghị kỵ, ngày thường không tùy tiện kết giao với triều thần, việc tìm thông gia cũng phải lo lắng suy xét thật lâu mới quyết định.

Chu phu nhân biết được tâm nguyện của nữ nhi, cũng lập tức liệt ra bảy tám người đã được mình chọn để con mình chọn ra vị hôn phu đầu tiên. Còn có vị hôn phu thứ hai, vị hôn phu thứ ba của nàng nữa, trong đó có ghi dòng họ, chị em bạn dâu phụ mẫu cùng với độ tuổi của hài tử, đều được tìm hiểu tận gốc rễ, nữ nhi già qua sẽ không chịu khổ chịu tội.

Bây giờ, hai phu thê Tướng quân Trần Nam và Chu phu nhân chọn được bốn vị công tử không tồi. Bọn họ nói sơ qua về học thức và nhân phẩm của các tiểu công tử cho nữ nhi biết,

đồng thời ra tay liên hệ với gia trưởng của đối phương, sắp xếp cho bọn nhỏ thân cận. Tuy rằng hôn sự do phụ mẫu làm chủ, nhưng nếu nữ nữ, đặc biệt là nữ hài không vui, việc hôn nhân vẫn là không thể định.

"Phụ thân, nương, ta muốn biết, bọn họ đối đãi với dòng họ của nữ tử là thế nào." Về mặt Đỗ Kiều Kiều nghiêm túc mà dò hỏi phụ mẫu. Nơi này là tuyệt đối xã hội nam tôn, phần lớn nam nhân đều có lúc cao ngạo miệt thị nữ nhân—— nam nhân chỉ đồ thể tử và nữ nhi của mình, bởi vì thể tử có thể giải trừ tình dục cho hắn, nối dõi tông đường cho hắn, nữ nhi được dạy bảo tốt thì ngày sau phụ thân có thể mang về tài phú cho phụ thân. Nhà nghèo có một nữ nhi xinh đẹp, theo vài phu quân là có thể có tiền trợ giúp gia phụ gia mẫu, cũng như giúp các vị huynh đệ lấy vợ sinh con.

Tướng quân Trần Nam kinh ngạc nói: "Vì sao lại hỏi chuyện này? Dù sao chỉ cần bọn họ trở thành vị hôn phu của con, thì tuyệt đối sẽ thương yêu con." Nữ nhân vai không thể gánh tay không thể xách, chỉ có thể dựa sự phụng dưỡng của nam nhân, còn dám hi vọng nam nhân không có quan hệ gì với bọn họ sẽ yêu quý các nàng sao?

Mẫu thân phải hầu hạ các phụ thân, nữ nữ cơ bản đều chung sống bên cạnh các phụ thân. Tuy rằng Chu phu nhân cũng là như thế, nhưng không ngại sự tìm hiểu của nữ nhi. Nghe vậy, bà dịu dàng nói: "Con lo lắng bản tính bọn họ bá đạo cao ngạo, sau khi con lớn tuổi xuống sắc sẽ ghét bỏ con sao?"

Tướng quân Trần Nam lập tức sờ sờ cái mũi, ngượng ngùng mà nhìn phía thê tử. Thế nhưng cho tới bây giờ ông vẫn chưa từng có ý nghĩ này.

"Đúng vậy, nương." Đỗ Kiều Kiều bắt đầu đi mà trả lời nói. Lúc nữ nhân được sủng ái nhất là lúc trẻ tuổi xinh đẹp, mỹ mạo nhất, năng lực sinh dục giảm xuống, sẽ bị hôn phu có quyền thế ghét bỏ. Tuy rằng các nam nhân không dám trực tiếp hù dọa, nhưng luôn có người lén lút lợi dụng quyền thế câu dẫn nữ tử trẻ tuổi xinh đẹp.

Tướng quân Trần Nam lập tức an ủi nói: "Kiều Kiều, con nghĩ quá nhiều rồi. Con là nữ nhi của ta, phụ thân con là tướng quân nắm giữ binh quyền ở kinh thành, ai dám ức hiếp con? Cho dù phụ thân không còn nữa, còn con có năm huynh trưởng và một đệ đệ, bọn họ sẽ không đứng nhìn con bị hôn phu ức hiếp." Nữ nhân có phụ thân, huynh, đệ, gia thế càng cường đại, càng không dễ bị nhà chồng nam nhân ức hiếp.

"Ha ha, phụ thân, sắc suy yếu giảm, nữ nhi luôn lo lắng này." Đỗ Kiều Kiều thần nhiên nói. Địa vị của nữ nhân nơi này còn thấp kém hơn nữ nhân ở xã hội phong kiến vào kiếp trước của nàng, nàng không thêm để ý dung mạo và địa vị của hôn phu tương lai, nhưng nhất định phải suy xét thái độ của họ đối với nữ nhân.

"Con suy xét thật sâu xa." Chu phu nhân lời kéo tay nữ nhi nói: "Con phải học tập thủ đoạn từ nữ tiên sinh thật tốt, nắm chặt chế thể xác và tinh thần của các hôn phu trong tay."

Nhìn sang hôn phu, bà cười tủm tỉm nói: "Con chỉ cần buộc trái tim của họ đến khi bọn họ khoảng ba mươi lăm tuổi, bọn họ cơ bản sẽ không thay lòng."

"Khụ khụ, Tú Nương!" Tướng quân Trần Nam lập tức nặng nề mà ho khan, đưa ra cảnh cáo.

"Vì sao vậy?" Đỗ Kiều Kiều tức khắc kinh ngạc. Nàng chưa từng nghe được cách nói như vậy.

Chu phu nhân lời kéo Đỗ Kiều Kiều đứng dậy, quay đầu nói với Tướng quân Trần Nam: "Nếu nữ nhi đã muốn nghị hôn, thiếp liền muốn truyền thụ một ít tài nghệ của nữ nhân học từ nương cho con. Thiếp dẫn con về phòng, chàng đi sắp xếp thời gian gặp gỡ từng người đi." Nói xong, bà lập tức lời kéo Đỗ Kiều Kiều hành lễ với Tướng quân Trần Nam, sau đó rời đi.

Ai.....

Tướng quân Trần Nam trơ mắt mà nhìn thê tử dẫn nữ nhi rời đi, bắt đầu đi mà vuốt vuốt râu ria.

Nam nhân khoảng ba mươi lăm tuổi sẽ mất đi năng lực sinh dục, nếu không cưới vợ sinh con trước ba lăm tuổi, đời này cơ bản sẽ không có hai tử ruột. Trái ngược với thời gian sinh dục của nam nhân, thời gian nữ nhân mang thai sinh con nhiều nhất là khoảng 55 tuổi!

Thời gian sinh dục của nữ nhân không thể bởi vì một người nam nhân mà hoang phế rớt, cho nên nữ nhân mới được phép có nhiều phu.

Nam nhân mất đi năng lực sinh dục vẫn có thể làm nam nhân như cũ, chẳng qua người ba mươi lăm ba mươi sáu tuổi, còn bằng lòng vứt bỏ thê tử già tìm nữ nhân trẻ tuổi để vui đùa không chỉ khiến nam nhân ghen ghét, mà đồng thời danh dự cũng mất sạch?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 7: Vì có gì việc hôn nhân bị cắt đứt

Editor: Yuki

Hào môn thế gia có thể tồn tại trên trăm năm ở kinh thành đều có văn hóa tỉ mỉ vững vàng, phép tắc gia pháp chặt chẽ cẩn thận, cho nên không có nhiều nam nhân hoàn toàn gặm đạp nữ nhân dưới chân. Bọn họ khinh thường nữ nhân, sẽ trực tiếp làm lơ, chứ không phải biểu hiện ra khinh thường, thái độ bất nạt.

Xem qua công văn điều tra mà phụ thân đưa cho mình, Đỗ Kiều Kiều đồng ý gặp mặt bốn thiếu niên trong công văn điều tra, chọn ra hai hoặc ba người hôn phu giữa bọn họ.

Lúc nào thiếu nữ cũng ôm ấp tình cảm đẹp như thơ. Chỉ cần dung mạo gia thế thuộc hàng đệ nhất, thiếu nữ sẽ có ấn tượng sâu đậm với vị công tử đó ngay lần gặp đầu tiên, do đó có hai phần ba vị công tử đầu tiên mà thiếu nữ gặp được sẽ trở thành vị hôn phu của họ.

Tướng quân Trần Nam sẽ cho nữ nhi của mình gặp vị công tử nào trước tiên đây? Tướng quân Trần Nam và Chu phu nhân bắt đầu âm thầm phân cao thấp bốn hộ gia đình của người ta.

Rốt cuộc làm vị hôn phu đầu tiên của nữ nhân có chỗ nào tốt?

Đầu tiên, tử cung của nữ nhân như thổ địa, số lần thai nghén hài tử càng nhiều, tuổi của mình càng lớn, tử cung càng ngày càng cứng cỏi, cho nên thể chất của hai đứa nhỏ đầu tiên của nữ nhân cơ bản là sẽ hơn những đứa nhỏ sinh ra sau—— mà hai đứa nhỏ đầu tiên kia đều phải sinh với vị hôn phu đầu tiên.

Tiếp theo, gia đình phú quý không cần lo lắng nữ tử mình không cưới được nàng dâu, người nhà nghèo thường cho dù có nữ tử cũng không thể cam đoan là sẽ có đứa cháu, cho nên nữ nhi là vật đảm bảo cho đời con cháu thứ ba của phụ thân. Cái tập tục này được truyền từ tầng lớp xã hội trước sang tầng lớp xã hội này, dần dần biến thành mặc kệ phụ thân có đứa cháu của nữ tử mình hay không, đều có quyền lợi lấy đứa con thứ hai của nữ nhi làm đứa cháu theo họ của mình, phồn vinh gia tộc của chính mình(đương nhiên,nếu phụ thân quyết định để nữ tử của nữ nhi kế thừa dòng họ của mình, như vậy chỉ biết phụ thân tương lai của đứa cháu phải tìm rất ít tiền sinh lễ).Đây là để làm cho nữ nhi đã kết hôn phải cam đoan có hai

đứa nhỏ, loại tình huống này, nữ nhân chỉ có thể sinh hai đứa với hôn phu đầu tiên của mình, vì thế mà hôn phu đầu tiên có được càng nhiều thời gian tương thân tương ái với thê tử.

Thứ ba, bởi vì đệ tử con thứ hai của con rể đầu tiên sẽ thuộc về nhà nhạc phụ, vì thế mà quan hệ của nhạc phụ và con rể đầu tiên sẽ thân mật hơn các con rể khác, hơn nữa quan hệ giữa gia tộc nhạc phụ và con rể đầu tiên cũng sẽ hơn hẳn các con rể khác.

Tướng quân Trần Nam nói với Đỗ Kiều Kiều, tuy rằng nàng có huynh trưởng của hai phụ thân khác với mẫu thân, nhưng bọn họ đều tham gia quân ngũ. Tướng quân khó tránh khỏi việc tử trận, cho nên đứa con thứ hai của Kiều Kiều nhất định phải thuộc về Đỗ gia.

Đỗ Kiều Kiều đã quen với việc nam nhân nơi này coi nữ nhân như công cụ sinh dục, nghe vậy thực bình tĩnh, tỏ vẻ hết thảy đều nghe phụ thân.

Bản phận của nữ nhân ở thế giới này là hầu hạ và sinh con cái cho nam nhân. Trước khi nữ nhân xuất giá sẽ do gia đình nuôi, sau khi xuất giá có nhóm hôn phu nuôi, lúc tuổi già nếu hôn phu không còn thì sẽ có đám con cái nuôi nấng....với loại này, nữ nhân không có bao nhiêu tiền tài và quyền lực.

Tướng quân Trần Nam thực thương yêu Đỗ Kiều Kiều, mỗi tháng cho Đỗ Kiều Kiều năm lượng tiền tiêu vặt để nàng tùy tiện tiêu xài. Đỗ Kiều Kiều thực tiết kiệm, cơ bản đều tích góp lại. Nữ nhân không có quyền kinh doanh, người bên cạnh mà nàng tin nhiệm nhất, là hai gã sai vặt Đại An và Tiểu An đời này đã định phải bị trói chặt bên cạnh nàng còn có thể ra mặt đầu tư kinh doanh thay cho nàng, cho nên nàng có nhiều tiền tài và quyền lực hơn nữ nhân khác một chút. Trong tay có tiền trong lòng không hoảng hốt, tương lai nàng sẽ không dễ dàng bị nhóm hôn phu khống chế.

○○○

Tướng quân Trần Nam tiến hành đánh giá gia thế và bốn người công tử nọ, quyết định để nữ nhi gặp mặt công tử Triệu gia trước.

Nói thẳng là xem mắt, lỡ như xem mắt không có kết quả, chẳng phải gia tộc và phụ mẫu hai bên sẽ mất mặt sao? Vì thế, tất cả mọi người đều sẽ tìm lấy cớ để thiếu nam thiếu nữ gặp mặt.

Trần xem mắt đầu tiên Đỗ Kiều Kiều quyết định gặp bạn tốt của mẫu thân là đại phu nhân của Triệu gia. Ngày này, Đỗ Kiều Kiều và mẫu thân sẽ cùng nhau tới đây, ngắm hoa trong hoa viên của Triệu đại phu nhân. Cháu trai nhị công tử của Triệu Đại phu nhân cũng vừa dạo ở hoa viên, vì thế Đỗ Kiều Kiều và Triệu nhị công tử đã quen biết.

Triệu Đại phu nhân đưa một thiệp mời đến trong tay Chu phu nhân, Chu phu nhân lập tức dẫn theo nữ nhi Đỗ Kiều Kiều bắt đầu khua chiêng gõ mõ mà làm chuẩn bị.

Trước hai ngày hẹn của hai bên, Lễ Bộ Thượng Thư mang theo một đạo thánh chỉ đi vào phủ Tướng quân Trần Nam. Tướng quân Trần Nam quỳ xuống đất tiếp chỉ, sau đó cả người đều ngốc.

Phụng thiên thừa vận, hoàng đế chiếu rằng: Trẫm nghe nói nữ nhi của Tướng quân Trần Nam thiên tư thông tuệ, dịu dàng kính cẩn ngoan ngoãn, rất xứng làm phi của Đại thái tử Duệ Phong cùng Nhị thái tử Duệ Hoa, sau khi cập kê sẽ thành hôn. Khâm thủ.

Năm người nhà vì việc hôn nhân của Đỗ Kiều Kiều bận bịu thật lâu, cuối cùng trời giáng thánh chỉ đánh vỡ kế hoạch của bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 8: Tiền đồ Của thái tử phi mười tuổi

Editor: Yuki

Nam nhân thật sự quá nhiều, gấp hơn ba lần nữ nhân. Thời xưa vì đoạt nữ nhân, bộ lạc đánh bộ lạc, quốc gia đánh quốc gia, giết sạch nam nhân đối phương trước rồi chiếm đoạt nữ nhân của đối phương. Cho nên, mặc kệ xã hội phát triển tới trình độ nào, nam nhân muốn có địa vị cao thì phải nắm chặt quân quyền trong tay. Đương kim hoàng đế của hoàng triều Đại Khánh cũng như thế.

Đối mặt với nữ nhân, huynh đệ sinh đôi tự nhiên là đồng minh; đối mặt với người ngoài, huynh đệ sinh đôi vĩnh viễn cùng chia sẻ quyền lợi, cùng đối phó với người ngoài.

Cho nên, đương kim Hoàng Hậu lần thứ ba liên tiếp sinh được song bào thai, đôi song sinh sống khỏe mạnh không quá năm tuổi, đã bị đương kim hoàng đế khống chế quyền lợi, Anh Hoàng Cảnh đế cũng sắc phong cho huynh đệ song bào thai làm Đại thái tử và Nhị thái tử.

Đại thái tử hoàng triều Đại Khánh tên là Văn Duệ Phong, mười hai tuổi, từ nhỏ tập văn luyện võ, sắp gia nhập vào quân đội theo gia pháp của tổ tiên hoàng tộc Văn thị.

Nhị thái tử và Đại thái tử là huynh đệ, mười hai tuổi, cùng nhau tập văn luyện võ với ca ca sinh đôi, cũng sẽ gia nhập quân đội.

Song hoàng hoặc Tam hoàng* cùng cai quản (ý nói là hai vua hoặc ba vua á), khống chế chặt chẽ hơn một phần ba quân đội cả nước là thông lệ qua các thời kỳ của hoàng triều. Hai huynh đệ này, tương lai ai là người thích hợp quản lý quân đội hơn, thì phải xem năng lực ở trong quân của bọn họ.

○○○

Trần Nam tướng quân nhận được thánh chỉ không cao hứng một chút nào cả, còn cho rằng mình xui xẻo, nữ nhi cũng xui xẻo.

Trần Nam tướng quân nắm giữ quân đội ở ba thành trong kinh đô, hoàng gia luôn có chút kiêng kỵ, có thể thông qua liên hôn nhét hết vào trong tay thì không còn gì tốt hơn nữa rồi. Công chúa quận chúa hoàng tộc chiêu hôn phu, nữ hài sinh ra chỉ thuộc về hoàng tộc, hoàng tử thế tử từ cưới vợ, tất cả hài tử đều thuộc về hoàng tộc, một giọt huyết mạch đều sẽ không cho nhạc gia (nhà bố mẹ vợ).

Làm Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân lo lắng nhất, là nữ nhân gả vào hoàng tộc, nếu năng lực sinh đẻ không cao hoặc là thể chất đứa trẻ không tốt có khả năng chết non cao, thường xuyên xuất hiện hiện tượng bạo bệnh bỏ mình. Sau khi thê tử chết, hoàng tử thế tử sẽ mau chóng cưới thê tử mới. Trong lòng thế gia quyền quý biết rõ ràng, cũng lo lắng cho nữ hài nhà mình, có đôi khi cũng sẽ lợi dụng thủ đoạn như thế đối xử với người trong nhà.

Tuy rằng Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân thực lo lắng, nhưng vẫn phải hô ba tiếng "Vạn tuế" đối với hoàng ân mệnh mông cuồn cuộn.

Sau khi nhận được thánh chỉ, Chu phu nhân lập tức dẫn theo một đám người hầu trang điểm cẩn thận cho Đỗ Kiều Kiều, chuẩn bị dẫn nàng vào hoàng cung tạ ơn Hoàng Hậu nương

nương.

"Hoàn toàn không có một tin đồn nào, tại sao hai vị bệ hạ lại chọn con làm thái tử phi chứ? Ta nghe đám nữ tiên sinh ở Xuân Thủy Viên nói, tuy rằng con cầm kỳ thư họa đều được tính là tốt, nhưng thể lực trung bình, toàn bộ khóa học tìm kiếm niềm vui trong phòng đều học không tốt." Chu phu nhân nói, dặn dò hoàn quan bên người Đỗ Kiều Kiều trang điểm nhẹ nhàng cho nàng, lệnh hoàn quan Đại An Tiểu An bên cạnh Đỗ Kiều Kiều mở y rương, đem tất cả đồ đẹp nhất ra cho mình chọn lựa.

Đỗ Kiều Kiều thực bình tĩnh: "Con cảm thấy, thứ nhất có thể là hai vị bệ hạ đã nhìn trúng bình quyền của phụ thân, thứ hai là huyết thống của con. Nương à, người sinh mười một người con trai con gái, chỉ chết non một đứa."

Thế giới này, trình độ khoa học kỹ thuật và tiêu chuẩn sinh hoạt đều thực lạc hậu, có một phần hai hài tử sống không đến thành niên. Nữ nhân sinh con có tỉ lệ chết non thấp như Chu phu nhân là cực kỳ ít, không một nhà nào không muốn cướp cưới. Chu phu nhân có bốn nữ nhi, thường xuyên được các quý phu nhân mời đi làm khách, nguyên nhân không gì khác, là nhà chồng của những phu nhân đó đều nhìn trúng nữ nhi của Chu phu nhân. Nam hài mà Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân cho Đỗ Kiều Kiều xem qua, có khả năng sẽ chọn một hai người đính hôn trước, thông qua nhiều cách khác nhau đưa tới trên trăm cái tư liệu về độ tuổi của các thiếu niên cho phu thê bọn họ. Bọn họ chọn ra bốn công tử cho Đỗ Kiều Kiều, thực ra đã là thiếu niên ưu tú nhất trong các thiếu niên chưa lập gia đình.

"Kiều Kiều, nếu con kế thừa thể chất và vận khí tốt của ta, thì ta đã không lo lắng." Chu phu nhân thở dài: "Nhưng ngộ nhờ thì sao?" Thể chất là một phương diện, còn phải có vận khí tốt. Sau khi Đại nữ nhi của bà xuất giá sinh sáu hài tử, trước mắt chết non hai đứa, nhị nữ nhi sinh năm hài tử, trước mắt chết non hai đứa, tam nữ nhi sinh bốn đứa, trước mắt chết non một đứa. Điều này chứng minh, vận khí của nữ nhi đều không tốt bằng bà, tỉ lệ hai tử chết non chỉ ít hơn một tí so với các phu nhân khác. Mặc kệ cứ coi như tốt, chỉ cần thể chất vận khí của tiểu nữ nhi giống với các tác ty, tuyệt đối sẽ không đột nhiên "Bạo bệnh bỏ mình" trong hoàng cung.

Sau khi hai mẹ con đều chuẩn bị tốt, Chu phu nhân ngồi kiệu lớn của Cáo mệnh phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều vào hoàng cung.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9: Biến thái! Ném cho hấn một cái tát

Editor: Yuki~

Hoàng Hậu nương nương tàn bộ ngắm hoa ở Ngự Hoa Viên, Chu phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều tiến đến yết kiến.

Nhìn hai mẹ con quý gồi trước mặt, vẻ mặt Hoàng Hậu nương nương tràn đầy tươi cười: "Chu phu nhân miễn lễ. Đỗ tiểu thư miễn lễ."

Chu phu nhân và Đỗ Kiều Kiều lập tức tạ ơn, sau đó đứng dậy.

Đỗ Kiều Kiều cúi đầu bốn mươi lăm độ, đôi tay nắm bụng, khí chất dịu dàng kính cẩn nghe theo. Nàng nhìn lướt qua Hoàng Hậu nương nương một chút. Đương kim Hoàng Hậu nương nương nhìn qua khoảng bốn mươi tuổi, mặt như trăng tròn, thân hình đầy đặn. Người đời công nhận, nữ nhân có thể ăn có thể ngủ thân thể sẽ đặc biệt khỏe mạnh, nên tất cả nam nhân đều thích nuôi nấng thể tử của mình. Các nhóm phu nhân có địa vị cao và gia cảnh tốt đều có thân hình như thùng nước, đầy đà giống như Hoàng Hậu nương nương vậy, nữ nhân có ngực có mông coi như mỹ phụ tuyệt sắc.

Hoàng Hậu nương nương có chút thân thiết với Chu phu nhân, hàn huyên vài câu với Chu phu nhân lập tức cẩn thận đoan trang rừ mi rừ mắt điềm đạm nho nhã như người thiếu nữ: "Chu phu nhân, tiểu nữ nhi của ngài lớn lên thật đẹp, chỉ là có chút gầy." Bà nói. Con dâu này là do Anh hoàng Cảnh đế đột nhiên hạ thánh chỉ đính hôn, trước đó bà không nghe được chút tin tức gì cả.

"Nương nương, thân thể tiểu nữ Kiều Kiều còn đang trưởng thành, nên bây giờ có chút gầy." Chu phu nhân cung kính nói. Tiểu nữ nhi của nàng có chút gầy trong mắt người đời, chẳng qua bắt đầu từ khi ra đời đến nay, Kiều Kiều chưa từng sinh bệnh.

Hoàng Hậu nương nương cười nói: "Thân thể tốt là được. Hai vị bệ hạ đã chỉ định Đỗ tiểu thư là Thái tử phi, sau này thân thể của nàng tự nhiên sẽ được các thái y ở Thái Y Viện điều dưỡng."

Đỗ Kiều Kiều nghe được thực [囍], thực bất đắc dĩ. Nữ nhân à, người tồn tại chính là vì nam nhân.

Hoàng Hậu nương nương hứng thú bưng bưng hỏi Đỗ Kiều Kiều một ít về phương diện cầm kỳ thư họa, cũng có thêm một ít hiểu biết về nàng.

Nơi xa, hai thiếu niên áo vàng mang theo một đám cung nô đã đi tới.

"Hải nhi báii kiến mẫu hậu." Hai vị thiếu niên hành lễ với Hoàng Hậu nương nương.

Chu phu nhân dẫn Đỗ Kiều Kiều đến hành lễ: "Thần thiếp báii kiến Đại thái tử, Nhị thái tử." Hậu cung ít hài tử, song bào thai có dáng vẻ mười hai mười ba tuổi chỉ có thể là Đại thái tử Nhị thái tử.

Đỗ Kiều Kiều theo mẫu thân hành lễ với hai vị Thái Tử, trong lòng có chút khản trương. Dung mạo và tính cách chân thật của bọn họ như thế nào, có sẽ sống chung hay không? Nam nhân của thế giới này trông coi nữ nhân rất chặt, nếu nàng không hài lòng nhóm vị hôn phu, muốn giả chết, nữ giả nam mang theo tiền bạc của mình đào hôn đều không làm được.

"Chu phu nhân miễn lễ, Đỗ tiểu thư miễn lễ." Đại thái tử Văn Duệ Phong nho nhã lễ độ mà nói, trông mắt đen nhánh cuộn cuộn kích động mà chỉ có huynh đệ bọn họ mới biết được.

Nhị thái tử Văn Duệ Hoa nhìn chằm chằm Đỗ Kiều Kiều, giống như mãnh hổ đói khát thấy được một con tiểu bạch thỏ.

Hoàng Hậu nương nương tức khắc cười, nói: "Chu phu nhân, hoa hải đường ở phía tây Xuân Vũ Lâu đã bắt đầu nở rộ rất đẹp, ngài và bốn cung cùng nhau đi qua thưởng thức, để bọn nhỏ tâm sự đi." Bọn nhỏ đều đã là vị hôn phu và hôn thê, nên tiếp xúc, hiểu biết lẫn nhau nhiều hơn một chút.

Chu phu nhân tự nhiên cũng biết đạo lý này, khom người nói: "Nương nương, thần thiếp tuân mệnh." Trực tiếp ném Đỗ Kiều Kiều lại, cùng Hoàng Hậu nương nương đi rồi.

(͡° ͜° ͡°) Đỗ Kiều Kiều lại thực bất đắc dĩ mà cung tiễn Hoàng Hậu nương nương và mẫu thân mình rời đi.

Đại thái tử Văn Duệ Phong cười nói: "Kiều Kiều, đừng mãi cúi đầu, để ta nhìn nàng một chút."

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa bước một bước rộng tới trước mặt Đỗ Kiều Kiều, "Kiều Kiều, Ngự Hoa Viên có nuôi gấu trúc, bọn ta dẫn nàng đi xem"

Kiều Kiều? Ta và các người rất quen thuộc sao? Gấu trúc? Lỗi tại ta không có nghe lắm chứ? Thế giới này có quốc bảo gấu trúc, hơn nữa còn có ở Ngự Hoa Viên?

Đỗ Kiều Kiều không dám tin tưởng mà ngẩng đầu lên.

"Kiều Kiều....." Một cỗ kích động tràn ngập vào đầu, Vân Duệ Hoa cảm lòng không đậu mà đến dùng sức "chặt" một cái lên khuôn mặt trong trắng lộ hồng của Đỗ Kiều Kiều.

"Hoa đệ!" Đại thái tử Vân Duệ Phong không nghĩ tới đệ đệ sinh đôi nhìn thấy Kiều Kiều sẽ kích động như vậy, xúc động đến, hoàn toàn trở nên không có đầu óc.

Biến thái!

Đỗ Kiều Kiều không cần nghĩ ngợi mà giờ tay vút một cái tát.

"Chát", sau một tiếng tát tay thanh thúy, khuôn mặt trắng nõn của Nhị thái tử Vân Duệ Hoa lập tức hiện ra rõ màu đỏ của dấu tay.

"Cố nương!" Đại An Tiểu An vẫn luôn cúi đầu đứng phía sau Đỗ Kiều Kiều sợ tới mức hồn phi phách tán, lập tức quỳ xuống đất "bình bịch", cầu xin nói: "Thái Tử điện hạ, xin tha thứ cho cô nương nhà ta." Nam tôn nữ tì, nữ nhân đánh nam nhân là tội. Đánh Thái Tử, để quân tương lai, đây sợ là từ tội.

Cả đám cung nô và hoạn quan bên cạnh hai vị Thái Tử đều sợ ngây người. Lá gan của thái tử phi tương lai thật lớn, lại có thể ném một cái tát cho Nhị thái tử. Nhị thái tử luôn luôn có thù tất báo, sợ là vị Thái tử phi này sẽ không may chết trẻ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 10: Cuồng bị ngược, luyện đồng phích*

* nói dễ hiểu là người có máu M, ấu dâm>"<

Editor: Yuki

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa chẳng những không giận dữ, ngược lại còn cười nói: "Kiều Kiều, lực đánh của nàng lớn như thế. Tay nàng có bị đau không?"

Đại thái tử Vân Duệ Phong nhắm mắt, không đành lòng tiếp tục nhìn đệ đệ ngu xuẩn, sáng giọng* nói: "Duệ Hoa, đệ bình tĩnh đi. Kiều Kiều mới mười tuổi."

*lạnh lùng nghiêm nghị

Nam nữ mười bốn tuổi trưởng thành, bởi vì nguyên do của gia tộc mà lập gia đình trước thời hạn cũng không phải không có. Năm nay huynh đệ bọn họ mười hai tuổi, cũng không phải không thể tảo hôn, chỉ là Kiều Kiều mới mười tuổi, thuộc dạng ấu nữ, không chạm vào được.

Thân thể thiếu nữ kiều quý (dễ hỏng), không thể "Chạm vào" trước khi chưa phát dục hoàn toàn, chạm vào, sẽ rất có khả năng sẽ làm tổn thương tới cơ quan sinh dục đang phát triển của thiếu nữ. Bởi vì nam nhân quá nhiều, thân thể dương khí quá thịnh dễ dàng thủ tính quá độ, cho nên người đời quy định đơn giản, không thể đụng vào ấu nữ (đương nhiên, đây không bao gồm tiếp xúc thân thiết với nam giới). Thiếu niên muốn theo đuổi thiếu nữ có thể nói lời yêu thương nóng bỏng, nhưng nếu không được thiếu nữ đồng ý thì vẫn không thể chạm vào thiếu nữ.

Nhìn đến Đỗ Kiều Kiều ngốc như gà gỗ, bàn tay đánh Vân Duệ Hoa còn đang ngừng ở giữa không trung, Vân Duệ Phong tiến lên kéo tay nàng xuống, dịu dàng mà xoa bóp, rồi dịu dàng hỏi nàng: "Kiều Kiều, tay nàng có đau không? Duệ Hoa da dày thịt thô, sẽ làm tay nàng đau." Tay nàng nhỏ nhắn bóng loáng thủy nộn, ngón tay tinh tế, khiến mình vuốt có chút yêu thích không buông tay. Đây là bàn tay nữ nhân thứ tư mình được chạm vào, ngoại tử nẫu cũng già rồi, làn da đã nhăn, còn có rất nhiều lốm đốm của người già; tuy rằng tay nẫu thân ấm áp trắng nõn, đầu ngón tay thơm mát, nhưng cũng không thể làm mình yêu say đắm như tay của Kiều Kiều. Nam nhân, thật sự chỉ yêu thương nữ nhân mà mình chọn!

Đỗ Kiều Kiều biết thế giới nà từ nhỏ nam nữ đã có trường bối tiền sinh dạy dỗ kỹ thuật giường chiếu, tâm lý đều trưởng thành rất sớm, chỉ là không nghĩ tới vừa mới gặp mặt, đã có một người thiếu niên cao quý anh tuấn phi lễ người vẫn còn là ấu nữ như mình. Biến thái, chữ lập tức cuồng spam trong đầu nàng, nàng nhất thời nhanh tay mắt không chế vút cho đôi phương một cái tát, sau đó lập tức hoàn toàn ngây dại, đưa bàn tay cương cứng ra ở giữa không trung. Nhìn thấy một thiếu niên cao quý anh tuấn khác giống nhau như đúc đi lên kéo bàn tay đánh người của mình xuống dịu dàng xoa bóp, lời nói tràn đầy thương tiếc hoàn toàn trái ngược với lời phải trái, thì lập tức sợ hãi. Minh thật sự xúi quẩy, tâm lý của hai vị hôn phu đều thực biến thái.

"Đệ cao hứng quá, nên quên mất." Nhị thái tử Vân Duệ Hoa xoa bóp má phải nóng rát của mình: "Sức tay của Kiều Kiều rất lớn, thân thể thực khỏe." Thân thể Kiều Kiều khỏe, sinh hạ hài tử thể chất cũng thực khỏe.

"Đại thái tử điện hạ....." Đỗ Kiều Kiều tỉnh táo lại, lập tức rút tay mình từ trong tay Vân Duệ Phong về, nhấc lên vẩy phải lên quỳ xuống thỉnh tội. Nam nhân cực kỳ cực kỳ để ý mặt mũi, tuyệt đối không cho phép nữ nhân vô lý với mình, cho dù là thế tử trong nhà của mình, bọn họ cũng sẽ không cho phép nàng vô lý ở trước mặt mình. Thiên tử giận dữ, thấy phơi ngăn dậm, vậy mới là thiên tử ư? Thái tử phi tùy thời có thể thay đổi, có lẽ nàng mới nhận thánh chỉ thì ngày hôm sau đã bị thay đổi rồi. Mạng nàng nhỏ thật (ㄗ ㄣ ㄗ).....

Đại thái tử Vân Duệ Phong một phen đỡ lấy Đỗ Kiều Kiều: "Kiều Kiều đừng tạ tội, nàng không phải cố ý." Kiều Kiều bị bắt tạ tội với bọn họ, một bụng không phục, sau đó sẽ ghi nhớ thật kỹ. Nàng không phải tiêu nhân có thù tất báo, nhưng sẽ rời xa người xấu mà nàng ghi nhớ.

Nhị thái tử Vân Duệ Hoa trừng mắt nhìn hai tay ca ca đỡ lấy Đỗ Kiều Kiều, trong mắt tràn ngập ảo não và đổ kỵ. Đầu là da thịt thân thiết, chỉ bởi vì mình xúc động mà kém cỏi.

"Đại thái tử điện hạ, Nhị thái tử điện hạ, thiếp tuổi nhỏ lỗ mãng, vẫn mong hai vị đại nhân có đại lượng, bỏ qua cho thiếp." Tuy rằng quỳ không nổi nữa, nhưng vẫn muốn nói lời tạ tội với bọn họ.

Đại thái tử cười nói: "Nàng là vị hôn thê của huynh đệ bọn ta, bọn ta sủng nàng còn không kịp, làm sao lại trách nàng được?" Nam nhân sủng nữ nhân của mình là chuyện thiên kinh nghĩa địa.

Mục đích nam nhân sủng nữ nhân là..... Đỗ Kiều Kiều hơi hơi cúi đầu: "Đại thái tử, xin buông tay được không?" Nàng đã đứng vững đứng thẳng, hẳn còn muốn bắt cánh tay của nàng

bao lâu?

Đại thái tử lưu luyến mà thu hồi tay, dịu dàng nói: "Khoảng cách giữa Vạn Thú Viên và nơi này có chút xa, bọn ta cưỡi ngựa dẫn nàng qua vậy."

Nhị thái tử lập tức chỉ huy cung nô bên người, lập tức chuẩn bị ngựa cho huynh đệ bọn họ.

Đại An Tiểu An còn quý đấy!

Đỗ

Kiều

Kiều

nói:

"Đại

thái

tr tử

điện

hạ,

Nhị

thái

tr tử

điện

hạ,

sai

vật

của

thiếp

cầu

tình

thay

thiếp,

tuyệt

trung

thành

và

tận

tâm,

thiếp

khẩn

cầu

các

ngài

cho

phép

bọn

họ

đứng

dậy."

Nam

nhân

khinh

thường

nam

nhân

bị

thiến,

bởi

vì

từ

nhỏ

nguyên

nhân

nam

nhân

bị

thiến

là

vì

họ

hèn

mọn

đề

tiện,

lại

còn

mất

đi

tư

cách

làm

nam

nhân.

Nữ

hài

này

dịu

dàng

thông

minh

cơ

trí

cờ

nào!

Lạnh

nhạt

mà

nhìn

hai

người

hầu

thiến

nô

quý

phía

sau

Đỗ

Kiều

Kiều,

Vân

Duyệt

Phong

gật

đầu

nói:

"Đều

đứng

lên

đi."

Hai

hoạn

quan

này

là

tâm

phúc

bên

người

Kiều

Kiều,

rất

nhieve

chuyện

của

Kiều

Kiều

đều

do

bọn

họ

âm

thâm

xử

lý,

là

phụ

tá

đắc

lực

của

Kiều

Kiều.

Vân

Duyệt

Hoa

lạnh

lùng

mà

nhìn

hai

hoạn

quan

có

dung

mạo

đẹp

đề

như

thiếu

nữ,

thực

có

ý

tưởng

muốn

âm

thâm

giết

chết

bọn

họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 11: Đỗ Kiêu Kiêu là một con sóc

Editor: Yuki

Đỗ

Kiều

Kiều

một

bụng

nghi

hoặc.

Hai

vị

Thái

Tử

cực

kỳ

hiếu

rõ

nàng,

nàng

cũng

không

có

nuôi

mèo,

chó

hay

là

thỏ,

nhưng

bọn

họ

lại

biết

nàng

thích

động

vật

lông

xù

xù

đáng

yêu,

ngay

lần

đầu

đã

dẫn

nàng

đi

xem

loại

động

vật

đáng

yêu

nhất

gấu

trúc.

Nàng

nghe

thấy

cung

nô

chăn

nuôi

ở

Vạn

Thú

Viên

gọi

con

gấu

trúc

đó

là

gấu

Hắc

Bạch,

hai

vị

Thái

Tử

nói

chuyện

với

cung

nô

chăn

nuôi

lúc

nhắc

tới

gấu

trúc

họ

cũng

gọi

nó

là

gấu

Hắc

Bạch,

nhưng

đến

khi

nói

với

nàng

bọn

họ

lại

gọi

gấu

Hắc

Bạch

là

gấu

trúc.

Bọn

họ

cho

hạ

nhân

đưa

điểm

tâm

đến

đây,

tất

cả

đều

là

món

nàng

thích

ăn.

Vấn

đề

gấu

trúc

và

gấu

Hắc

Bạch

nàng

còn

chưa

thể

suy

nghĩ

cẩn

thận,

nhưng

theo

bọn

họ

nói

thì

trước

khi

hạ

thánh

chỉ

bọn

họ

đã

được

xem

qua

những

thứ

mà

nàng

thích

cũng

như

tương

đối

có

chút

hiểu

biết

về

nàng.

Hai

vị

bệ

hạ

của

Anh

hoàng

Cảnh

để

phái

người

điều

tra

nàng

Đỗ Kiều Kiều, như một con sóc dục trữ lương thực mùa thu, dưới sự trợ giúp của hai gã sai vặt hoạn quan bên người, lặng lẽ làm chuyện mà mình thích.

Không ai lại ghét bỏ việc mình có nhiều tiền, có nhiều quyền lực một chút thì sẽ có nhiều tự do hơn. Dù sao cũng rảnh rỗi không có việc gì làm, làm ăn cũng là một loại lạc thú.

Đỗ Kiều Kiều căn cứ vào ý niệm như thế, thực vui vẻ mà trộm mở cửa làm buôn bán, lợi dụng hiểu biết về thể sự của Đại An Tiểu An mà tuyệt đại đa số nữ nhân đều không biết.

Mấy đôi mắt lén lút chú ý, mạch nước ngầm quý dị kích động chung quanh Đỗ Kiều Kiều.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Nỗi lo hồng hạnh vượt tường

Editor: Yuki

Hoàng Hậu nương nương phái một người cung hầu lớn tuổi và bốn gã cung nô đến đây hầu hạ Đỗ Kiều Kiều, dạy nàng lễ nghi của Thái tử phi, bồi dưỡng khí thế hoàng gia; mười ngày nữa tháng sẽ tuyên Đỗ Kiều Kiều tiến cung, nói ra cho oai là để kéo gần quan hệ mẹ chồng nàng dâu.

Kết quả, mỗi lần ta phụng chỉ tiến cung, hơn phân nửa thời gian là cùng hai nữ tử của bà—— Đại thái tử Nhị thái tử ở bên nhau!

Đỗ Kiều Kiều kính cẩn nghe theo lời bình của Đại thái tử về một bức họa, trong lòng không ngừng châm chọc. Thực ra nàng cũng không thích cầm kỳ thư họa, đặc biệt học cũng là vì để sau này có thể đón ý nói hòa theo nam nhân. Nàng học giới chỉ là vì bên trong thân thể còn nhỏ này là linh hồn của một thiếu nữ hai mươi tuổi, năng lực lí giải vượt qua thân thể nữ hài cùng tuổi. Nàng thích chạy ra ngoài, đáng tiếc chính là, nàng là một trong số ít các nữ hài quý tộc, lúc đi ra ngoài bên người trừ Đại An Tiểu An ra, còn có bảy tám người hầu vô thuật, căn bản không thể tùy tâm sở dục đi lại khắp nơi.

"Kiều Kiều, bức tranh hồng mai ngạo tuyết này là do đại họa sĩ lớn tuổi Phương Bích Bạch của tiền triều đặc biệt vẽ nên, ta đặc biệt tói tặng cho nàng, nàng có thích hay không?" Đại thái tử Văn Duệ Phong cười mỉm chỉ hỏi, một đôi mắt ngầm đen chứa chan thâm tình chân thành.

"Cảm tạ Đại điện hạ. Chỉ là bức tranh này thật sự quá trân quý, ta không thể nhận." Đỗ Kiều Kiều lập tức chối từ. Nàng nhìn ra được, hẳn thích bức danh họa này.

"Nàng thích là được, nhận về từ từ thưởng thức đi." Văn Duệ Phong dịu dàng nói, đưa tay cuộn tròn bức họa lên, bỏ vào hộp tranh trong tay cung hầu bên cạnh. Kiều Kiều không thích tự xưng thân thiếp, ở chung với bọn họ đã lâu nên dần ngại trang sơ sốt, tự xưng ta- ta đối với nhóm hôn phu có thân phận tôn quý. Vậy cũng tốt, huynh đệ bọn họ vẫn thích nàng chân chính!

Hai tay cung hầu trẻ tuổi nâng hộp tranh đi đến trước mặt, cung kính nói: "Xin Đỗ tiểu thư nhận lấy." Tất cả người hầu bên cạnh quý nữ có thân phận cao quý đều là nam nhân bị thiến. Hoạn quan trong hoàng cung, cấp thấp gọi là thiến nô, thứ đáng gọi là cung nô hoặc cung nhân, có chút địa vị phẩm giai thì gọi là cung hầu.

"Cung kính không bằng tuân mệnh, ta đây phải cảm tạ Đại điện hạ rồi." Kiều Kiều bất đắc dĩ mà tiếp nhận, giao hộp tranh cho Đại An ở phía sau. Chờ nàng gả vào cung, bức tranh này cũng coi như là của hồi môn trở về tay đại thái tử.

Chứng mắt nhìn Đại An Tiểu An một cái, Nhị thái tử Văn Duệ Hoa đứng ở bên cạnh do dự hỏi một chút: "Kiều Kiều, khóa học nữ nhi của nàng sao rồi?" Thời gian không còn nhiều lắm, hẳn rất gấp gáp.

Biến thái!

Đỗ Kiều Kiều cúi đầu ra về thẹn thùng, giọng nói nhỏ như tiếng kêu ong ong ong của muỗi: "Vẫn tốt." Cái gọi là khóa nữ nhi, chính là chỉ chuyện kỹ xảo phòng the!

Văn Duệ Phong muốn nói lại thôi, ánh mắt u ám.

"Kiều Kiều, phụ hoàng và phụ quân đã quyết định, nửa tháng sau đưa huynh đệ bọn ta vào quân doanh rèn luyện. Có lẽ bốn năm sau huynh đệ bọn ta mới có thể trở lại kinh thành, nàng có nhớ bọn ta không?" Văn Duệ Hoa vội vàng hỏi.

Đỗ Kiều Kiều lập tức nói: "Ta biết hai vị sẽ tâm tưởng sự thành, mã đáo thành công." Thái Tử vào quân danh làm quen việc nắm quân đội trong tay là truyền thống bắt đầu hình thành từ hoàng tộc tiền triều, chỉ cần số lượng nhóm nhi tử của hoàng đế có sự bảo đảm, nhóm Thái Tử nhất định phải tiến quân doanh rèn luyện. Bởi vì thể lực hoàng tộc, nhóm thái tử được "hạ phóng" (điều xuống cơ sở làm việc) rất hiếm khi từ vong—— nếu Thái Tử nào đó ngoài ý muốn bỏ mình trong quân doanh, toàn bộ quân doanh đều sẽ tuần táng!

Văn Duệ Hoa xấu hổ mà nhìn sang huynh trưởng, ấp úng nói: "Ta nghe nói nữ hài tử học khóa nữ nhi đều phải sử dụng đạo cụ, ta muốn làm đạo cụ của nàng một lần, được không?" Nghĩ đến Đại An Tiểu An chính là đạo cụ Kiều Kiều luyện tập khóa nữ nhi, thường xuyên được Kiều Kiều sờ tới sờ lui, cùng Kiều Kiều vành tai và tóc mai chạm vào nhau, hẳn lập tức đỏ kị, đỏ kị với hai hoạn quan này.

"Nhị thái tử, người quá đường đột." Đỗ Đỗ Kiều Kiều thẹn thùng mà cúi đầu, trong lòng càng ngày càng cảm thấy hai vị Thái Tử tâm tư biến thái, yêu thích ấu nữ.

"Kiều Kiều, bọn ta là vị hôn phu của nàng." Văn Duệ Phong dịu dàng lễ độ mà nói: "Bốn năm sau, nàng mười bốn tuổi, bọn ta trở về, sẽ thành thân với nàng, trở thành hôn phu danh chính ngôn thuận của nàng, cho nên, quen thuộc lẫn nhau trước cũng tốt."

Sau khi bọn họ mười hai tuổi, trưởng cung hầu dựa theo truyền thống trong cung nhét một quyển sách nhỏ cho bọn họ, lấy tượng nữ loa thể được điêu khắc bằng gỗ cho bọn họ luyện tập công phu.

Nữ nhân sẽ sinh ra tình cảm đặc thù với người nam nhân đầu tiên của các nàng, đến chết không quên. Tuy rằng còn chưa thể lập tức trở thành nam nhân của Kiều Kiều, nhưng trước khi rời đi huynh đệ bọn họ hẳn muốn có chút tiếp xúc thân mật với Kiều Kiều, để Kiều Kiều khẳng khẳng một mực, an phận thủ thường mà chờ bọn họ trở về.

Huyết mạch hoàng tộc không thể có một chút lẫn lộn, nhóm hoàng tử vương tử không thể có huynh đệ cùng mẹ khác cha, cho nên nữ nhân gả vào hoàng tộc, hôn phu chỉ có thể là người trong hoàng tộc.

Trước mặt Kiều Kiều còn ở phủ Trần Nam tướng quân, còn có cơ hội gặp nhiều thiếu niên khác; tính cách Kiều Kiều ngoài mềm trong cứng tự chủ tính rất mạnh, sẽ âm thầm phản

kháng chuyện nàng không thích. Cho nên, thánh chỉ hôn ước không thể trối buộc thể xác và tâm hồn của Kiều Kiều.

Cổ nhân đã sớm nói qua, lòng nữ nhân như kim đáy biển, nữ nhân nằm ở bên cạnh người, nhưng chưa chắc trong lòng đã nghĩ đến người. Huynh đệ bọn họ muốn chính là, trong lòng Kiều Kiều vĩnh viễn chỉ có hai bọn họ, cho dù là huynh đệ khác của bọn họ, cũng không cho phép những chăm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Đỗ Kiều Kiều không giống người thường

Editor: Yuki~

Đỗ Kiều Kiều nàng có thể chấp nhận để Đại An Tiểu An làm đạo cụ cho khóa nữ nhi của nàng là bởi vì bọn họ không phải nam nhân, bọn họ mười tuổi đi vào hầu hạ bên người nàng, lúc ấy mới bốn tuổi nàng, cảm tình thanh mai trúc mã không tầm thường, mặt khác, rất nhiều động tác trong phòng đều bắt đầu từ cái chạm đơn giản nhất, sao nàng có thể bằng lòng cùng người mới đính hôn không lâu, tâm lý thành thực đến biến thái, thiếu niên mười hai tuổi choai choai làm cái chuyện cực kỳ thân mật này chứ?

"Hai vị Thái Tử, ta còn chưa học tốt khóa nữ nhi, không dám dùng thân thể tôn quý của hai vị luyện tập. Sắc trời không còn sớm, ta xin phép được rời cung hồi phủ trước." Đỗ Kiều Kiều dẫu đang nói: "Tương lai còn dài, ta thỉnh hai vị Thái Tử kiên nhẫn chờ đợi bốn năm sau." Nói xong, nàng không đợi hai vị Thái Tử nói chuyện lập tức cúi người hành lễ, dẫn theo Đại An Tiểu An thấp thòm bắt an lui ra. Nàng là làm trái mệnh lệnh hai vị Thái Tử, nhưng nếu bọn họ chỉ vì nàng hơi ngỗ ngược đã không thể chịu được, nàng cần phải suy xét đến việc già chết đào hôn. Nàng muốn một vị hôn phu dẫu đang khoan dung, không phải Hoàng thái tử quyền cao chức trọng.

Đại thái tử Văn Duệ Phong giờ tay ngăn cản cung nô ngăn trở Đỗ Kiều Kiều, nhìn theo nàng rồi đi nhanh như gió, trong mắt biểu lộ chút tương niệm.

"Chỉ cần người khác yêu cầu quá phận, nàng sẽ biểu lộ như một cây tùng xanh biếc ngồng nghênh tuyết ép không ngã, gió thổi không gãy." Nhị thái tử Văn Duệ Hoa thấp giọng nói: "Nàng thông minh lanh lợi như vậy, hành vi đặc biệt, từ cổ chí kim đều hiếm thấy, đệ không thể không thích nàng."

"Bây giờ nàng đã thành vị hôn thê của chúng ta, bốn năm sau, nhất định sẽ trở thành thê của chúng ta!" Văn Duệ Phong mấp máy môi mỉm cười, khuôn mặt anh tuấn non mềm che dấu sự kiên định.

"Chỉ cần chúng ta cho nàng thứ mà nàng muốn, nàng nhất định sẽ thiết tình thực lòng yêu chúng ta." Văn Duệ Hoa đắc ý nói.

"Chúng ta làm như vậy tốt không? Có thể được trời cao cho phép hay không?" Văn Duệ Phong thờ dãi nói, trong mắt có một chút tối tăm.

"Trời cao nhất định là cho phép. Chẳng qua, cho dù không cho phép, đệ cũng phải có được Kiều Kiều!" Văn Duệ Hoa lạnh lùng nói, giữa mày tràn ra tràn ngập lệ khí.

"Trời cao hẳn là cho phép." Văn Duệ Phong hít sâu một hơi, ánh mắt trở nên kiên nghị kiên quyết.

○○○

Hai vị Thái Tử lặng lẽ ra kinh, cụ thể là bọn họ sẽ đi chỗ nào, chỉ có Anh hoàng Cảnh đế và người cực kỳ thân tín với bọn họ biết được.

Hoàng Hậu nương nương nhiều lần thở dài cùng mẫu thân Chu phu nhân của Đỗ Kiều Kiều, nói bà không có nữ nhi dưới gối, hy vọng Đỗ Kiều Kiều tiến cung ở bên cạnh bà giống như một người nữ nhi.

Tuy rằng Chu phu nhân không muốn, nhưng đây là ý tứ của Hoàng Hậu, lập tức khuyên Đỗ Kiều Kiều thỏa mãn tâm nguyện của mẹ chồng tương lai.

Thế giới này, nữ nhân không thể ra lệnh cho nam nhân, cho dù người nam nhân này là do nàng sinh, mẫu thân chỉ có thể lấy tình để cảm động lấy lý lẽ để nói rõ với nữ tử, cho nên, nữ nhân không cần hầu hạ cùng lấy lòng mẹ chồng, càng không cần lo lắng phân tranh với mẹ chồng, bị mẹ chồng nhạo đời hù —— người nữ nhân cần phải dụng tâm hầu hạ và lấy lòng chỉ có vài hôn phu của mình. Vừa vào hầu môn sâu như biển, tiến vào hoàng cung thì sao? Đỗ Kiều Kiều kiên quyết không đồng ý, chỉ cần bị bắt tiến cung, bị bắt ngủ lại, sắc mặt nàng lập tức tái nhợt, thân mình run rẩy, trong lòng nức nở sợ hãi, phải về phủ tướng quân.

Thái y không tra ra tật xấu này của nàng, chỉ có thể phán đoán là do tâm lý, chỉ vì hai vị hôn phu tương lai của nàng đều không ở hoàng cung, nam tử khác trong hoàng cung —— Anh hoàng, Cảnh đế, Đại hoàng tử, Tư hoàng tử, Ngũ hoàng tử, đều có uy hiếp nhất định với nàng.

Anh hoàng Cảnh đế và Hoàng Hậu thực cặn lời: Đây là kinh thành hoàng gia, không phải thiếu nữ nhân thiếu đến đốt người, hoàn toàn đánh mất quan niệm đạo đức như ở nông thôn.

Hoàng Hậu: Khó trèo nơi thanh nhã, vì sao hai vị bệ hạ lại tuyển nàng làm Thái tử phi?

Anh hoàng Cảnh đế: Dựa vào lời nhắc của nhóm Thái Tử và sự điều tra của thuộc hạ, đây rõ ràng là một người to gan lớn mật, nữ hài thông minh tuyệt đỉnh, sao lại cứ nhát gan như thế? Diễn trò cho người ngoài xem sao? Yêu cầu nghiêm mật giám thị mới được.

Cuối cùng Đỗ Kiều Kiều vẫn không bị nhốt vào lồng vàng của hoàng gia trước thời hạn, bởi vì vị trí Thái tử phi tương lai của mình đã được định, nàng chỉ có thể xin phụ thân để nàng tìm một vài thiếu niên hoạn quan thành thạo một nghề. Nhóm hoạn quan, chỉ cần người lấy động tình, lấy tiền hợp lại, bọn họ sẽ dâng ra trung thành vì người.

Trần Nam tướng quân cực kỳ thương yêu nữ nhi duy nhất, trừ tiền tiêu vặt thường ngày ra, lúc cao hứng cũng sẽ đưa bạc thoi vàng lá cho nữ nhi, hẳn chưa bao giờ hỏi những hoàng kim đó đi đâu rồi, chờ hẳn biết được từ chỗ Anh hoàng bệ hạ, tiểu nữ nhi đem những hoàng kim đó đổi thành đồng tiền bạc trắng thông dụng, chỉ thị mười lăm tuổi Đại An Tiểu An lấy danh nghĩa Đỗ Tam công tử mua bề mặt mở cửa hàng, thì cả kinh tròn mắt há hốc mồm! Nữ nhi đọc sách biết chữ một nửa là do thê tử và nữ tiên sinh dạy, một nửa là hẳn và hai nữ tử dạy nàng lúc đi dạo chơi, không ai dạy nàng "mưu sinh chi đạo" của nam nhân, sao nàng có thể không thầy dạy cũng hiểu?

"Ý Hai vị Thái Tử là, để nàng tùy tâm sở dục chơi đi, chỉ là người cần phải trông giữ nàng nghiêm hơn. Người phải dặn dò thê tử người, tận lực đừng dẫn nàng tới các lễ hội có những thiếu niên tham gia." Anh hoàng đã qua tuổi bốn mươi dùng vẻ mặt hòa ái mà dặn dò nói. Ông rất tò mò hai vị Thái Tử được nuôi dưỡng trong cung đã làm cách nào phát hiện thiên kim tiểu thư Đỗ Gia "thâm tàng bất lộ", thật không có ý kiến gì đối với việc kinh doanh của Đỗ Kiều Kiều —— tương lai Đỗ Kiều Kiều gả vào hoàng cung, tự nhiên có hai vị Thái Tử giám thị nàng. Tuy rằng hẳn chứng mất việc Đỗ Kiều Kiều buồn bán, nhưng chút buồn bán đó cuối cùng vẫn rơi vào trong tay của con cháu ông, ông vẫn là thấy vậy vui mừng.

Vì thế, dưới sự theo dõi của hai vị bệ hạ và phụ thân Trần Nam tướng quân, Đỗ Kiều Kiều vô tri vô giác hứng thú bưng bưng mà âm thầm mở rộng buôn bán của mình, mỗi tháng thăm tra đối chiếu sổ sách, nhìn đến lợi nhuận trong lòng ngây ngất.

Chương 14: Mỗi hận đoạt thê người, mỗi hận đoạt tình người

Editor: Yuki

Theo lý, danh phận Thái tử phi của Đỗ Kiều Kiều đã được định rồi, hẳn là rất nhiều quý phụ nhân mời khách quý, mà trên thực tế, nàng chưa từng có nhận được thiệp mời riêng cho nàng, mà mẫu thân của nàng Chu phu nhân cũng bởi vì lộ bụng bầu, không thể ra cửa xã giao, thế cho nên nàng trừ cách hai ngày đi Xuân Thủy Viên một lần ra, cơ bản không chỗ để đi. Nàng không có hứng thú với chuyện nhà, cũng không thích nói chuyện phiếm với những nữ hài trong đầu chỉ có nam nhân trang sức và trang phục đẹp, bình thường ngoài học tập ra tâm tư đều đặt trên chuyện buôn bán.

Thế giới bên ngoài xuất sắc như thế, xuyên qua mà đến, làm sao cuộc sống muôn màu muôn vẻ mà ta có được ở kiếp trước có thể mãi mãi bị vây ở hậu trạch của nam nhân được chứ?

Theo tuổi dần dần tăng trưởng, khát vọng của Đỗ Kiều Kiều đối với bên ngoài càng ngày càng mãnh liệt. Rốt cuộc có một ngày, nàng đề bọn hạ nhân ở phòng dệt trong phủ may hai bộ nam trang dựa theo thiết kế của nàng. Chờ đến trang phục thiếu niên làm xong đưa tới, nàng bắt đầu mưu tính làm sao ra cửa.

Có lẽ là Trần Nam tướng quân mở một con mắt nhắm một con mắt, có lẽ là vận khí Đỗ Kiều Kiều thực tốt, tóm lại, nàng nữ giả nam trang đã mang theo Đại An Tiểu An cùng với bốn thị vệ đeo đao bên cạnh từ sau viện chạy ra cửa đi mất rồi.

Vừa đi ra, tâm tư nàng như chim chóc được thả bay, không bao giờ cam tâm làm công cụ sản xuất ở hậu trạch, khi có thời gian lập tức nữ giả nam trang lấy thân phận Đỗ Tam công tử tuần tra quán tửu lâu Mê Hành do mình lên lút mờ, hiểu rõ trình độ sinh hoạt bình thường và sức sản xuất của dân chúng Đại Khánh hoàng triều.

Sức sản xuất thật đủ thấp!

Nàng thực tùy ý mà nói cho lão bản Mê Hành, nàng nghe nói, có một vài chỗ ở phía nam một năm có thể thu hoạch lương thực hai lần, không biết có phải phía nam Đại Khánh đã như vậy hay không; nàng nghe nói, xe chở nước có thể vận chuyển nước từ thấp chỗ đến chỗ cao, không biết Đại Khánh có loại xe chở nước này hay không, có vùng núi và ruộng bậc thang hay không. Đối với lão bản tửu lâu, nàng nói nàng muốn ăn cá nuôi trong ruộng lúa; ngẫu nhiên đi xem giấy, nàng oán giận trang giấy thật thô ráp, sao chép thật phiền toái, nếu làm một ít con dấu từ những chữ thông thường, một chữ một chữ khắc ở trang giấy nhiều phương tiện.....

Xã hội này không cần so sánh sự thông minh giữa nam nhân và nữ nhân, nếu nàng nổi danh sẽ bị nam nhân ác ý chèn ép và phê bình, cho nên nàng sẽ không chủ động làm "Phát minh sáng tạo", nàng thấy được đồ vật nào đó có thể suy luận từ "Nghe nói" "nhìn thấy trên quyển sách nào đó" rồi lấy cớ đề xuất cho người khác làm như thế nào, để cho người khác động cân não làm thực nghiệm đi, nàng nhiều lắm là cạy một ít ngân lượng trong "tiêu kim khó" giúp người khác thí nghiệm mà thôi, cuối cùng thành công hay không đều phụ thuộc vào sự động não và làm thí nghiệm của người ta (nam nhân).

Được nàng đề điểm người được đến công danh lợi, cho dù có người thận trọng phát hiện tam công tử có tiếng nói mềm mại và đường cong của thiếu nữ, cũng coi như không phát hiện không biết, còn tận lực mà bênh vực cho nàng.

Trong bốn năm, hoàng triều Đại Khánh xuất hiện giấy trắng tinh mềm mại, xuất hiện thuật in tô-pi, nông dân nghiên cứu trồng xen kẽ trồng xen, hàng loạt từ tù và trọng phạm sung quân cho Nam phương, sung quân tới đó đi khai hoang trồng trọt, nghe nói chỉ cần xác định lương thực có thể một năm hai vụ thậm chí một năm ba vụ, triều đình sẽ cường chế nấy dân cư từ tỉnh lớn di dân tới phía nam.....

○○○

Kiều Kiều.....

Bạch y nam tử anh tuấn lạnh lùng nhú mày kiểm lại, nhìn xa thiếu niên áo lam bên người vẫn luôn có Đại An Tiểu An cùng thị vệ đeo đao đi theo. Kiều Kiều được/Anh hoàng Cảnh đề định vị trí Thái tử phi tương lai, bên người nàng tùy thời đi theo bốn gã thị vệ đeo đao của phủ Trần Nam tướng quân, chung quanh ẩn dấu hai ba mươi thị vệ y phục thường. Thủ hạ của hắn bị kiểm chế, sĩ đồ gia tộc hắn bị người quấy nhiễu, cửa hàng danh nghĩa thường xuyên bị chèn ép ác ý, hắn nỗ lực tìm cơ hội, ý đồ làm quen với Kiều Kiều, nhưng luôn bị lực lượng vô hình ngăn cản.

Vân Duệ Phong, Vân Duệ Hoa, đôi huynh đệ đề tiện vô si này, mỗi hận đoạt thê đời này, không đội trời chung!

"Chúng ta vẫn không có cách nào tiếp cận Kiều Kiều, đệ không cam lòng, không cam lòng!" Nam tử áo lam nho nhã đối diện Bạch y nam nhìn thiếu nữ nam trang lần đầu gặp mặt khiến cho mình nhất kiến chung tình, về sau thương nhớ ngày đêm, trong mắt phần nộ rồi cuộc không thể đè nén.

Bạch y nam tử lạnh lùng nói: "Lực lượng của chúng ta còn chưa đủ để chống đối với hoàng tộc Vân thị, chúng ta cần thời gian, chính là, hiện tại chúng ta thiếu chính là thời gian."

"Còn có ba tháng, Kiều Kiều sẽ phải cập kê, chờ đến cuối năm khi hai bọn họ trở về, Kiều Kiều sẽ gả vào hoàng cung. Đến lúc đó, hết thấy đều trễ." Ánh mắt Bạch y nam tử lạnh lùng hời, "Ta chuẩn bị gần bốn năm, đã hạ quyết tâm, đệ thì sao? Bằng lòng cùng ta cùng nhau mạo hiểm?"

"Vì Kiều Kiều, đệ bằng lòng liều mạng!" nam tử áo lam nho nhã lạnh lùng nói, "Hai tên Thái Tử đoạt tình yêu của người khác kia, ta không tha cho bọn họ!"

Chương 15: Tất cả nhóm hôn phu tương lai đều tử hình

Editor: Yuki

Đỗ Kiều Kiều chậm rãi mở mắt ra, nhìn đến chính là ngọn đèn dầu tối tăm và màn giường bằng tơ lụa, cả người mình thì mệt mỏi.

"Kiều Kiều, cuối cùng nàng cũng tỉnh."

"Kiều Kiều, nàng cảm thấy thế nào?"

Giọng nói của hai nam tử xa lạ vang lên ở bên cạnh, bên trong trần ngập kích động và áy náy. Đôi tay Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng gian nan mà chống ván giường ngồi dậy.

"Kiều Kiều, mấy ngày qua nàng đều chỉ uống nước cơm, cả người không có sức lực, đừng lộn xộn." Tiếng nói thanh nhã nam tử vang lên, rất quen thuộc mà đỡ Đỗ Kiều Kiều ngồi dậy, nhét hai cái đệm mềm mại phía sau lưng nàng.

"Kiều Kiều, nếu nàng đói bụng, thì ăn cháo gà xé sợi này trước đi. Nàng đừng sợ, bọn ta chắc chắn sẽ không tổn thương nàng, nàng có chuyện gì chờ ăn cháo xong rồi hãy hỏi lại." Tiếng nói dịu dàng trầm thấp của nam tử vang lên, bưng một cái chén đến ngồi xuống bên giường, cầm muỗng nhỏ múc hai lần.

"Các người là ai? Vì sao ta lại ở chỗ này?" Loại nhiệt tình không lý do này thực giống như đã từng quen biết! Đỗ Kiều Kiều bình tĩnh hỏi, một chút cũng không e lệ co rúm mà đánh giá hai nam nhân trước mắt này.

Nam tử áo gấm xanh nhạt đỡ nàng ngồi dậy mười bảy tám tuổi, khuôn mặt trắng nõn mày kiếm tà phi, hai tròng mắt ngăm đen thâm thúy, mũi cao ngay thẳng can đảm, môi mỏng màu đỏ nhạt, thân hình cao to; thanh niên áo lam làm ra tư thế muốn dứt cháo cho nàng cũng mười bảy tám tuổi, khuôn mặt trái xoan mất hai mí, khí chất ôn hòa nho nhã.

"Kiều Kiều, xem ra nàng đã hoàn toàn quên chúng ta." Thanh niên áo lam có chút thương tâm, ngồi ở mép giường nói với Đỗ Kiều Kiều: "Bốn năm trước An Dương lão Vương gia làm đại thọ 60, nàng hái sen ở hoa viên của vương phủ, có phải có vài thiếu niên vây quanh bắt chuyện với nàng hay không?"

Đỗ Kiều Kiều lướt nhanh qua hồi ức: "Đúng là có chuyện này, chẳng qua là ta hoàn toàn không nhớ rõ là ai cả?"

Phát hiện nàng không hiểu tình huống thế nào, thanh niên áo lam nói: "Ta là con của Chu Ngự sử - Chu Tín An, chính là thiếu niên đầu tiên tiến lên bắt chuyện với nàng."

"Ta tên là Nhan Từ Phong, là thiếu niên nói nàng kiêu ngạo khinh thường người." Nam tử áo gấm xanh nhạt cười khổ nói: "Sớm biết rằng chuyện sau này sẽ xảy ra, ta tuyệt đối sẽ không nói như vậy."

"Các người....." Đỗ Kiều Kiều dừng một chút, hỏi: "Vì sao ta lại xuất hiện ở chỗ này?" Tiếng kêu "ùng ục ùng ục" truyền ra từ trong bụng của nàng, nàng có chút xấu hổ.

"Kiều Kiều, tới, ăn cháo trước, bọn ta sẽ từ từ nói với nàng." Thanh niên áo lam Chu Tín An vội vàng nói, múc cháo đưa tới bên miệng Đỗ Kiều Kiều.

Hương vị tươi ngon của cháo gà xé sợi xồng vào mũi, Đỗ Kiều Kiều cực kỳ đói cũng không còn cố kỵ, lập tức há mồm ăn. Bọn họ muốn hại nàng thì đã sớm hại nàng, không cần phải ăn cần với nàng như vậy.

Ăn hơn nửa chén, phát hiện bọn họ đều không nói lời nào, Đỗ Kiều Kiều liền hỏi nói: "Các người bắt cóc thái tử phi như ta là có mục đích gì?" Giá trị lợi dụng của Thái tử phi cao hơn một chút so với nữ nhi của Trần Nam tướng quân.

"Thái tử phi?" Nhan Từ Phong đột nhiên sáng giọng nói: "Nàng đã thích hai huynh đệ khốn kiếp đề tiện vô si kia rồi sao?" Hần và Tín An sợ nhất chính là điểm này, chỉ là nghĩ đến hai vị Thái Tử và Kiều Kiều ở chung không đến một tháng liền rời xa kinh thành, lại an ủi lẫn nhau, Kiều Kiều có cá tính và kiên trì của mình, hai tên vô si không dễ dàng có được lòng của nàng như vậy, thì bọn họ còn kịp.

"Bọn họ là hai Thái Tử, hai hôn phu do hai vị bệ hạ chỉ định cho ta." Đỗ Kiều Kiều bình tĩnh mà nói, trong lòng trần ngập kỳ quái. Chỉ một câu, nàng liền biết bọn họ bắt cóc nàng không vì mục đích chính trị, mà là nhằm vào việc hôn nhân của nàng và hai vị Thái Tử.

"Chúng ta mới là nhóm hôn phu của nàng, bọn họ mặt dày vô si lợi dụng hoàng quyền giành trước." Chu Tín An cá giận nói: "Kiều Kiều, nàng vẫn luôn thông minh tuyệt đỉnh, nàng không cảm thấy việc từ hôn của nàng được ban đến quá đột ngột sao?"

"Chuyện này....." Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc mà nhìn Chu Tín An: "Ý của lời này là sao?" Lúc nàng chuẩn bị thân cận, Chu Tín An và Nhan Từ Phong cũng không có trong danh sách thân cận mà phụ mẫu nàng đề ra.

"Kiều Kiều, dựa theo mạch phát triển ban đầu của vận mệnh mà nói, sau nửa năm cập kê nàng sẽ gả cho Nhan Từ Phong và ta." Chu Tín An nói: "Bọn ta là hôn phu do chính nàng lựa chọn."

Đỗ Kiều Kiều: Σ(●●●) Gi!! Dựa theo mạch phát triển ban đầu?

"Kiều Kiều, bọn ta là hôn phu của nàng." Nhan Từ Phong chém đinh chặt sắt nói: "Ta biết, bên trái bắp đùi của nàng có một cái bớt đỏ tươi, giống như một cánh hoa hồng trên tuyết trắng vậy."

Đỗ Kiều Kiều tức khắc hai má nổi lên một chút thẹn thùng của nữ nhi. Cái bớt này của nàng có rất ít người biết, mấy năm nay xem qua bớt chỉ có hoạn quan Đại An Tiểu An hầu hạ bên người nàng.

"Kiều Kiều, nhì từ của chúng ta tên là Nhan Kính Văn, đôi mắt thật to, hoạt bát đáng yêu, nàng thích kêu nó là tiểu ếch xanh." Nhan Từ Phong vội vàng nói, "Sau khi nàng sinh hạ nó thì đều đặt hết tâm tư lên người nó, làm ta và Tín An phiền não rồi thật lâu.

Trong lòng Đỗ Kiều Kiều vừa động: "Các người là biết trước tương lai, hay là trọng sinh tới đây? Có phải tình huống của hai vị thái tử cũng giống các người không?"

Nếu biết trước, sẽ không có được đầy đủ tình cảm như vậy, cho nên, bọn họ hẳn là trọng sinh!

Nếu hai vị Thái Tử cũng trọng sinh, như vậy tất cả nhiệt tình của bọn họ đối với nàng coi như thông suốt.

Trọng sinh và xuyên qua chính là đề tài rục rờ nhất của tiểu thuyết internet, nàng đều có thể xuyên qua, vì sao hôn phu tương lai của nàng không thể trọng sinh chứ?

A!!!!

Σ(°△°|||)ﻻ người đã chết mới có thể trọng sinh, nàng vốn ở tương lai, hai vị trước mắt này, còn có hai vị Thái Tử gia, chẳng lẽ tất cả đều từ hình?

Nghĩ đến đây, sắc mặt Đỗ Kiều Kiều tức khắc kịch biến, thân mình không tự chủ được mà run run lên.

Chương 16: Bỏ trốn

Editor: Yuki

Các người biết trước tương lai, hay là trọng sinh?

Lúc Đỗ Kiều Kiều hỏi ra những lời này, Chu Tín An thiếu chút nữa muốn vỗ tay.

"Kiều Kiều, nàng luôn khiến cho bọn ta giật mình, đối với những ý nghĩ kì lạ, Kiều Kiều à." Nhan Từ Phong ôm chặt lấy thân mình nhỏ nhắn của nàng từ phía sau, kích động nói: "Ta biết mà, bọn ta nói chân tướng cho nàng, nàng chỉ cần suy nghĩ một chút là có thể tiếp thu."

Bất chấp xấu hổ bị nam tử xa lạ ôm, Đỗ Kiều Kiều vội vàng nói: "Có phải các người trọng sinh hay không? Các người chết như thế nào?" Người trọng sinh đều chết không nhắm mắt, hai bọn họ chết không nhắm mắt sao? Còn có hai vị Thái Tử, chẳng lẽ bọn họ đều chết không nhắm mắt?

"Thật ra bọn ta cũng không biết." Chu Tín An cười khổ nói, "Ba người chúng ta..... Cái kia.....Sau khi chúng ta ngủ bên nhau. Sau khi ta tỉnh lại phát hiện mình về năm mươi bốn tuổi, còn chưa làm rõ tình trạng, đã nghe nói nàng bị hai vị bệ hạ hạ chỉ phối giao hôn cho hai vị Thái Tử, chờ sau khi cặp kê lập gả vào hoàng tộc."

Ba người, cái kia, tới mức cùng nhau ngủ rồi? Tương lai mình sẽ phóng đảng dững cảm như vậy?

Đỗ Kiều Kiều tức khắc cực kỳ xấu hổ, gương mặt lỗ tai nóng rất hồng, giống như ráng đỏ.

Nhan Từ Phong lạnh lùng nói: "Tình huống của ta và Tín An giống nhau, ta còn tưởng rằng mình là đang nằm mơ, chờ xác định mình không phải nằm mơ, Lễ Bộ đã bắt đầu hạ lệnh với Trần Nam tướng quân, thay hai vị bệ hạ đối tiếp cạnh cho hai vị Thái Tử và nàng."

"Sau khi ta và Tín An chạm mặt, thù nhau, phát hiện đối phương cũng giống như mình." Nhan Từ Phong nói: "Ta và Tín An không muốn đổi thế từ, chẳng qua hoàng quyền cao ngất, chúng ta chỉ có thể yên lặng chờ đợi cơ hội."

Chu Tín An nói: "Bọn ta lợi dụng chuyện trước kia đã biết và năng lực hơn mười bốn tuổi của mình để thành lập thế lực bí mật của bản thân, để chuẩn bị đoạt lại năng. Trong quá trình này, bọn ta phát hiện bên cạnh nàng trừ một ít cung nô hoàng tộc phái tới hầu hạ nàng ra, còn cất dấu rất nhiều cơ sở ngầm của hoàng tộc, giám thị nhất cử nhất động của nàng. Mà ta và Nhan Từ Phong, cũng bị người có tâm giám thị, hành sự luôn có chút phiền phức."

Đỗ Kiều Kiều nhắm mắt, trầm giọng nói: "Khẳng định là người của hai vị Thái Tử." Hai vị Thái Tử tuyệt đối là trọng sinh, cũng không biết bọn họ vì sao lại trọng sinh.

Vây quanh được Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong dán lên thân thể của nàng: "Kiều Kiều, cướp đi Thái tử phi là từ tội mạo phạm vua miệt thị hoàng quyền. Vì không để liên lụy gia tộc, ta và Tín An đều đã giả chết, trên đời này không còn nhĩ tử của Chu Ngự sử - Chu Tín An, cùng nhĩ tử của Nhan phò mã - Nhan Từ Phong. Nàng sẽ lưu lạc chân trời cùng bọn ta chứ? Tiểu ếch xanh của chúng ta còn đang đợi chúng ta sinh nó ra đó."

Chính là bởi vì hấn là nhĩ tử của muội muội duy nhất của Anh hoàng Cảnh đế - công chúa Thái Dương, cho nên hai vị Thái Tử mới có cơ hội nhận thức Kiều Kiều. Bọn họ nhất kiến chung tình đối với Kiều Kiều, dựa vào hiểu biết về Kiều Kiều âm thầm hành sự sau đó lại điên cuồng mà lưu luyến si mê Kiều Kiều. Vì tránh cho huyết thống lẫn lộn, vì quân thần có khác, nữ nhân gả tiến hoàng tộc sẽ không tái giá với nam tử họ khác. Mà khi đó Kiều Kiều đã gả cho hấn và Tín An, cũng sinh một đứa con, vì thế hai vị Thái Tử lập tức vất hết óc, muốn dùng biện pháp đường ngang ngõ tắt cướp Kiều Kiều đi. Hừ!

Chu Tín An buông chén đứng dậy, lấy cuốn tranh đặt trên bàn lại, thực mềm nhệ mà mở rộng ra ở trước mặt Đỗ Kiều Kiều, nói: "Kiều Kiều, đây là tiểu ếch xanh. Tiểu nam hài trắng trẻo mập mạp mặc yếm màu xanh biếc, ta vẽ dựa theo ký ức trước khi trọng sinh. Đầu người nhỏ kém xa đôi mắt to, người ngồi quý trên lá sen là nàng——ta vẽ lại từ trí nhớ trước khi trọng sinh của nàng. Nàng nói đây là tranh chibi của tiểu ếch xanh."

Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc mà nhìn tiểu nam hài mắt to, hoàn toàn tin tưởng lời nói của bọn họ.Đời này, nàng còn chưa từng vẽ tranh chibi, hai bọn họ có thể biết được, chỉ có thể là trước khi trọng sinh họ đã xem qua tranh chibi của nàng.

"Tiểu ếch xanh....." Nàng cảm lòng không đậu mà đuôi tay vuốt ve tiểu nam hài trên họa, bản năng mẫu tính của linh hồn nữ tính thành niên giấu ở trong thân thể thiếu nữ non nớt phun trào.

"Kiều Kiều, dựa vào ký ức của ta, tiểu ếch xanh của chúng ta sẽ được sinh ra vào hai năm sau." Nhan Từ Phong nói, bởi vì nàng ở trong lòng ngực của mình, mùi thơm quen thuộc của cơ thể quanh quẩn ở chóp mũi, tình cảm hấn áp chế nhiều năm tức khắc trào dâng, mắt không chế mà cúi đầu hôn lấy gương mặt trắng nõn nà của nàng.

"Ừm....." Đỗ Kiều Kiều đột nhiên quay đầu lại, ánh vào mí mắt chính là khuôn mặt tuấn tú thành thực của hấn, hai tròng mắt đen nhánh tràn ngập tình cảm mãnh liệt.

"Kiều Kiều, thế của ta....." Nhan Từ Phong ở bên cạnh hôn đi lên nhệ nhàng mút vào, trong lòng nhảy loạn như một con thỏ con.

"Ta....." Đỗ Kiều Kiều hơi hơi nhắm mắt lại: "Ta còn chưa cặp kê đâu. Chẳng cũng nói sau khi ta cặp kê nửa năm mới có thể gả cho chàng mà." Hấn vốn là hôn phu tương lai của nàng, hiện giờ vì cùng hai vị Thái Tử tranh đoạt nàng, vứt bỏ thân phận, làm sao nàng có thể không cảm động?

"Ta và Tín An sẽ chờ đến ngày nàng cặp kê." Nhan Từ Phong khẽ cắn lỗ tai nhỏ nhắn tinh xảo của nàng:"Chỉ là bởi vì thân phận thái tử phi tương lai của nàng, bọn ta phải bắt đầu trốn đi nơi khác rồi. Nàng sẽ đi cùng bọn ta chứ?"

Đỗ Kiều Kiều đã bị tiểu ếch xanh đáng yêu bắt làm tù binh, lập tức trả lời nói: "Chúng ta bỏ trốn đi mai danh ẩn tích đi!"

Chu Tín An tức khắc mỉm cười" "Kiều Kiều, nàng vẫn không thay đổi, là gan lớn hơn các nữ nhân nuôi trong hậu trạch của nam nhân nhiều." Nữ nhân quen được nam nhân nuôi đã sớm mất đi khát vọng đối với bên ngoài, các nàng chỉ muốn được nam nhân thương yêu và đưa châu báu hoa phục đến trước mặt.

Nhan Từ Phong yêu thương nói: "Kiều Kiều yêu dấu của chúng ta chính là dững cảm, cơ trí như vậy."

Chương 17: Chúng ta hầu hạ nương tử tắm gội

Editor: Yuki

Sau khi ăn uống no đủ, Đỗ Kiều Kiều đã lấy lại tinh thần, bắt lấy Nhan Từ Phong và Chu Tín An dò hỏi ký ức trước khi bọn họ trọng sinh.

Thì ra, về sau hành động đời này của nàng đều bị bốn người họ giám thị, khó trách nàng làm buôn bán, thuận lợi mịt mờ mà "Đẫn đường" người khác phát minh sáng tạo như thế, thì ra có người chiếu cố (mặc kệ là người phương nào). Thế xuyên qua, phu trọng sinh, nhân duyên của bọn họ thật đúng là kỳ lạ mà..... Nhan Từ Phong và Chu Tín An biết nàng là xuyên qua không?

Khi bọn họ nói chuyện, một người hạ nhân ở bên ngoài bẩm báo nói: "Đại công tử, nhị công tử, nước ấm đã chuẩn bị xong."

Đỗ Kiều Kiều thấp giọng kinh ngạc nói: "Các chàng hoàn toàn vứt bỏ dòng họ của mình à?" Nam nhân vô cùng chấp nhất đời sau của mình, bọn nhỏ cũng xem dòng họ phụ hệ còn quan trọng hơn tính mạng của bản thân.

"Cơ sở ngầm của hoàng thất Văn thị nhiều tay sai, bọn ta cần phải thay tên sửa họ." Nhan Từ Phong vuốt ve tóc dài đen như lụa có chút hỗn độn của Đỗ Kiều Kiều: "Bây giờ bọn ta là thương nhân họ Đỗ, là đường huynh đệ, mà nàng, là tiểu thê tử của bọn ta, nàng tính sửa họ gì? Họ Nhan được không? Điều kiện đầu tiên nhạc phụ đại nhân đồng ý hôn sự của chúng ta là đứa nhỏ thứ hai của nàng phải theo họ ông ấy. Tương lai tiểu ếch xanh sinh ra vẫn phải họ Nhan như cũ, ta có thể nói với người ngoài là vì cảm ơn nhạc phụ đã ban nữ nhi cho ta, nên bằng lòng để một đứa con kế thừa nhan khổi cho nhạc phụ. Hài tử thứ hai họ Đỗ, thật sự là theo họ của nhạc phụ."

"Chàng đều suy xét xong rồi à? Vậy ta theo chàng, sửa thành họ Nhan." Đỗ Kiều Kiều nói, cực kỳ vừa lòng đối với suy xét của Nhan Từ Phong.

Nhan Từ Phong chặn ngang bé Đỗ Kiều Kiều lên, nói: "Cách vách đã chuẩn bị xong nước ấm, bọn ta dẫn nàng đi qua tắm gội."

Chu Tín An cười mím chỉ nói: "Kiều Kiều của chúng ta thích sạch sẽ nhất, dù là mùa đông rét lạnh, cách hai ngày đều phải tắm gội một lần."

Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng nói: "Mau thả ta ra, ta có thể tự đi." Bọn họ đối với nàng rất quen thuộc, nhưng nàng thì không thân với bọn họ!

"Không bỏ." Khóe miệng nâng lên một nụ cười sùng nịch, Nhan Từ Phong nói, "Bọn ta muốn hầu hạ tắm gội." Hắn rất muốn tắm uyên ương với nàng, chỉ là nàng còn chưa cập kê, hẳn không thể xúc động.

"A! Không cần, ta có thể tự tắm." Đỗ Kiều Kiều tức khắc nóng nảy, giẫy giụa muốn xuống dưới, chỉ là hai tay Nhan Từ Phong cường mà hữu lực, nàng giẫy giụa như thế nào đều chỉ là lần lộn ở trong lòng ngực hắn.

"Kiều Kiều, đừng lộn xộn, chắc là nàng hiểu rõ nam nhân." Nhan Từ Phong trầm giọng nói, cúi đầu ngó nhìn thiếu nữ trong lòng ngực, ánh mắt thâm thúy u ám.

Học khóa nữ nhi nhiều năm, làm sao Đỗ Kiều Kiều lại không hiểu rõ nam nhân? Nàng tức khắc sợ tới mức một cử động cũng không dám.

○○○

"Các chàng, có thể kêu một hoạn quan tiến vào hay không?" Đỗ Kiều Kiều xấu hổ hỏi, thực nỗ lực mà nắm chặt vạt áo của mình, không cho Nhan Từ Phong coi quần áo của mình.

"Kiều Kiều, tòa tiểu viện này là điểm dừng chân tạm thời của bọn ta, bọn ta không có chuẩn bị người hầu như vậy cho nàng." Nhan Từ Phong nói, trong mắt chứa đựng ý cười.

Chu Tín An cảm xiêm y mới tinh của thiếu nữ tiến vào: "Kiều Kiều, bọn ta tắm rửa cho nàng không biết bao nhiêu lần, kỹ xảo thực thành thạo." Thủ đoạn nọn họ chiếu cố Kiều Kiều không thua hoạn quan Đại An Tiểu An bên người nàng!

Đỗ Kiều Kiều 囧 đỏ mặt nói: "Ta và các chàng không giống nhau, ta không phải trọng sinh, không có ký ức sinh hoạt bên cạnh các chàng." Nàng tin tưởng bọn họ nói, sau khi nhìn thấy tình yêu chân thành của bọn họ, bằng lòng từ bỏ vinh hoa phú quý của Thái tử phi và che chở của phụ thân mà cao chạy xa bay cùng bọn họ, nhưng muốn nàng phải lập tức trần như nhộng ở trước mặt bọn họ, nàng làm không được.

"Kiều Kiều, nhìn chúng ta." Chu Tín An ôn nhu như nước mà ngó nhìn Đỗ Kiều Kiều: "Ta biết trong lúc nhất thời nàng không quen tiếp xúc với bọn ta, chẳng qua, bọn ta là hôn phu của nàng, nàng phải nhanh chóng quen với tiếp xúc của bọn ta mới được. Xa chạy cao bay, lưu lạc chân trời, nói thì rất nhẹ nhàng, chỉ là chúng ta không thể quên, hoàng tộc và nhóm Thái Tử khẳng định sẽ sắc thiên la địa võng ở Đại Khánh để tìm nàng. Chúng ta đang lẩn trốn, không có khả năng thời thời khắc khắc đều có hạ nhân hầu hạ, cho nên, chăm sóc nàng là chuyện của hai bọn ta."

Mềm nhẽ mà kiên định mà kéo tay Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong nói: "Nàng yên tâm, bọn ta sẽ hầu hạ nàng thoải mái dễ chịu."

Bọn họ đã phối trí xong dầu vừng độc nhất của nhà mẫu thân Kiều Kiều luôn rồi, O(∩_∩)O ha ha ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 18: Trêu chọc (H nhẹ)

Editor: Yuki

Thùng gỗ rộng mở rót đầy nước ấm, mặt nước nổi một tầng cánh hoa màu đỏ lo lừng.

Từ chối Nhan Từ Phong và Chu Tín An nâng, Đỗ Kiều Kiều mặc áo ngực và quần lót bước vào thau tắm. Ngồi xổm ngồi xuống, nàng thật sâu mà thở ra một hơi, xấu hổ cúi áo ngực và quần lót ra đưa cho Chu Tín An đứng ở một bên.

Cuốn cao ống tay áo đưa tay dò xét độ ấm của nước rồi cầm lên một cánh hoa, Nhan Từ Phong nói: "Kiều Kiều, điều kiện tiểu viện dừng chân tạm thời này không tốt, nàng chỉ có thể tạm chấp nhận một chút." Nói, hần thân nhiên bắt lấy cánh hoa để bà vai lộ ra mặt nước của Đỗ Kiều Kiều bắt đầu xoa bóp, phảng phất như đã làm qua vô số lần.

Đỗ Kiều Kiều co rụt bà vai lại, khẩn trương nói: "Ta còn chưa cập kê." Nàng ám chỉ bọn họ, nàng còn chưa thành niên,nếu bọn họ thụ tính quá độ dè nàng làm xằng bậy, thân thể của nàng sẽ bị thương.

"Nàng còn có một tháng rưỡi sêcập kê." Chu Tín An cười mím chỉ nói: "Nàng yên tâm, chúng ta sẽ không thương tổn thân thể nàng. Nàng là thể của bọn ta, mẫu thân tương lai của con bọn ta, thân thể khỏe mạnh quan trọng hơn bất cứ thứ gì." Tuy rằng mục đích quan trọng nhất nam nhân nuôi nữ nhân là sinh sản, thứ hai là thư giải lửa dục thân thể, nhưng bọn hần xem trọng sức khỏe của Kiều Kiều còn hơn hai cái kia.

Lòng bàn tay có chút vết chai đem cánh hoa tươi xoa nặn thành bùn hồng thoa lên da thịt trắng nõn trơn nhẵn của nàng, hô hấp Nhan Từ Phong càng ngày càng nặng, cái trán đầy đặn toát ra một tầng mồ hôi mỏng, một giọt mồ hôi lăn xuống chớp mũi. Hần lại lần nữa đánh giá cao lực khắc chế của mình, đối mặt tiểu kiều thể như nọ hoa hé nở, lực khắc chế của hần như núi tuyết sắp sụp đổ.

Hô hấp Chu Tín An bắt lấy cánh tay Đỗ Kiều Kiều xoa bóp cũng trầm trọng, khuôn mặt đỏ lên. Hần cảm giác máu cả người sôi trào, ngao rống giữa hai chân ngẩng đầu, càng ngày càng sung to.

"Các chàng, hay là đi ra ngoài đi." Đỗ Kiều Kiều phát hiện tình huống không đúng, nhanh khuyên bảo bọn họ rời đi. Đây chính là sự khác biệt giữa hoạn quan và nam nhân bình thường! Thời điểm Đại An Tiểu An giúp nàng tắm gội, hô hấp rất bình thường.

"Không." Nhan Từ Phong từ chối nói, cầm lấy tấm khăntrong nước tiếp tục xoa bóp giúp Đỗ Kiều Kiều.

"A! Nơi này, ta tự làm." Đỗ Kiều Kiều đột nhiên kêu sợ hãi một tiếng, nhanh chóng đẩy bàn tay đang khuấy đảo xoa bóp trên nọ hoa của mình.

Chu Tín An tiếc nuối mà phun ra một ngụm khí nóng: "Kiều Kiều, ta là hôn phu của nàng, chạm vào thân thể của nàng là danh chính ngôn thuận." Trong trí nhớ của hần hai vú của nàng no đủ hơn bây giờ, vuốt ve cực kỳ co dãn. Đêm tân hôn, hần bối vì lần đầu chân chính tiếp xúc nữ nhân, hơn nữa còn là tiểu nữ nhân mình cực kỳ thích, hưng phấn đến..... Còn chưa đi vào đã bắn. Đây là si nhục đời kia của hần. Hiện giờ hần may mắn có thể bắt đầu một lần nữa, nhất định sẽ ở thời điểm bọn họ lần đầu kết hợp, làm nàng dục tiên dục tử, có được một đêm tân hôn hoàn mỹ.

Khuôn mặt Đỗ Kiều Kiều nóng rát mà nói: "Các chàng là hôn phu · tương · lai · của ta." Nàng muốn nắm giữ điểm mấu chốt, xã hội này quy định trước mười bốn tuổi thành niên, nghiêm cấm bọn họ phá lá chắn cuối cùng của nàng.

"Ngày nàng cập kê, chúng ta sẽ cử hành một hôn lễ đơn giản." Nhan Từ Phong trầm giọng nói: "Kiều Kiều, tuy rằng hôn lễ đơn giản, nhưng bọn ta tuyệt đối thật lòng." Hần chờ không kịp, muốn sớm định ra tương lai thành thân với nàng trước nửa năm. Còn như sinh ra tiểu ếch xanh, vẫn là dựa theo thời gian thụ thai cũ sinh ra đi. Lúc trước hứa hẹn nàng, không để nàng sinh sinh sinh giống như heo mẹ, hần đã điều chế cấm dục tránh thai từ Thái Y Viện.

"....." Đỗ Kiều Kiều lúng túng nói: "Này quá mau rồi." Nàng còn chưa thân với bọn họ.

"Kiều Kiều, ta gấp đến không thể chờ mà muốn có được nàng." Nhan Từ Phong nói, ngón tay dọc theo cột sống nàng trượt xuống dưới, trượt đến xương mẫn cảm bắt đầu vẽ vòng tròn nghiền nát.

"Tê ~ không cần." Khoái cảm tê dại từ xương mẫn cảm xông thẳng lên trên, thân thể Đỗ Kiều Kiều run rẩy tránh né, mặt nước khuấy đảo dập dờn một trận. Thân thể thiếu nữ cần khai phá, hoạn quan bên người thiếu nữ dựa theo thủ pháp nhóm sư phụ truyền thụ chậm rãi kích thích tình dục thiếu nữ, cho nên Đại An Tiểu An trêu chọc qua rất nhiều điểm mẫn cảm trên thân thể nàng, trong đó điểm mẫn cảm nhất chính là xương cùng.

"Kiều Kiều, chúng ta đây là học làm người hầu hạ bên cạnh nàng đó." Chu Tín An nói, bàn tay nhanh chóng trượt đến giữa hai chân nàng, không cho nàng khép hai chân lại, ngón tay thật cẩn thận mà khảy tu hoa non nót giữa đùi nàng, tìm được đài hoa hơi hơi nhô lên bắt đầu nghiền nát xoa bóp. Ở mỗi một gia đình giàu ở Đại Khá nam hải sau mười hai tuổi sẽ xem xuân cung đồ, luyện tập công phu nam nhi đối với tượng nữ điêu khắc gỗ, nắm giữ kỹ năng giường chiếu cao siêu hơn nam hải khác, sau khi thành thân làm thể từ càng yêu ân ái triền miên với mình.

"A ~ các chàng,....." Đôi tay Đỗ Kiều Kiều đỡ ven thau tắm, vội vàng nói, "Ta rất ít khi cho phép Đại An Tiểu An hầu hạ ta như vậy." Đại An Tiểu An sẽ trêu chọc nàng, chỉ khi nàng bị trêu chọc đến vô pháp tự giữ mà cho phép bọn họ làm càng tiến thêm một bước kích thích nàng.

Lớn mặt mà mở lên gương mặt nhem đơ của nàng, Chu Tín An nói: "Miễn bàn đến bọn họ, hai bọn ta sẽ hầu hạ nàng đến dục tiên dục tử." Đại An Tiểu An là hoạn quan bên người Kiều Kiều, thương thương chỉ hần và Nhan Từ Phong trêu chọc Kiều Kiều, dùng môi, lưỡi, tay và đạo cụ dứt Kiều Kiều no. Bọn họ đã biết cũng không có biện pháp tức giận. Hiện tại tốt rồi, hai kẻ hoạn quan chính đại quang minh ăn vụng không còn nữa, Kiều Kiều hoàn toàn toàn thuộc về hần và Nhan Từ Phong.

=====

@YUKI: Halo các tênh yêu>> Quà năm mới cho các tênh yêu nè kkk, mị chi lạng lẽ lên phát chút mỡ vụn rồi xin lui:V Chờ blog đạt 100 like (có phải tui hơi quá ko?) sẽ lạng lẽ quăng cục thịt vào mặt các nàng*:.* Năm mới vui về ù ù, đừng quên fl + like cho mình nhá:>

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 19: Khát vọng vô tận (3p, h)

Editor: Yuki

Nhanh chóng giúp Đỗ Kiều Kiều rửa sạch thân thể, Nhan Từ Phong gấp không thể chờ mà ôm nàng đến bên cạnh đệm mềm thật dày trên giường mây tre.

Đỗ Kiều Kiều cuộn tròn hai chân bị bắt ngồi trên nệm giường, đôi tay che khuất thân thể của mìn lộ trình tắm gội h, giọng điệu vội vàng nói: "Được được, các chàng đừng động." Dựa theo ở trong nhà, bọn họ phải tiến hành mát xa dầu mè cho nàng.

Nhan Từ Phong kéo đôi tay nàng ra, trầm giọng nói: "Kiều Kiều, đừng nháo, để bọn ta từ từ bảo dưỡng da cho nàng." Làn da nữ nhân khác thế nào hắn không biết, hắn chỉ biết da thịt Kiều Kiều trơn nhẵn non mềm không dính tay, trong trắng lộ hồng vô cùng non mịn, hắn thích nhất là vuốt ve.

Chu Tín An cảm dầu mè đã sớm chuẩn bị tốt lại đây, nhỏ nút lọ nói: "Kiều Kiều, nàng ngửi một chút xem, đây có phải dầu mè nhạc mẫu cho nàng dùng không? Ta đã dựa theo cách pha chế dầu mè trong của hồi môn của nàng mà tìm hạ nhân điều phối đó."

Đỗ Kiều Kiều vừa ngửi đã biết, cái này giống với dầu mè mà nàng sử dụng. Nhạc mẫu? ㄝ(ㄣ ㄣ)o, nàng còn chưa có gả cho hắn đâu, hắn đã kêu "Nhạc mẫu" thật thuận miệng rồi.

Chu Tín An hứng thú bưng bưng mà đem dầu mè trực tiếp xoa lên vai Đỗ Kiều Kiều.

"Cái này rất quý, đừng lãng phí." Đỗ Kiều Kiều nhanh chóng kêu lên. Mẫu thân nàng xuất thân thế gia, bên trong dầu mè hộ da gia truyền phối bốn mươi loại dược liệu quý hiếm, một lọ khoảng chừng năm mươi lượng bạc, mà một lọ cũng chỉ đủ cho nàng dùng hai tháng.Sau khi không cách nào từ chối sử dụng, nàng đều đặn đổ Đại An Tiểu An tận lực dùng lãng phí.

"Sợ lãng phí, thì ngoan ngoãn nằm xuống." Nhan Từ Phong nói, rồi để nặng đôi tay và thân thể Đỗ Kiều Kiều, để nàng không thể không nằm xuống.

Dưỡng tay xoa dầu mè xuống tới hai vai và ngực của nàng, Chu Tín An thỏa mãn mà than thở: "Cuối cùng cũng lại có thể mát xa cho Kiều Kiều rồi." Kết quả cuối cùng của mát xa cơ bản chính là một hồi vui sướng đầm đìa hoan ái, đáng tiếc thật, hiện tại Kiều Kiều thật mềm mại, còn chưa thể để bọn họ muốn làm gì thì làm.

"....." Đỗ Kiều Kiều bị bắt nằm bên trên, khuôn mặt yêu kiều đỏ hồng như say. Nhìn đáng vẻ này của hai vị hôn phu tương lai có lẽ là muốn dùng tay vuốt ve toàn thân nàng. Theo, hay không theo đây? Nếu nàng kiên quyết kháng cự, bọn họ sẽ bỏ qua cho nàng sao?

"Kiều Kiều....." Nhan Từ Phong gọi tên Đỗ Kiều Kiều như nói mới, cúi xuống hôn lấy đôi môi trái tim tình xảo khéo léo của nàng, đầu lưỡi linh hoạt nhanh chóng cạy hàm răng nàng ra, cuốn ấy lưỡi thơm mềm mại của nàng quấy mát.

"Ồ....." Kỹ xảo hôn môi thật thành thạo, trước khi trọng sinh nhất định hắn đã hôn nàng rất nhiều lần!

Đỗ Kiều Kiều không kịp ngăn cản, thực mau liền bị hắn đưa vào sung sướng giữa môi lưỡi tương giao, thậm chí lưỡi thơm mềm mại còn bị lưỡi to linh hoạt của hắn dẫn dụ luôn tới liếm lếm trong khoang miệng của hắn. Trời ạ, dù Đại An Tiểu An có thân mật với nàng thế nào, nàng đều không có coi bọn họ như đạo cụ luyện tập kỹ thuật hôn môi.

Rất cuộc cũng hôn được tiểu kiều thể thương nhớ ngày đêm.....

Nhan Từ Phong kịch liệt mà hôn lấy môi trái tim của nàng, dùng sức mút nước bọt thơm ngọt trong miệng nàng, tựa như muốn hút luôn cả lòng của nàng.

Đỗ Kiều Kiều bị nhiệt tình của hắn bao phủ, đôi tay vô ý thức vòng lấy cổ hắn đáp lại hắn.

Chu Tín An nhanh chóng xoa dầu mè lên người nàng Đỗ Kiều Kiều, đôi tay bao lấy đôi nhũ tuyết trắng mềm nhẹ như bông cầu cẩn thận cầm nắm xoa bóp, ngón cái cùng ngón trỏ nắm nhũ tiếm màu hồng phấn của nàng khẽ vân vê. Hiện tại tiều nhũ này còn chưa lớn lên, chờ đến nàng mang thai, chúng nó lập tức sẽ nhanh chóng phát dục, trở nên đầy đặn cứng chắc, cho dù lúc sau cai sữa thì cũng chỉ hơi nhỏ lại một chút.

"Ưm~~ um..... Không cần, không cần như vậy." Bộ ngực sữa truyền đến khoái cảm kéo dài, hơn nữa càng ngày càng mãnh liệt, Đỗ Kiều Kiều bị Nhan Từ Phong hôn đến sắp tắt thở bắt đầu chịu không nổi, dùng sức quay đầu tránh nụ hôn điên cuồng nồng nhiệt của Nhan Từ Phong, lắc lư thân thể mềm mại ý đồ vùng thoát khỏi tay Chu Tín An.

Nóng bỏng mà liếm láp lỗ tai hồng ngọc tựa như trong suốt của Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong thờ hồn hên nói: "Kiều Kiều, ngoan, để bọn ta ôn lại thân thể của nàng." Bọn họ trọng sinh đến đây đã bốn năm, trong bốn năm chưa từng nói qua với Kiều Kiều, chưa từng vuốt ve thân thể của nàng, không thể ân ái triển miên với nàng, trời mới biết bọn họ ghen đến mức khó chịu thế nào? Bọn họ lớn hơn Kiều Kiều bốn tuổi, lúc Kiều Kiều mười tuổi bọn họ đã có nhu cầu của nam nhân. Bọn họ năm nay mười tám, chính là thời điểm nam nhân tràn đầy tình lực.....

=====

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full.Net](http://EbookFull.Net).

Chương 20: Thiếu nữ vị thành niên cao trào(3p, h)

Editor: Yuki

Hơi thở nóng bỏng phun ở bên tai cùng trên cổ mình, Đỗ Kiều Kiều trái phải lắc đầu, cười duyên nói: "Không cần, thật ngứa." Tê tê dại dại, vừa thoải mái lại khó chịu.

Nhan Từ Phong lại hôn đôi môi đã bị mình hôn đến sưng đỏ lần nữa, lưỡi to thô lệ linh hoạt luôn vào miệng thơm của nàng nhanh chóng quấy đảo mút vào, đầu lưỡi linh hoạt liếm láp mỗi một tác góc trong miệng thơm của nàng, tựa như vương giả tuần tra lãnh địa của mình.

"Ưm~~" Đỗ Kiều Kiều hừ nhẹ, nhắm hai tròng mắt lại đón nhận nụ hôn mãnh liệt của hắn. Nhiệt tình của hắn, nàng khó có thể kháng cự! Lưỡi thơm mềm mại của nàng bị động mà quần giao khuấy đảo theo lưỡi to của hắn, bị kéo tham tiến khoang miệng của hắn. Nước bọt thơm ngọt chảy ra ào ạt, một dòng ngân nước đậm mị dần dần chảy ra từ khe miệng của nàng.

Kiều Kiều, thể của ta.....

Nhan Từ Phong quên mình mà càn quét miệng thơm của Đỗ Kiều Kiều, dùng sức mút nuốt nước bọt thơm ngọt của nàng vào, rồi dứt nước bọt của mình vào miệng thơm của nàng, ép nàng nuốt xuống. Hắn là phu của nàng, nàng cần phải nhận hết những gì hắn cho nàng!

Bàn tay trượt xuống dưới, hắn thuần thục mà bao lại tiểu nhũ bông cầu mềm mại của nàng triu mến mà xoa bóp nghiền nát.

"Ưm~~ um....." Đôi tay Đỗ Kiều Kiều vòng lấy cổ hắn, trán lắc trái lắc phải, nỗ lực hít một chút không khí trong nụ hôn mãnh liệt của hắn.

Nhìn thấy bọn họ hôn đến kịch liệt, Chu Tín An đỏ mặt mà kéo hai chân Đỗ Kiều Kiều ra, chăm chú nhìn cảnh xuân tuyệt mỹ giữa hai chân nàng.

Da thịt nàng tuyết trắng trơn mềm, giữa hai chân tí vết không có một chút lông nào, hai phiến hoa môi chặt chẽ dính sát vào nhau như hai chiếc lá, giao hội đầu trên hoa môi, một viên tiểu nhục châu hồng nhuận như ản như hiện.

Còn chưa bị nam nhân yêu thương quá, tu hoa xử nữ của nàng thánh khiết hồn nhiên!

Chu Tín An kích động dùng ngón giữa đùa bỡn hai phiến môi hoa thơm ngon của nàng, xem xét hoa huy*t bí ẩn của thiếu nữ giấu sau hoa môi của nàng. Tiểu hoa huy*t vô cùng mềm mại, còn nhỏ hơn ngón út của trẻ con. Nếu không phải hắn đã từng cảm vào, hắn cũng không dám tin tưởng làm sao hoa huy*t khéo léo như thế có thể cất chứa đề ngạo long thỏ dài của nam nhân cảm vào.

Ngón tay cái thuần thực mà ngăn chặn xoay tròn nghiền nát tiểu thịt châu hồng nhuận của nàng, hắn nằm giữa hai chân nàng, dùng đầu lưỡi nhanh chóng treu chọc hai phiến hoa môi của nàng. Hương khí xung quanh trên người nàng, mùi thơm thân thể của tu hoa giữa hai chân càng tràn ngập hắn dẫn tâm thần hắn.

"Ưm! A ~~~" Khoái cảm mãnh liệt như điện giật đột nhiên khuấy động ở giữa hai chân, Đỗ Kiều Kiều chợt kịch liệt bật lên, trong cổ họng tràn ra tiếng ngâm khê không dám tin tưởng.

"Kiều Kiều, thoải mái sao?" Nhan Từ Phong đang đê nặng thân thể nàng hỏi bằng giọng khàn đục, hàm răng thân mật mà cắn môi dưới của nàng, môi nóng liên tục hạ xuống những biển hôn trên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh xảo tuyệt mỹ của nàng, ngón tay cầm đầu v* mẫn cảm của nhẹ nhàng xoa bóp. Ngạo long giữa hai chân hắn bành trướng muốn nứt ra, chỉ là hắn không thể đựng vào, chỉ có thể cố nén, nỗ lực lấy lòng tiểu kiều thể của hắn, để nàng mau chóng quen thuộc hắn, tiếp nhận hắn, chờ đến ngày nàng cập kê tận tình hưởng thụ cá nước thân mật.

"A ~~~ không cần như vậy..... không cần, liếm....." Đỗ Kiều Kiều ngọ quậy như cá mắc cạn ở trên giường nệm, vịn vịn như rắn, miệng thơm kiều diễm ướt át phun ra tiếng cầu xin. Đại An Tiểu An và nàng phi cực kỳ thân mật, nàng cũng không cho phép bọn họ trực tiếp đụng vào bộ ngực sữa và giữa hai chân mình.

Làm sao Chu Tín An sẽ nghe nàng? Ngón tay cái có tiết tấu mà càng ngày càng nghiền nát tiểu thịt châu mẫn cảm nhô lên của nàng, đầu lưỡi đẩy hai phiến hoa ra liếm láp cao thấp qua lại tiểu hoa huy*t của nàng, cũng thử cảm nhục bích vào cửa huyết liếm láp hoa kính.

Nhan Từ Phong hơi đó kỳ nói: "Liếm à?" Hắn cúi đầu liếm láp tiểu nhũ bồ câu trắng tuyết của nàng, mở to miệng ngâm lấy tiểu nhũ bồ câu nàng dùng sức hút. Chuyện này làm cho hắn nhớ tới chuyện hoan ái không lâu sau khi nhì từ tiểu ếch xanh sinh ra, khi đó, hắn cũng từng ngậm từng ngậm mút vú căng to đầy đặn của nàng vào, uống sữa tươi tươi ngọt của nàng.

"A ~~~ aa ~~~ không cần..... Không thể..... Ưm, ưm ~~~ quá mãnh liệt....." Khoái cảm tê dại kéo dài ở bộ ngực sữa, khoái cảm điện giật liên tiếp ở tu hoa, Đỗ Kiều Kiều ngửa trán ra sau rên rĩ liên tục, đôi tay nắm hai vai Nhan Từ Phong, móng tay được cắt dũa mượt mà dần dần cắm vào làn da của hắn. Cả người nàng như lửa đốt, một dòng nhiệt lưu chảy xuống thẳng giữa hai chân, nàng dần dần có ý muốn tiểu.

"Kiều Kiều của chúng ta giỏi nhất là khẩu thị tâm phi vào thời điểm như thế này." Nhan Từ Phong nói, đầu lưỡi linh hoạt không ngừng liếm láp nhũ tiêm hồng kiên đỉnh của nàng, ngón tay cảm một tiểu nhũ khác xoa bóp lôi kéo nhũ tiêm.

"A ~~~ các người..... Ô ~~~ ta chưa phải là.....Kiều Kiều..... A~~~ các người..... A..... Quá mãnh liệt, ta chịu không nổi, a, a ~~~~" Đỗ Kiều Kiều lớn tiếng ngâm nga, thân thể non mềm kịch liệt run rẩy một trận, hoa huy*t phun ra mặt dịch trong.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Cái miệng nhỏ của nàng, tay của nàng (3p, h)

Editor: Yuki

Hai tay Chu Tín An nắm chặt bắp đùi Đỗ Kiều Kiều không để cho nàng lộn xộn, đầu lưỡi cắm vào trong hoa huy*t ẩm ướt của nàng nhanh chóng co duỗi, bắt chước động tác rút ra cảm vào của Ngạo Long nam tính. hoa huy*t của nàng mau chóng co rút lại, mị nhục hoa kính bắt đầu co rút như một vật còn sống, một dòng ái dịch trong suốt lẫn mật hoa thơm ngọt trào ra như thủy triều. Hắn dùng lực mút vào nuốt, gia tăng tốc độ và lực đạo kích thích đài hoa của nàng, hoa huy*t và hoa kính trước sau đều bị kích thích.

"A ~~~ a..." Thân thể mềm mại phiếm hồng của Đỗ Kiều Kiều cấp tốc run rẩy vài chục lần, rồi đột nhiên như bị rút sạch xương cốt vô lực xụi lơ ở trên giường nệm, miệng hô hấp dồn dập, kiều nhan đỏ hồng như say, mị nhãn ẩm ướt thất thần nhìn phía trên.

"Kiều Kiều, thoải mái không? Nàng thật thích chúng ta làm như vậy." Chu Tín An ngẩng đầu, đầu lưỡi liếm láp mật hoa và ái dịch dính trên môi mình, có vẻ đắm mị đến cực điểm.

"Giờ nàng đã thoải mái đến mất thần trí rồi." Nhan Từ Phong ngắm nhìn tư thái mị hoặc lan tràn khắp kiều nhan của nàng, hầu kết không ngừng co rút. Ngạo Long bành trướng giữa đùi hắn tưởng đến sắp nứt, nhưng mà... Không thể đựng vào được, Kiều Kiều của hắn còn Vị Thành Niên!

Ái muội liếm láp chắc chắn miệng hoa huy*t nhỏ nhắn đang đóng mở còn như trẻ con của nàng, hô hấp Chu Tín An trầm trọng nói: "Hi vọng nửa tháng nhanh chóng tới." Hắn thật sự nhịn không được, nhưng mà Kiều Kiều còn nhỏ, hắn không thể nhẫn cũng phải nhẫn.

"Kiều Kiều, chắc là nàng đã ôn tập khóa xử nữ của nàng rồi." Nhan Từ Phong nói: "Dùng trên hai người bọn ta đi." Hắn đứng dậy, rút sạch đại lưng còi quần xuống, để Ngạo Long nam tính hùng hực bành trướng của mình nhắm ngay trước Đỗ Kiều Kiều.

Nhan Từ Phong là vị hôn phu đầu tiên của Đỗ Kiều Kiều, là nam nhân có địa vị tương đương với đại ca của Đỗ Kiều Kiều, quyền lực lớn hơn những nam nhân khác, Chu Tín An nhìn thấy Nhan Từ Phong cũng phải cầu Đỗ Kiều Kiều dùng những phương pháp khác giúp hắn giải trừ dục hòa, thì lập tức còi quần nóng lòng muốn thử.

"A?" Đỗ Kiều Kiều còn đang giữa dư vị cao trào thất thần nhìn Nhan Từ Phong, cái miệng nhỏ nhắn còn khê nhếch thờ dốc.

Nhan Từ Phong nắm tay Đỗ Kiều Kiều bao trụ ngạo long đỏ rực trước sau hoạt động, giọng nói khàn đục: "Nữ nhi khóa đầu học được những thứ này."

Bàn tay nắm đến côn th*t cứng rắn hùng hực, Đỗ Kiều Kiều như bị phồng, vội vàng muốn rút tay về. Nhưng nhanh chóng bị hắn bắt lại, nàng hoàn toàn không thể rút tay về. Nàng đỏ bừng mặt kêu lên: "Ta chỉ sờ qua cọc gỗ thôi!" Đại An Tiểu An là hoạn quan, tính hoàn đả héo rút, dương v*t chỉ có công năng đi tiểu, hoàn toàn không thể cứng rắn được, trước đó dương v*t mà Xuân Thủy viên đưa cho nhóm đại tiểu thư học tập có chất liệu và kích cỡ khác hoàn toàn, để nhóm đại tiểu thư học thủ kỹ khẩu kỹ, thậm chí...

"Cọc gỗ nào có rõ rõ ràng tốt như nam nhân?" Nhan Từ Phong vội vàng nói, "Nàng thử xem, thi triển tất cả bản lĩnh nàng học được lên người bọn ta đi." Hầu kết dồn dập cao thấp lẫn

lộn hai lần, hấn buông tay nàng ra.

Làm, hay là không làm đây?

Đỗ Kiều Kiều nhìn coi Nhan Tử Phong, chỉ thấy khuôn mặt tuấn tú của hấn đỏ bừng như sung huyết, hai tròng mắt ẩn hiện tơ máu, chớp mũi đầm mồ hôi, môi mòng hồng như tơ son.

Nam nhân ghen thành như vậy rất khó chịu đi..

Cái kia của hấn... Thô, dài, nóng, cứng rắn...

Dù sao bọn họ cũng là hôn phu tương lai của nàng!

Đỗ Kiều Kiều dứt khoát buông thả bản thân, bắt đầu nắm giữ Ngao Long kiên định của Nhan Tử Phong lúc lên lúc xuống khuấy động, mỗi lần khuấy động đến Đại Long Đầu bành trướng to lớn liên xoay tròn cổ tay hai lần, ngón tay cái áp lên đôi mắt nhỏ tròn đầy thanh dịch giữa long đầu của hấn.

"Tê ~ um... Cứ như vậy." Nhan Tử Phong hí mắt rên rỉ, tuấn nhan đỏ bừng lộ ra biểu cảm sung sướng.

"Kiều Kiều, ta thì sao?" Chu Tín An đi đến trước mặt Đỗ Kiều Kiều, nắm giữ Ngao Long thô cứng của mình cọ xát gò má Đỗ Kiều Kiều, cũng cấp tốc đâm vào khoe miệng của nàng.

Mùi xạ hương nồng đậm nam tính nháy mắt tràn ngập trong chớp mũi, Đỗ Kiều Kiều do dự một chút, lặng lẽ vươn kiêu lười mềm mại liếm láp long đầu to lớn bóng loáng của hấn. Thật nóng..

"A ~" Khoái cảm mãnh liệt tê dại chợt tới, Chu Tín An kích động ngăn chặn cánh môi mềm mại của nàng dùng sức ma sát, buộc nàng há mồm.

Không quá chán ghét..

Đỗ Kiều Kiều dè dặt cẩn trọng hé miệng.

Nàng vừa mở miệng, Chu Tín An lập tức gấp không thể chờ chen vào trong miệng nhỏ anh đào của nàng, trong cổ tràn ra thô ngâm phần khởi.

Lớn hơn cọc gỗ dương v*t, miệng sắp nứt ra rồi!

Đỗ Kiều Kiều cực lực mở cái miệng nhỏ nhắn, mới miễn cưỡng đưa trứng gà to lớn đại long đầu ăn vào miệng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Tay cầm Song Long, nam tinh miệng đầy (3p, h)

Editor: Yuki

"Hu, um..." Cái miệng nhỏ nhắn bị bắt mở ra đến mức quá lớn, Đỗ Kiều Kiều khó chịu phát ra tiếng kháng cự.

"A, Kiều Kiều, miệng của nàng bao bọc ta thật chặt. Thật thoải mái!" Chu Tín An phấn khởi kêu lên, thân thể nhẹ nhàng trước sau lay động theo biên độ nhỏ, để Ngao Long cứng rắn cắm vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng, ở trong miệng nàng trước sau rút ra cắm vào. Khoái cảm tê dại từng đợt tràn ra, từ phần mẫn cảm khuếch tán ra tứ chi bách hài của hấn, hấn không nhận được lòng tham, vì thế động tác phạm vi càng lúc càng lớn.

"Kiều Kiều, đừng phân tâm." Phát hiện Đỗ Kiều Kiều định chỉ động tác trên tay, Nhan Tử Phong bắt mắt nhắc nhở nàng, thân thủ dùng sức nghiền nát tiểu nữ bỏ câu đứng thẳng của nàng.

"Hu..." Đỗ Kiều Kiều kịch liệt há to mồm tùy ý Chu Tín An rút ra cắm vào, chuyển dời lực chú ý đến trong tay, nắm giữ Ngao Long nóng bỏng thô dài cấp tốc khuấy động. Ngao long của Nhan Tử Phong rất thô, tay nàng cần bàn nắm không hết. Tay nàng nắm giữ khuấy động một lát, cũng rất xót thật mệt mỏi...

"Um ~ a..." Nhan Tử Phong phát hiện tốc độ nàng chậm lại, lập tức bắt lấy tay nàng giúp hấn khuấy động Ngao Long khô nóng khó nhịn.

"Hu, ủa ~ khụ khụ ~ ủa..." Động tác Chu Tín An càng ngày càng nặng, sắp nhập càng ngày càng sâu, yết hầu Đỗ Kiều Kiều không ngừng bị long đầu cứng rắn của hấn va chạm, bắt đầu co rút, dạ dày cũng kịch liệt cuồng cuộn.

"Ủa ~ khụ khụ, hu hu... Khụ khụ..." Nước bọt chảy ra ồ ồ, đồ đầy khoang miệng, hô hấp nàng khó khăn, dùng sức lắc đầu tránh né.

"Tín An, Kiều Kiều còn chưa lớn lên." Nhan Tử Phong thấy thế lập tức ngăn cản Chu Tín An. Hiện tại thân thể Kiều Kiều còn cực kỳ trẻ trung non mềm, không thể thừa nhận phóng túng của hai nam tử trưởng thành bọn họ.

Tình vui ý thích.

Chu Tín An lập tức tỉnh ngộ, Tiểu Thiếu nữ trước mắt còn chưa phải kiều thể phong tình vạn chủng hiểu rõ tình dục của bọn hấn, còn chưa thể thừa nhận họ tùy ý cuồng hoan.

Tiết nuốt rút Ngao Long của mình ra, hấn cầm cấp tốc khuấy động, hô hấp dồn dập nói: "Kiều Kiều, nàng phải lớn lên nhanh chút." Nếu hấn thật làm cho Kiều Kiều thống khổ, Từ Phong sẽ không tha cho hấn.

"Khụ khụ, khụ khụ." Đỗ Kiều Kiều xoay người che yết hầu lớn tiếng ho khan, mồm to hít thở không khí mới mẻ, khuôn mặt nước mũi nước mắt vô cùng chật vật.

Chịu đựng căng đau và khô nóng, Nhan Tử Phong cầm khăn lông ướt sạch sẽ đưa cho Đỗ Kiều Kiều, thương tiếc nói: "Lau đi." Nàng còn chưa thể thừa nhận tình cảm mãnh liệt của hai nam nhân bọn họ.

Lau mặt sạch sẽ, Đỗ Kiều Kiều ngồi quỳ ở trên giường nệm, nhìn đến bọn họ tình dục khó nhịn tự giải trước nàng, do dự một chút, một tay chụp vào Ngao Long hùng hực vênh cao

của Nhan Từ Phong, một tay vươn tới giữa hai chân Chu Tín An. Thế giới này nữ nhân nhiều phụ, Xuân Thủy viên đương nhiên phải dạy nhóm nữ nhi làm sao hầu hạ đồng thời mấy nam nhân rồi rồi.

Chu Tín An lập tức di chuyển tới phía trước hai bước, nhìn góc độ một chút, trực tiếp đứng ở trên giường nệm.

Nhan Từ Phong thấy thế, hiểu ý cũng đứng ở trên giường êm.

Đều phải phối hợp với nhau thôi... Đỗ Kiều Kiều tay trái bắt lấy Ngạo Long Nhan Từ Phong, tay phải nắm giữ Ngạo Long Chu Tín An, đồng thời lên xuống khuấy động.

"Tê ~ um ~ như vậy rất không tệ. Kiều Kiều, khóa học nữ nhi của nàng rất khá." Nhan Từ Phong khen, thân thủ vuốt ve trán Đỗ Kiều Kiều.

Chu Tín An hưng phấn mà thúc giục nói: "Có thể dùng miệng của nàng, Kiều Kiều, nhanh chút, nhanh chút. A, dùng sức một chút..." Hắn chủ động trước sau gắng động, để Ngạo Long kiên nhẫn nhanh chóng ma sát giữa bàn tay mềm mại của nàng.

Đỗ Kiều Kiều chần chờ một chút, quay đầu há mồm ngậm chặt Ngạo Long Chu Tín An, theo khuấy động ở tay phun ra nuốt vào long đầu. Không thể không nói, nữ hài tử được dạy tình hình nam nữ từ nhỏ, lúc chính thức đối diện quả nhiên thành thạo.

"Phốc phốc phốc phốc" Nàng phun ra nuốt vào, Ngạo Long to lớn Đại Long Đầu rời khỏi cái miệng nhỏ nhắn đỏ búng tổng có thể phát ra âm thanh như chiếc lọ.

"Hô ~ Kiều Kiều..." Nhan Từ Phong kêu lên, tay vuốt ve trán Đỗ Kiều Kiều hơi hơi dùng sức.

Đỗ Kiều Kiều lập tức hiểu ý phun Ngạo Long Chu Tín An ra, quay đầu ngậm Ngạo Long Nhan Từ Phong bắt đầu phun ra nuốt vào, Ngạo Long nam tính của hai người này thô dài không khác nhau lắm, Nhan Từ Phong da trắng, sau khi Ngạo Long sung huyết nhiễm màu đỏ rực, làn da Chu Tín An không trắng bằng Nhan Từ Phong, Ngạo Long sung huyết thành màu đỏ sậm.

"Tê ~ um... Hiện tại, như vậy... Cũng tốt lắm." Tiếng nói Chu Tín An khàn đục, khuôn mặt ôn hòa nho nhã tràn ngập tình dục đỏ chói.

"Um, um ~ hi... Kiều Kiều, nhanh chút." Nhan Từ Phong vội vàng nói, ngực nhanh chóng phập phồng, thất lưng mạnh mẽ không ngừng lay động trước sau.

"Ừ ừ..." Đỗ Kiều Kiều thật ra sức đồng thời lấy lòng hai bọn họ, thi triển tất cả thủ kỹ và khẩu kỹ mà mình học được.

"A ~ thật là thoải mái..." Chu Tín An tình cảm mãnh liệt kêu lên, hầu kết co rúm, một giọt mồ hôi ở cằm ngã nhào đến xương quai xanh kêu gọi, sau đó biến mất ở trong vạt áo.

"Hô ~ Kiều Kiều..." Nhan Từ Phong động tình ngắm nhìn Đỗ Kiều Kiều, Thiếu phụ mỹ lệ trong trí nhớ trước khi sống lại và thiếu nữ non nớt trước mắt rất cuộc cũng hợp lại thành một.

"Um ~ um... Các chàng, nhanh chút, được không?" Đỗ Kiều Kiều oán giận đứng lên. Tay nàng mệt mỏi, cái miệng nhỏ nhắn đều sắp tê cứng, sao bọn họ còn chưa bắn?

Khoái cảm mãnh liệt càng ngày càng nhiều, dục vọng phun ra càng ngày càng mãnh liệt, Nhan Từ Phong cường thế khiến Đỗ Kiều Kiều bỏ qua Chu Tín An, phun ra nuốt vào Ngạo Long của mình, nhắm ngay cái miệng nhỏ của nàng cuồng dã đỉnh động hai ba mươi cái, đột nhiên bắn ra luồng tinh dịch đầu tiên sau khi sống lại. "Ồ, a ~ a... A! Kiều Kiều, nàng là của ta!" Hắn thô rồ đứng lên, hai tròng mắt sung huyết bạo khiêu, tình cảm mãnh liệt đầy lửa nóng.

Ngạo Long kịch liệt lay động nhanh chóng bắn ra một nguồn dịch nóng trong miệng nhỏ, hương vị nồng đậm nội tiết tố nam tính nháy mắt tràn ngập chóp mũi, Đỗ Kiều Kiều nỗ lực há mồm nhận.

Có lẽ người không thích hương vị dương tính của nam nhân, nhưng tuyệt đại đa số nam nhân nhìn thấy nữ nhân cắn nuốt dương tính của bọn họ sẽ cực kỳ hưng phấn, cho nên, nếu hôn phu bắn ở trong miệng mình, người phải nuốt vào, còn phải tỏ vẻ ăn ngon lắm nữa.

Đây là do nữ tiên sinh ở Xuân Thủy viên dạy. Đỗ Kiều Kiều do dự một chút, kiên trì nuốt tinh dịch sền sệt vào miệng, ngược nhìn Nhan Từ Phong, ánh mắt bắt đầu dịu dàng liếm láp đoạn trước Ngạo Long của hắn, liếm sạch sẽ tinh dịch còn sót lại.

"A ~" Nhan Từ Phong kích động nhìn hai tròng mắt đăm đăm đuối đưa tình mềm như nước của Đỗ Kiều Kiều, động tác dâm mị câu hồn, Ngạo Long vừa mới bắn lại bắn ra một cổ nùng tình.

Quá dâm mỹ quá mất hồn rồi!

Chu Tín An máu sôi trào, lui về phía sau rút ngạo long từ trong tay Đỗ Kiều Kiều ra, sau đó tự nắm giữ cấp tốc triệt động, vội vàng nói: "Kiều Kiều, nhanh chút, ta muốn bắn."

Đỗ Kiều Kiều liếm sạch sẽ Ngạo Long Nhan Từ Phong quay sang đến, vươn đầu lưỡi linh hoạt liếm láp Đại Long Đầu bành trướng to lớn như cái dù của Chu Tín An.

"A ~ a, Kiều Kiều, hé miệng, để ta bắn, a ~ a" Chu Tín An kêu lên, đôi mắt đỏ búng trên Đại Long Đầu to lớn khi đóng khi mở, đem nùng bạch dương tinh bắn vào trong miệng nhỏ của nàng.

Tiếp theo Đỗ Kiều Kiều há mồm, sau đó nuốt tất cả vào, giống như trước đó, liếm láp sạch sẽ ngạo long của hắn.

Nữ nhân dựa vào nam nhân để sinh tồn, nữ nhân phải dùng thân thể hầu hạ nam nhân thật tốt, nữ nhân phải nói đôi tông đường cho nam nhân.

Mẫu thân của Kiều Kiều cùng nữ tiên sinh bên người cứ dạy Đỗ Kiều Kiều như vậy, cũng tự thể nghiệm, cho nên dù Đỗ Kiều Kiều có đầy đủ nhân sinh quan ở kiếp trước, cũng không bài xích bản thân như khiêm tốn kỹ nữ hầu hạ khách làng chơi hầu hạ hai vị hôn phu tương lai như thế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Mùi thối của quan tài

Sau khi Đỗ Kiều Kiều nuốt xuống tinh dịch của Nhan Từ Phong và Chu Tín An, bọn họ quả nhiên cực kỳ kích động, mặc quần vào buộc đai lưng lại liền vội vàng bưng nước để nàng

súc miệng, cực kỳ tận tâm mà, lại không mang một một chút tình dục mà giúp nàng lau dịch đặc, mặc quần áo giúp nàng, trình độ phục vụ không hề kém cạnh hai hoạn quan Đại An Tiều An bên người Đỗ Kiều Kiều.

Hương thơm hợp lòng người, Đỗ Kiều Kiều thoải mái ngồi nhắm nháp điểm tâm ở trong phòng,đồng thời dò hỏi Chu Tín An:"Dưới bầu trời này, có mảnh đất nào không phải là đất của Thiên tử, những nơi giáp ranh hay là Vương thành, có phải nơi các chàng muốn đi có thể tránh được tai mắt của hoàng tộc hay không?" Nhan Tử Phong nói muốn sắp xếp chuyện rời khỏi kinh thành, nên đã đi ra ngoài.

Chu Tín An cười nói: "Chúng ta đến khu vực Tây Nam, biên cảnh*triều Đại Khánh."

*vùng biên giới

"Biên cảnh? Biên cảnh Tây Nam nước ta có một Bái Nguyệt quốc, nghe nói bên đó có trăm tộc khác nhau sinh sống, người dân dũng mãnh, chúng ta ở biên cảnh có an toàn không? Tuy rằng chiến tranh nổ ra giữa Bái Nguyệt quốc và Trung Nguyên ta cực kỳ nhỏ, nhưng cũng không thể bảo đảm bọn họ nhất định sẽ không tấn công Đại Khánh chúng ta." Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc nói. Nàng nhìn qua tư liệu về Bái Nguyệt Quốc ở Tây nam từ trong thư phòng của phụ thân, biết triều đình trung ương bên kia không quản được Thành chủ, nên tương đối loạn.

"Bái Nguyệt quốc tuy là một nước, nhưng thực ra là thuộc chuyên quyền các thành chủ lớn nhỏ của các tộc, ít người mà nhiều thành, tương đối an toàn hơn các biên cảnh khác ở nước ta nhiều." Chu Tín An nói: "Bọn ta đã sớm phái tâm phúc mua nhà đất ruộng vườn và cửa hàng ở bên kia, nàng đi theo bọn ta không cần lo lắng phải chịu khổ." Rất ít nữ nhân được nuôi dưỡng biết chuyện bên ngoài, thậm chí rất nhiều nữ nhân còn không biết ngoài triều Đại Khánh ra còn có quốc gia gì. Kiều Kiều biết Bái Nguyệt quốc, bọn họ cũng không thấy lạ, bởi vì Kiều Kiều không giống người thường.

"Ừm, vậy thì tốt." Đỗ Kiều Kiều gật đầu yên tâm. Nàng có thể tùy ý ra vào thư phòng của phụ thân Trần Nam tướng quân và hai ca ca, xem sách và tư liệu bọn họ cất giữ, nàng cho rằng đất đai phì nhiêu ở Tây Nam khiến Đại Khánh thêm nhỏ dãi, đáng tiếc là tỉ lệ gia tăng dân số tự nhiên ở triều Đại Khánh quá chậm, còn nhiều đất đai chưa khai phá xong, không thích hợp khởi binh đối ngoại. Thế giới này nam nhiều nữ thiếu, giới tính quyết định tốc độ tăng trưởng dân số thật chậm chạp, làm tài nguyên sinh tồn vừa đủ với dân số, chiến tranh bao giờ cũng không dễ dàng bùng nổ như vậy.

"Kiều Kiều, nàng thật sự vứt bỏ được phụ thân và nương nàng sao?" Chu Tín An không tự tin hỏi. Tuy rằng sau khi thiếu nữ cập kê đều sẽ xuất giá rời khỏi phụ mẫu, có số còn sẽ gả xa, từ đó mấy năm mười mấy năm mới về nhà mẹ đẻ một lần, nhưng Kiều Kiều sinh ra lớn lên ở kinh thành, nếu không có Thái Tử hoàng đạo đoạt ái, nàng sẽ gả cho bọn họ ở tại kinh thành, hàng năm cùng về nhà mẹ đẻ.

"Trước mắt phụ thân ta có hai nhi tử một tôn từ, về gả sẽ không trống trải dưới gối. Huynh đệ của ta đều không phải người bạc tình, lúc nương ta tuổi già mà các phụ thân lại đều không còn, bọn họ sẽ không để bà "người già héo hon"."

Đỗ Kiều Kiều thực lý trí mà trả lời nói: "Chờ chuyện ta mắt tích qua đi, chờ hai vị Thái Tử cưới Thái Tử Phi, ta có thể viết thư nhà, các chàng giúp ta lên đưa đến trong tay phụ thân ta. Phụ thân ta sẽ an ủi nương ta." Bọn họ sống lại đều dám lên trộm nàng đi từ phủ tướng quân Trần Nam, nghĩ đến có thể là đã sớm chuẩn bị về sau.

"Kiều Kiều, bọn ta khiến nàng chịu khổ rồi." Chu Tín An cảm khái mà nói, lại có thêm một chút hiểu biết về sự dũng cảm của Kiều Kiều.

○○○

Thái tử phi tương lai đột nhiên mất tích, toàn kinh thành bùng nổ, ba phụ thân của Đỗ Kiều Kiều phái người tìm kiếm, năm ca ca thành niên tự mình mang theo gia phó ra cửa tìm kiếm, hai vị bệ hạ lệnh truyền, ai tìm được nữ nhi của tướng quân Trần Nam sẽ có trọng thưởng. Toàn bộ tám cửa thành của kinh thành giới nghiêm, cực kỳ nghiêm khắc kiểm soát việc ra khỏi thành.

Hai ngày sau, Nhan Tử Phong cảm một lọ nước thuốc đổ lên da thịt bên ngoài Đỗ Kiều Kiều, vẽ thô lông mày của nàng, giúp nàng mặc một bộ nam trang mới tinh, làm nàng biến thành một thiếu niên lang mười hai mười ba tuổi da màu mặt ong, rồi mới dẫn nàng đến trong viện, chỉ vào quan tài phát ra mùi hôi thối nói: "Kiều Kiều, uất ức nàng rồi." Trong mắt hấn tràn ngập năn nỉ.

Nữ hài sinh ra ở gia đình phú quý rất khó nguy trang thành nam hài, bởi vì các nàng đã sát dầu mè lên người từ nhỏ. Quanh năm suốt tháng, hương khí thấm thấu vào da thịt, cho dù có một khoảng thời gian không sát dầu mè, chỉ cần hoạt động hơi ra mồ hôi một chút, hương khí cũng có thể tút tán. Trước kia Đỗ Kiều Kiều có thể mặc nam trang đi ra ngoài, trừ mỗi lần nàng đi ra ngoài đều tắm gội thay quần áo ra, cùng cố gắng tiêu trừ hương khí trên người, cũng là do có người dung túng, thuê chương quỳ tiểu nhị không được đặc tội chủ nhân, có thể kiếm tiền mới là nguyên tắc quan trọng nhất và nhiều phương diện khác. Hiện giờ các binh lính ở cửa thành đều đuổi dài cái mũi người mũi thân thể thiếu nữ từ mười hai đến mười sáu tuổi muốn ra khỏi thành, nếu phát hiện khả nghi lập tức tra xét thân phận.

Kiều Kiều đánh bạo vào quan tài thăm dò nhìn xem, phát hiện bề mặt trong quan tài sạch sẽ, cũng không có đồ vật dơ.

Duỗi tay gõ gõ quan tài để trần, nàng kinh ngạc hỏi: "Quan tài có tẩm ngăn. Chàng đem cái gì đặt ở tẩm ngăn phía dưới vậy?"

"Hơn mười con cá thúi." Nhan Tử Phong nói: "Bốn góc quan tài đều có lỗ thông khí, nàng sẽ không hít thở không thông." Sau khi dịch dung một chút, cho dù có quan binh yêu cầu khai quan kiểm tra, cũng sẽ không phát hiện thiếu niên (thi thể) nằm chính là Đỗ Kiều Kiều.

"Ồ, mưu kế này không tồi." Đỗ Kiều Kiều nghĩ nghĩ, xoay người bò vào quan tài mà nằm xuống thẳng tắp: "Ta chuẩn bị xong rồi." May mắn đây là ban ngày, nếu là buổi tối mà nói, nàng khẳng định không dám bò vào quan tài.

Chu Tín An duỗi tay sửa sang lại quần áo trên người Đỗ Kiều Kiều, an ủi nàng nói: "Bọn ta ở bên cạnh nàng, nàng đừng sợ." Nói xong, hấn cảm một cái chăn lụa đỏ mới tinh đắp lên người Đỗ Kiều Kiều.

Nắm tay Đỗ Kiều Kiều, Nhan Tử Phong thâm tình mà nói: "Kiều Kiều, bọn ta sẽ làm nàng hạnh phúc cả đời." Nữ nhân bình thường nhìn đến quan tài lập tức cực kỳ kinh sợ, nào dám tới gần?

Đỗ Kiều Kiều cười xinh đẹp: "Ta tin tưởng các chàng sẽ làm ta hạnh phúc."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 24: Ở lại An Cư

Editor: Yuki (Tuyết Lệ)

Một mùi hôi thối phát ra từ quan tài đi qua cửa thành, quan binh phụ trách trông coi cửa thành vây quanh quan tài kiểm tra một lần xong, phát hiện quan tài đã đóng đinh, lập tức phát tay để lão bá và tùy tùng chuyển xe ngựa chờ đi thể nhĩ từ ra khỏi thành đem về quê an táng.

Sau khi mọi người chuyển quan tài tiến vào một rừng cây ở vùng ngoại ô, xác định chung quanh không có người, lập tức cạy đinh của quan tài, đẩy quan tài ra, để Đỗ Kiều Kiều nằm ở bên trong ra.

"Ta cảm giác ta sắp thành cá uon luôn rồi." Đỗ Kiều Kiều nói đùa giữa cảnh gian khổ. Lúc ở cửa thành, nàng cực kỳ khẩn trương, lo lắng mình bị phát hiện, vận quan tài mọi người đều bị quan binh bắt lại.

"Kiều Kiều, lên xe ngựa đi, chúng ta phải đi trước một bước." Nhan Từ Phong nói, đỡ Đỗ Kiều Kiều đi đến trước xe ngựa.

Sau khi Nhan Từ Phong dẫn dò lão bá chuyển quan tài mấy câu, cũng ngồi lên xe ngựa. Xa phu giờ roi, điều khiển xe ngựa chạy nhanh. Nhan Từ Phong dẫn theo thân tín cười tuấn mã đi theo bên xe ngựa.

Lão bá đập nắm quan tài tiếp tục đi trước, đi tới vùng hoang vu đã ngoại không có người, thì cùng bốn năm tùy tùng phóng hỏa đốt quan tài, sau đó thay quần áo lên đường, đuổi theo hai vị công tử đi trước.

Một nắng hai sương, ngày đêm lên đường, Đỗ Kiều Kiều khi thì già làm thiếu niên có làn da mặt ong, lúc thì già thành tiểu phụ nhân, cuối cùng bình an tới trang viên ở trấn Lệ An gần biên thủy phía Tây Nam.

Sau khi sống lại Nhan Từ Phong và Chu Tín An có được sự thành thực ổn trọng hơn tuổi, bốn năm trước đã bắt đầu an bài. Nhưng bốn năm muốn đối kháng với thế lực hoàng tộc trăm năm là điều không thể, bọn họ đành dựa vào nỗ lực xây dựng vài cứ điểm ẩn nấp ở xa thành.

Nhan Từ Phong và Chu Tín An lấy danh họ Đỗ, mua đất và trang viên ở trấn Lệ An ngoài biên thủy, mua một vài cửa hàng ở thị trấn, bắt đầu thường lui tới với địa chủ và thương nhân. Bọn họ lấy lý do thoái thác nói với bên ngoài là trăm năm tiền triều đình thay đổi náo động, tăng tổ phụ của bọn họ lưu lạc tới Trung Nguyên, hiện giờ bọn họ đắc tội quyền quý ở bên kia, tổ phụ phụ thân thúc thúc bắt hạnh đều đã qua đời, đường huynh đệ bọn họ dẫn theo thế tử mới cưới "lá rụng về cội".

Trăm năm tiền triều đình thay đổi, nơi nơi đều là chạy nạn, binh dân áo vải nào biết gia phả ở đâu? Các lão nhân lớn tuổi đều đã chết, ai còn nhớ rõ nơi này có người nhà họ Đỗ hay không chứ?

Nhan Từ Phong Chu Tín An cảm công văn giả của quan phủ, đến quan phủ Lệ An đăng ký ở. Thân phận của Đỗ Kiều Kiều là thế tử của bọn họ, tên là Tiểu kiều, hiện mười lăm tuổi, lớn hơn một tuổi so với tuổi thật.

Quan phủ thấy gia sản bọn họ xa xỉ, dung mạo anh tuấn khí chất cao quý, không cho rằng bọn họ sẽ người sa cơ thất thế đoạt thế hay là mua thế, lập tức không thẩm tra đối chiếu thân phận thế tử của bọn họ.

"Kiều Kiều, thực xin lỗi, không thể làm lễ cập kê cho nàng, bọn ta để nàng chịu ủy khuất rồi." Nhan Từ Phong và Chu Tín An đều nói như vậy với Đỗ Kiều Kiều. Lễ cập kê là lễ thành niên của thiếu nữ, dù là gia đình bình dân, chỉ cần có chút tiền tài, đều sẽ làm lớn, bởi vì đây là thông tri bạn bè thân thích và hàng xóm láng giềng, nhà ta có nữ đã trưởng thành, nhà có nhi tử có thể tới cửa cầu hôn.

"Chỉ cần các chàng đối tốt với ta, không có lễ cập kê cũng không sao cả." Đỗ Kiều Kiều cười nói, vẻ mặt không ngại. Nàng tham gia qua mấy lễ cập kê của thiếu nữ quý tộc, trước khi mất tích, phụ thân Trần Nam tướng quân và mẫu thân Chu phu nhân đã vì chuẩn bị lễ cập kê cho nàng, hiện giờ nàng không chỉ có không có lễ cập kê, cả hôn lễ cũng không có, bởi vì thân phận hiện tại của nàng là Nhan phu nhân, là phu nhân đã kết hôn.

"Mười sáu tháng tám, sinh nhật mười bốn tuổi của nàng, hai bọn ta sẽ chúc mừng nàng." Chu Tín An dịu dàng nói. Sinh nhật của Kiều Kiều rất dễ nhớ, là tháng 8 sau trung thu.

"Các chàng sẽ để ta hạn chế ra cửa à?" Đỗ Kiều Kiều hỏi. Kiep trước nàng có thể làm trạch nữ, bởi vì có di động,máy tính và internet, kiếp này, bất kể thế nào nàng cũng không thể ngồi mãi ở nhà.

"Kiều Kiều, bởi vì bọn ta đã hứa với nàng, không hạn chế thú vui của nàng, không ép nàng liên tục sinh hài tử, cho nên nàng mới quyết định gả cho bọn ta. Lời hứa này, đời này bọn ta cũng sẽ tuân thủ. Nàng ra cửa, nếu không có ta và Tín An đi cùng, nhất định phải dẫn theo nhiều gia đình và người hầu." Nhan Từ Phong nói, thâm tình lưu chuyển trong hai tròng mắt thâm thúy khiến người hòa tan. Bọn họ phát hiện nàng không giống người thường sớm hơn nam nhân khác, thường thức sự khác biệt của nàng, cũng bằng lòng bao dung sự khác biệt của nàng, cho nên Kiều Kiều mới chịu đáp ứng gả cho bọn hắn, cũng từng bước yêu bọn họ.

Đỗ Kiều Kiều lập tức cười đến đôi mắt đều nheo lại. Thật là nam nhân có trí tuệ cao, hảo cảm của nàng đối với bọn họ càng ngày càng nhiều, nhất định có một ngày sẽ yêu bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 25: Đêm đầu tiên, huynh hữu đệ cung

Editor: Yuki (Tuyết Lệ)

Nhan Từ Phong và Chu Tín An hiểu rõ năng lực và tiềm năng của Đỗ Kiều Kiều, sau khi định cư lập tức trực tiếp giao thôn trang cho Đỗ Kiều Kiều quản lý, bọn họ ra ngoài xử lý cửa hàng và tạm thời không để Đỗ Kiều Kiều biết đến chuyện này.

Thế giới này nữ nhân chỉ phụ trách sinh hài tử và lấy lòng nam nhân, làm sao có cơ hội quản gia? Đối với tín nhiệm của bọn họ, Đỗ Kiều Kiều hết sức cảm kích, hứng thú bưng bưng mà quản lý thôn thôn trang và tá điền chung quanh dưới sự trợ giúp của hai thân tín mà bọn họ để lại nàng.

Vì bận rộn nên không cảm giác thời gian trôi đi, đảo mắt, bọn Đỗ Kiều Kiều đã định cư ở Lệ An hơn hai mươi ngày. Sáng sớm mười sáu tháng tám, Nhan Từ Phong và Chu Tín An mang theo xiêm y hoa quý và trang sức tinh xảo xinh đẹp đến đây, tự mình giúp Đỗ Kiều Kiều rửa mặt trang điểm, mang nàng vào thành tuần tra cửa hàng của bọn họ, giữa trưa dùng cơm ở tửu lầu nhà mình, buổi chiều ra ngoài thành du hồ. Chạng vạng trở về, người hầu trong nhà đã làm xong bữa tối phong phú cho bọn họ, sau bữa tối.....

Nhan Từ Phong và Chu Tín An giống như thường tới đây hầu hạ Đỗ Kiều Kiều tắm gội.

"Kiều Kiều, hôm nay nàng chơi vui không?" Chu Tín An dịu dàng hỏi. Bởi vì nam nhân rất thích nhất nữ nhân của mình ở nhà, cho nên rất ít có thể nhìn thấy nữ nhân trẻ tuổi trên đường cái. Nữ nhân có thể được nam nhân mang đi ra ngoài du ngoạn, mở rộng tầm mắt, cơ bản đều là nữ nhân rất được nam nhân sủng ái.

"Ta rất vui. "Đỗ Kiều Kiều có chút khản trương mà trả lời nói. Hôm nay, dựa theo luật pháp Đại Khánh quy định, nàng thành niên, có thể hầu hạ nam nhân. Cả ngày nay bọn họ đều rất hứng thú, khẳng định chính là vì chờ đến buổi tối. Đêm nay là đêm đầu tiên nàng thành niên, bọn họ sẽ cùng nhau sao? Nàng sợ thứ thừa hoan, thừa nhận được hai nhu cầu kịch liệt của hai nam nhân à?

"Bà vai nàng căng đến thật chặt." Nhan Từ Phong đột nhiên nói, ngón tay không nhẹ không nặng mà vuốt ve cơ bắp hai vai nàng.

"Ừm....." Đỗ Kiều Kiều ghé vào giường nệm ngâm khê lên. Nàng có thể không khản trương sao? Trải qua rất nhiều lần mỗi tay nghiệm chứng, hai bọn họ độ thô dài độ cứng rắn độ kéo dài đều lợi hại hơn giải thích của nữ tiên sinh và mẫu thân.

"Từ Phong....." Từ khi buổi tối bắt đầu Chu Tín An liền chịu đựng do dự đau lòng cùng đổ kỵ nói: "Huynh giúp Kiều Kiều mát xa đầu mê đi, ta có chút mệt, về phòng trước." Nhan Từ Phong là hôn phu đầu tiên của Kiều Kiều, theo vận mệnh trước đó, Kiều Kiều yêu Nhan Từ Phong nhất; ở hiện tại, trộm Kiều Kiều từ trong tay hoàng tộc, quan hệ với họ hoàng tộc cũng là Nhan Từ Phong ra nhiều nhất lực. Về tình về lý, đêm nay hẳn đều không thể tham gia với bọn họ. Tối nay, thể xác và tinh thần của hắn đều đau khổ.

"Huynh đệ tốt." Nhan Từ Phong khen ngợi gật đầu, cho Chu Tín An một ánh mắt ngầm hiểu.

Chu Tín An tham lam mà sờ sờ móng trắng nõn đỉnh kiêu Đỗ Kiều Kiều, chịu đựng trường đau giữa hai chân, nện bước mắt tự nhiên mà đi ra phòng tắm, rời khỏi Lan Hinh viện mà Kiều Kiều ở—— mặc kệ nữ nhân ở đầu trong nhà vị hôn phu, đều phải ở trong phòng vị hôn phu, trong viện, bởi vì ba bọn họ ở cùng nhau, cho nên Đỗ Kiều Kiều có sẵn độc lập.

"Mẫu thân Tín An là đường muội của phụ thân ta, bọn ta quen nhau từ nhỏ, lại đọc sách cùng thư viện, cho nên bọn ta giống như huynh đệ ruột vậy." Nhan Từ Phong giải thích nói. Có rất nhiều huynh đệ ruột chung thê để bảo đảm huyết thống đời sau của gia tộc không ra tề, cùng nguyên tắc thông phòng với thê từ chính là huynh trước đệ sau. Chỉ có huynh đệ sinh đôi, mới có thể có khả năng xuất hiện hiện tượng động phòng hoa chúc cùng lúc với nương tử.

"Các chàng đều là hậu nhân thế gia danh môn, vì ta mất đi thân phận và địa vị đáng giá sao?" Đỗ Kiều Kiều nhin không được hỏi. Nhan Từ Phong là trưởng tử của Thái Dương công chúa đương triều, cháu ngoại trai của Anh hoàng Cảnh đế, con cháu dòng dõi gia tộc Nhan Thị, Chu Tín An là trưởng tử của ngự sử, cũng là trưởng tôn của đại phòng trong gia tộc. Bọn họ cưới vợ, hoàn toàn không cần từ bỏ vinh hoa phú quý và tương lai tột đỉnh của mình.

"Bởi vì là nàng, cho nên bọn ta đều cảm thấy đáng giá." Nhan Từ Phong cúi đầu hôn môi hồng hào mềm mại của nàng. "Ta yêu nàng, ta hy vọng có một ngày, nàng cũng giống như Kiều Kiều trong trí nhớ của ta, nói yêu ta." Hiện tại Kiều Kiều chỉ là thích bọn họ, còn chưa thể nói yêu sâu đậm.

"Bây giờ các chàng vì ta làm tất cả như thế, làm sao ta có thể không yêu các chàng?"Đỗ Kiều Kiều thấp giọng nói. Nàng cần phải yêu bọn họ, bởi vì bọn họ đã vì nàng mà hy sinh. Thái độ khoan dung mấy ngày qua của bọn họ đối với nàng, làm sao nàng có thể không yêu bọn họ?

Tâm viên ý mã bồi lung một ít đầu mê cho Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong dùng một mảnh lụa tuyết trắng bao bọc nàng ôm nàng đến phòng ngủ, gấp không thể chờ mà đặt nàng lên giường.

"Kiều Kiều, thê của ta....." Hắn lẩm bầm nói, bắt đầu lễ hợp cẩn kiếp này của hắn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 26: Đêm đầu hoan ái (hhh)

Editor: Yuki (Tuyết Lệ)

"Từ Phong....." Đỗ Kiều Kiều Kiều Kiều yếu ớt nói: "Ta sợ đau, chàng nhẹ một chút." Thế giới này nữ nhân vẫn có màng trinh, nhóm nữ tiên sinh nói màng này là gọi là màng tòa tình, một khi bị nam nhân đâm thủng, tình dục của nữ nhân hoàn toàn bạo phát, sẽ cầu xin nam nhân sủng ái chính mình nhiều hơn. Nam nhân cực kỳ khát vọng có thể giải khóa cho nữ nhân, lý do tranh đoạt hôn phu đầu tiên của nữ nhân trừ có nhĩ nữ trước ra chính là cái này.

"Lúc này đây, ta sẽ không làm nàng đau lắm đâu." Cởi sạch quần áo của mình, Nhan Từ Phong dịu dàng an ủi tiểu kiều thê, đôi môi như con bướm đụng vào cánh hoa tươi mới, ôn đới môi kiều nộn của nàng, giữa mắt đen tràn ngập dục vọng ngưng tụ muôn vàn lưu luyến. Hắn nhớ tới tân hôn trẻ của hắn và Kiều Kiều trước khi sống lại, khi đó tuy rằng hắn đã xem qua xuân cung đồ luyện qua công phu nam nhi, nhưng độ sao cũng là tay mơ lần đầu tiên, quá mức nóng nảy, làm cho Kiều Kiều khóc, chảy không ít máu Xử nữ đỏ máu đêm đầu là không thể tránh khỏi, tối nay hắn có thể làm đó là không cho nàng khóc, nàng khóc cũng là vì quá nhiều vui thích.

"Từ Phong....." Đỗ Kiều Kiều ôm cổ hắn, e lệ mà nhắm hai mắt, cánh môi khẽ héch, đưa lưỡi thom mềm mại ra tới chủ động liếm láp môi mông của hắn.

Lưỡi to thô lệ của hắn treu chọc lưỡi thêm mềm mại của nàng, tiến vào trong căn quấy lưỡi thom nàng như linh xà, liếm láp mỗi một tác trong miệng thom của nàng.

"Ừm....." Bốn cánh môi giao hôn, hai lưỡi bọn họ kịch liệt triển miên, nước bọt thom ngọt của nàng ào ạt mà ra, hắn như người tìm được nước trong giữa sa mạc, từng ngậm từng ngậm mà mút vào nuốt.

Kiều Kiều..... kiều thê của ta.....

Đôi môi Nhan Từ Phong rời khỏi cánh môi bị hôn đến kiều diễm ướt át của nàng, trượt xuống dọc theo cổ mảnh khảnh tuyệt đẹp của nàng, lưu lại đám ấn kí đỏ tươi trên xương quai xanh tinh xảo trắng nõn và trên vai mượt mà tuyết trắng. Trong phòng hương khí tràn ngập, mùi thom động tình của cơ thể pha lẫn hương đầu mê, kích thích dục vọng của nam nhân.

"A ~~~" Hô hấp hắn trầm trọng dồn dập, nhiệt khí đều phun lên chỗ nhạy cảm ngay cổ của Đỗ Kiều Kiều, cảm giác tê tê đại đại như hồ nước nhộn nhạo, nàng ngưỡng mặt ngâm khê, mi nhãn như to, kiều nhan hồng phấn.

"Nàng thích sao? Ta biết nàng thích ta làm như vậy." Nhan Từ Phong thô ráp nói, một tràng hôn tình cảm mãnh liệt nồng nhiệt như nước mưa dầm ở trên bộ ngực tinh tế trắng nõn của nàng. Nâng tay bao tiểu ớt nhũ của nàng lại, hắn mềm nhẹ mà vuốt ve nghiền nát; môi nóng chuyển đến sườn ốt nhũ khác của nàng, hắn tham lam mút vào liếm láp, đầu lưỡi vòng quanh đỉnh hồng ốt nhũ nhanh chóng đảo quanh.

"Ừm~~ a..... Tê tê..... A~~ quá kích thích....." Đỗ Kiều Kiều rên rỉ không ngừng lúc cao lúc thấp, thân thể mềm mại run từng trận nhỏ theo từng trận điện giật tê dại khoái cảm.

"Kiều Kiều, nỗ lực hơn hai mươi ngày của bọn ta thật là hữu hiệu, vú của nàng đã lớn hơn một chút." Nhan Từ Phong trào xoa nhũ hoa càng ngày càng căng của nàng, cảm giác nó lớn nhỏ cùng tròn trịa. Chờ nàng mang thai, ngực nàng liền sẽ nhanh chóng tăng trưởng, trở nên đầy đặn ngạo nhân, bọn họ không thể một tay nắm giữ.

"A~~ a~~ chàng, xoa nhẹ một chút....." Đỗ Kiều Kiều kiều thanh mị kêu, khuôn mặt mỹ lệ che kín say lòng người, quyến rũ kiều diễm hơn người. Khoái cảm ở bộ ngực như thủy triều, máu nóng trong cơ thể nàng tăng nhanh. Một cỗ nhiệt lưu nhấm thẳm chạy tới giữa hai chân, giữa hai chân khô nóng, nàng rõ ràng có thể cảm giác có cái gì sắp chảy xuôi ra.

Đọc theo đường cong thân thể tuyệt đẹp của nàng trượt xuống dưới, hần dùng môi tay chính mình thời phụng mỗi một tấc da thịt của nàng, làm đến nàng kiều uốn không ngừng, hai chân chủ động mở ra, chờ đợi hần.....

Đầu lưỡi liên tục nghiền nát hoa để đỏ bồng của nàng, hần vừa lòng với nàng lớn tiếng rên rỉ, eo thon vận vẹo như rắn trốn tránh hần trêu chọc; ngón tay đẩy hoa môi sung huyết đỏ bồng của nàng, hần vui sướng chà đạp huyết khẩu non nớt liếm diễm của nàng, lúc đóng lúc mở như miệng nhỏ của trẻ con.

Nàng đã chuẩn bị tốt rồi!

Nhan Từ Phong nặng nề phun nhiệt khí tiếp tục kích thích nàng. Lưỡi to thô lẹ của lập lại liếm láp quét xoát toàn bộ bộ phận sinh dục của nàng, đầu lưỡi linh hoạt đâm vào tiểu huyết nang liếm láp nhục bích hoa kính nàng, ngón tay thon dài cắm vào hoa huy*t, chậm rãi thọc vào rút ra, một ngón tay, hai ngón tay, ba ngón tay, cực có kiên nhẫn mà khuếch đại hoa huy*t quá mức nhỏ hẹp của nàng.

"A~~ quá mãnh liệt! A.....um, um....." Đỗ Kiều Kiều trở tay bắt lấy gối đầu ngâm nga thờ dốc, thân thể mềm mại dần dần nổi lên hồng triều không ngừng vận vẹo pháp phồng, hai chân lúc thì cong lại khi thì mở ra, khi thì hướng vào phía trong kẹp chặt.

Nhan Từ Phong biết nàng sắp cao trào, động tác môi lưỡi càng lúc càng nhanh.

"A, quá mãnh liệt, ta muốn, ta muốn..... A, a a ——" Đỗ Kiều Kiều đột nhiên rên rỉ cao vút trào dâng, nửa người trên đột nhiên hướng về trước run rẩy, sau đó lại đột nhiên vô lực mà xụi lơ nằm xuống, sức lực giống như bị rút sạch.

Nhan Từ Phong dùng ái dịch bắn lên mặt do cao trào xoa đùi nàng, nâng người hỏi, "Kiều Kiều, nàng có vừa lòng không?" Nói, hần bẻ đùi nàng ra, tay cầm ngạo lòng thô dài của mình, mặt ngoài gân xanh nhỏ lên dữ tợn, nhắm ngay huyết khẩu mặt dịch lan tràn của nàng cắm vào một chút. Đi vào một chút thì lập tức rời khỏi tới, lại đi vào một chút trở ra. Hần âu yếm tiểu kiều thể, hần phải dùng kỹ xảo vô cùng thành thạo trước khi sống lại làm nàng sơ thử thừa hoan thoải mái sung sướng!

"Ừm~~ a..... Thật trưởng..... A, thật kỳ quái, um~~ um..... Đừng..... Đi ra ngoài..... A, ta muốn, ta muốn....." Đỗ Kiều Kiều sa vào dư vị khoái cảm nói mớ, mị nhãn mê ly, miệng thom khê nhếch thờ hồng học. hoa huy*t giữa khoái cảm có một loại cảm giác hư không trống trải, dị vật cứng rắn nóng bỏng của hần cắm vào hoa huy*t của nàng một chút, cảm giác bành trước khác thương tiêu trừ hư không của nàng, nàng thích, khát vọng càng nhiều.

Cực đại long đầu bóng loáng cắm vào hoa huy*t nhỏ hẹp của nàng một chút, làm hoa huy*t nàng hoàn toàn căng ra. Từng đợt khoái cảm mãnh liệt, làm người hít thở không thông, Nhan Từ Phong liên tục thọ suyền, cảm trắng nõn tuyệt đẹp đỏ mồi hôi, cơ bắp căng chặt ngực cấp tốc pháp phồng, kè ánh nước gọi cảm.

"Hô hô~~ hô hô..... Nàng cảm giác thế nào, đau sao?" Hần cường chế dục vọng muốn thẳng đào hoàng long, dò hỏi Đỗ Kiều Kiều mặt đầy ửng hồng.

"Không đau, tê, a..... Cảm giác này, thực trưởng, lại thực thoải mái, chàng đem ta lấp đầy." Đỗ Kiều Kiều thất thần mà trả lời, mị nhãn mê ly ngóng nhìn hần, cảm thấy hần cực kỳ gọi cảm, cả người tràn ngập mị lực.

"Kiều Kiều, ta yêu nàng, vì ta, chịu đựng." Nhan Từ Phong thâm tình nói, không đợi nàng phản ứng lại, đột nhiên đẩy về phía trước, cực đại long đầu cường ngạnh mà đâm thủng màng máu xử nữ mỏng manh của nàng thẳng đến chỗ sâu nhất trong thân thể nàng, sau đó ngón tay cái đè lại nghiền nát hoa để mẫn cảm của nàng.

Biểu hiện trước đó của hần rất tốt, hoa huy*t nàng tràn ngập mặt dịch bôi trơn, ngạo long hần đâm thủng màng trinh nàng, trong nháy mắt, nàng đau đến kêu ra, sau đó thực mau liền cảm giác đau đớn từ từ thu nhỏ.

"Đau sao?" Nhan Từ Phong quan tâm hỏi, hai tròng mắt nhìn chăm chăm mặt Đỗ Kiều Kiều, sau khi nàng kêu đau cũng không có kêu nữa, giống như đau chỉ là trong nháy mắt, hần hy vọng nàng thật sự không đau.

"Chàng vừa mới..... Ta rất đau, chàng bất động, ta lại không thấy đau." Đỗ Kiều Kiều lấp bắp nói, đôi tay khăn trương mà bắt lấy vải bỏ trắng dưới thân.

"Kiều Kiều, nàng lại nhăn trong chốc lát, thực mau nàng liền sẽ càng thoải mái." Nhan Từ Phong yên tâm, đôi tay bắt lấy đùi nàng bắt đầu trước sau lắc lư mỏng hẹp, nhìn hoa huy*t của nàng bị luật động của ngạo long thô dài mình làm căng ra. hoa huy*t co rút lại gắt gao bao lấy ngạo long của mình, mứt vào thật giống như miệng của trẻ con. Đây so sánh với việc nàng dùng tay nhỏ cầm vuốt ve trên dưới lại là một loại tư vị mất hồn khác. Vết máu đỏ bồng lẫn mặt hoa sền sệt, tràn đầy ra tới giữa lúc hần truồng động, vải bỏ trắng dưới thân nàng nhuộm màu đỏ ần khiến lòng người kích động.

"Ừm~~ thật trưởng, chàng nhẹ chút. A~~ Từ Phong, đừng quá sâu, chàng..... Quá dài, ta chịu không nổi." Khoái cảm tê dại mãnh liệt, ngăn chặn đau đớn phá thân, hai hàng lông mày Đỗ Kiều Kiều nhũn chặt uyên chuyên rên rỉ, mị nhãn mê ly, bộ ngực sữa dòn đập pháp phồng, hai điểm đỏ bồng đứng thẳng, hai luồng trắng nõn phảng phất bành trướng một vòng lớn.

"Hô~~ tê tê..... Thật chặt....." Nhan Từ Phong thô suyền, mỏng hẹp tinh tráng tốc độ đong đưa càng lúc càng nhanh càng ngày càng sâu, mỗi một lần cắm vào đều thật sâu cắm vào chỗ sâu nhất trong hoa huy*t của nàng, sau mỗi một lần trừa, đều không đợi long đầu rút ra hoa huy*t khẩu đã lại nặng nề mà cắm vào. Mãnh liệt khoái cảm như thủy triều nước biển sóng gió mãnh liệt, ý chí mà hần lấy làm tự hào đã hồng mất, bắt đầu ở trên người nàng điên cuồng, cướp lấy càng nhiều khoái cảm mất hồn.

"Bạch bạch bạch bạch", cơ bắp cứng rắn của hần va chạm tu hoa của nàng, đâm tới nơi đó của nàng đỏ bồng một mảnh; "Phụt phụt", mặt hoa màng phun trào như nước suối, một lần lại một lần, bị ngạo long màu đỏ của hần đào đến tiếng nước liên tục, hoa huy*t biến thành màu đỏ nhạt thủy mạt bị quất ra, chảy xuôi xuống vải bỏ trắng dưới thân nàng.

"A~~ um..... Từ Phong, chỗ đó, a~~ quá sâu, chàng sẽ cắm hư ta..... a~~ lại tới nữa, thật to, thật trưởng, hảo ma, a, ta không được, từ bỏ....." Khoái cảm tê dại làm người người hít thở không thông một đợt lại một đợt, tràn lan như triều dâng. Đỗ Kiều Kiều chưa bao giờ trải qua quá không chịu nổi, một cảm giác muốn đi tiêu càng ngày càng mãnh liệt..

Nhan Từ Phong sống lại không phải sơ ca, hần biết lực đào dè ép hoa huy*t của nàng càng lúc càng lớn là có nghĩa gì, chẳng những không có thả chậm tốc độ dịu dàng với nàng, ngược lại động tác càng thêm cuồng dã lên. Một lần lại một lần, mỗi lần long đầu bành trướng đều cọ xát đến vị trí nào đó sâu trong hoa kính, hần liền dùng lực nghiền nát một vòng lại trừa về sau, mà mỗi một lần hần làm như vậy, nàng đều sẽ thét chói tai, thân thể mềm mại run run như xúc điện.

Tuy rằng mẫn cảm, nhưng vẫn kém với chỗ thịt non mẫn cảm trong hoa kính..... Phảng phất, hình dạng ngạo long giống như là được sinh ra y theo đặc điểm hoa huy*t của nữ nhân. Long đầu cực đại bóng loáng có thể mỗi lần đều đỉnh đến chỗ sâu nhất hoa tâm trong hoa huy*t của nữ nhân, long đầu như mở ra, lúc trừa về sau tổng có thể xèo cọ nhục bích thông đạo trong hoa huy*t của nữ nhân, làm nữ nhân khoái cảm không ngừng.

"Ta không được, a ~ ta không được, ta từ bỏ, a, từ bỏ, a, a ——" Đỗ Kiều Kiều lớn tiếng rên rỉ, thân thể mềm mại lại một lần mãnh liệt co rút lên. Một luồng nhiệt dịch từ chỗ sâu trong hoa huy*t bắn nhanh ra ngoài, nàng hồ thẹn khó dậy nổi, bởi vì nàng giống như mất không chế nước tiểu.

"Tê tê, nàng chặt đến sắp cắt ta đứt!" Nhan Từ Phong hít sâu một hơi, đôi tay như kim sắt bất lấy đuôi nàng, mạnh mẽ, điên cuồng mà luật động thọc vào rút ra trong hoa huy*t càng ngày càng thu hẹp của nàng, cảm đến mật dịch nàng vắng khắp nơi.

"A a ~ a....." Đỗ Kiều Kiều rên rỉ dồn dập, thân thể mềm mại đỏ như tôm luộc kịch liệt run rẩy, hoa huy*t cô trụ ngạo long nóng bóng điên cuồng trườn động mãnh liệt co rút lại. Mãnh liệt khoái cảm triều dâng như nước biển, đã đem nàng hoàn toàn bao phủ.

"Bạch bạch bạch bạch", khuôn mặt tuấn tú Nhan Từ PHong căng chặt mồ hôi đầm đìa sau khi cuồng dã mà thọc vào rút ra trăm tới hạ, đột nhiên cảm một cái thật sâu, tinh dịch nóng bóng của mình bắn nhanh lên hoa tâm co rút của nàng, toàn bộ rót vào hoa huy*t của nàng.

=====

Hắn 3 chương ~ Trăm thật chậm chỉ ~ Cầu khen thưởng, tôi lại có chương mới a ~

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Một chén canh tránh thai

Editor: Yuki (Tuyết Lệ)

Nhan Từ Phong ghen thật lâu, một lần vui thích như thế làm sao đủ? Ở cao trào dưới kỹ xảo của hắn, Đỗ Kiều Kiều lần đầu hoan ái cao trào liên tiếp dục tiên dục tử, cuối cùng ngắt đi, hoàn toàn không biết hắn kết thúc khi nào.

Mặt trời lên cao, Đỗ Kiều Kiều mở mắt nhập nhèm buồn ngủ mê mang mà nhìn trên cao, hoảng hốt trong chốc lát mới nhớ tới, mình đã là tiểu phụ nhân. Thật cẩn thận động thân mình, nàng nhịn không được nhe răng trợn mắt mà hút không khí. Đau quá, cả người tựa như bị xe tải nghiền qua, đặc biệt là eo, đùi, còn có giữa hai chân. Vênh mông hơi hơi hoạt động một chút, nàng rõ ràng cảm giác được có chất lỏng từ trong cơ thể chậm rãi chảy xuôi ra tới.

Nghe được tiếng hút không khí thâm thấp trong phòng ngủ, Nhan Từ Phong đang xem sổ sách ở bên ngoài lập tức nói: "Kiều Kiều, nàng tỉnh rồi à?" Hắn dặn dò bên ngoài: "Các người có thể tiến vào hầu hạ." Nói, hắn bước nhanh đi vào phòng ngủ.

Vén màn treo đầu giường lên, Nhan Từ Phong duỗi tay dịu dàng mà đỡ Đỗ Kiều Kiều ngồi dậy, "Nàng còn đau không? Tối hôm qua ta đã bôi chút thuốc mỡ cho nàng." Đêm qua hắn xong việc nghỉ ngơi trong chốc lát, liền dọn dẹp vài bộ đồ dưới thân bọn họ, dẫn dò hạ nhân bưng nước ấm tiến vào, tự mình lấy khăn lông dính nước ấm lau thân mình cho nàng, lau sạch sẽ lấy lợi hỗn độn giữa hai chân nàng, cũng bôi một ít thuốc mỡ giảm nhiệt lên hoa huy*t sưng đỏ rõ ràng của nàng.

"Ta cả người đều đau." Đỗ Kiều Kiều làm nũng nói, vót chân móng lên che khuất bộ ngực sữa loan lỗ trần đầy hồng ắn của mình. Đêm qua nàng tự mình chứng kiến thể năng cường hãn và sức lực kéo dài của hắn,

Nhan Từ Phong cúi đầu hôn môi vai ngọc tuyết trắng như ngưng của nàng: "Về sau nàng quen rồi sẽ không đau nữa." Nàng còn quá non, không thể thừa nhận tình cảm mãnh liệt bùng nổ như núi lửa của hắn.

Hai thiếu niên mười hai mười ba tuổi khuôn mặt thanh tú cầm quần áo tiến vào, cúi đầu đến trước mặt Nhan Từ Phong, nói: "Đại công tử, phu nhân." Bọn họ là hoạn quan đại công tử nua về hầu hạ phu nhân, chỉ là bình giảm của hai vị công tử quá lớn, những chuyện tầm gọi thay quần áo đều muốn đích thân làm, không cho bọn họ chạm đến thân thể phu nhân.

Nhan Từ Phong duỗi tay cầm lấy quần áo theo thừa màu xanh lục, khoe miệng lại cười nói: "Kiều Kiều, ta giúp nàng mặc quần áo rồi giường." Chiều có tiểu thê từ là một loại lạc thú, hắn và Chu Tín An làm không biết mệt.

Đỗ Kiều Kiều quen được bọn chăm sóc, hướng chỉ hiện tại đã phu thê thực sự, liền giao tay phối hợp để hắn mặc quần áo.

○○○

Cả ngày Đỗ Kiều Kiều đều bị Nhan Từ Phong đè lại nằm trên giường nệm tơ vàng tinh đường thân mình, lúc chàng vạng, ra ngoài để Chu Tín An trở về, ba người ngồi dùng bữa tối với nhau.

Sau bữa tối, ba người cùng nhau tản bộ tiểu thực ở hoa viên.

"Kiều Kiều, đêm nay nàng phải nghỉ ngơi thật tốt." Nhan Từ Phong nói, cùng Chu Tín An đưa Đỗ Kiều Kiều về Lan Hinh viện. Đêm qua nàng mới vừa phá thân, hoa huy*t kiều nộn cần phải tĩnh dưỡng nhiều hơn, nếu không dễ bị bệnh.

"Vâng." Đỗ Kiều Kiều cúi đầu, cảm thấy ấm áp vì được hai bọn họ quan tâm.

Một người gia phó trung niên bưng một ly trà tiến vào, khom người nói: "Đại công tử, nhị công tử, phu nhân." Sau đó, hắn đi đến trước mặt Chu Tín An.

Chu Tín An mang trà lên, ngửi ngửi hương vị, chậm rãi tiến đến bên môi uống ly nước trà màu nâu sẫm.

"Làm sao lại có mùi thuốc? Tín An, chàng uống gì vậy?" Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc hỏi. Nàng nghĩ thấy được một mùi thuốc nhàn nhạt.

Nhan Từ Phong, Chu Tín An cùng gia phó trung niên đều thực kinh ngạc. Chu Tín An cười nói: "Kiều Kiều, đây là canh tránh thai, chén canh nam nhân đã kết hôn thường uống."

"Canh tránh thai?" Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc lên, thực mau liền hiểu rõ, đây là vì bảo đảm hài tử nàng mang nhất định là của Nhan Từ Phong.

Chu Tín An một hơi uống sạch chén canh tránh thai còn thừa, đem chén trà đặt giữa khay trà của gia phó trung niên, phát tay để ông lui ra.

Bởi vì cái này bảo đảm ích lợi của chính mình, Nhan Từ Phong ngại giải thích, đôi mắt nhìn phía Chu Tín An.

Chờ bên người không có người hầu, Chu Tín An nói với Đỗ Kiều Kiều: "Từ Phong là hôn phu đầu tiên của nàng, vì bảo đảm đứa bé đầu tiên của nàng là của huynh ấy, nếu ta muốn ở bên nàng nhất định phải uống canh tránh thai. Đây là quy củ từ xưa truyền lại." Nếu nam nhân chung thê là thân huynh đệ, thì không cần uống canh tránh thai, bởi vì thê từ hải tử sinh đều là gia tộc bọn họ. Mỗi một hải tử đều có khả năng là huynh hoặc là đệ thân sinh, ngược lại sẽ tăng lực ngưng tụ lực hướng tâm của gia đình, cho nên, nếu phụ thân có bao nhiêu nhi tử gần tuổi, đều sẽ thử làm mấy đứa con trai cùng cưới một thê.

"Canh tránh thai có tác dụng phụ không?" Đỗ Kiều Kiều vội vàng nói. Là được ba phần độc nha.....

Nhan Từ Phong lập tức nói: "Đây là canh tránh thai thê gia quý tộc Đại Khánh thường dùng nhất, ngay cả hoàng tộc đều sử dụng. Ba ngày một chén, hoàn toàn không thương tổn nam nhân. Nam nhân uống canh tránh thai chỉ cần đình được nửa tháng, là có thể làm thê từ mang thai." Nam nhân hy vọng thê từ sinh nhiều hải tử cho mình, huynh đệ ruột vì hải tử mà luôn ngầm đấu đá nhau kịch liệt.

"Chỉ cần không tổn thương thân thê thì tốt rồi." Đỗ Kiều Kiều có chút lúng túng nói, hai má hơi nóng lên. Nhiều năm như vậy, nàng đã tiếp thu được truyền thống mình sẽ có mấy vị hôn phu. Nhan Từ Phong ngoại hình lạnh lùng, Chu Tín An là biểu tượng ôn hòa, giá trị nhan sắc của hai người lại phi thường cao, năng kỷ thật xuân tâm nhận nhạo đến lợi hại.

"Kiều Kiều, chờ sau khi sinh tiểu ếch xanh, nàng cũng sinh cho Tín An một hải tử. Đứa thứ ba dù là của ta hay Tín An, đều theo họ nàng, về sau, về sau nàng có muốn sinh nữa hay không, đều tùy ý nàng." Nhan Từ Phong nói. Sinh ba hải tử là ước định giữa bọn họ và Kiều Kiều trước khi sống lại.

Đỗ Kiều Kiều lập tức kích động lên, "Các chàng đối với ta thật tốt." Nàng có tài đức gì, có thể trong thế giới nam quyền tuyệt đối này có được đến hai vị hôn phu tôn trọng ý nguyện của nàng?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đêm đầu hôn phu thật điên cuồng (hhh)

Editor: Yuki (Tuyết Lệ)

"Kiều Kiều....." Chu Tín An cội hết chính mình khó có thể tự khống chế mà đè nặng ghé vào Đỗ Kiều Kiều trên giường, đôi môi hạ xuống một tràn nụ hôn trên lưng trắng nõn tinh tế của nàng, hàm răng khẽ cắn, cắn ra một đám dấu răng màu đỏ nhạt.

"Ừm~~" Đỗ Kiều Kiều hơi hơi thờ dốt, cánh môi bị hấn hôn hồng đến kiêu diễm ướt át. Bọn họ chỉ để nàng nghỉ ngơi một ngày. Cùng đêm trước giống nhau, sau khi bọn họ giúp nàng tắm gội lúc, Nhan Từ Phong chủ động rời đi, để lại Chu Tín An giúp nàng sát dầu mè. Không đợi thân thể bôi đầy dầu mè, Chu Tín An liền gấp không thể chờ mà ôm nàng vào phòng ngủ, đè nàng dưới thân tùy ý hôn môi vuốt ve.

"Kiều Kiều, cuối cùng ta lại có thể có được nàng." Chu Tín An kích động nói, ngón tay trượt xuống dưới vào giữa cánh mông, lòng bàn tay mềm nhẹ mà cọ xát cúc hoa non nớt của nàng. Trước khi sống lại, hằng đêm hắn và Từ Phong yêu thương nàng, dùng tình yêu và tình dịch của bọn họ đem nàng tưới thành hoa mẫu đơn kiêu diễm nhất kinh thành; sau khi trọng sinh, bọn họ tạm thời mất đi nàng, chỉ có thể dựa hồi ức mà xoa dịu tịch tịch ban đêm. Ngày ấy chết thật đau khổ, vì có thể đoạt nàng lại, bọn họ dùng hết trí tuệ cùng lực lượng mà mình có được bố trí nhân tuyến khuếch trương thế lực của mình, rốt cuộc thành công đoạt lại nàng, mang theo thông minh tuyệt đỉnh, thiện giải nhân ý nàng đi xa tha hương.

"A~~ không thể..... Tạm thời..... Nơi đó không được." Đỗ Kiều Kiều la hoảng lên, dùng sức buộc chặt cúc hoa. Bởi vì một nữ nhiều phu thật thiếu sót nhiều, thân thể nữ nhân luôn là tận khả năng mà bị khai phá lên, cho nên giang giao ở chỗ này xem ra là phương thức giao hoan hết sức bình thường. Bởi vì cúc huyết không giống hoa huy*t phía trước không thể tùy ý phá hư màng trinh, lực đàn hồi của cúc huyết cũng không lớn bằng phía trước hoa huy*t, nhóm nữ tiên sinh Xuân Thủy Viên sẽ lấy một mộc bông bằng chiếc đĩa, để bọn học sinh dùng cúc huyết kẹp dùng sức co rút lại, cũng yêu cầu mỗi ngày đều luyện tập —— ở mặt khác lúc học sinh thực nỗ lực học tập một môn kỹ thuật này, Đỗ Kiều Kiều có thể kéo dài liên kéo dài, thật sự làm cũng chỉ tùy ý luyện trong chốc lát, cho nên thực ra nàng là nữ học sinh kém cỏi nhất tron khóa nữ công ở Xuân Thủy viên. Chuyện này không quá quan trọng, nhóm nữ tiên sinh cũng không phải quá coi trọng, bởi vì nữ nhân có hôn phu, cội bỏ chia khóa tình dục của thân thể, liền sẽ tự nhiên mà theo đuổi thuật hoan ái giường chiếu, kỹ xảo có kém cỏi thể nào cũng có thể luyện thành thạo.

"Đã tẩy thật sạch sẽ rồi, Kiều Kiều, nàng có thể." Chu Tín An phun nhiệt khí, lòng bàn tay nghiền nát cúc huyết của nàng. Lần đầu tiên hoa huy*t của thê từ thuộc về hôn phu thứ nhất, lần đầu tiên cúc huyết của thê từ thuộc về hôn phu thứ hai, đây là sự ăn ý giữa nam nhân. Cúc huyết của nàng còn quan trọng hơn hoa huy*t, thường xuyên kẹp đến bọn họ khoái cảm như nước thân thể run rẩy, chỉ chốc lát sau liền đem tinh dịch dâng tặng cho nàng.

"Ta tạm thời, còn chưa cần." Đỗ Kiều Kiều thờ hồng học nói, thân thể bôi vì khoái cảm tê dại ở cúc nguyệt, run nhẹ nhẹ, đồng thời quen tính mà dùng sức co rút lại lên. Xuân Thủy Viên nha, là nơi bồi dưỡng nữ hải quý tộc hôn nhiên thành kỹ nữ tối cao!

"Ta biết, chờ nàng chuẩn bị tốt liền nói cho ta." Chu Tín An có chút tiếc nuối mà nói, ngón tay chuyển xuống phía dưới mặt, lập tức sờ đến mật hoa sền sệt. Thân thể thiếu nữ mười bốn tuổi cơ bản phát dục thành thực, nhiều năm tiếp thu huấn luyện nhân sĩ chuyên nghiệp, thân thể cực kỳ mãn cảm, chỉ cần nam nhân chạm vào một cái liền sẽ tình dục dâng lên, mật hoa tràn đầy.

"Ừm~~ a....." Đỗ Kiều Kiều rên rỉ kiều uyển nhu mì, hoa huy*t thấm ướt hàm đến ngón tay hấn lập tức dùng sức co rút lại, thật giống như trẻ con ngậm lấy đầu v* dùng sức mút vào. Trách nhiệm nữ nhân nơi này —— sinh hải tử, hầu hạ nam nhân, phải dốc hết sức lực mà trợ giúp nam nhân thư giải thân thể nhục dục.

"Nàng thực sự kẹp." Cảm giác được ngón tay bị nàng hoa huy*t một ngụm một ngụm mút vào, ngao long đã sớm cương cứng, Chu Tín An rốt cuộc chịu không được cơ thể quay cuồng phát hỏa, vỗ vỗ mông thịt trắng nõn của nàng dặn dò nói, "Kiều Kiều, nàng quý xuống đi." Hắn đoán đêm trước lúc Nhan Từ Phong và Kiều Kiều ở bên nhau khẳng định sử dụng chính thống nhất thượng vị, hẳn quyết định tối nay sử dụng bối nhập thức, làm Kiều Kiều nhớ kỷ bọn họ hai người bắt đồng chỗ. (Yuki chả hiểu gì nhưng lười tra J))

"Ừm....." Đỗ Kiều Kiều thực ngoan ngoan từ chỉ chống ở trên giường quý xuống, eo liễu phập phồng lắc lư như xà, làm hắn có thể nhìn thấy hoa huy*t cơ khát của mình.

Hoa môi no đủ tươi tốt hơi hơi mở ra, bên trong ba quang liễm điểm, nước chảy trong suốt huyết khẩu phần non còn nhỏ hơn ngón út, lúc đóng lúc mở mà co rút lại tựa như cái miệng nhỏ của trẻ con.

Cắm vào đi, cắm vào đi, cắm vào đi.....

Chu Tín An xem đến miệng đáng lười khô, hầu kết không tự chủ được lẫn lộn lên xuống.

"Tín An..... Tín An, ta muốn người." Đỗ Kiều Kiều kêu thanh kêu lên, mông vênh phập phồng mở ra biên độ lớn hơn một chút. Liền như nữ tiên sinh nói, màng trinh của nữ nhân là

nàng tỏa tình, một khi bị đâm thủng, tình dục đã bị coi bỏ, sinh ra mãnh liệt khát vọng đối với nam nhân. Hiện tại Nàng hoa huy*t nàng tê dại hư không, phi thường khát vọng ngạo long cứng rắn nóng bỏng của hắn có thể cắm vào, hung hăng thọc vào rút ra, thư giải nhu cầu của nàng.

Cầm ngạo long đã trưởng lên hai vòng của mình, hắn giữ vững hoa huy*t ba quang liễm điểm của nàng chậm rãi cắm vào.

"Tê tê ~~~ thật chặt, Kiều Kiều, thả lỏng, để ta cắm vào trước đi." Cực đại long đầu bóng loáng của hắn vừa mới cường ngạnh cắm vào, hoa huy*t nàng liền dùng lực co rút lại đè ép long đầu hắn, khoái cảm tê dại mãnh liệt chấn động lan tràn giữa hai chân trong nháy mắt, hắn nếu không có chuẩn bị tâm lý cường lực khắc chế, đợt khoái cảm này là có thể làm hắn bắn.

"Úm ~~~ chàng đừng nhúc nhích, để cho ta tới." Đỗ Kiều Kiều run giọng nói nói. Nàng sợ hãi hắn đột nhiên cuồng dã mà vọt vào tới, quyết định tự mình chủ động chút.

"Tốt, nàng động." Chu Tín An sống lại hiểu rõ thói quen hoan ái của Đỗ Kiều Kiều, dù là ghen đến mức mặt đỏ tai hồng, vẫn tạm dừng ở giữa không trung.

Đỗ Kiều Kiều phun nhiệt khí, thân thể chậm rãi áp về phía sau, nuốt ngạo long nóng bỏng thô cứng của hắn một chút, thẳng đến cực đại long đầu bóng loáng của hắn gắt gao đứng vững hoa tâm nắn cảm của nàng, tự mình rất cuộc ăn không vô. "A ~~~ bên trong thật sướng, chàng thật thô, a..... tiểu huyết nhỏ của ta..... a, sắp bị chàng cắm hồng. Tê tê..... Quá dài, chàng đều cắm đến, lại đi vào sẽ cắm lặn ta." Nàng nói những gì nữ tiên sinh dạy dỗ, hiện giờ xem ra một chút cũng không có ca ngợi sai, hoa huy*t có tiết tấu mà co rút lại, đồng thời trước sau lắc lư vuốt ve ngạo long hắn.

Cường chế hung hăng vội vàng xô xuyên qua nàng, Chu Tín An vuốt ve cánh mộng đỉnh kiều trắng nõn của nàng, ngực dồn dập phập phồng; nhìn hoa huy*t thấm ướt của nàng một lần lại một lần mà phun ra nuốt vào vuốt ve ngạo long màu đỏ sậm huyết mạch sôi sục của hắn, tình dục trong hai tròng mắt ngăm đen của hắn quay cuồng như gió lốc.

"Tê tê..... Kiều Kiều, nàng vĩnh viễn đều tốt nhất. A ~~~ dùng sức mà kẹp ta, đứng rồi, dùng sức, lại dùng lực..... a~~ sâu một chút, lại sâu một chút, dùng sức nghiền nát, dùng miệng nhỏ bên trong hoa huy*t của nàng ngâm long đầu ~~~ thoải mái, thật thoải mái....." Chu Tín An cường chế dục hóa hưởng thụ Đỗ Kiều Kiều hầu hạ, chi điểm nàng làm như thế nào mới có thể làm hắn càng thoải mái.

"Úm~~ a..... Thật tốt..... Ta..... A, a..... Không muốn động." Đỗ Kiều Kiều kiều uốn ngâm nga, cái trá mỏ hôi thơm dần dần đầm đìa. Nàng là quý nữ sống trong nhung lụa, thể lực gì đó thật sự chẳng ra gì. Nữ tiên sinh nói, thể lực gì đó, làm nhiều lần với nhóm hôn phu s huấn luyện được.

"Nàng chính là quá mạnh mẽ, ta và Từ Phong nhất định phải huấn luyện thể lực cho nàng thật tốt." Chu Tín An đặc ý nói, đôi tay bắt lấy hai cánh mộng thịt tuyết trắng của nàng, bắt đầu cuồng dã mà trước trừu sau cắm lên. Mỗi một lần đều cắm vào sâu vào đáy hoa kính nàng, mỗi một lần đều va chạm đến hoa tâm nắn cảm của nàng, đảm cho nàng ai ai rên rì. Tiên sinh dạy dỗ hắn cũng nói qua, phải huấn luyện thể lực cho thể tứ thật nhiều, phòng ngừa lúc thể tứ sinh hài tử không đủ thể lực.

"A ~~~ ừm..... Chàng chậm một chút.....A, chàng quá sâu..... A, ta muốn....." Khoái cảm kéo dài như sóng to gió lớn, Đỗ Kiều Kiều thoải mái mà thân mình thẳng run, rên rì liên tục trong cổ họng, khuôn mặt ửng hồng tựa như uống say, mị nhãn thủy nhuận, khóe mắt ẩm ướt.

"Kiều Kiều, nàng thoải mái sao? Muốn ác liệt hơn một chút hay không?" Chu Tín An hỏi, nhắm ngay chỗ sâu nhất trong hoa huy*t mà từng trận lao tới.

"A, a ~~~ từ bỏ, a, quá mãnh liệt, ta chịu không nổi, ta không cần..... Không cần, a, a..... A a ~~~" Hoa tâm nắn cảm tê mồi kịch liệt, Đỗ Kiều Kiều không thừa nhận được hơn mười cái đã đột nhiên xụi lơ xuống, hoa tâm co rút phun ra ái dịch trong suốt, mị thịt hoa kính kẹp lấy ngạo long hung mãnh điên cuồng mấp máy, hoa huy*t khẩu cắn ngạo long cứng rắn hung hăng mà co rút lại.

Chu Tín An sớm đã có chuẩn bị, đôi tay chặt chẽ bắt lấy cánh mộng nàng không cho nửa người dưới nàng cũng nằm liệt xuống, ngạo long màu đỏ sậm gân xanh dữ tợn giữa hai chân cuồng dã mà đâm thọc hoa tâm phun ra nhiệt dịch của nàng, cướp lấy khoái cảm bị nhiệt dịch cọ rửa. "Hô hô ~~~ nàng cắn đến thật chặt, sắp cắn đứt ta, a, thật thoải mái..... Nàng kéo dài một chút." Hắn tình cảm mãnh liệt mà thô gào thét, một một lại một lần mà va chạm hoa tâm nắn cảm yếu ớt của nàng, giống như phải dùng long đầu phá khai hoa tâm nàng, thẳng cắm vào từ cung của nàng. "Bạch bạch bạch", chỗ long căn của hắn, hai viên long túi thành viên cầu, còn muốn lớn hơn nắm tay trẻ con, theo hắn trước sau lắc lư không ngừng va chạm làm hoa môi nàng hơi sưng đỏ.

"Ta..... Không được, không..... Được rồi, chàng dừng lại nghỉ một chút. Không cần, a..... Từ bỏ, ta..... Chịu không nổi....." Đỗ Kiều Kiều rên rì cầu xin, khuôn mặt dán ở gối đầu mỏ hôi đầm đìa, nửa người trên vô lực mà dán trên giường đệm, bị hắn đâm cho trước sau đông đưa, cọ xát đệm giường. Hắn cắn đến thật mãnh, khoái cảm cao trào tích tụ như năng lượng núi lửa mấy ngàn năm đột nhiên bùng nổ, còn lớn lên liên tục theo thời gian làm trái tim nàng nhảy loạn, hô hấp gian nan.

Đôi tay mười ngón gắt gao chế trụ cánh mộng trắng nõn của nàng, mỏ hôi che kín trán Chu Tín An, thái dương gân xanh thỉnh thoảng bạo khiêu. Hắn thờ dốc hô hô, tiếng nói thô ách: "Lúc này mới vừa bắt đầu, sao nàng lại có thể chịu không nổi?" Tối nay còn chỉ là một mình hắn, nàng cũng mới bắt đầu, sao lại có thể chịu không nổi? Thân thể của nàng cần phải rèn luyện, nếu không vô pháp thừa nhận dục vọng của hai người bọn họ.

"Ta thật sự..... Không được, ô ô ~~~ ta từ bỏ....." Khoái cảm mãnh liệt vẫn như cũ một đợt một đợt vọt tới, Đỗ Kiều Kiều bắt đầu khóc. Nàng vừa mới thành niên nha, hắn không thể thương hương tiếc ngọc một ít sao? Tự chủ của hắn không bằng Nhan Từ Phong!!!

Chu Tín An nghe được nàng nức nở, lập tức đau lòng, "Nếu nàng có biện pháp giúp ta, ta sẽ dừng lại." Hắn cắn đến sáng, dừng lại sẽ chết!

"Ta..... Dừng tay..... Được chưa?" Đỗ Kiều Kiều lập tức nói, vận vẹo mộng vênh ý đồ thoát khỏi khống chế của hắn.

"Tê tê ~~~ nàng còn có sức lực sao..... Lại để ta cắm trong chốc lát." Chu Tín An nói, hẹp mộng tình trắng kịch liệt lắc lư, ngạo long kiên quyết đại khai đại hợp mà thọc vào rút ra hoa huy*t nàng, cắn đến hoa huy*t nàng phụt phụt tiếng nước liên tục, đầy đủ mật dịch ào ạt chảy xuôi ra cơ bắp bạch bạch ra huyết khẩu nàng.

"A~~ a, a..... Tín An, ta..... Cầu người....." Đỗ Kiều Kiều không ngừng cầu xin, nước mắt trong suốt chậm rãi từ khóe mắt lăn xuống, cùng mỏ hôi cùng nhau thấm ướt khuôn mặt và tóc đen của nàng.

Mãnh cảm ba bốn mươi cái, phun ra dục vọng càng ngày càng cuồng liệt, Chu Tín An rút khỏi cơ thể nàng tới nằm ở bên người nàng, quay nàng lại, thờ hồng hộc mà hôn môi và bộ ngực sữa nàng, cảm ột nhũ tiêu xảo kiên quyết của nàng trào xoa thưởng thức, ngón cái ngón trỏ捏 xoa bóp đầu v* cứng rắn đỏ bừng của nàng.

"Úm ~~~ a....." Đỗ Kiều Kiều ngưỡng mặt rên rì, tay nhỏ duỗi xuống phía dưới, vuốt ve đến nóng bỏng tron nhẵn bụng nhỏ của hắn dịu dàng mà vuốt ve.

Chu Tín An hiểu ý mà điều chỉnh tư thế, hơi di động hướng về phía trước, làm tay nàng với tới ngạo long của mình.

Nhanh chóng bắt lấy ngạo long dính đầy mật hoa của mình vuốt ve, Đỗ Kiều Kiều thờ hồng hộc nói, "Bắn trước được không?" Liền như hắn nói, tối nay mới bắt đầu, cho nên nàng cần phải nghĩ biện pháp dùng bộ vị ngoài hoa huy*t làm hắn bắn nhiều thêm vài lần, giảm bớt gánh nặng cho hoa huy*t, nếu không, nàng sẽ giống đêm trước bị Nhan Từ Phong lộng ngắt, như vậy lại ngắt qua một lần nữa....

"Không tốt!" Chu Tín An quả quyết cự tuyệt, chờ đến lúc lần thứ hai phun ra dục vọng mãnh liệt liền đẩy tay nhỏ dùng sức vuốt ve ngạo long của mình ra. Trước đó nàng vị thành niên, hắn và Từ Phong chỉ có thể bắn ở tay và miệng nàng, hiện giờ nàng thành niên, đêm nay là đêm động phòng hoa chúc của hắn và nàng, sao hắn lại có thể loạn xạ? Hắn nhất định phải

dùng tinh dịch của mình lần lượt quán chú hoa huy*t nàng, rót đầy hoa huy*t của nàng!

○○○

Hơi nghi ngại trong chốc lát, lại quay cuồng Đỗ Kiều Kiều xui lợ như bùn, làm nàng đưa lưng về phía chính mình, Chu Tín An kéo một chân nàng, thân mình về phía trước đỉnh đầu, ngao long màu đỏ sậm thò dài bành trướng đã lâu liền quen cửa quen nẻo mà cắm vào hoa huy*t nhỏ hẹp ướt đầm dề của nàng.

"A ~ um..... um....." Lại một đợt khoái cảm tê dại thổi quét mà đến, miệng thơm đã được nghỉ ngơi của Đỗ Kiều Kiều m tràn ra rên rỉ sung sướng, chủ động chu mông vênh lên về phía sau, làm hoa huy*t của mình lấy góc độ tốt hơn tiếp thu hần xò xuyên qua.

"A~~ thật là thoải mái, ta thích nàng như vậy." Chu Tín An treo chân kia của nàng lên cánh tay của mình, bàn tay bao lại ốt nhũ của nàng bắt đầu như điên cuồng luật động như đã thủ ở hoa huy*t của nàng.

"Tê tê ~ a..... A....." Đỗ Kiều Kiều nửa người trên cong đến tựa như giương cung ở trên giường, trán ngưỡng về sau, bộ ngực sữa đưa về phía trước, mông vênh về phía sau dính sát vào phần hông hần, hoa huy*t mẫn cảm thừa nhận hần cuồng đã xò xuyên qua. Khoái cảm làm người hít thở không thông như sóng biển, một đợt tiếp một lần, nàng phập phồng giữa đầu ngọn sóng, hôn nhiên quên hết thấy.

"Um ~ a..... A..... Lập tức, Kiều Kiều, chịu đựng, lập tức..... Ta bắn cho nàng....." Chu Tín An điên cuồng mà đỉnh về phía trước, hô hấp càng ngày càng dồn dập, đôi mắt của long đầu đỏ sậm ở giữa hoa huy*t nàng lúc đóng lúc mở, phun ra thuần nùng bạch trọc tinh dịch của hần.

"A ~ quá nhanh, quá sâu, nhanh lên, nhanh lên....." Đỗ Kiều Kiều thét chói tai, thân thể kịch liệt run rẩy.

"A~~ a, a ~ a ——" Chu Tín An hưng hăng mà, cuồng dã mà thọc vào rút ra hoa huy*t tiếng nước phụt phụt không ngừng của nàng cuối cùng đột nhiên mà hết lớn một tiếng, cắm sâu vào hoa tâm của nàng, nổ bắn ra ra một cỗ nóng bỏng tinh dịch.

"A —— lại....." Hoa tâm tê dại co rút bị tinh dịch nóng bỏng của hần đánh sâu vào, Đỗ Kiều Kiều lại một lần bị đưa lên đỉnh cực hạn của tinh dục, hoa huy*t run rẩy cấp tốc co rút lại kẹp chặt ngao long đang phun tinh.

"Hô hô ~ hô hô ~ quá sung sướng....." Chu Tín An cắn bả vai mướt mồ hôi của Đỗ Kiều Kiều thờ hồng hộc, sa vào khoái cảm cực hạn bắn tinh.

"Um ~ um....." Thân thể kịch liệt run rẩy, Đỗ Kiều Kiều ánh mắt mê ly, miệng thơm kiều diễm ướt át nước bọt không chịu khống chế mà chảy xuôi ra khóe miệng. Hai đợt cao trào, nàng hoàn toàn không, hoàn toàn không biết thân ở nơi nào.

Tính làm tới chương 30 mà chả hiểu sao tới chương H, tác giả lại viết hăng viết lăm thế không biết, mị lười ~ nếu mai tâm trạng tốt sẽ edit tiếp, cầu tâm trạng mị tốt đi =)))

À đọc truyện xong nhớ nhấn fl cho mị nhé, fl tăng thì tâm trạng mị sẽ tốt hơn á ~ <3

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Thái Tử là người trùng sinh

Editor: Yuki (Tuyệt Lệ)

Bởi vì Đỗ Kiều Kiều vừa mới thành niên, cho nên Nhan Từ Phong và Chu Tín An đều thực khắc chế, hai người tận lực không hàng đêm triển miên kịch liệt với nàng, thật sự nhẫn đến khó chịu, bọn họ liền làm Đỗ Kiều Kiều dùng miệng tay trợ giúp bọn họ thư giải. Nhóm sư trưởng dạy bọn họ nói rằng, nữ nhân thực yếu ớt, nhiệm vụ quan trọng nhất là nối dõi tông đường cho nam nhân, cho nên nhóm trưởng phu tuyệt đối không thể hàng đêm chinh phạt thê tử vì tính dục, lộng hư thân thể thê tử.

Đỗ Kiều Kiều thực vừa lòng cách sống trước mắt, chỉ là có đôi khi sẽ nhớ đến các thân nhân ở kinh thành.

"Kiều Kiều, nhớ phụ mẫu thì viết thư về nhà đi, bọn ta phái thân tín lặng lẽ đưa đến trong tay cha nàng. Nàng nhẫn nại mấy năm, vài năm sau chúng ta tìm mọi cách dẫn nàng trở lại kinh thành thăm người thân." Nhan Từ Phong nói với Đỗ Kiều Kiều đang nhìn xa xăm về phía kinh thành.

Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc, ngay sau đó thờ nói, "Có phải tương lai mấy năm tới kinh thành sẽ có biến động lớn hay không?" Nàng là thái tử phi do Anh hoàng Cảnh đế hạ thánh chỉ khâm định, trừ khi có thánh chỉ từ hôn, nếu không nàng phải gả cho nhóm Thái Tử. Chỉ là Nhan Từ Phong và Chu Tín An, còn có hai vị Thái Tử đều là trùng sinh, bọn họ khẳng định biết tương lai mấy năm nữa Đại Khánh sẽ xảy ra chuyện lớn gì.

"Dựa theo quỹ đạo vốn có của vận mệnh....." Nhan Từ Phong tiến đến bên tai Đỗ Kiều Kiều thấp giọng nói, "Hai năm sau, Đại thái tử Văn Duệ Phong chết bất đắc kỳ tử bỏ mình, đệ đệ song sinh Nhị thái tử Văn Duệ Hoa thương tâm quá độ, vô ý té ngựa mà chết. Anh hoàng trúng gió tê liệt không nói được, Nhị hoàng tử được sắc phong làm Đại thái tử, Tam hoàng tử được sắc phong thành Nhị thái tử, cùng nhau phụ tá Cảnh đế xử lý chính vụ. Chẳng qua, hiện tại khác rồi, ta cùng Tín An đều không thể nắm chắc để phụ mẫu nàng gặp nàng lúc còn sống hay không."

"Đều chết hết sao?" Đỗ Kiều Kiều không dám tin tưởng mà nhìn Nhan Từ Phong, bưng tình đại ngộ, hai vị Thái Tử khẳng định là chết trong âm mưu đầu đá của hoàng tộc, bọn họ chết không cam lòng, cho nên trọng sinh. Sau khi bọn họ trọng sinh, bởi vì biết là Nhị hoàng tử Tam hoàng tử âm mưu hại chết bọn họ, cho nên lập tức tiên hạ thủ vi cường đối phó Nhị hoàng tử Tam hoàng tử, bởi vì trước đó khuyên mộ nàng mà không được, cho nên trước tiên bọn họ lợi dụng hoàng quyền chỉ định nàng. Tuy rằng bọn dựa vào truyền thống hoàng tộc vào quân đội như trước khi trùng sinh, nhưng khẳng định sẽ không an phận mà ở trong quân đội. Cho nên, thời gian khẳng định sẽ không giống tuyến thời gian trong tương lai.

"Bọn họ chết trong tranh đoạt hoàng quyền!" Nhan Từ Phong lạnh lùng nói, "Đại hoàng tử Nhị hoàng tử là song bào thai, vẫn luôn là người thừa kế được hai vị đệ hạ kỳ vọng cao, không nghĩ tới, sau khi Ngũ hoàng tử Lục hoàng tử sinh không lâu, Đại hoàng tử nhiễm phong hàn chết non. Vì thống nhất hoàng quyền, liền bỏ mặc Nhị hoàng tử là một người khác trong song bào thai; chờ đến Ngũ hoàng tử Lục hoàng tử được lập thành Thái Tử, Nhị hoàng tử liền bị hoàn toàn vứt bỏ, sau trưởng thành trực tiếp điều tiến Hân Lâm Viện đọc sách."

Lúc còn ở hoàng cung Mẫu thân Nhan Từ Phong là Thái Dương công chúa rất thân với Nhị hoàng tử. Về sau, nhóm thái tử sinh đôi được sinh ra, đại thái tử chết non, Thái Dương công chúa đã xuất giá liền ngầm năn nỉ nhóm hôn phu quan tâm Nhị hoàng tử rất có thể bị hai vị đệ tử bỏ nhiều một chút, Nhan Từ Phong và Chu Tín An vì hai vị Thái Tử mơ ước tiêu kiêu thể bọn họ, lợi dụng lực lượng gia tộc quạt gió thêm củi, cho nên hai vị Thái Tử chết bất đắc kỳ tử, ít nhiều gì cũng liên quan đến bọn họ. Sau khi sống lại, Nhan Từ Phong Chu Tín An kinh

ngạc phát hiện hai vị Thái Tử sống lại trước bọn hồ, Nhị hoàng tử và Tam hoàng tử đã thành thân được Anh hoàng Cảnh đế phong vương, mang theo thể tử chung của bọn họ đến đất phong, quyết định không cứng đối cứng, tìm lý do mất tích giả chết trốn Đỗ Kiều Kiều xa chạy cao bay, quan sát biến hóa của thời cuộc từ xa.

"Hoàng tộc cũng quá phiền toái." Về mặt Đỗ Kiều Kiều đồng tình nói, "Cho dù nhà người khác có mấy nhi tử, nhi tử đầu tiên luôn là người có thể kế thừa nhiều gia sản nhất." Có thể có hài tử kéo dài huyết mạch đã cảm ơn trời đất dân gian, chuyện huynh đệ có quan hệ huyết thống tranh chấp không thấy nhiều lắm. Ba người đương kim Anh hoàng Cảnh đế và Hoàng Hậu, trước mắt sinh bảy trai hai gái, còn sống năm vị hoàng tử. Nhị hoàng tử bị nhóm bệ hạ vứt bỏ là người lớn tuổi nhất trong đám huynh đệ, trong lòng nhất định tràn ngập thù hận đối với vị phụ hoàng vứt đi hân và hoàng đệ sinh đôi khác cướp đi ngôi vị hoàng đế của hân; Tam hoàng tử lớn tuổi hơn nhóm Thái Tử sinh đôi, trong lòng khẳng định cũng có không cam lòng.

"Không đồng tình với hai vị Thái Tử sao?" Nhan Tử Phong cẩn thận hỏi.

Đỗ Kiều Kiều thực thành thật mà trả lời nói, "Tâm tình thực phức tạp. Hai tháng trước, bọn họ vẫn là vị hôn phu mà ta nhận định, nam nhân che chở cho ta cả đời; hiện giờ, Nhị hoàng tử Tam hoàng tử tranh đoạt với bọn họ đã bị bọn họ đuổi đi trước rồi, bọn họ hẳn là sẽ không chết." Tuy rằng cảm thấy bọn họ nhìn trướng nàng mới mười tuổi là quá biến thái, nhưng bọn họ là Hoàng thái tử, hoàng đế tương lai của triều Đại Khánh, tự thân có tài hoa, giá trị nhan sắc còn phi thường cao, nàng đã tiếp nhận bọn họ làm hôn phu của mình.

"Bọn họ không chết, liền không ngừng dây dưa với nàng!" Nhan Tử Phong hừ lạnh nói. Trước khi sống lại, hai vị Thái Tử bởi vì khuynh mộ biểu tẩu (thể tử Đỗ Kiều Kiều của hân) đã kết hôn, đối việc hôn nhân một kéo lại kéo. Anh hoàng Cảnh đế chọn vài quý nữ ứng tuyển vị trí Thái Tử Phi, nhóm Thái Tử đều tìm cơ không đi thân cận.

Khi đó hân và Tín An đã làm việc ở triều đình, phát hiện gần đây mọi việc không thuận, từ từ phát hiện có lẽ nhóm thái tử muốn đảo hống hại chết bọn họ. Bởi vì nam nhiều nữ thiếu, nữ tử trẻ tuổi tang phu, sau khi tức trực bên linh cửu trăm ngày nhất định phải tái giá. Nếu nam tử hoàng tộc muốn chung thê với nam tử khác họ, cũng chỉ có thể giết chết hôn phu của nữ tử đó, thì mới có thể cưới nữ tử đó được. Từ xưa hoàng đế cưới quá phụ cũng không phải mới một hai người.

Hiện giờ, Nhị hoàng tử Tam hoàng tử phong vương, bị tông cổ ra kinh thành, tuổi Bát hoàng tử quá nhỏ, còn không biết có thể sống đến thành niên không, Ngũ hoàng tử Lục hoàng tử này.... đối với vị trí thái tử của huynh đệ sinh đôi này cũng cố như núi, về sau lực lượng tìm kiếm Kiều Kiều sẽ càng lúc càng lớn, hân và Chu Tín An sẽ trở nên càng ngày càng nguy hiểm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 30: Đoạt nữ nhân là truyền thống của nam nhân

Editor: Yuki

Thái Tử Phi tương lai mất tích, nếu bị nam nhân khác.....

Hai vị bệ hạ giận tím mặt, giao trách nhiệm trị huyện kinh thành và Lục Phiến Môn mau chóng tìm người, bắt kẻ sống chết!

Nhan phủ, Nhan gia gia chủ đương nhiệm, Phò mã gia đương triều ngồi ở trong thư phòng, cúi đầu nhìn hàng chữ nhỏ, mày kiếm đen đặc gắt gao nhăn lại như cũ.

"Không đáng....." Văn sĩ trung niên ngồi ghế cao ở bên cạnh nhéo râu dài ba tấc dưới hàm lác đầu thờ dài.

"Hai bọn họ đều tiền trăm hậu tấu, chúng ta có thể có cách nào? Chỉ có thể tận lực bảo vệ bọn họ." Nhan phò mã dung mạo anh tuấn thành thực lạnh lùng nói, "Đứa bất hiếu, chỉ nhớ rõ đoạt nữ nhân, bọn chúng mất tích, hoàn toàn không biết cả cha mẹ và thân nhân thương tâm muốn chết!" Đối phương còn có nhi tử thứ hai, mà ông chỉ có một hài tử Từ Phong, nếu ông không bảo vệ Từ Phong, huyết mạch duy nhất của hân mất liền đoạn từ tuyệt tồn.

"Ta vẫn không hiểu, cô nương Đỗ gia có gì hấp dẫn bọn họ, mà bọn họ bằng lòng vứt bỏ gia tộc trốn nàng đi chứ?" văn sĩ trung niên, ngự sử đại nhân đương triều mặt ủ mày ê nói. Bốn năm trước, trưởng tử Tín An đột nhiên thông suốt, chủ động giúp ông xử lý việc nhà và công vụ mang về trong phủ, còn có vẻ thành thạo. Ông vọng tử thành long, hẳn cho tiền tài cùng nhân thủ bồi dưỡng thế lực phát triển gia tộc, không nghĩ tới hân ra ngoài giúp ông tra án tử, gặp kẻ bất cóc mất tích. Ông cho rằng Tín An đã gặp bất hạnh, tóc đều sắp trắng, không nghĩ tới hai ngày trước, một bức thư của Tín An đột nhiên xuất hiện ở trong thư phòng ông, thư từ là dùng mặt ngữ của Chu gia để viết, bên trong nói rõ nguyên nhân hân mất tích. Ông không còn cách nào, đành phải tìm phụ thân của đương sự còn lại. Nhan phò mã đến thế gia vọng tộc có từ hơn 600 năm trước, thế lực ngay cả hai vị bệ hạ đều có chút kiêng kỵ, nếu ông bằng lòng bảo vệ ba hài tử kia, hẳn là có thể giữ được.

"Từ Phong cực kỳ thông minh bình tĩnh, lấy thế lực hiện tại mà hân khống chế, hẳn là có thể chu toàn với tay sai mặt thám của hoàng tộc. Chờ nhóm Thái Tử cưới tân Thái Tử Phi, có hài tử của mình, phải nhất cảm tình đối với Thái Tử Phi tiền nhiệm, đến lúc đó, Nhan gia sẽ có đủ năng lực làm hai vị Thái Tử bỏ qua chuyện cũ. Sau này Đỗ Kiều Kiều ở với Từ Phong, Tín An cùng nhai tử của Nhan phò mã và Thái Dương công chúa trốn đi Thái Tử Phi tương lai, ông vì gia tộc và con thứ hai, liền không thể không từ bỏ trưởng tử Tín An. hoàng tộc cũng được bảo vệ.

Nhan phò mã cũng nhận được mật thư của nhi tử bình tĩnh mà tự tin nói. Tuy rằng hoàng quyền lớn nhất, nhưng thế lực thế tộc vẫn không thể khinh thường. Ở trên chính trị, mấy thế gia liên thủ, hai vị bệ hạ cũng không thể không thỏa hiệp; tổ nẫu Từ Phong còn khỏe mạnh, cảm tình giữa hân và các huynh đệ cùng mẹ khác cha khác cũng cực kỳ tốt, tuyệt đối có thể làm nhóm Thái Tử bỏ qua cho Từ Phong, Tín An và nữ nhi của Trần Nam tướng quân.

"Phò mã gia nói như vậy, ta an tâm rồi."Mày văn sĩ trung niên Chu Ngự sử giãn ra mờ ra. Chu gia nho nhỏ của ông tồn tại không đến một trăm năm, nội tình gia tộc kém, nếu không phải Tín An cùng nhi tử của Nhan phò mã và Thái Dương công chúa trốn đi Thái Tử Phi tương lai, ông vì gia tộc và con thứ hai, liền không thể không từ bỏ trưởng tử Tín An.

○○○

Hai vị Thái Tử đã là thiếu niên mười sáu tuổi, bởi vì sinh hoạt quân lữ, khí chất bọn họ lạnh lùng uy nghiêm, thành thực đến không giống thiếu niên.

Đời trước, bọn họ ở quân doanh đợi đến mười tám tuổi mới được nhóm phụ hoàng triệu về kinh thành, bắt đầu đặt chân triều chính. Sống lại một đời, bọn họ bởi vì ký ức kiếp trước, sớm đạt được thừa nhận của chư vị tướng lĩnh quân đội, có thể rời đi trước.

Kiều Kiều mười bốn tuổi hành lễ cài trâm, bọn họ mười sáu tuổi, vừa lúc cưới nàng!

Hai vị Thái Tử trước khi Đỗ Kiều Kiều cập kê đã viết tấu chương cho nhóm phụ hoàng ở kinh thành, thỉnh cầu cho phép trở lại kinh thành. Bọn họ ngày đêm chờ mong hồi phục, kết quả chờ đến chính là tin tức Thái Tử Phi tương lai Đỗ Kiều Kiều mất tích, sống chết không rõ.

Quân danh ở nơi nào đó cách kinh thành ngàn dặm, ánh mắt Đại thái tử Vân Duệ Phong sắc bén mà dò hỏi thân tín nhóm phụ hoàng phái tới, "Nhi tử Nhan Từ Phong của Nhan phò mã và nhi tử Chu Tín An của Chu ngự sử có gì động tĩnh?" Hai vị này là nhân vật khi huynh đệ bọn họ rời kinh thành năn nỉ phụ hoàng vận dụng đại nội mật thám đặc biệt giám thị.

"Đại diện hạ, Nhan công tử đi Phượng Hoàng sơn cầu phúc cho mẫu thân Thái Dương công chúa, vào nhâm rừng rậm hắc ám, mấy ngày không về, Nhan phò mã số treo sổ tiền thưởng lớn tìm kiếm Nhan công tử, nghe nói tìm được rồi một vài cốt người đã bị dã thú gặm nát. Công chúa đã thương tâm nhiều ngày rửa mặt bằng nước mắt. Nhi tử Chu Ngự sử ra ngoài thăm bạn, mất tích." thân tín kia cúi đầu hồi bẩm nói.

Đại thái tử trầm mặc trong chốc lát, nói: "Người tới, thay bốn Thái Tử thu thập hành lý." Nhan Từ Phong được rất nhiều danh đại nội cao thủ dạy, vượt nóc tường bằng giống như đất bằng, há có thể tùy tiện bị dã thú ăn? Hắn phải về kinh thành, đến chỗ dưỡng Nhan phò mã dò hỏi đến tột cùng!

"Mất tích, tất cả đều là mất tích!" Nhị thái tử Vân Duệ Hoa ở một lều khác trong quân đội lãnh lệ nói, "Ta biết là chuyện gì rồi."

Nam nhiều nữ thiếu, đoạt nữ nhân từ trước đến nay là thủ đoạn quan trọng của nam nhân để sinh sản hậu đại. Theo từng điều bảo đảm đại đa số lợi ích của nam nhân, quý tộc đã không công khai đoạt nữ nhân. Không nghĩ tới, Nhan Từ Phong Chu Tín An to gan lớn mật lại có thể dám đoạt nữ nhân với Thái Tử! Thật là gặp quý, bọn họ huynh đệ rõ ràng giành trước đánh hôn, cũng phân phó Phu thê Trần Nam tướng quân tận lực không mang Kiều Kiều đi ra ngoài xã giao, quen biết thiếu niên, Nhan Từ Phong và Chu Tín An vì cái gì còn sẽ thích Kiều Kiều, cam mạo táng mạng nguy hiểm đoạt Kiều Kiều với nhóm Thái tử? Chẳng lẽ.....

=====

Tuần sau rảnh sẽ đăng tiếp:))

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull.Net](#).

Chương 31: Mang thai

Editor: Yuki

"Chàng sắp xong chưa?" Đỗ Kiều Kiều hấp hối hỏi, phảng phất đã bị quá nhiều vui thích làm hư mình.

Nhan Từ Phong đang cao hứng ở một bên lao tới bên cạnh hỏi: "Có phải gần đây trong phủ có quá nhiều chuyện, làm nàng mệt hay không?" Mấy ngày nay Kiều Kiều luôn có cảm giác mệt mỏi, bọn họ đều đánh phải xong việc với tốc độ nhanh hơn.

"Không nhiều lắm. Chỉ là dễ mệt." Đỗ Kiều Kiều nói, ngón tay hoạt động ái muội ở phía sau lưng cột sống hắn, dùng hết sức lực co rút hoa huy*t lại để ép ngao long thô dài còn đang hung mãnh xò xuyên qua của hắn, bức cho hắn sớm tiết.

"Tê tê ~~ a, a....." Xương sống tê dại, ngao long nắn cảm lại bị hoa huy*t nằng kẹp co rút lại, Nhan Từ Phong đột nhiên run run, tình quan buông lỏng, ngao long nóng bỏng bắn ra tinh dịch nóng cháy ở chỗ sâu trong nhất hoa huy*t nằng.

"Hô..... Nàng thực dễ mệt à?" Sau khi Nhan Từ Phong bắn tinh xui lợ liền ở trên người Đỗ Kiều Kiều, nghĩ nghĩ, đột nhiên kinh hi nói: "Không phải là mang thai rồi chứ?" Vì dễ có được nhi tử, hắn cây cây thật sự cần mẫn. Thân thể của nàng lại thực khỏe mạnh, hẳn là mang thai.

"Không biết, tính thời gian thì có lẽ là mang thai." Đỗ Kiều Kiều ngáp một cái, "Ta bị đè sắp chết rồi, chàng mau xuống đi."

Nhan Từ Phong lập tức nhảy từ trên người nàng xuống nằm ở bên người nàng, kéo chăn che lại thân mình ướt mồ hôi của họ. "Kiều Kiều, tiểu ếch xanh của chúng ta phải tới trước." Hắn kích động nói, bàn tay dịu dàng mà bao bọc nhỏ bằng phẳng của nàng lại.

"Ta cũng không biết, có lẽ sẽ là một nữ nhi." Đỗ Kiều Kiều nói. Nhan Từ Phong nói qua, nửa năm sau khi nàng cập kê bọn họ mới thành thân, sau hai năm kết hôn mới sinh ra tiểu ếch xanh. Là nữ nhân học kiến thức hiện đại xuyên qua, nàng biết, thụ thai là kết quả của vô số tinh tử tranh đoạt một viên trứng, tinh tử chia thành tinh tử bảo bảo X, tinh tử bảo bảo Y. Dựa theo tỉ lệ giới tính nam nữ của thể giới này, sức sống của tinh tử bảo bảo Y mạnh hơn sức sống của tinh tử bảo bảo X rất nhiều. Thời gian nàng thụ thai sớm hơn thời gian trước khi Nhan Từ Phong sống lại, tinh tử bảo bảo Y không giống, nhi tử tương lai nàng sinh ra tới vẫn là tiểu ếch xanh trong trí nhớ của Nhan Từ Phong trước khi trọng sinh chứ? Lỡ như tổ hợp gen khác biệt, khuôn mặt của đứa con trai này không giống với tiểu ếch xanh thì phải làm sao?

"Là nữ nhi cũng rất tốt." Nhan Từ Phong hưng phấn nói, "Dù sao nàng chắc chắn nàng cũng sinh tiểu ếch xanh cho ta." Nếu đời này đứa bé đầu tiên biến thành nữ nhi, chờ sau khi Kiều Kiều sinh nhi tử cho Tín An, hẳn nhất định sẽ cuốn lấy Kiều Kiều lại sinh một đứa cho hắn. Dù sao, vì tiểu ếch xanh hoạt bát đáng yêu, Tín An cũng sẽ giúp hắn khuyên bảo Kiều Kiều sinh đứa con trai cho hắn.

○○○

Sáng sớm ngày hôm sau, Nhan Từ Phong liền phái người đi mời đại phu, còn coi Đỗ Kiều Kiều như búp bê sứ, nàng không được thể này nàng không được thể kia.

Đỗ Kiều Kiều nghe mà tròn trắng mắt: "Dù gì chàng cũng là người từng trải, sao còn khần trương như vậy chứ?" Nhan Từ Phong là người trọng sinh, chăm sóc qua "Nàng" mang thai, làm sao còn khần trương hơn người chưa từng mang thai như nàng chứ?

"Quan tâm là đúng thôi. Thời gian nàng mang thai sớm hơn trí nhớ của bọn ta gần một năm, bọn ta không biết thân thể của nàng có chịu được không." Chu Tín An cười nói. Hôm nay sau khi hắn biết được tin tức liền không ra khỏi cửa, nồn nóng chờ đợi đại phu tiến đến ngồi uống trà với Nhan Từ Phong.

Đại phu là một lão đại phu có chòm râu hoa râm, sau khi ông ngồi ở bên cạnh bàn xem mạch Đỗ Kiều Kiều thật lâu, cười nói: "Chúc mừng hai vị Đỗ gia, tôn phu nhân đây là hi mạch." Hai nữ Tiểu phụ nhân sáng ngời da thịt trong trắng lộ hồng, vừa thấy liền biết nàng được nhóm hôn phu chăm sóc rất tốt.

"Thật sự mang thai?" Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc nói, cảm lòng không đậu mà duỗi tay bao bọc nhỏ của mình lại. Nàng trừ mệt mỏi ra, không có chút cảm giác nào, không thể tin được nơi này đã hình thành một sinh mệnh nhỏ. A, nàng mới mười bốn tuổi, nếu là nàng ở kiếp trước, Nhan Từ Phong và Chu Tín An liền phạm vào tội gian dâm ấu nữ.

"Thai nhi đã được một tháng, dấu hiệu hi mạch thực rõ ràng." Lão đại phu cười tùm tùm nói, "Thân thể Phu nhân rất tốt, không cần uống thuốc giữ thai, chỉ là....." Hắn dừng một chút, nói, "Phu nhân vừa mới mang thai, thai còn chưa an vị, hai vị đồ gia nhất định phải chú ý." Phải cẩn đức! Chẳng qua hai vị Đồ gia này nhìn chính là người có gia thế có học vấn, chuyện cấm dục liền không cần hắn trực tiếp chỉ ra.

"Đại phu, ông có thể biết được bào thai là nam thai hay nữ thai không?" Nhan Từ Phong nhin không được hỏi.

"Tôn phu nhân mới vừa hoài thai, thần y xem mạch cũng không ra nam nữ được. Chỉ là, khẳng định là nam thai chiếm đa số." Lão đại phu cười nói. Trên đời này vốn dĩ chính là nam nhiều nữ thiếu, sinh nhi tử không ngoài ý muốn, sinh nữ nhi mới là kinh hi lớn.

"Đại ca, chúc mừng người." Chu Tín An cười ôm quyền chúc mừng Nhan Từ Phong. Hắn cũng thực thích tiểu ếch xanh, hy vọng bé ra đời sớm một chút. Chờ sau khi Kiều Kiều sinh, thân thể hoàn toàn dưỡng tốt, phải sinh hai tử cho hắn. Dựa theo ước định đời trước của bọn họ, sau khi Kiều Kiều sinh cho bọn họ hai hài tử riêng, có bằng lòng sinh nữa không, khi nào sinh, đều do nàng làm chủ.

"Đệ cũng vậy." Nhan Từ Phong cười nói, mặt mày thanh lãnh đều dấu không được ý cười.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 32: Tán tỉnh nơi thư phòng, nữ vương nữ nô (h)

Editor: Yuki

Giải đoạn trước khi mang thai của thai phụ ở thế giới này hạnh phúc hơn thai phụ ở kiếp trước của Đỗ Kiều Kiều rất nhiều, bởi vì các nàng sẽ không thai nghén, sẽ không ỏi đến rồi tính rồi mủi, phản ứng lớn nhất của các nàng chính là mệt mỏi, ăn nhiều ngủ nhiều.

Thế tử mang thai, các nam nhân làm sao bây giờ? Nam nhân có chút có quyền thế sẽ lợi dụng thân phận hoặc là tiền tài, "Mượn" thế tử trẻ tuổi của người khác để giải hòa(bởi vì nữ nhân dưỡng ở hậu trạch của nam nhân, cho nên việc này phần lớn yêu cầu được đồng ý từ trưởng phu của những nữ nhân kia), nam nhân có chút nghèo sẽ tìm luyện đồng phát tiết dục vọng (nam nhân quá nhiều, nam nhân không chiếm được nữ nhân, khi dục hỏa đốt người không nhịn được liền xuống tay với thiếu niên có dung mạo tú lệ như nữ tử, vì thế luyện đồng xuất hiện. Có vài luyện đồng là hoạn quan, có thể vĩnh viễn làm bạn với nam chủ nhân, có vài luyện đồng là nam tử bình thường, một số sau khi lớn lên còn có thể cưới vợ sinh con).

nữ tiên sinh Xuân Thủy Viên dạy học sinh, thai phụ làm sao giữ lấy tim của nhóm hôn phu. Đỗ Kiều Kiều bởi vì Nhan Từ Phong và Chu Tín An là trọng sinh, cho nên tin tưởng vững chắc bọn họ sẽ không theo đuổi nhục dục như vậy.Chỉ là, nàng chưa bao giờ dám xem thường nhu cầu thân thể của nam nhân.

Ban ngày Đỗ Kiều Kiều không có việc gì liền ngủ nhiều một chút, chạng vạng tắm gội thay quần áo, trang điểm chải chuốt, chờ Nhan Từ Phong Chu Tín An trở về cùng nhau dùng bữa tối. Vào đêm, nàng dẫn theo gã sai vặt hoạn quan đến sân của Nhan Từ Phong, lấy danh nghĩa cao đẹp là, đưa trà mật ong.

Trong thư phòng, Nhan Từ Phong chuẩn bị lại thức đêm làm việc nhìn thấy nàng tới, khóe miệng lập tức gọi lên một độ cong hiểu ý, cho toàn bộ người hầu trong phòng lui ra, lòng tràn đầy vui mừng mà uống sạch trà mật ong Đỗ Kiều Kiều mang đến.

"Uống ngon không?" Đỗ Kiều Kiều cười ngầm ngầm hỏi. Đêm nay nàng mặc áo váy màu bạch nguyệt, đặc biệt thấy rõ lụa mượt ửng đỏ bên trong. Bởi vì trước đó bọn họ dục lòng mà vuốt ve, kích thích huyết vị, hơn nữa nàng lại mang thai, cho nên một đôi tiểu nhũ bồ câu trước ngực nhanh chóng trưởng thành, ước chừng lớn ra một vòng. Đáng người người thẳng mà đứng, bộ ngực sữa cao thẳng, mông đỉnh kiêu, đường cong thân thể yếu điệu thướt tha, hết sức mê người.

Tiểu phụ nhân.....

Nhan Từ Phong uống trà mật ong nhưng lại miệng đắng lưỡi khô, buông bát trà lập tức ôm lấy Đỗ Kiều Kiều ngồi lên án thư trên ghế thái sư khổng lồ. Loại chuyện này, trong trí nhớ hắn Kiều Kiều không phải chưa từng làm qua.

"Từ Phong, có phải chàng ghen hông rồi hay không? Thật đáng thương." Đỗ Kiều Kiều cười duyên nói, đôi tay giữ lấy khuôn mặt tuấn tú gần đây có chút gầy đi của hắn, môi anh đào phấn nộn tiến đến cạnh môi mỏng hắn, đầu lưỡi nghịch ngợm liếm láp môi mỏng của hắn. Môi mỏng mềm ẩm còn vưon vắn vị thơm ngọt của mật ong, sau khi nàng liếm láp vị ngọt trên cánh môi hắn thì lập tức chui vào giữa môi răng của hắn, đầu lưỡi treu chọc lưỡi thô của hắn.

Nàng vừa chủ động, Nhan Từ Phong lập tức như con sói đói khát đã lâu ở sa mạc, bắt lấy môi lưỡi nàng dùng sức gặm cắn mút vào.

"Úm~~" Đỗ Kiều Kiều cánh mũi hừ nhẹ, lưỡi thơm bị lưỡi to của hắn kéo lấy quán quýt giao triền.

Nhan Từ Phong vội vàng mà hôn lấy Đỗ Kiều Kiều, lưỡi to liếm láp mỗi một tác da thịt trong miệng thơm của nàng, cuốn lấy lưỡi thơm mềm mại của nàng, mút vào hương thơm tươi mát tràn ra từ miệng nàng. Kiều Kiều của hắn hiểu ý người nhất, tiếp theo hắn sẽ đạt được hưởng thụ của đế vương.

"Úm~~ um....." Đỗ Kiều Kiều nỗ lực hôn lại hắn, đầu lưỡi duỗi ra co rụt lại mà đâm thọc khoang miệng hắn, bắt chước cơn th*t nam nhân thọc vào rút ra trong hoa huy*t nữ nhân.

Nhan Từ Phong kích động mà dùng sức hút lấy lưỡi mềm của nàng, dùng hàm răng nhẹ nhàng gặm cắn.

nước bọt trong miệng bọn họ ào ào, bọn họ dùng sức mút vào, môi lưỡi tương giao, trao đổi nước bọt cho nhau. Đỗ Kiều Kiều nuốt không kịp, nước bọt trong miệng tràn ra khóe miệng, khóe miệng tràn ra một dòng nước trong suốt nhơn nhớt đậm đặc.

Không khí giống như càng ngày càng loãng, hô hấp Đỗ Kiều Kiều càng ngày càng dồn dập, không thể không đẩy Nhan Từ Phong đang cuồng hôn nàng ra, hô hấp dồn dập không khí mới mẻ.

"Kiều Kiều, nàng cảm giác được không?" Hai mắt nhắm đen ngóng nhìn môi anh đào bị chính mình hôn đến sưng đỏ, tiếng nói Nhan Từ Phong trầm thấp, gọi cảm, lộ ra một chút vội vàng.

"Ta ngồi trên cái gì thế? Cứng quá....." Đỗ Kiều Kiều ngồi lên giữa hai chân hắn biết rõ còn hỏi, trong mắt lóe lên giảo hoạt, "Cứng quá, thật thô, thật lớn, tựa như..... Một cây côn sắt thô dài....."

Giải thích của nàng tức khắc lấy lòng Nhan Từ Phong, lồng ngực hắn chấn động, trong cổ họng tràn ra tiếng cười hưng phấn, "Nàng thích sao? Nếu thích, liền tự mình phóng nó ra đi."

Đỗ Kiều Kiều có ý lắc lư mông vĩnh nghiền ép nhục côn cứng rắn sưng to thô phía dưới, "Làm sao bây giờ? Nó trở nên càng thô càng dài."

"Tê~~~nàng cái tiểu yêu tinh này!" Nhan Từ Phong hút một ngụm khí lạnh, duỗi tay một phen bắt cánh mông đỉnh kiều của nàng, "Xuân Thủy Viên dạy nàng rất nhiều chiêu mà, nàng nhất định phải thi triển toàn bộ."

"Được a~~~" Đổ Kiều Kiều yêu kiều nói, vịn vẹo vòng eo như xà đứng lên từ trên đùi hắn, duỗi tay cỡi bỏ đai lưng cùng trường bào của hắn, kéo quần lót của hắn xuống.

Một cây côn th*t lớn đỏ đậm đập lều trại dưới quần lót đột nhiên nhảy ra tới, tán mát ra hương vị xạ hương nóng hổi của giống đực, tràn ngập sót ruột không thể chờ.

Cong eo, Đổ Kiều Kiều vươn ngón tay ra chọc chọc ngạo long tràn ngập sức nam tính của hắn, biểu tình khoa trương nói: "Thật lớn, ta rất sợ."

"Tê~~~" hầu kết Nhan Từ Phong cấp tốc lặn lộn trên dưới hai cái, "Nàng không phải sờ rồi lại sờ, ăn rồi lại ăn sao? Làm sao lại sợ?" Hắn vận động cơ bắp giữa hai chân, làm ngạo long ngang nhiên đứng thẳng của mình dong đưa từng chút, khoe ra lực lượng giống đực với nàng.

Ngón tay khảy ngạo long cứng rắn như thiết đồ của hắn, Đổ Kiều Kiều thanh nói: "Đại gia hóa này gấp không thể chờ." Ngón tay hoat đến hân đỉnh chớp bóng loáng của long đầu cực đại lỏng bàn tay, nâng lạp tức dính dính dịch trắng. Nhan Từ Phong lạnh nhạt nghiêm túc trước mặt người ngoài, dịu dàng săn sóc ở trước mặt nàng, lúc ở trên giường thì nhiệt tình như lửa, là đại biến thái. J)))

"Um~~~a....." khoái cảm Tê đại đột nhiên tới, thân thể Nhan Từ Phong căng chặt lên. Phun ra một ngụm nhiệt khí, hắn ngẩng đầu nhìn hai tròng mắt lóe lên thú vị ác ý của nàng, "Đừng đùa quá mức, tiểu tâm đứt mông." Nữ nhân được nuôi dưỡng ở hậu viện của nam nhân, cực kỳ nghe lời nam nhân, chỉ có Kiều Kiều, to gan lớn mật, có đôi khi trực tiếp khiêu chiến tôn nghiêm của nam nhân và hôn phu.

"Vây..... Sao?" Hai mắt Đổ Kiều Kiều tràn ngập khiêu khích mà nhìn hắn, cái miệng nhỏ chu lên thổi khí với hắn, lòng bàn tay ngăn chặn ngạo long bành trướng như nắm hương của hắn nghiền nát trái phải long đầu. "Thoải mái sao? Phu..... Quân~~~" nàng kiều thanh hỏi, đầu lưỡi nghịch ngợm vươn ra liếm lạp cánh môi bị hôn tới ướt át kiều diễm của mình.

"Um~~~ nếu nàng dùng miệng, ta sẽ càng thoải mái." Trong cổ họng phun ra rên rỉ áp lực, Nhan Từ Phong nâng nâng thân mình, rút lụa xanh lót ghế dưới thân ra quăng tới chân trước của mình.

Đổ Kiều Kiều thuận thế quý gối tách hai chân hắn ra, tay nhỏ nắm ngạo long cứng rắn như thiết của hắn trên vuốt ve dưới, ngưỡng mặt nhìn hắn, hai tròng mắt ngập nước tràn ngập tình ý, kiều lưỡi lại dò ra miệng thơm liếm lạp môi đỏ lần nữa. "Từ Phong, chàng thoải mái không?" Giọng nói Nàng nhu mì tận xương, khoe mắt xuân tình nhộn nhạo.

"Um~~~ dùng miệng, Kiều Kiều, dùng miệng nàng, nhanh lên!" Không thỏa mãn nàng chỉ dùng tay bao lộng ngạo long mình, còn cố ý vươn đầu lưỡi treu chọc mình, Nhan Từ Phong vội vàng mà mệnh lệnh.

"Cầu ta đi, Từ Phong....." Đổ Kiều Kiều ngửa đầu ngóng nhìn khuôn mặt anh tuấn của, giọng nói quyến rũ đến sắp tích ra nước.

"Ta cầu nàng, nhanh lên, dùng miệng nàng ngâm lấy nó." Nhan Từ Phong thờ hờn hờn nói. Trước và sau khi sống lại hắn đều chỉ có một nữ nhân là Kiều Kiều, hắn không biết thế từ của nam nhân khác có phải cũng khó chơi giống Kiều Kiều hay không, chỉ biết hắn và Tín An đều thích cái giọng này của nàng, vui vẻ chịu đựng việc nàng thường xuyên treu chọc tôn nghiêm nam nhân của bọn họ.

Cúi đầu, đầu lưỡi nhanh chóng nhẹ điểm lên đôi mắt nhỏ đỏ bùng giữa long đầu, nàng bắt đầu liếm lạp đỉnh ngạo long bóng loáng sưng to của hắn, tay nhỏ cầm thân ngạo long của hắn vuốt ve từng chút, có đôi khi dùng lại mềm nhẹ mà vuốt ve vuốt long túi đã phồng lên dưới rễ ngạo long của hắn.

Đôi tay Nhan Từ Phong bắt lấy tay vịn ghế dựa, cúi đầu nhìn đỉnh đầu lay động trên dưới của nàng, ngực dòn đập pháp phồng, trong cổ họng tràn ra rên rỉ kìm nén không được.

Há mồm ngâm lấy đỉnh ngạo long hắn, nàng bắt đầu phun ra nuốt vào long đầu hắn, đầu lưỡi quấy long đỉnh bóng loáng, đôi môi kè sát long đầu đầy đặn thịt lãnh hắn cọ xát trên dưới.

"A~~~ um, dùng sức chút. A~~~, sâu một chút, ăn toàn bộ vào đi. Tê tê~~~ lại sâu một chút, a....." Nhan Từ Phong thấp giọng rên rỉ, chỉ điểm nàng làm thế nào để mình càng sáng khoái.

Thật sâu mà nuốt ăn ngạo long dữ tợn gân xanh nhô lên như Cù Long của hắn, yết hầu nàng bị căng ra, chỗ sâu bên trong không ngừng co rút lại co rút, thẳng đến chịu không nổi mới nhỏ côn th*t hắn ra. Trong miệng, yết hầu nàng bọc long đầu mẫn cảm của hắn co rút mấp máy, với hắn mà nói thoải mái cực kỳ, mà yết hầu nàng ghen khó chịu đến run rẩy muốn nôn.

phun ra nuốt vào bảy tám lần, nàng mới có thể kiệt lực nuốt vào ngạo long của hắn một lần, làm hắn cảm thụ ngạo long cắm sâu yết hầu, khoái cảm bị yết hầu bọc mấp máy. Bởi vì bị kích thích, nước bọt trong miệng nàng róc rách, làm long túi phồng lên như cầu của hắn hoàn toàn tẩm ướt.

"A, sắp, Kiều Kiều, lại nhả nài một chút, a~~~ a~~~" Nhan Từ Phong biết nàng nỗ lực, cũng không áp lực khoái cảm chính mình, tùy ý lệnh người hít thở không thông đem chính mình bao phủ, sau đó lại thô ách gặm nhẹ một tiếng, bắn ra thật nhiều dịch nóng mà mình tích tụ.

Không hề ngoại lệ, Đổ Kiều Kiều cảm ngạo long hắn tiếp tục vuốt ve, ngẩng đầu há to miệng làm hắn tận tình mà bắn ở trong miệng chính mình, hai tròng mắt mang theo nước mắt ngóng nhìn đôi mắt hắn. Đám nữ tiên sinh nói qua, đây là tinh hoa sinh mệnh của nam nhân, là vật đại bổ đối với nữ nhân. Nàng cũng không tin tưởng, chỉ là nếu Nhan Từ Phong và Chu Tín An đều thích nhìn nàng nuốt tinh dịch bọn họ, mà hương vị tinh dịch cũng không tệ, nàng liền mỗi một lần đều ăn xong đi.

Yuki: Lại là bài ca cũ, chương H tg viết lăm v!J)) A mình sắp mở h mới các bạn rảnh ghé ủng hộ nhe,xuyên sách a.....NP nữa (mình không thuộc tuýp trong sáng) mình đọc xong bản cv thấy khá ok nên edit, có thể có nội dung rất hợp ý mình bộ đó là "Thú vui của tác giả thật văn xuyên sách" nha, có thể nay hoặc mai khai hồ, tùy tâm mình hihiJ))))))

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 33: Thai phụ không thể quá tham hoan, nam nhân không thể quá thô bạo

Editor: Yuki

Vì gia đình hòa thuận, nữ nhân phải đối đãi công bằng với mỗi một vị hôn phu của mình.

Sau khi thân thân mật mật tình chàng ý thiếp một phen, Đổ Kiều Kiều cáo từ, sửa sang lại trang dung một chút đi đến sân của Chu Tín An. Tuy rằng Nhan Từ Phong bởi vì thiên tính của nam nhân mà ôm một bình dâm chưa, nhưng vẫn dặn dò Đổ Kiều Kiều, bảo bối chú ý thân mình, nếu mệt mỏi thì đêm mai qua, Tín An là một người khoan dung có kiên nhẫn, sẽ không

nhất thời nóng lòng.

Trăng lên đầu cành liễu, Chu Tín An vẫn chưa nghỉ ngơi giống Nhan Từ Phong, đốt đèn xử lý sự vụ ở trong thư phòng. Hắn khác với Nhan Từ Phong, thứ hắn xử lý là những sản nghiệp bên ngoài của hắn và Nhan Từ Phong, thứ Nhan Từ Phong xử lý chính là tổ chức sự vụ bí mật của gia tộc Nhan thị. Sản nghiệp bên ngoài của bọn họ có thể giúp bọn họ nguy trang thân phận duy trì sinh hoạt của bọn họ, Nhan Từ Phong nắm giữ thế lực bí mật có thể trợ giúp bọn họ chống lại lực lượng của hai vị Thái Tử.

Nghe thấy thư đồng bên ngoài lớn tiếng nghênh đón phu nhân, Chu Tín An thực ngoài ý muốn, tự mình mở cửa tiếp Đỗ Kiều Kiều đi vào.

Tự mình tới đây đưa trà mật ong?

Trùng sinh Chu Tín An và Nhan Từ Phong ngẫm hiểu như nhau, cười nói, "Có phải Từ Phong đã uống qua hay không? Bây giờ là huynh ấy trước, sau này nàng phải cho ta trước." Hắn uống sạch trà mật ong đặc biệt có dụng ý, đuổi thư đồng thư phòng và giả hoạn quan sai vặt của Đỗ Kiều Kiều đi ra, gấp không thể chờ mà ôm lấy Đỗ Kiều Kiều cuồng hôn. Từ sau khi đại phu xác định Kiều Kiều mang thai, hai bọn họ liền cảm dục.

Bị hắn hôn đến thở hồng hộc, Đỗ Kiều Kiều mị nhãn thủy nhuận mê ly, "Tín An, ta..... Muốn....." Lúc giúp Nhan Từ Phong giải hóa, tình dục của nàng cũng bị khơi gợi, vừa rồi một ít gió thổi trên đường, tình dục hơi hạ nhiệt độ chút, bị hắn cuồng hôn, tình dục lại nổi lên.

Đây là tin tức tốt nhất mấy ngày này!

Chu Tín An vui sướng như điên, lửa nóng dục vọng trong cơ thể tức khắc lao dâng lên, "Ta có kinh nghiệm chăm sóc thai phụ, ta sẽ thực dịu dàng và dịu dàng, tuyệt không tổn thương nàng và hài tử." Nếu hắn không không chế được tổn thương Kiều Kiều và hài tử, Từ Phong chắc chắn sẽ liều mạng với hắn. Kiều Kiều, là bảo bối trong lòng hai người bọn họ; hài tử, là sinh mạng của nam nhân!

Nắm tay Đỗ Kiều Kiều đi đến sau bình phong gỗ nam hoa, Chu Tín An đỡ nàng ngồi nghỉ ngơi trên giường ngủ thường ngày của hắn, chậm rãi cỡi bỏ xiêm y trên người nàng, ánh mắt nhu tình lưu luyến.

"Kiều Kiều, nàng càng ngày càng đẹp." Chu Tín An cảm lòng không đậu mà khen, ngồi ở bên người Đỗ Kiều Kiều, cúi đầu hôn môi nàng rồi trượt đến vai ngọc mượt mà. Nàng mang thai sắp ba tháng, thân thể đầy đặn hơn trước khi mang thai một chút, da thịt căng bóng loáng thủy nhuận hơn trước, dần dần phát ra mùi vị thiếu phụ.

"Úm~~" bà vai tê tê đại đại, rên rỉ sung sướng từ giữa môi Đỗ Kiều Kiều tràn ra.

Chu Tín An lập tức nhận được cổ vũ, bàn tay bao lại ốt nhũ nàng đánh giá lớn nhỏ một chút, "Lớn một vòng, thật xinh đẹp!" bộ ngực nàng sẽ còn phát dục, trở nên đầy đặn ngao nhân; nàng có thể chứa sữa tươi thơm ngọt, trước khi trọng sinh hắn và Từ Phong thêm lên ăn, làm hại tiểu ếch xanh không thể không thường xuyên uống sữa dê sữa bò (chú: Thế giới này tỉ lệ nam nữ chênh lệch không có loại nghề nghiệp bà vú nào đó, dưới tình huống sữa mẹ không đủ trẻ con chỉ có thể uống sữa động vật hoặc là cháo bột).

"Tín An....." Tình dục mờ mịt Đỗ Kiều Kiều mị kieu lên, thực dừng cảm mà nâng bàn tay mềm trắng vào giữa hai chân hắn.

Hắn ở lúc nàng tiến vào, bung trà mật ong cho hắn, biết ý đồ nàng đến, ngao long dục vọng cũng đã vội vàng ngẩng đầu ngo ngoe rục rịch! Nàng sờ đến côn th* t cứng rắn như thiết của hắn.

"A ~ tê..... Kiều Kiều, cỡi quần ta ra, mau dùng tay an ủi ta." Chu Tín An gấp không thể chờ mà lắc lư thân mình trước sau, làm ngao long khô nóng của mình đình động giữa bàn tay nàng. Khoái cảm tê đại cực kỳ mãnh liệt, cho dù cách hai tầng vải dệt!

Đỗ Kiều Kiều thành thạo mà cỡi quần lót của hắn, cảm ngao long màu đỏ sậm cứng rắn của hắn nhanh chóng vuốt ve, khom lưng ghé vào giữa hai chân hắn ngâm lấy đỉnh ngao long của hắn, dùng sức phun ra nuốt vào.

"Tê tê ~ a..... cái miệng nhỏ của nàng càng ngày càng linh hoạt rồi." Chu Tín An xoa đầu nàng, ngưỡng mặt phun ra nhiệt khí tình cảm mãnh liệt khó nhịn.

"Tín An, ta muốn chàng. "" Đem hắn ngao long trên chộc đến nóng hôi hổi, giống như bánh trứng một vòng, Đỗ Kiều Kiều ngẩng đầu nhìn hắn, miệng thơm kiêu diễm ướt át nói ra lời mời gọi.

"Kiều Kiều, ta sẽ thỏa mãn nàng." Thô lỗ mà lộ ra tình quang của chính mình, Chu Tín An thật cẩn thận mà đẩy ngã Đỗ Kiều Kiều mang về mặt hồng triều, bàn tay chạy đến giữa hai chân nàng.

"Úm....." Tình dục thiêu đốt làm Đỗ Kiều Kiều mở ra hai chân, để hắn an ủi tu hoa khô nóng ngứa ngáy của mình.

Ngón tay dính mật hoa ướt đầm, Chu Tín An hưng phấn đến trái tim loạn nhảy, hồ hấp hấp tấp nói: "Nàng đã chuẩn bị tốt." Cảm dục mấy ngày, mỗi đêm hắn đều tưởng niệm nàng, khát vọng tình cảm mãnh liệt triển miên với nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Thai phụ không thể quá tham hoan, nam nhân không thể quá thô bạo 2

"Chàng từ từ tiến vào, đừng thô lỗ." Đỗ Kiều Kiều chịu đựng dục vọng thật cẩn thận nhắc nhở hắn.

"Ta biết." Chu Tín An nói, nằm ở trên người nàng, đem ngao long kiên quyết bánh trứng của mình cắm vào giữa hai chân đang mở ra của nàng, theo góc độ chậm rãi cắm vào trong. Hoa môi huyết khẩu nàng dính đầy mật hoa ướt đầm sền sệt, hắn cố sức chút nào đã dính mở miệng hoa huy*t chặt hẹp của nàng để mình chôn sâu trong cơ thể nàng.

"Tê tê, a, bị chàng..... Toàn bộ cảm đầy." Đỗ Kiều Kiều phát ra rên rỉ thỏa mãn, bắt đầu dựa theo dạy dỗ trước kia của nữ tiên sinh khép hai chân lại, để bắp đùi mình làm hoa huy*t kéo dài.

Kinh nghiệm của Chu Tín An phong phú, chờ đợi nàng khép hai chân lại mới bắt đầu nhẹ trườn từ từ cắm, chín nông một sâu, mỗi lần cắm sâu đều rất cẩn thận mà xoay tròn nghiền nát chỗ thịt non mềm cảm sâu trong hoa kính nàng. "Thoải mái sao?" Hắn dò hỏi, đôi tay cầm ốt nhũ cứng rắn của nàng xoa bóp thương thức, đôi môi ngâm lấy đầu v* nhỏ cứng rắn như

hòn đá mát vào liềm lấp, đồng thời thỏa mãn hai nơi trên dưới của nàng.

"A ~~ thoải mái, um ~~ chàng có thể sâu thêm một chút, dùng sức một chút. A ~~ đừng lo lắng, lại đi vào một chút, ta thật thoải mái, ta thích như vậy." hoa huy*t bị căng ra đến no căng, hoa kính một lần lại một lần mà bị ngạo long thọc vào rút ra quất cọ, miệng cổ tử cung mảnh mai chỉ bị nghiền nát mềm nhẹ, tử cung cơ bản không chịu đến chấn động lớn, Đỗ Kiều Kiều thỏa mãn rên rỉ kiều uyển như mị, tựa như một con mèo đang hưởng thụ.

Cường chế dục vọng rong ruổi, hai khuỷu tay Chu Tín An chống lên hai sườn trên thân thể Đỗ Kiều Kiều, hẹp mỏng kiên cố pháp phòng trên dưới có tiết tấu, cơ bắp thân thể căng chặt. "Kiều Kiều, có phải quá sâu hay không?" Đỉnh ngạo long dùng sức nghiền nát hoa tâm non mềm của nàng, hân hoi hơi thở dốc hỏi, nhìn chăm chăm khuôn mặt nhỏ của nàng, chỉ cần nàng lộ ra một chút không thoải mái, hân lập tức rút ra. Nam nữ hoan ái đương nhiên quan trọng, nhưng tuyệt đối không được hại hại tử. Hải tử là mệnh căn tử của nam nhân!

"Không, ta còn được, không có..... A ~~ không có, không thoải mái. Tê tê, bên trong..... Tê tê như thế, thật thoải mái, ta còn muốn. Chàng mau một chút, ta muốn chàng, muốn chàng....." Đỗ Kiều Kiều thờ hồng học, kiều nhan ứng hồng như say, mị nhãn nửa mị, khóe mắt dần dần hiện lên ứng hồng yêu dã. Nàng ghét bỏ hân chậm rì rì, cảm đến không đã ghiền, chỉ là vì hải tử, nàng cũng chỉ có thể nhẫn nại.

Chu Tín An điều chỉnh tư thế Đỗ Kiều Kiều thành nằm nghiêng, chính mình nằm ở phía sau nàng, rất cẩn thận mà kéo một chân nàng lên cao, ôm lấy thân thể mềm mại nàng, từ phía sau cắm vào nàng trong cơ thể nàng, xô xuyên qua hoa huy*t ướt đầm dề của nàng.

"A ~~ um..... Tín An, Tín An..... Tê tê ~~ chàng có thể mau hơn một chút." Nàng một tay chống ở trên giường, một tay dùng sức bắt lấy cánh tay ôm thân thể mình của hân, thực nỗ lực mà trước sau lắc lư đón ý gọi hân xô xuyên qua.

"Ừm ~~ Kiều Kiều, nàng đừng nhích nhanh như thế, sẽ hại hải tử." Chu Tín An liên tục thô suyễn, lao tới với biên độ nhỏ trong cơ thể nàng, long đầu cực đại bóng loáng mẫn cảm một xúc liền cắm sâu vào hoa kính nàng. Bọn họ đã thỏa mãn yêu cầu của nhau, liền giảm nhỏ chấn động đối với tử cung.

"Phụt phụt phụt.....", Đỗ Kiều Kiều càng ngày càng hưng phấn, mặt hoa tràn đầy tràn ra ào ạt như nước suối, chảy xuống dọc theo bắp đùi bị nàng kẹp chặt, lưu lại một dòng nước ái nuối dưới gấm vóc trên giường.

"Thoải mái sao? Bụng nàng có khó chịu hay không? Muốn ta dừng lại không?" Chu Tín An thờ hồng học hỏi, khuôn mặt tuần tú nho nhã nghẹn đến mức đỏ bừng như máu, cái trán cao ráo ửng đẫm mồ hôi.

"A, không cần, không cần nghe, cứ như vậy, a~~ sâu một chút, chàng cắm sâu một chút được không, a, lại sâu một chút, ta không có việc gì..... Ta thực thoải mái, chàng lại sâu một chút, a, a ~~ a ~~~"

Đập bóng lao tới làm Đỗ Kiều Kiều thét tới chói tai, chỉ chốc lát sau thân thể lập tức run rẩy xụi lơ xuống, chỗ sâu trong hoa huy*t chảy ra một luồng ái dịch trong suốt lẫn mặt hoa.

"a, a....." Chu Tín An trừu mạnh về phía sau, lại đỉnh về phía trước, lại rút hết về phía sau, hung mãnh mà thọc vào rút ra ở hoa huy*t và giữa rãnh mỏng nàng, sau đó thô rỗng một tiếng, phun ra ra tinh dịch nùng bạch nóng bỏng ở ngoài hoa huy*t nàng.

Ôm Đỗ Kiều Kiều dùng sức thờ dốc, hân khẩn trương hỏi: "Bụng nàng có thoải mái hay không?" Nếu hân mất khống chế làm hại nàng sinh non, Từ Phong sẽ giết hân.

"Bụng ta không có gì khác thường cả, bảo bảo ngồi thật sự ổn. Chàng thực khỏe chế, là ta câu dẫn chàng. Nếu lỡ như xảy ra chuyện, hậu quả ta chịu." Đỗ Kiều Kiều vỗ vỗ cánh tay hân an ủi hân. Nàng không chịu nổi tịch mịch chủ động tác hoan, lỡ như xảy ra chuyện, chỉ có thể là nàng sai.

"Là bạn ta quá thất trách, bởi vì nàng còn nhỏ liền cực kỳ lo cho năng lực thừa nhận của thân thể nàng, mới bỏ qua nhu cầu thân thể của nàng." Chu Tín An dịu dàng nói, "Kiều Kiều, có yêu cầu thì thực tiếp nối với ta cùng Từ Phong, bạn ta đều sẽ thỏa mãn nàng." Hân dịu dàng mà vuốt ve thân thể mềm mại nóng bỏng của nàng, làm tâm lý tiêu thai phụ thỏa mãn. Hân và Từ Phong đều từng chăm sóc Kiều Kiều khi mang thai, rất có kinh nghiệm, một đời này càng có thể chăm sóc cho nàng tốt hơn.

Aloooo mình đào hố mới tên là "Diễm Tu" cùng tác giả với bộ này ạ, tính đào bộ kia mà do đọc N lần rồi sợ trong quá trình edit sẽ chán bỏ hố =)))

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 35: Các nam nhân chiến đấu

Editor:Yuki

Có mỹ nam làm bạn, cuộc sống dưỡng thai của Đỗ Kiều Kiều cực kỳ hạnh phúc. Nhan Từ Phong và Chu Tín An đều là trọng sinh, có kinh nghiệm chăm sóc thai phụ, săn sóc nàng đến mặt mày hồng hào, thân hình yếu diệu dần dần đầy đặn.

Ở nơi nào đó mà Đỗ Kiều Kiều không biết, Nhan Từ Phong cau mày nói với Chu Tín An: "Chúng ta xem nhẹ năng lực của hai người bọn họ rồi, mấy cơ sở ngầm huynh lập đặt ở kinh đô và vùng lân cận đều đã bị thủ hạ của bọn họ thủ tiêu. Huynh đã liên lạc với phụ thân, ông nói gần đây nhóm Thái tử trong triều kiên quyết tiến thủ, làm việc tích cực, hai vị bệ hạ cho bọn họ quyền lực, còn mình chỉ theo dõi." Hai vị Thái Tử trở lại kinh thành sớm, ở trong trí nhớ trọng sinh của bọn họ, trước mắt hai vị Thái Tử còn ở quân doanh, hai huynh đệ Nhị hoàng tử Tam hoàng tử thông qua liên hôn có được hậu thuẫn của nhạc phụ và gia tộc, Thái Dương công chúa vẫn luôn yêu thương Nhị hoàng tử, thế cho nên ba hôn phu của bà đều hoặc nhiều hoặc ít mà giúp cho Nhị hoàng tử, bọn nhỏ cũng đứng về phía nhị biểu ca; hai năm sau, hai vị Thái Tử hồi kinh, Nhị hoàng tử Tam hoàng tử cánh chim dần dần đầy đặn, tuy rằng Anh hoàng Cảnh đế dần dần phòng bị với Nhị hoàng tử, nhưng Hoàng Hậu nương nương đối xử với hải tử của mình đều bình đẳng, trong lúc vô tình trở thành mặt bảo giã cho Nhị hoàng tử Tam hoàng tử, làm cho hai vị Thái Tử mặc danh chết bất đắc kỳ tử, Anh hoàng trúng gó tê liệt, Cảnh đế không thể không sắc phong tân Thái Tử.

"Chúng ta ở chỗ này an toàn không? Kiều Kiều mang thai, không thích hợp di chuyển đường dài." Chu Tín An lo lắng sốt ruột hỏi. Hân chỉ biết thế lực gia tộc đại thế gia khổng lồ, nhưng cũng không biết lớn đến mức độ nào, Nhan gia có thể vì Từ Phong đối nghịch với Thái Tử hay không, tuy rằng trong trí nhớ trước khi trọng sinh gia chủ, Nhan gia đứng về phía Nhị hoàng tử, thờ ơ lạnh nhạt các hoàng tử cốt nhục tương tàn.

"Tạm thời, thủ hạ của bọn họ còn chưa đuổi được tới đây." Nhan Từ Phong lạnh lùng nói, hai tròng mắt đen nhánh kích động sát khí lạnh băng. Đây là hân chân chính, một mặt khác mà Đỗ Kiều Kiều không biết.

"Từ Phong, thái độ lệnh tôn như thế nào?" Chu Tín An hỏi. Nếu không có gia chủ Nhan gia duy trì, một khi nhóm gót chân Thái Tử đứng vững ở trong triều, thế tất sẽ sử dụng càng nhiều nhân thủ tìm kiếm Kiều Kiều.

Nhan Từ Phong nhủ mảy, "Nhị hoàng tử Tam hoàng tử đã bị sung quân đất phong, trừ khi hưng binh, nếu không sẽ vô duyên với ngôi vị hoàng đế." Bên dưới hai vị Thái Từ còn có vài vị hoàng tử, chẳng bọn họ còn quá nhỏ, dưới tình huống Thái Từ đã xác định này Anh hoàng Cảnh đế là không có khả năng coi bọn họ như người thừa kế mà bồi dưỡng.

"Ai....." Chu Tín An thật sâu mà thở dài. Nhị hoàng tử Tam hoàng tử bị trọng sinh nhóm Thái Từ trực tiếp xử lý, thời cuộc trở nên vô cùng khác biệt với trong trí nhớ sống lại của bọn họ.

ooo

"Điều tra sao rồi?" Nhị thái tử Vân Duệ Hoa vội vàng hỏi. Ba tháng trước, hắn phát hiện Chu Ngự sử liên tục đi đến phủ Nhan phò mã hai lần trong một tháng, trong lòng sinh nghi, tăng thêm giám thị với hai người này.

"Nhị thái tử điện hạ, ti chức phát hiện ba tháng qua Nhan phò mã phái ba tám người đến hướng Tây Bắc,nên đã phái người đến Tây Bắc phương tra xét." Thống lĩnh hắc y quỳ một gối xuống đất bẩm báo nói.

"Phái thêm nhiều người đi điều tra cho bốn thái tử!" Nhị thái tử Vân Duệ Hoa lạnh lùng nói. Hắn và huynh trưởng nhất trí cho rằng, Nhan Từ Phong và Chu Tín An tạo ngộ giống huynh đệ bọn họ, đều việc nặng đời này. Nhất là, Đỗ Kiều Kiều mà ba người bọn họ yêu như mạng, vào lúc không cách nào tranh đoạt Kiều Kiều với huynh đệ bọn họ chỉ có thể già chết, cướp Kiều Kiều đi trước.

ooo

Đỗ Kiều Kiều mang thai bảy tháng, Chu Tín An đột nhiên dẫn theo nàng ra cửa du sơn ngoạn thủy, nói là lo lắng nàng cả ngày ăn ăn uống uống, thai nhi dưỡng đến quá béo, tương lai không dễ dàng sinh ra.

"Đây là một giai đoạn khác rồi, hậu kỳ mang thai không thể ăn quá nhiều, nếu không sẽ dễ khó sinh." Chu Tín An nói. Nhan Từ Phong và hắn đều suy xét đến việc ngườiThái Từ sẽ điều tra tới đây, sáng sớm liền chế tạo mấy chiếc xe ngựa to thoải mái thích hợp đi đường dài. Loại xe ngựa này phía dưới thùng xe trang bị một thứ mà đời trước Kiều Kiều nghiên cứu phát minh ra,còn chưa có công bố. đó là lò xo, thai phụ nằm ở mặt trên chịu chấn động ít hơn nhiều so với xe ngựa bình thường.

"Ta có thể khống chế ăn uống mà, vì cái gì một hai phái ra cửa du sơn ngoạn thủy." Đỗ Kiều Kiều thừ nói, "Có phải lệ an không an toàn hay không, nên chàng dẫn ta dời đi trước?" Từ Phong không có đi cùng!

Quả nhiên vẫn không giấu được Kiều Kiều thông minh tuyệt đỉnh

Chu Tín An gật đầu nói, "Từ Phong nhận được tin, nhóm người Thái Từ đã truy tra đến Tây Bắc, vận dụng thế lực quan phủ địa phương tuần tra thiếu nữ thiếu phụ mười mười lăm tuổi." Hai vị Thái Từ thắng bọn họ ở phần có thể quang minh chính đại vận dụng lực lượng quan phủ địa phương.

"Từ Phong ở lại lệ an có an toàn không?" Đỗ Kiều Kiều lập tức nôn nóng, đầu óc nhanh chóng vận động, nghĩ nếu có thuật chinh dung, thuật dịch dung xuất thần nhập hóa của giang hồ thì tốt rồi.

"Trước khi hai vị thái tử còn chưa nắm chắc có thể áp chế được phụ thân Từ Phong và Nhan phò mã thì sẽ không tổn thương Từ Phong đâu." Chu Tín An an ủi nàng nói. Thái Dương công chúa là muội muội duy nhất của Anh hoàng Cảnh đế, Nhan Từ Phong là trưởng tử của Thái Dương công chúa, người gia tộc Nhan gia đông đảo, có vài dòng bên còn nắm giữ quân đội, nhân tố này kia đều khiến cho hai vị Thái Từ không dám mạo muội giết chết Nhan Từ Phong, cho nên Nhan Từ Phong để hắn dẫn theo Kiều Kiều đi, bọn họ "thò khôn có ba hang đệ nhị quật", còn mình ở lệ an với người quan phủ, chu toàn nhóm Thái Từ.

"Ta hy vọng hai người các chàng đều không xảy ra chuyện." Đỗ Kiều Kiều khẩn trương đến nói. nếu ngay từ đầu bọn họ từ bỏ nàng cưới nữ nhân khác, bọn họ sẽ vẫn là đệ tử phú quý ở kinh thành, sẽ không giống chó nhà có tang như bây giờ.

"Nếu bọn ta có chuyện, mà Thái Từ vẫn thực thích nàng như cũ, nàng cứ ép dạ cầu toàn, bình an mà sinh ra tiểu ếch xanh, chăm sóc nó khỏe mạnh lớn lên." Chu Tín An bắt lấy tay Đỗ Kiều Kiều nói. Nếu hắn không thể đợi đến khi hai tử mình sinh ra như trước khi sống lại, thì tiểu ếch xanh chính là hài tử của ba người bọn họ.

"Các chàng nhất định sẽ không có việc gì, ta yêu các chàng, ta yêu các chàng!" Đỗ Kiều Kiều vội vàng nói, hai mắt óng ánh nước mắt.

Yuki: Tin buồn TT^TT Minh sắp đi học rồi, nếu k có gì thay đổi thì 3 tuần sau mới về, mới edit được.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 36: Nhị thái tử giá lâm

Editor: Yuki

Đạo cao một thước mà cao một trượng, rốt cuộc một thế gia cũng không thể chống lại thế lực của hoàng tộc, huống chi toàn tộc Nhan gia cũng sẽ không vì một Nhan Từ Phong, mà trực tiếp khiêu chiến hoàng quyền, cho nên.....

Đôi mắt bụng lớn của Đỗ Kiều Kiều, Nhị thái tử chịu đựng đồ kỳ dữ dội, vươn tay tới Đỗ Kiều Kiều, "Kiều Kiều, ta tới đón nàng hồi kinh." Huynh đệ bọn họ đã sớm biết Kiều Kiều mang thai, đã chịu đựng qua cảm xúc phần nộ phát điên. Nếu bọn họ đoán không sai, đứa nhỏ này là nhi tử của Nhan Từ Phong, nhũ danh là tiểu ếch xanh. Ai, cho dù chuyện đã xảy ra thay đổi rất lớn, nhưng nên sinh ra vẫn phải sinh ra.

"Người đã làm gì Tín An? Từ Phong đâu?" Đôi tay Đỗ Kiều Kiều bảo vệ bụng nhanh chóng lui ra phía sau hai bước, trong lòng tràn ngập khủng hoảng. Chu Tín An ở tiền viện, mà Nhị thái tử đột nhiên xông vào hậu viện, Chu Tín An khẳng định bị thủ hạ của Nhị thái tử khống chế ở tiền viện, nói không chừng đã.....

"Chỉ cần nàng ngoan ngoãn, Chu Tín An tự nhiên sẽ không có việc gì. Đại biểu ca của ta đã bị thuộc hạ của ta đưa về kinh thành, các người nhất định có thể gặp nhau ở kinh thành." Nhị thái tử Vân Duệ Hoa trầm giọng nói, ngữ khí tràn ngập áp lực. Hoàng huynh sinh đôi ở kinh thành luôn dẫn dò hắn, đại biểu ca Nhan Từ Phong và Chu Tín An không thể chết được, bởi vì Kiều Kiều của bọn họ không giống với nữ nhân khác, sẽ không bởi vì được nam nhân thương yêu hay bởi vì sinh hạ hài tử cho nam nhân liền một lòng một dạ với nam nhân đó.

"Ta đều đã già chồng, người hãy cho ta và Từ Phong Tín An một con đường sống được không? Trên trời dưới đất không chỗ nào không tốt, kinh thành nhiều thiên kim quý nữ nỡ lệ ôn nhu, các người có thể chọn một Thái Từ Phi trong sạch khác." Đỗ Kiều Kiều thành khẩn mà kiến nghị nói, cực lực khống chế cảm xúc của mình. cảm xúc thai phụ thay đổi nhanh sẽ ảnh

hường tới hài tử, đây là nữ tiên sinh vẫn luôn dặn dò.

"Chỉ có một Đỗ Kiều Kiều!" Vân Duệ Hoa không cần nghĩ ngợi nói, "Bọn ta chỉ muốn có nàng." Nếu không phải chấp nhất với nàng, đôi trước huynh đệ bọn họ đã sớm cưới phi, có lẽ ở trước khi chết còn có thể lưu lại một chút huyết mạch. Người đời coi trọng hài tử, nhóm Thái Tử trước lưu lại hài tử cũng sẽ không ảnh hưởng địa vị nhóm tân Thái Tử, tân Thái Tử rất ít khi yêu cầu nhỏ có tận gốc, đoạn tuyệt hậu đại duy nhất của bọn họ.

Ta không cần các người!

Đỗ Kiều Kiều cắn chặt môi dưới, không dám làm hấn tức giận.

"Bên ngoài có có sẵn xe ngựa thoải mái, nàng chuẩn bị một chút lập tức trở lại kinh thành với ta." Nhị thái tử bình tĩnh mà nói, ánh mắt dừng ở trên bụng to thẳng của Đỗ Kiều Kiều. Cái này..... Đã tám nguyệt, có lẽ ở trên đường hồi kinh liền phải sinh ra tới. Như vậy cũng tốt, nàng ngoan ngoãn ở cứ ở trên xe, chờ trở lại kinh thành, huynh đệ bọn họ liền có thể cưới nàng vào Đông Cung Thái Tử.

Đỗ Kiều Kiều cánh gác mà ôm lấy bụng, run giọng nói: "Người muốn thế nào? Tiểu ếch xanh là vô tội. Nếu không phải bởi vì các người chặn ngang một chân, nó đã bình an mà sinh hạ tới trong phủ tổ phụ của nó, hưởng thụ che chở yêu thương của tổ phụ tổ mẫu."

Nhị thái tử đột nhiên nhăn mày kiếm, kinh ngạc hỏi: "Bọn họ nói gì với nàng, nàng đừng tin lời của bọn họ. Bọn họ là kẻ lừa đảo, làm sao nàng....."

"Ta tin tưởng, bởi vì ta biết đó là hiện tượng gì!" Đánh gãy lời nói của hắn, Đỗ Kiều Kiều chém đinh chặt sắt nói, "Ta cũng đã biết, chuyện của hai người người cùng Đại thái tử."

"Nàng đều biết?" Nhị thái tử chấn động. Hắn cho rằng loại chuyện này của bọn họ, dù Nhan Tử Phong Chu Tín An nói cho Kiều Kiều, Kiều Kiều cũng không có khả năng tin tưởng, dù sao đây cũng là chuyện không thể tưởng tượng.

"Ta biết có loại chuyện này, cho nên bọn họ nói với ta, ta liền tin." Đỗ Kiều Kiều nói, "Bọn họ là hôn phu trong mệnh của ta, huynh đệ các người không nên phá hư duyên phận phu thê của bọn ta."

"Chẳng lẽ nàng cũng....." Nhị thái tử thất thanh hỏi. Kiều Kiều cũng trọng sinh, cho nên thực dễ dàng liền tin nhiệm Nhan Tử Phong Chu Tín An?

"Không phải." Đỗ Kiều Kiều lập tức nói, "Chẳng qua ta biết loại chuyện này."

Nhị thái tử tiến lên hai bước, sau đó..... Xấu hổ đứng trước bụng của nàng, lại sợ tới mức lui ra phía sau một bước. Thế giới này mỗi người đều được dạy dỗ từ nhỏ, hài tử có bao nhiêu quan trọng, thai phụ cần thiết lễ đãi, cho dù là thai phụ của kẻ thù.

Đỗ Kiều Kiều kinh hoảng đến nhanh chóng lui ra sau, gã hoạn quan vẫn luôn kinh hoảng thất thố phía sau nàng chạy nhanh đỡ lấy thân mình ngày càng nặng của nàng.

Hít một hơi, bình tĩnh tâm tình, Nhị thái tử cao giọng nói: "Loại chuyện này làm gì có ai tin tưởng! Nàng là Thái Tử Phi mà đương kim hai vị bệ hạ khâm định, vị hôn thê của ta cùng hoàng huynh, nàng phải gả vào hoàng cung." Có đôi khi nghĩ lại, bọn họ ngược lại thấy may mắn sau khi chết mình lại trọng sinh, trở lại mười hai tuổi, biết trước nhị hoàng huynh Tam hoàng huynh lòng mang sát khí với các hoàng đệ sinh đôi. Cuộc đời này huynh đệ bọn họ có thể có được Kiều Kiều trước, trước tiên để hoàng huynh đã tâm bưng bưng sung quân đến đất phong xa xôi, mất đi cơ hội kế thừa ngôi vị hoàng đế.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 37: Ta muốn, các người không cho được

Editor: Yuki

"Ta muốn gặp Tín An." Đỗ Kiều Kiều khẩn cầu nói. Nhị thái tử nói nàng chỉ cần ngoan ngoãn, hắn sẽ không giết Tín An, chỉ là nàng không được gặp Tín An, không biết tình hình gần đây của hắn, trong lòng thực nôn nóng.

"Nàng thu dọn đồ trở lại kinh thành với ta trước, trên nửa đường, ta sẽ để nàng gặp hắn. Nhan Tử Phong, đại biểu ca ta, đã được người của ta đưa đến kinh thành, nàng đến kinh thành sẽ biết hắn không có việc gì." Nhị thái tử ngóng nhìn mặt Đỗ Kiều Kiều nói. Chu Tín An là công cụ để hắn khống chế Kiều Kiều, hắn sẽ không giết hắn ta; nếu Nhan Tử Phong chết trong tay huynh đệ bọn họ, gia chủ Nhan gia khẳng định sẽ vận dụng lực lượng toàn tộc liều mạng với bọn họ.

Đỗ Kiều Kiều không thể làm gì hơn, chỉ có thể dặn dò gã hoạn quan sai vật hầu hạ mình, lập tức dọn đồ của nàng ra.

○○○

Đỗ Kiều Kiều bị Nhị thái tử ép buộc đưa lên xe ngựa đường dài mà nhà mình có sẵn, trở lại kinh thành. Lên xe, Nhị thái tử lập tức tìm đề tài nói chuyện phiếm với Đỗ Kiều Kiều. Đỗ Kiều Kiều kính cẩn khiêm thuận với hắn, trong lòng lại cuồng phun tào: Đậu má, bốn năm trước bọn họ sống lại thực thích luyện đồng, bốn năm sau hắn lại hứng thú với thai phụ bụng lớn sắp sinh.

(từ đầu đến cuối Đỗ Kiều Kiều đều tương đối bài xích với hai vị Thái Tử, đây cũng không phải do nhóm Thái tử trọng sinh không đủ ưu tú, mà là nàng không muốn tiến cung, trở thành công cụ sinh dục nuôi dưỡng tại hậu cung.)

Vì Đỗ Kiều Kiều sinh sản trên đường, Nhị thái tử bắt hai gã thầy thuốc sản khoa địa phương theo, để bọn họ mỗi ngày sớm tối kiểm tra thân thể Đỗ Kiều Kiều. Nếu cái thai của nàng có hiện tượng không khỏe, hắn lập tức ngừng ở trấn gần đây thành, để nàng nghỉ ngơi thật tốt.

"Ta muốn gặp Tín An!" Đỗ Kiều Kiều nháo cả ngày, cho rằng Nhị thái tử vẫn chịu đựng đối với việc mình mang thai, liền đưa ra yêu cầu. Nhị thái tử nói không thương tổn Tín An, nhưng nàng vẫn muốn chính mắt trông thấy mới có thể yên tâm.

Thầy thuốc sản khoa đã từng nhắc nhở Nhị thái tử, cảm xúc thai phụ rất quan trọng. Thấy Đỗ Kiều Kiều không thể nhẫn nại được nữa, Nhị thái tử gật đầu nói: "Chạng vạng hôm nay, ta để nàng thấy hắn, để các người giải nỗi khổ tương tư." Hắn nói, lời nói lộ ra hương vị chua lèm.

"Cảm ơn." Về mặt Đỗ Kiều Kiều hoà nhã nói, đôi tay đặt lên bụng to của mình. Nàng dựa vào phía sau, phần eo lót hai cái đệm thật dày. Tuy rằng tư thế nửa nằm của nữ nhân rất đẹp,

nhưng trước mặt người ngoài lại rất thất lễ, nếu không phải thai phụ, loại tư thế này thậm chí là một loại câu dẫn, mời, Đỗ Kiều Kiều vì thích ứng đi đường dài, không thể không như vậy.

"Kiều Kiều, chờ sau khi sinh hài tử, ta sẽ để người trực tiếp đưa đến phủ Nhan phò mã, nàng ngoan ngoãn tĩnh dưỡng ở phủ Trần Nam tướng quân, chờ huynh đệ bọn ta chuẩn bị xong, sẽ cưới nàng vào cung." Nhị thái tử nói, ngữ khí khoan dung dịu dàng.

Trầm mặc trong chốc lát, Đỗ Kiều Kiều thực uyển chuyển nói: "Nhị thái tử điện hạ, ta là phụ nữ có chồng, không thể gả vào hoàng thất." Hiện tại, thuận lợi sinh sản, giữ được mạng của hài tử mới là việc nàng nên làm nhất, cho nên có thể ở chung hòa hợp với Nhị thái tử liền không cần làm hấn tức giận.

Nữ tử tam giả, giả dòng họ khác trượng phu là chuyện thường tình, chỉ là hoàng tộc thì khác, vì bảo đảm huyết mạch hoàng tộc tuyệt đối không phát sinh sai lầm, hoàng tử vương tử cưới phi tử, trượng phu khác chỉ có thể là một hai vị hoàng tử vương tử khác.

"Nàng là Thái Tử Phi do nhóm phụ hoàng của ta định ra, sao nàng lại có thể phản bội hôn ước? Lúc nàng và nam nhân khác tư bốn, có nghĩ tới Trần Nam tướng quân có thể bị liên lụy hay không?" Nhị thái tử nói, giọng nói dần dần nặng nề. Nhớ tới hấn liền nén giận, huynh đệ bọn họ coi nàng như bảo bối tiêu tâm mà che chở, nàng lại không chút tình yêu mà tư bốn với người khác.

"Nhị thái tử điện hạ, nữ nhi Trần Nam tướng quân là đột nhiên mất tích, mất tích cũng không đại biểu liên tư bốn với nam nhân khác. Ta là thất nữ mà phụ thân thương, hai vị bệ hạ hấn là có thể thông cảm." Dừng một chút, Đỗ Kiều Kiều nói, "Nhị thái tử, phần lớn chấp niệm của người cùng Đại thái tử đối với ta là vì trước khi trọng sinh, các người hiểu ta sao? Ta thích cái gì, nghĩ muốn cái gì, các người biết không?" Nàng thích tự do, muốn ra cửa, không muốn vẫn luôn bị nam nhân cầm tù hậu trạch sinh con dưỡng cái. Nhan Tử Phong và Chu Tín An bằng lòng cho nàng tự do, mà mấy tháng qua bọn họ chưa từng coi nàng như nữ nhân trừ trên giường ra đều không thể làm gì.

Nàng có tài năng mà nữ nhân khác không có, nàng nghĩ muốn cái gì?

Nhị thái tử cắn chặt môi mỏng, ánh mắt tối tăm.

"Ta không có hứng thú với vinh hoa phú quý, ta muốn tìm niềm vui bên ngoài, ta không muốn bị nhốt ở trong hậu viện, ta muốn biết thế giới bên ngoài là thế nào. Tử Phong và Tín An biết, bọn họ đồng ý với ta, chỉ cần thị vệ gia đình bên người ta đủ nhiều, liền cho phép ta tùy tiện ra cửa." Cửa hàng ở trần trên của hai bọn họ nàng đều đi qua, còn cùng bọn họ hàn huyên một ít lời buồn bán; thôn trang và tá điền chung quanh thôn trang của họ nàng đều toàn quyền quản lý, cho dù nàng mang thai bọn họ cũng không có cướp đoạt quyền quản lý của nàng.

"Nhị thái tử, ta muốn, người cùng Đại thái tử đều không cho được." Về mặt Đỗ Kiều Kiều thành khẩn nói, "Ta là nữ nhân không an phận thủ mình, tràn ngập hứng thú với bên ngoài, không thích hợp trở thành Thái Tử Phi và Hoàng Hậu, thỉnh các người buông tha ta đi, nữ nhi thế gia thích hợp với các người rất nhiều."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Sinh sản, nhị tử thành nữ nhi

Editor: Yuki

Nhị thái tử thực xảo trá, hấn đề Đỗ Kiều Kiều và Chu Tín An gặp mặt, chỉ là giữa bọn họ có khoảng cách một trượng ba thước, bọn họ thấy rõ đối phương lại không cách nào chạm vào đối phương.

Chỉ cần Tín An còn sống, tình thế sẽ không phát triển xấu đi nữa.

Đỗ Kiều Kiều tạm thời yên tâm.

Chu Tín An biết chấp nhất của hai vị Thái Tử đối với Đỗ Kiều Kiều gần như là ma chướng, nhìn thấy khí sắc Đỗ Kiều Kiều không tệ, biết Nhị thái tử không có phi lễ nàng, cũng tạm thời yên tâm.

Lần trước thời gian Đỗ Kiều Kiều từ kinh thành đến Lệ An ở Tây Bắc hơn hai mươi ngày, lần này từ Tây Bắc trở lại kinh thành, hai tháng đã đi được hai phần ba lộ trình.

Ngày nọ vào tháng năm, Đỗ Kiều Kiều cảm giác bụng càng ngày càng to lớn, liền nói đại phu đỡ đẻ đi theo.

"Phu nhân đây là sắp sinh." Đại phu nói, "Tính thời gian, cũng không sai biệt lắm."

Đỗ Kiều Kiều rõ ràng có dấu hiệu sắp sinh, Nhị thái tử tới bao một khách điểm trên đường ở trấn nhỏ Xuân Nam, chờ đợi Đỗ Kiều Kiều sinh sản (Thái Tử Phi chưa kết hôn đã có thai, hơn nữa còn mang thai của kẻ khác họ, cho nên Nhị thái tử che giấu thân phận, người không rõ còn tưởng rằng Đỗ Kiều Kiều là thê tử của hấn).

Ở trong khách điểm hai ngày, Đỗ Kiều Kiều xuất hiện từng cơn đau rất nhỏ, cơn đau này tăng dần vào ban đêm. Một gian thượng phòng của khách điểm được bố trí thành phòng sinh, hai gã đại phu đỡ đẻ và hai gã hoạn quan sai vặt của Đỗ Kiều Kiều cùng nhau chăm sóc Đỗ Kiều Kiều sinh nở.

"Tín An, Tín An, có ở ngoài đó không?" Từng cơn đau kịch liệt khiến sắc mặt Đỗ Kiều Kiều trắng bệch, áo trong trên người đã bị mồ hôi làm cho hoàn toàn ướt nhẹp.

"Phu nhân, người kiên trì chút." Đại phu Giáp nói, dùng sức đỡ thân thể Đỗ Kiều Kiều. Gã hoạn quan sai vặt đỡ Đỗ Kiều Kiều bên kia, làm nàng cho dù hết lực cũng không đến mức nằm liệt xuống dưới.

"Um~~ a, đau quá, làm sao hài tử còn chưa xuống dưới?" Đỗ Kiều Kiều thống khổ hỏi. Đôi tay nàng nắm chặt dây lưng treo trên xà nhà, mu bàn tay đều nổi lên gân xanh; hai chân mở ra, lần vẩy vẩy ở bên hông, nửa người dưới trần như nặng, giữa bắp đùi trắng nõn chảy xuống giọt máu nhỏ.

"Phu nhân, nhanh, ta đã nhìn thấy đầu thai nhi." đại phu trung niên quý gối giữa hai chân Đỗ Kiều Kiều khẩn trương đến quan sát tình hình sinh nở của nàng, một gã hoạn quan sai vặt khác không ngừng mà bưng nước ấm rửa khăn lông lau máu loãng.

Nữ nhân sinh sản sinh mệnh đều nguy hiểm, lúc sắp sinh nhóm hôn phu có thể tới đều phải tới. Nhị thái tử đứng ở bên ngoài chờ nghe được Đỗ Kiều Kiều kêu gọi Chu Tín An, đành phải sai người đưa Chu Tín An tới bên ngoài phòng sinh.

Hai ngày qua Chu Tín An đã biết Đỗ Kiều Kiều sắp sinh, ngủ đều nửa tỉnh nửa mê, tối nay càng là trắng đêm chưa ngủ. Bị thị vệ của Nhị thái tử dẫn tới phòng nơi tiểu tiện của khách

điểm, hần liền nghe được Đỗ Kiều Kiều thống khổ rên rĩ, gấp đến độ tiến lên.

Nhị thái tử sai người ngăn lại, lạnh giọng quát: "Người xông loạn cái gì? Lớn tiếng nói một câu, để Kiều Kiều biết người ở chỗ này." Lúc nữ nhân sinh sản hy vọng hôn phu mình có thể chờ đợi ở ngoài phòng sinh.

"Kiều Kiều, nàng sao rồi? Ta ở đây." Không đợi thị vệ buông tay, Chu Tín An liền lớn tiếng dò hỏi Đỗ Kiều Kiều trong phòng sinh.

"Đau quá..... Tín An, ta đau quá." Đỗ Kiều Kiều thống khổ mà kêu lên, cảm giác từng cơn đau ngày càng dữ dội.

"Kiều Kiều, nàng cố chịu một chút, tiểu ếch xanh lập tức liền ra tới." Gạt thị vệ ra, Chu Tín An gục lên nửa cửa sổ lớn tiếng cổ vũ nàng.

"Tiểu ếch xanh, nhĩ tử của ta, nương nhất định sẽ sinh người ra." Đỗ Kiều Kiều thờ từng ngum từng ngum, dựa theo mệnh lệnh của đại phu mà dùng sức, nghi ngại, dùng sức.....

"Tại sao còn chưa sinh ra nữa?" Nhị thái tử đến trước cửa sổ mở ra phân nửa, nhìn vào bên trong. Thực ra, gian thượng phòng này hết sức nhỏ, bọn họ chỉ có thể nhìn đến gần hoạn quan sai vật ra ra vào vào mà bụng nước, nghe được Đỗ Kiều Kiều thống khổ rên rĩ và tiếng đập dò vội vàng của đại phu.

"Kiều Kiều, nàng sẽ bình an sinh sản." Chu Tín An lớn tiếng nói. Hần nhìn đến Nhị thái tử gấp đến độ xoay quanh, như kiến bò trên chảo nóng, ít nhiều tin tưởng Nhị thái tử đối với Kiều Kiều là thật lòng.

"A ——" trong phòng sinh, Đỗ Kiều Kiều kêu to một tiếng, cảm giác một đồ vật ấm áp từ trong cơ thể ra tới, từng cơn đau sinh sản đột nhiên biến mất.

"Sinh ra rồi." Đại phu đỡ đẻ quý gối trước mặt Đỗ Kiều Kiều nhanh nhẹn mà tiếp được thai nhi và nhau thai cùng ra tới.

"Kiều Kiều nàng sao rồi?" Chu Tín An vội vàng hỏi. Cho dù hần biết Đỗ Kiều Kiều nhất định có thể bình an sinh sản, cũng vẫn là cảm lòng không đậu dò hỏi tình trạng của nàng trước.

"Ta không có việc gì." Giọng Đỗ Kiều Kiều khàn khàn suy yếu mà trả lời, buông dây lưng trong tay ra, vô lực mà xụi lơ nằm xuống. Đại phu đỡ đẻ cùng gần hoạn quan sai vật tay mất lạnh lẽ, lập tức trái phải đỡ Đỗ Kiều Kiều nằm đến trên giường, bắt đầu rửa sạch máu ở hạ thân cho nàng.

"Chúc mừng phu nhân sinh được thiên kim, chúc mừng hai vị đại gia." Đại phu trung niên xử lý cuống rốn thai nhi, giúp thai nhi lau thân mình, đồng thời lớn tiếng nói giới tính hài tử cho cha mẹ.

Nữ nhi?

Chu Tín An trợn mắt há hốc mồm, không dám tin tưởng mà xoay mặt nhìn phía Nhị thái tử.

"Sao lại là nữ nhi?" Về mặt Nhị thái tử kinh ngạc hỏi. Đứa bé đầu tiên của Nhan Từ Phong và Đỗ Kiều Kiều là nam hài, trắng trẻo mập mạp hoạt bát đáng yêu, hần gặp qua vài lần, trong lòng cũng thực thích nó.

Đỗ Kiều Kiều nghe được là nữ nhi thật không có đặc biệt kinh ngạc. Thời gian nàng thụ thai cùng khác với trí nhớ trước khi sống lại của bọn họ, hài tử đương nhiên khác với tiểu ếch xanh, chỉ là không nghĩ tới nhi tử sẽ biến thành nữ nhi có tỷ lệ sinh ra rất nhỏ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Tranh nhau đặt tên cho nữ anh

Editor: Yuki

Là nam hài hay nữ hài không quan trọng, quan trọng là Kiều Kiều. Trước khi thiếu niên thành thân, các phụ thân đã nói với bọn họ, nữ nhân ở cử không tốt sẽ để lại bệnh, cho nên Kiều Kiều cần phải được ở cử thật tốt.

Nhị thái tử lập tức dặn dò tùy tùng, đi phòng bếp kêu đầu bếp tỉ mỉ chuẩn bị thức ăn cho sản phụ, phải dùng nguyên liệu tốt nhất để nấu ăn.

Đại phu đỡ đẻ Giáp ôm tã lót màu đỏ ra tới tươi cười đầy mặt chúc mừng Nhị thái tử. Ông và đồng bạn bị vị quý nhân này ép ở lại đây, sau khi thai phụ sinh sản, nhiệm vụ bọn họ liền hoàn thành, có thể về nhà.

Giơ tay ngăn cản Chu Tín An vội vàng muốn ôm tã lót, Nhị thái tử ôm quá tã lót khoe miệng mỉm cười, "Tình hình phu nhân sao rồi?" Ven đường, hần tuyên bố với người ngoài rằng thai phụ Đỗ Kiều Kiều là thê tử của mình.

Đại phu đỡ đẻ Giáp khom người nói: "Điện hạ, sản phụ sinh sản thuận lợi, chỉ cần ở cử thật tốt là có thể khôi phục sức khỏe." Không ai nói với bọn họ thiếu niên mười sáu bảy tuổi hoa phục bội kiểm dẫn đầu là người nào, bọn họ chỉ nghe thuộc hạ của thiếu niên gọi thiếu niên là điện hạ.

Đắc ý mà liếc liếc mắt nhìn Chu Tín An đang đề nén tức giận, Nhị thái tử nói: "Người tới, thưởng nhóm đại phu mỗi người năm mươi lượng vụn bạc trắng." Hần lại nói với đại phu, "Nửa tháng sau, các người lại đi cũng không trễ." Nửa tháng sau, Kiều Kiều liền có thể nằm ở trong xe ngựa tiếp tục ở cử.

Đại phu đỡ đẻ Giáp bắt đắc dĩ, đành phải nói: "Cảm ơn đại nhân ban thưởng." Thứ dân không dám từ chối mệnh lệnh của quý tộc!

Chờ đại phu vừa rời khỏi, Chu Tín An gấp không thể chờ nói, "Trả hài tử cho ta!" Hần là hôn phu của Kiều Kiều, cho nên hài tử của Kiều Kiều cũng là hài tử của hần, nhi nữ của Nhan Từ Phong phải gọi hần là nhị phụ.

Hừ!

Nhị thái tử cúi đầu nhìn nữ anh trong tay.Làn da nữ anh hồng hồng, mở hai tròng mắt trong suốt nhẹ nhàng như thủy tinh đen, cái miệng nhỏ giống Kiều Kiều như đúc.

"Đây là đôi mắt phượng của Vân gia bọn ta." Hần cười nói, "Quả nhiên là nữ nhi của biểu ca ta." Kiều Kiều là mắt hạnh, Chu Tín An là mắt đào hoa, Nhan Từ Phong kế thừa Thái Dương trường công chúa, tức đôi mắt phượng của hoàng tộc.

"Trà hài tử lại cho ta!" Chu Tín An gấp không thể chờ nói. Nếu không phải lo lắng thương tổn nữ anh mới sinh, hẳn đã ra tay đoạt lại.

Đôi mắt lộc cộc vừa chuyển, Nhị thái tử không có ý tốt mà cười to nói: "Tôi nay thu nguyệt phá lệ sáng ngời, bốn Thái Tử quyết định ban tên cho nữ anh mới sinh là Nhan Minh Nguyệt."

Chu Tín An lập tức cự tuyệt nói: "Từ Phong còn sống, huynh ấy sẽ đặt tên cho nữ nhi." Vì để các phụ thân cảm nhận được vui sướng khi nữ nhi ra đời, quyền đặt tên đứa bé mới sinh thuộc về phụ thân thân sinh, chỉ có phụ thân bởi vì nguyên nhân gì đó, thí dụ như từ vong, không thể đặt tên cho nữ nhi mới sinh, mới có thể để tổ phụ hoặc là năm nhân khác của gia tộc phụ hệ đặt tên cho con.

"Nhan Minh Nguyệt!" Nhị thái tử lạnh lùng mà uy hiếp nói, "Chỉ có cái tên Minh Nguyệt này mới có thể được bốn Thái Tử che chở."

Chu Tín An lập tức minh bạch hẳn uy hiếp và ngầm có ý bảo vệ, đành phải nói: "Nếu Kiều Kiều không phản đối, vậy kêu Minh Nguyệt cũng được." Hai vị Thái Tử thực chấp nhất đối với Kiều Kiều, có lẽ cũng chỉ có Kiều Kiều mới có thể khuyên bảo hai bọn họ trong việc "nhỏ" này.

○○○

Đỗ Kiều Kiều ngủ một giấc dậy, biết được nữ nhi đã bị Nhị thái tử lòng dạ hẹp hòi giành đặt tên trước là Nhan Minh Nguyệt, rất là bình tĩnh, nói với Chu Tín An ôm tã lót: "Tên này cũng không tồi, chỉ cần Từ Phong không phản đối, kêu Minh Nguyệt cũng được." Bọn họ hoàn toàn không cần phải đầu đá với Nhị thái tử vì chuyện nhỏ này.

Đỗ Kiều Kiều nửa nằm nửa ngồi dựa vào cái đệm thật dày duỗi tay với Chu Tín An.

Chu Tín An lập tức đem tã lót đưa cho Đỗ Kiều Kiều, thương tiếc nói: "Nàng đừng nhọc lòng, nghỉ ngơi thật tốt đi." Sau khi sản phụ sinh nở sẽ ngủ thật lâu, việc đầu tiên sau khi tỉnh lại chính là cho đứa bé mới sinh bú sữa lần đầu. Hiện tại, Nhị thái tử không chút quan hệ với sản phụ lại da mặt dày tiến vào phòng, quả thực hoàn toàn không có liêm sỉ.

Đỗ Kiều Kiều ôm nữ nhi cẩn thận chăm sóc tiểu gia hòa lẫn lộn thật lâu, sau đó nói: "Nhũ danh của bé kêu là Tiểu Trư là được, chúng ta sẽ nuôi bé đến trắng trẻo mập mạp, giống như heo con."

Nàng ngẩng đầu nhìn Nhị thái tử không phải hôn phu của mình nhưng ngang ngược muốn vào nói: "Người cảm thấy cái nhũ danh Tiểu Trư này thế nào?" Tín An ôm con ở giữa Nhị thái tử, bé mới sinh vốn dĩ liền rất dễ dàng chết non, vạn nhất Nhị thái tử cảm thấy Từ Phong và nữ nhi của nàng sẽ gây trở ngại đến hắn, thì nữ nhi này có lẽ liền chết non. Hoàng gia không có tình,khí huynh đệ cùng phụ cùng mẫu sinh liên lụy đến ích lợi thật lớn vẫn sẽ hạ tay thủ như cũ, huống chi là hài tử người khác?

"Tiểu trư? Sao nàng lại thích dùng tiểu ếch xanh tiểu trư như thế?" Đối mặt Đỗ Kiều Kiều sắc mặt tái nhợt, thân thể suy yếu, Nhị thái tử phá lệ dịu dàng, "Ờ cứ thật tốt, chăm sóc tốt cho nữ nhi. Ta bảo đảm, nữ nhi của nàng nhất định có thể trắng trẻo mập mạp như tiểu trư." Cho dù nàng chưa kết hôn đã có thai sinh hạ hài tử, hẳn cũng vẫn là muốn cưới nàng, cho nên hẳn không chỉ có không thể động tay động chân như hoài nghi của nàng, còn phải bảo đảm người nàng để ý sẽ không chết vì huynh đệ bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](#).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 40: Ôm nữ nhi về nhà mẹ đẻ

Editor: Yuki

Xe ngựa chậm rãi ngừng lại, Đỗ Kiều Kiều nằm tĩnh dưỡng ở trong xe ngựa phán đoán thời gian qua ánh sáng chiếu xuyên qua bức màn xe ngựa, hỏi: "Sao lại dừng vậy?"

Hai gã hoạn quan sai vặt hầu hạ hai mẹ con Đỗ Kiều Kiều trong xe ngựa trên đường dài lập tức nói: "Phu nhân, chúng ta đi hỏi một chút."

Không đợi một người giữa bọn họ xuống xe ngựa, liền nghe được người bên ngoài vội vàng nói: "Cô nương, cô nương, chúng ta tới đón người." Giọng nói hẳn thanh thúy tiêm tể, người khác vừa nghe liền biết là hoạn quan tuổi trẻ vọng lại.

"Đại An, Tiểu An?" Đỗ Kiều Kiều lập tức lệnh gã sai trong xe ngựa vật đỡ mình ngồi dậy, duỗi tay kéo ra màn cửa sổ thật dày ngó ra bên ngoài. Mấy ngày trước bọn họ đã tiến vào phạm vi kinh đô và vùng lân cận, nàng đoán là sẽ có người lặng lẽ tới tiếp ứng bọn họ, cũng không biết là người của Đại thái tử hay là phủ Trần Nam tướng quân.

Huynh đệ sinh đôi Đại An Tiểu An xuất hiện ở bên xe ngựa, vẻ mặt vui sướng mà hành lễ với Đỗ Kiều Kiều, "Tiểu nhân bái kiến cô nương." Cô nương đột nhiên mất tích, huynh đệ bọn họ còn nôn nóng hơn cha mẹ huynh đệ của cô nương. Bọn họ tin tưởng vững chắc cô nương sẽ trở về, từ chối ý muốn thu hồi cửa hàng trên danh nghĩa của tướng quân, thực nỗ lực mà kinh doanh cửa hàng, chờ đợi cô nương trở về. Chờ đến mây tan thấy trăng sáng, hiện giờ cô nương đã trở lại, rốt cuộc bọn họ lại có thể ở hầu hạ bên người cô nương.

○○○

Nhị thái tử ăn mặc y phục thường mang theo hai thị vệ cũng mặc y phục thường hộ tống Đỗ Kiều Kiều cử hai người nâng kiệu nhỏ từ cửa hàng cạnh phủ Trần Nam tướng quân tiến vào phủ tướng quân, Chu Tín An bị người của Nhị thái tử yên lặng áp giải đến trong phủ Chu Ngự sử, tạm thời để Chu Ngự sử giam lỏng hẳn ở trong nhà.

Người nhà Trần Nam tướng quân đã biết ngày cụ thể Đỗ Kiều Kiều về nhà, đều ở trong phủ chờ, nhìn đến Kiều Kiều ở cử đến khuôn mặt hồng nhuận làn da trắng nõn ôm tã lót màu đỏ tiến vào phòng khách, mỗi người buồn vui đan xen. Kiều Kiều là vị hôn thê của hai vị Thái Tử, hiện giờ lên sinh hài tử với nam nhân khác, hơn nữa còn bị Nhị thái tử bắt gian đưa về nhà. Nữ tử thừa thốt, Kiều Kiều và nữ nhi của nàng đều sẽ không bị xử tử, chính là tội chết có thể miễn tội sống khó tha, về sau vận mệnh của mẹ con các nàng sẽ thế nào? Ba vị phụ thân và các vị huynh trưởng thành niên đều không có năng lực che chở nàng, cả nhà chỉ có thể chờ mong hai vị Thái Tử có thể tha thứ nàng.

"Cha, nương, xin thứ cho nữ nhi bất hiếu, làm hai người lo lắng." Đỗ Kiều Kiều bước nhanh đi đến trước mặt Trần Nam tướng quân và Chu phu nhân liền quỳ xuống.

Trần Nam tướng quân bất chấp hành lễ với Nhị thái tử tiến vào, một phen giữ chặt Đỗ Kiều Kiều, "Con mới ở cử xong không lâu, cũng đừng quỳ."

Chu phu nhân nước mắt doanh tròn, nghẹn ngào nói: "Con đứa nhỏ này, chẳng lẽ liền không nghĩ tới gửi cái tin tức cho cha nương sao?" Đến bây giờ bọn họ mới biết được, Nhan phò mã bên kia cảm kích, Chu Ngự sử bên kia cũng biết tình, nhóm Thái Tử điều động nhân thủ truy tra, chỉ có bọn họ bên này chẳng hay biết gì.

"Cha, nương, thực xin lỗi." Đỗ Kiều Kiều đầy cõi lòng áy náy nói, ôm nữ nhi nói, "Cha, nương, đây là nữ nhi của con, nhũ danh Tiểu Trư, khuê danh Minh Nguyệt." Dừng một chút, nàng nói, "Tên Minh Nguyệt do Nhị thái tử ban tặng, mẹ con ta cực kỳ biết ơn." Tới kinh thành rồi, nơi vòng tranh đoạt thế lực rắc rối khó gỡ giữa hoàng tộc và mấy đại thế gia, nàng

phải lợi dụng tất cả thế lực có thể để bảo vệ nữ nhi.

"Lão thần gặp qua Nhị thái tử điện hạ, đa tạ điện ban tên cho cháu gái của lão thần." Trần Nam tướng quân ôm quyền khom người với Nhị thái tử. Hai vị Thái Tử dù Kiều Kiều đã bị nam nhân khác chiếm thân mình, còn sinh hạ hài tử, đều không có đề Kiều Kiều "Chết bất đắc kỳ tử", xem ra đúng là động chân tình Kiều Kiều.

"Trần Nam tướng quân xin đứng lên. Bỏn Thái Tử thân đưa mẹ con Kiều Kiều hồi phủ, là muốn nói cho tướng quân, việc hôn nhân hai vị bệ hạ định ra sẽ không hủy bỏ, xin tướng quân và phu nhân chuẩn bị của hồi môn cho nàng sớm chút." Khóe miệng Nhị thái tử ngậm mỉm cười, "Kiều Kiều chỉ là ra cửa du ngoạn, trượt chân rơi xuống nước, theo dòng nước trôi ra mấy chục dặm bên ngoài, được một vị lão phụ nhân cứu giúp. Nàng thiếu chút nữa chết đuối mà chết, đã chịu thiệt lớn kinh hách kỷ ức hoàn toàn biến mất, gần đây mới nhớ lại thân phận của mình." Vì thanh danh của Kiều Kiều, chuyện Kiều Kiều đã thành phụ nhân đã sinh con phải dùng hết khả năng để dấu diếm

Nhị thái tử và Đại thái tử không chỉ tha thứ cho Kiều Kiều, còn muốn cưới nàng, làm thanh thanh nàng trong sạch mà gả vào hoàng tộc?

Mọi người hai mặt nhìn nhau. Trần Nam tướng quân lập tức nói: "Lão thần biết."

"Không!" Đổ Kiều Kiều dùng sức ôm nữ nhi của mình, khăn trương mà kiên nghị mà khuyên, "Nhị thái tử, ta đã không có tư cách làm thế tử hai vị Thái Tử, xin hai vị Thái Tử chọn giai nhân khác."

P.s: Ai thấy nhị vị thái tử thâm tình giờ tay:v

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 41: Tuyệt vọng

Editor: Yuki

Mặc kệ Đổ Kiều Kiều có bằng lòng hay không, Nhị thái tử chỉ chuyển mắt nhìn nữ nhi trong lòng ngực Đổ Kiều Kiều, Đổ Kiều Kiều lập tức không dám nói tiếng nào.

Nhị thái tử và Trần Nam tướng quân vào thư phòng nói chuyện thật lâu mới rời đi. Sau khi hẩn rời đi, Trần Nam tướng quân thờ dài nói với Đổ Kiều Kiều: "Con nhận mệnh đi, một năm qua, hai vị Thái Tử đã đứng vững vàng gót chân ở trong triều, Nhan phò mã sẽ không vì con và Nhan Tử Phong mà đánh bừa với bọn họ. Hoàng gia không hy vọng tin tức con chưa lập gia đình đã sinh nữ nhi bị truyền ra. Có lẽ Nhan Tử Phong sẽ bị gia tộc buộc cưới vợ khác. Đứa bé Minh Nguyệt này, nếu con không yên tâm Nhan gia, liền đặt dưới danh nghĩa đại ca con; nếu Nhan gia tranh nhau muốn nữ nhi này, con liền cho bọn họ." Nhan Tử Phong, Chu Tín An đều bị Nhị thái tử áp giải về kinh thành, thế lực hoàng tộc đã cực lớn đến mức nào rồi? Kiều Kiều và bọn họ còn sống, đều do hai vị Thái Tử nhân từ, cho nên duyên phận của Kiều Kiều và bọn họ chỉ có thể dứt, về sau nam cưới nữ gả không liên quan với nhau.

"Cha, chẳng lẽ không còn cách nào khác sao? Con thích Tử Phong và Tín An, trước nay chưa từng động tâm với hai vị Thái Tử." Đổ Kiều Kiều nôn nóng nói, nước mắt lăn qua lăn lại ở hốc mắt.

"Kiều Kiều, con không bỏ, có lẽ nhị tử Nhan Tử Phong của Nhan phò mã và Thái Dương trưởng công chúa sẽ không có việc gì, chính là Chu Tín An khẳng định sẽ chết bất ngờ." Trần Nam tướng quân chém đĩnh chặt sắt nói. Kiều Kiều và hai vị Thái Tử định ra việc hôn nhân, khi ra cửa ông đều phái nhiều người bảo vệ nàng, giám thị nàng. Theo ông biết, Kiều Kiều chưa từng gặp mặt Nhan Tử Phong, Chu Tín An, làm sao bọn họ có thể yêu nhau? Nhan Tử Phong và Chu Tín An còn vì nàng vứt bỏ gia tộc gả chết trốn đi.

Chu phu nhân ôm tiểu ngoại tôn nữ trầm ngâm trong chốc lát, nói: "Trăm luyện tinh cương có thể thành nhiều chỉ nhu, nếu con có thể thuần phục hai vị Thái Tử, có lẽ có thể thu Nhan công tử Chu công tử làm tình nhân." Nữ nhân đều là công cụ giải hòa và gây giống hậu đại của nam nhân, chẳng qua một số ít nữ nhân thủ đoạn cao minh, ngược lại đưa bốn nam nhân trong tay, trừ bỏ hôn phu danh chính ngôn thuận ra, còn có tình nhân, thậm chí còn sẽ sinh hạ hài tử của tình nhân.

"Vây quá nguy hiểm!" Trần Nam tướng quân lập tức lớn tiếng quát lớn nói, "Hai vị Thái Tử tôn quý thế nào? Há có thể chịu đựng nữ nhân của mình yêu đương vụng trộm với nam nhân khác, hơn nữa còn là nam tử ngoài hoàng tộc?" Vì xã hội ổn định, số lượng nữ nhân ít, nam nhân không thể không áp chế dục vọng chiếm hữu để cộng thể với nam nhân khác, thiếu một người nam nhân cộng thể vĩnh viễn tốt hơn có thêm một người nam nhân cộng thể; hoàng tộc vì bảo đảm huyết thống hậu đại thuần khiết, cộng thể vẫn luôn là hoàng tử vương tử có huyết thống rất gần.

Đổ Kiều Kiều nhũ mầy, đôi môi nhấp thành thẳng tắp. Nàng dùng tình thâm đối với Nhan Tử Phong Chu Tín An, không nghĩ tiếp thu hai vị Thái Tử thân phận cao quý, chính là tình thế mạnh hơn người, hai vị Thái Tử là đế vương tương lai, phía sau là toàn bộ thế lực hoàng tộc. Tín An nói Chu gia nền tảng quá hẹp, Tín An đắc tội nhóm Thái Tử, khẳng định phải bị Chu gia vứt bỏ! Tuy rằng thời gian phát tích nơi thế gia họ Nhan của Tử Phong sớm hơn hoàng tộc Văn thị ba trăm năm, trước mắt cũng cây lớn rễ sâu, nhưng không trực tiếp chống lại lực lượng hoàng tộc, cũng sẽ không vì một nữ nhân của một con cháu mà xé rách da mặt với hoàng tộc; nàng noi Đổ gia..... Nàng chỉ là một nữ nhi, phụ thân dù yêu thương nàng ra sao, cũng sẽ không vì nàng hy sinh quá nhiều lợi ích của Đổ gia.

Nàng là nữ nhân xuyên qua đáng thương, không có bàn tay vàng, chỉ có nhiều tự do hơn nữ nhân ở nơi này một chút; bên người nàng có bốn nam nhân trọng sinh, thâm tình chấp nhất với nàng, lại chia làm hai nhóm, thế như nước với lửa.

Tình huống hiện tại là: Tín An đối với Tử Phong như Thiên Lôi sai đâu đánh đó, Tử Phong chán ghét hai vị Thái Tử, nhưng không loại trừ hẩn sẽ bị ép tiếp nhận hai vị Thái Tử cộng thể với bọn họ; vì hoàng quyền ổn định, huyết thống thuần khiết, tuy rằng nam nhân hoàng tộc cũng cộng thể với nam nhân khác, nhưng không tiếp nhận cộng thể với nam nhân khác họ.

Cho nên, vấn đề mấu chốt nhất ở chỗ thái độ của hai vị Thái Tử.

Mình có năng lực mị hoặc đến hai vị Thái Tử đánh vỡ truyền thống không cộng thể với nam nhân khác họ có từ các đời lịch đại hoàng tộc à?

○○○

Nữ nhi Trần Nam tướng quân bình an hồi phủ, hai vị Thái Tử cực kỳ cao hứng, tấu thỉnh Anh hoàng Cảnh đế tử hôn cho bọn hẩn. Anh hoàng Cảnh đế chuẩn, sang năm ngày hai tháng sáu nghênh thủ Thái Tử Phi tiền cung.

Nữ nhi Trần Nam tướng quân trở về thế nào? cách nói công khai của kinh thành là: Nàng du ngoạn bên ngoài rơi xuống nước mất trí nhớ, được một lão phụ cứu lên, hai tháng trước rốt cuộc kỷ ức khôi phục, liền được nhóm hôn phu của ân nhân cứu mạng hộ tống đến phủ tướng quân?

Một thiếu nữ xinh đẹp như thế, chẳng lẽ kia lão phụ không nghĩ tới thu tới làm con dâu của mình?

Rất nhiều người có hoài nghi, chẳng qua đều chỉ có thể lên nghị luận. Có vài người thế gia phát giác quan hệ ba người Đỗ Kiều Kiều, Nhan Từ Phong, Chu Tín An, đều mỉm cười vây xem. Đoạt nữ nhân là thiên tính cùng truyền thống của nam nhân, giữ không nổi nữ nhân của mình là nỗi nhục của nam nhân; chỉ là hai người Nhan Chu quá lớn mật, đoạt vị hôn thê của hai vị Thái Từ gia; hai vị Thái từ nhất quyết cướp vị hôn thê đã mất thân về, còn không cho nàng chết bất đắc kỳ tử, xem ra là động chân tình đối với vị hôn thê. Bốn nam nhân, một nữ nhân, tương lai bọn họ sẽ thế nào đây? Nữ từ nhiều phụ, hai người Nhan Chu còn có cơ hội thỏa hiệp, mà từ xưa đến nay nam từ, hoàng tộc đều không cộng thê với nam nhân khác họ.

Nhan Từ Phong và Chu Tín An còn đang liều mạng cân não nỗ lực vì chuyện hôn nhân của ba bọn họ. mẫu thân Nhan Từ Phong là Thái Dương trưởng công chúa phái cung hầu thân tín đến phủ Trấn Nam tướng quân, dùng một cái rỗ hình bầu dục xinh đẹp đem cháu gái Nhan Minh Nguyệt đưa tới phủ Nhan phò mã. Lúc đó Đỗ Kiều Kiều khóc đến tê tâm liệt phế.

"Mất tình, mất con, lòng ta đã chết; hai vị Thái Từ, lòng ta chết thân bại, gả cho hai người cũng khó có thể khai chi tán điệp cho hai người, tương lai cũng là kết quả chết bất đắc kỳ tử."

Lúc hai vị Thái Từ cùng nhau tới thăm vị hôn thê Đỗ Kiều Kiều, Đỗ Kiều Kiều sinh bệnh về mặt tái nhợt tiêu tụy kể ra tuyệt vọng của mình với bọn họ. Giấy, in chữ rồi, xe chở nước ruộng bạc thang, hoa màu trồng xen, thổ địa phi nhiều phía nam cùng khí hậu bốn mùa..... kỹ thuật quan trọng trước kia nàng biết đến đều tùy ý mà tiết lộ cho người khác, trước mắt thủ đoạn duy nhất có thể sử dụng chỉ có thiên phú không chế sinh dục của nữ nhân.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 42: Cộng thê

Editor: Yuki

Mới hơn hai mươi ngày không gặp, sao nàng lại tiêu tụy như vậy?

Thời gian trước khi bọn họ sống lại, nàng và Nhan Từ Phong Chu Tín An cảm tình sâu nặng; sau khi trọng sinh, tuy rằng huynh đệ bọn họ giành việc định ra hôn nhân với nàng trước, cũng giành quen biết với nàng trước, nhưng hai người Nhan Chu cướp nàng đi, còn nói cho nàng chuyện mà người thường sẽ không tin tưởng, sau đó nàng đã nhanh chóng yêu bọn họ. Chẳng lẽ, hai người Nhan Chu đã định sẵn là hôn phu của nàng, cho dù bọn họ nhúng tay trước, cũng không thay đổi được? Hoàng quyền tối thượng, nàng đã tuyệt vọng đến tâm như cây khô, quyết định "ăn cả ngã về không", dùng thiên phú của nữ nhân tranh thủ cơ hội cùng hai người Nhan Chu ở bên nhau sao?

Hai vị Thái Từ hai mặt nhìn nhau, trong lòng thực khổ thực khổ.

Thật lâu sau, Đại thái tử Văn Duệ Phong thờ dài nói: "Nếu huynh đệ bọn ta bằng lòng để nàng lên lui tới với hai người bọn họ, nàng sẽ cam tâm tình nguyện gả cho bọn ta sao? Nếu hai người bọn họ đã nói cho nàng việc trọng sinh, có nói việc bọn ta lưu luyến si mê nàng hay không? Tình yêu của huynh đệ bọn ta đối với nàng tuyệt đối không thua kém hai người họ một chút nào!" Tuy rằng bọn họ đuổi hai vị hoàng huynh lòng mang dã tâm đi, Nhan gia có thể không ủng hộ bọn họ, nhưng nếu có thể có được lòng trung của gia chủ tương lai Nhan gia là Nhan Từ Phong, đối bọn họ, đối với triều đình đều vô cùng hữu ích.

Huynh đệ sinh đôi tâm linh tương thông, mấy ngày nay chuyện Đại thái tử suy xét thì Nhị thái tử cũng suy xét tới rồi, nhìn đến Đại thái tử thỏa hiệp trước tiên, Nhị thái tử Văn Duệ Hoa liền vội nói: "Bọn ta có thể cho phép nàng và bọn họ lên lui tới, chỉ cần nàng tuyệt đối bảo đảm, sinh cho bọn ta hai nhi tử trước." Hoàng tộc không nghĩ xuất hiện hai tử phân không rõ huyết thống, càng không hi vọng hai tử không có huyết thống hoàng tộc mơ ước ngôi vị hoàng đế, trăm chiếm thước sào.

Đỗ Kiều Kiều không nghĩ tới hai bọn họ dễ dàng mà cho phép nàng và Nhan Từ Phong Chu Tín An ở bên nhau, hai mắt ánh mắt lập loè ánh sáng kỳ dị, "Chỉ cần các người không thương tổn hai bọn họ, ta có thể sinh hai tử cho các người trước." Nàng còn chưa thích hai người bọn họ, chẳng qua nữ nhân thế giới này cần phải nhiều phụ, cho dù nàng rất yêu hai người Nhan Từ Phong Chu Tín An, về sau vẫn phải tái giá với người khác, bởi vì luật pháp triều đình quy định, nữ tử ít nhất phải gả ba hôn phu, nếu trong lúc nữ tử còn trẻ, mà trong ba gả hôn phu có người qua đời, liền còn phải tái giá với một hai hôn phu, tận khả năng vì sinh hậu đại cho nam tử khác nhau.

"Vì tôn nghiêm hoàng tộc, nàng chỉ có thể lên lui tới với bọn họ." Đại thái tử nghiêm túc nhắc nhở nói, hai trông mắt ngăm đen tràn ngập bất đắc dĩ.

Từ triều đầu tiên thành lập vào Trung Nguyên, số lượng nữ tử thừa thốt liền bắt đầu gả nhiều phụ, Kiều Kiều muốn gả mấy hôn phu đều hợp tình hợp lý, bọn họ bài xích nam nhân khác phần nhiều là bởi vì uy nghiêm hoàng tộc và ích lợi cá nhân.

Vì sao sau khi chết hai bọn họ lại trọng sinh, vì sao hai người Nhan Chu cũng sẽ trọng sinh, còn nói lại nhân duyên với Kiều Kiều? Có phải bởi vì huynh đệ bọn họ phá hủy hôn nhân của hai người Nhan Chu và Kiều Kiều, cho nên bọn họ mới có thể trọng sinh, trước tiên cướp đi Kiều Kiều hay không? Vận mệnh chú định để vị thân linh không biết tên làm cho bọn họ sống lại, hay là Kiều Kiều chú định là thê tử của hai người Nhan Chu? Bọn họ muốn có được nàng, chỉ có thể phá hư thiết luật hoàng tộc cộng thê với hai người Nhan Chu?

"Giấy không gói được hỏa, lỡ như có người phát hiện....." Đỗ Kiều Kiều lo lắng nói.

"Bọn ta không để người khác nghị luận, bọn họ dù biết cũng không dám lên tiếng!" Khuôn mặt ôn hòa thành thực của Đại thái tử tràn ngập khí phách vương giả. Dựa vào ký ức trọng sinh, tuy rằng huynh đệ bọn họ xa ở quân doanh khác nhau, nhưng đều bố trí thân tín ở trong triều trước. Nỗ lực bốn năm, bọn họ có được quyền lực vượt xa trước khi trọng sinh. Chỉ cần huynh đệ bọn họ có thể đứng vững dưới áp lực của hai vị phụ hoàng, chỉ cần Nhan Từ Phong tranh thủ có nhiều sự ủng hộ của Nhan gia, Kiều Kiều và hai người Nhan Chu, còn có hai tử liên binh an không có việc gì.

"Kê lăm mồm bàn luận thị phi, thường thường đều chết oan chết uổng!" Nhị thái tử lạnh lùng nói. Thế gian này, mỗi ngày đều có người bị giết để diệt khẩu.

"Ta lập tức nói tin tức tốt này nói với Từ Phong Tín An!" Đỗ Kiều Kiều gấp không thể chờ mà nói, xoay người liền chạy.

Nhị thái tử bắt lấy cánh tay của nàng kéo nàng vào trong lòng ngực mình, cảm tức nhìn nàng nói: "Lúc này, nàng lại có tinh thần?" Hắn cảm giác huynh đệ bọn họ trúng khổ nhục kế của nàng.

"Người, buông ta ra." Đỗ Kiều Kiều khẩn trương nói, nàng quên không được lần đầu gặp mặt bọn họ, sáng và sắc lang của hắn.

"Huynh đệ bọn ta vì nàng mà thoái nhượng, chẳng lẽ nàng không nên bồi thường cho huynh đệ bọn ta sao?" Nhị thái tử phần uất nói, "Lần đầu tiên huynh đệ bọn ta nhìn thấy nàng liền yêu nàng sâu đậm, mà nàng, đối với bọn ta lạnh nhạt vô tình!" Hắn nói lần đầu tiên chính là chỉ trước khi bọn họ trọng sinh, ở bên hồ trong phủ hoa viên phủ Nhan phò mã, nhìn thấy thiếu phụ kiều mỹ Kiều Kiều ôm tiểu ech xanh tân bộ.

Lần đầu tiên? Cái nào lần đầu tiên?

Đỗ Kiều Kiều còn đang suy nghĩ, liền thấy Nhị thái tử nhanh chóng cúi đầu, môi mòng gắt gao mà dán sát vào đôi môi mình, đầu lưỡi như con rắn nhỏ ý đồ cạy ra môi răng nàng, chui

vào khoang miệng nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Kiêu Kiêu, nàng ướt

Editor: Yuki

"Ồ....." Đỗ Kiêu Kiêu còn chưa kịp phản ứng, hoạt lưỡi của Nhị thái tử liền cạy môi lưỡi nàng ra tiến quân thần tốc, như lang như hổ mà cuồng dã càn quét trong miệng thom của nàng.

Rốt cuộc cũng hôn được miệng nhỏ của Kiêu Kiêu, thật mềm, thật thom, thật ngọt!

Nhị thái tử nhanh chóng hưng phấn lên, tay trái gắt gao ôm nhũ hương hỗn hợp mùi thom ngào ngạt của thân thể mềm mại dùng sức ép vào lồng ngực của mình, tựa như muốn ép nàng vào thân thể của mình; tay phải khăng chế cái gáy nàng, không cho nàng tránh thoát nụ hôn nồng nhiệt của mình.

Để có được hứa hẹn của người ta, thật sự phải cho người ta một ít ngon ngọt mới được.

Đỗ Kiêu Kiêu dụ ngoan dùng đôi tay đặt lên bả vai của Nhị thái tử, lưỡi nhỏ nhiệt tình mà đáp lại hắn. Phát hiện kỹ thuật thực hôn môi của hắn thô lỗ vụng về, nàng liền thử dẫn đường hắn, linh hoạt lưỡi thom khi thì quấy tháo lưỡi hắn, khi thì chui vào khoang miệng hắn liếm láp thịt non trong khoang miệng hắn, mút nước bọt trong miệng vào.

Nhị thái tử trời sinh có được tính công kích rất mạnh, sau khi có được chỉ điểm của nàng nhanh chóng đảo khách thành chủ, dùng sức quấy lưỡi thom của nàng, mồm to mút nuốt nước bọt thom ngọt tràn ra trong miệng nàng.

"Uhm....." Đỗ Kiêu Kiêu trườn động cánh mũi hồ hấp dồn dập, khuôn mặt tái nhợt tiểu tụy hiện lên do ứng yêu mị mê người. Thế giới này bởi vì nam nhiều nữ thiếu, cho nên là, thân thể nữ nhân rất thích ứng với việc thường xuyên giao hoan sinh dục. Nói cách khác, thân thể nữ nhân khát vọng mang thai, có cường đại hứng thú đối với nam nhân và giao hoan.

Đại thái tử xem đến bên tai nóng lên, phát hiện bốn hoạn quan người hầu bên người Đỗ Kiêu Kiêu đều ngốc như gà gỗ mà nhìn, lập tức nặng nề mà hừ một tiếng.

Đại An Tiểu An mà Đỗ Kiêu Kiêu tín nhiệm nhất phát hiện mình thất thố, thất trách, lập tức khom người, dẫn hai hoạn quan người hầu mà Đỗ Kiêu Kiêu mang về từ nơi khác im ắng mà rời đi nơi này.

Nhị thái tử tựa như một con dã thú cơ khát đã lâu giữa sa mạc, sau khi được Đỗ Kiêu Kiêu ngầm đồng ý lập tức điên cuồng. Đỗ Kiêu Kiêu bị hắn hôn đến sắp hít thở không thông, không thể không lắc đầu đẩy tay gãy gũa.

Nhìn bọn họ hôn kịch liệt nồng nhiệt Đại thái tử cảm giác thời gian giống như đình trệ, làm sao hắn cũng không đợi được hoàng đế mình kết thúc. Nhìn đến Đỗ Kiêu Kiêu gãy gũa, hắn gấp không chờ nổi tiến lên kéo Đỗ Kiêu Kiêu từ trong lòng ngực Nhị thái tử qua tới, giọng điệu bất mãn mà nói: "Hoa đệ, đệ quá càn rỡ." Lặng môi Kiêu Kiêu sung đỏ kiêu diễm, trên môi dính đầy ánh sáng thủy nhuận trong suốt.

Thật mê người!

Đại thái tử lão cảm ơn trọng cảm lòng không đậu mà cúi đầu ôn nhu mà hôn hôn môi đỏ kiêu diễm ướt át của nàng, liếm láp vệt nước ái muội trên môi đỏ của nàng.

"Đại thái tử điện hạ....." Đỗ Kiêu Kiêu ngượng ngùng mà lui ra phía sau hai bước, xấu hổ mà sờ sờ môi đỏ bị hôn đến sưng của mình. Nàng không nghĩ tới, mình cũng không chán ghét có thân mật tiếp xúc với bọn họ, thân thể còn vì bọn họ mà tỉnh dục xôn xao. Nàng đã bị người thế giới này đồng hóa rồi, thể xác và tinh thần đều thực dễ dàng đồng thời tiếp thu mấy nam nhân.

"Kêu ta Duệ Phong." Ánh mắt chuyển đến trước ngực cực kỳ đầy đặn của Đỗ Kiêu Kiêu, Đại thái tử đột nhiên miệng đắng lưỡi khô, tiếng nói trong sáng mang theo một tia trầm thấp gọi cảm, "Kiêu Kiêu, nàng ướt."

Nàng ướt, nàng ướt.....

Giờng nói này lập tức quanh quẩn ở trong đầu Đỗ Kiêu Kiêu.

"Người..... Nói vậy!" Nàng thẹn quá thành giận lên. Thân thể của nàng bởi vì hôn môi mà nóng lên, nhưng còn chưa tới trình độ ướt.

Đại thái tử thông minh tuyệt đỉnh, thực mau rõ ràng thiếu phụ thanh xuân nàng hiểu sai, không nhận được mà bật cười, "Nàng thật sự ướt, nơi này." Hắn trực tiếp duỗi tay áp lên ngực trái nàng.

"A!" Thật trưởng!

Đỗ Kiêu Kiêu bưng tình đại ngộ, sợ hãi là lui ra phía sau, đôi tay giao nhau che khuất nhũ hoa trưởng lớn đến giống như hai trái đu đủ to của mình. Ngực nàng ướt, bởi vì trưởng nãi. Thế giới này không có chức nghiệp vú em, nữ nhân đều phải đích thân cho hài tử bú sữa ba tháng, mới có thể đổi qua đút nước cơm cháo bột cho hài tử. Lúc tiểu trư trư mới được hai tháng mang hơn mười ngày thì Thái Dương công chúa đã mạnh mẽ ôm tiểu trư trư còn bú sữa đi, nàng lo lắng tiểu trư trư không đủ dinh dưỡng, không muốn cai sữa như vậy, mỗi ngày kiên trì vắt sữa ba bốn thứ, để hạ nhân nhanh chóng đưa tới phủ Nhan phò mã. Phủ Nhan phò mã bên kia không có từ chối, cho nên đến bây giờ nàng vẫn còn cung cấp sữa tươi.

Hôm nay đã qua thời gian vắt sữa, ngực nàng trưởng đến phình phình, sữa tươi đầy đặn đã tắm ướt ngực quần áo.

Ánh mắt nóng bỏng mà nhìn bộ ngực của Đỗ Kiêu Kiêu, Nhị thái tử đột nhiên nói: "Sách thuốc sữa người thom mà ngọt, người uống vào sẽ ích khí bổ huyết, bổ ích tinh khí, là dược phẩm bổ dưỡng vàng kim khó mua." Chờ đến tương lai Kiêu Kiêu sinh hạ hài tử của hắn hoặc là hoàng huynh, bọn họ sẽ giúp nàng hút hết sữa mà hài tử để dư lại!

Đỗ Kiêu Kiêu hung hăng trừng mắt nhìn hắn liếc mắt một cái, "Mơ tưởng!"

Alo còn 1 chương nữa tới H, vote + fl nhiệt tình lên mấy chế oiii, mình mới edit bộ mới tên là "nam chính muốn độc chết tôi" m.n ai thích 1vs1, nam chính BT thì nhào vô nhé:VV

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phụ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 44: Kết hôn

Editor: Yuki

Ngày tám tháng chín, kinh thành muôn người đều đổ xô ra đường, mọi người đều xuống phố xem nhóm Thái tử và quan khách của hoàng cung đến phủ Trần Nam tướng quân đón dâu.

Hai vị Thái Tử dung mạo giống nhau như đúc đều đầu đội hoàng kim phát quan, thân mặc áo thêu kim long bốn trảo pháo mừng đỏ thắm, cười bảo mã tuyết trắng ngàn dặm, phía sau là kỳ la dù phiến mà Thái Tử ngự dụng, mười sáu người nâng kiệu hoa đỏ thắm đi theo phía sau, phía sau kiệu hoa là đội ngũ cầm dù bảy phượng minh hoàng cho Thái Tử Phi. (@Yuki: trans bị lỗi nên k dịch được khúc này, n.n thông cảm, tui chém gió ó)

Hoàng quyền lớn hơn trời, rõ ràng là thời điểm củng cố hoàng quyền ở triều đình, nhưng đại thế gia dù có nhiều thực lực cũng không dám trở mặt với hoàng tộc!

Nhan Tử Phong Chu Tín An xen lẫn trong đám người bắt đầu đi mà nhìn, chỉ có thể chờ đợi hai vị Thái Tử tuân thủ hứa hẹn, để bọn họ và Kiều Kiều có thể tiếp tục ở bên nhau.

ooo

Đồng Cung Thái Tử, tân lang tân nương bái thiên địa, bái tổ tông, bái cao đường.....

Nơi động phòng trống lẽ huy hoàng, Đỗ Kiều Kiều ngồi ngay ngắn trên giường hi, hai bên là nàng bốn gã sai vặt của hồi môn và cung hầu nhóm Thái Tử phái tới đây hầu hạ nàng.

Ngoài động phòng, hai vị Thái Tử thật vất vả ứng phó xong khách khứa đến chúc mừng, một trước một sau mang theo men say vào. Bọn họ là huynh đệ ruột, mà huynh đệ ruột cộng thế sẽ cùng nhau hành lễ hợp cẩn với tân nương. Ở hoàng gia, Hoàng Hậu hoặc là Vương phi sẽ sinh rất nhiều hài tử, nhưng chỉ có hai đến ba vị trong đó kế thừa ngôi vị hoàng đế và tước vị thân vương, nếu hoàng đế và nhóm Vương gia biết rõ đâu là hài tử của mình, tất nhiên giữa huynh đệ ruột sẽ có tranh đoạt ích lợi cho nên từ ruột của mình, cho nên, nam tử hoàng tộc không uống canh tránh tử, cố tình để mình không phân rõ rốt cuộc ai mới là hài tử của mình.

Huynh đệ sinh đôi dung mạo vốn dĩ liên cực kỳ tương tự, lại không uống canh tránh tử, nên bọn họ cũng không thể phân rõ là con ai từ dung mạo của hài tử, dùng mức độ lớn nhất để bảo đảm cảm tình huynh đệ và hòa thuận gia tộc.

"Đại thái tử, Nhị thái tử. "cung hầu động phòng chạy nhanh cung nghênh hai vị Thái Tử.

"Đại thái tử điện hạ, Nhị thái tử điện hạ." Đại An Tiểu An ở bên người Đỗ Kiều Kiều mang theo hai gã sai vặt của hồi môn khác tiến cung cùng nhau hành lễ với nhóm cô gia.

Nhị thái tử Văn Duệ Hoa dùng sức phất tay nói: "Các người đều đi ra ngoài, nơi này không cần các người hầu hạ." Trước sau trọng sinh, bọn họ đều bị bệnh tương tư vì Kiều Kiều, hiện giờ rốt cuộc có thể ôm nàng trong ngực. Đêm nay, bọn họ sẽ dễ dàng biết, bọn họ có bao nhiêu si cuồng với nàng!

Đồng đảo cung hầu và gã sai vặt của hồi môn lập tức nói đuổi nhau, người rời đi cuối cùng xoay người đóng cửa phòng lại.

"Kiều Kiều." Nhị thái tử bước nhanh đi đến trước mặt Đỗ Kiều Kiều, "Quy củ lễ nghi trong cung nhiều, nàng vất vả rồi."

Đỗ Kiều Kiều lắc đầu nói: "Không sao." Đêm nay phải cùng bọn họ..... Bởi vì ngay từ đầu liền suy xét đến nàng còn trẻ, lại sẽ mang thai thực mau, cho nên Từ Phong và Tín An đều còn chưa "thật thương thật đau" 3P với nàng, chính là bắt đầu từ tối nay, có lẽ nàng phải 3P hàng đêm, bởi vì Thái Tử sinh đôi—— các hoàng đế tương lai không nên biết ai mới là người mang thai làm Thái Tử Phi.

Đại thái tử Văn Duệ Phong chậm rãi đi đến bên người Đỗ Kiều Kiều, dịu dàng nói: "Kiều Kiều, chuyện bọn ta hứa hẹn với nàng nhất định sẽ làm được, cho nên, nàng có thể buông cảnh giác tiếp nhận bọn ta." Kiều Kiều không có tình yêu đối với bọn họ, hôn nhân của bọn họ và nàng là do sau khi bọn họ trọng sinh cưỡng cầu tới, cho nên, hẳn không dám đem sự tình làm quá mức, làm vị thần linh không biết tên khiến bọn họ sống lại tức giận.

"Ta..... Đã biết, xin các người cho ta thời gian." Đỗ Kiều Kiều thấp giọng nói. Một nữ nhiều phu mà thôi, nếu bọn họ từ bỏ chuyên quyền hoàng tộc ngầm đồng ý cho nàng và hai hôn phu khác họ ở bên nhau, sao nàng lại không tiếp nhận chấp nhất đối với nàng của bọn họ được?

Văn Duệ Phong giơ tay ôm eo thon của Đỗ Kiều Kiều, nhẹ nhàng tiến lên hôn môi và khuôn mặt mềm mại của nàng. Mùi thơm riêng biệt của cơ thể nàng mê hoặc bọn họ từ trước khi trọng sinh đến giờ vẫn luôn dụ hoặc mê đắm và tinh thần hẳn, hiện giờ, rốt cuộc hẳn cũng có thể có được thân thể nàng, còn có được lòng nàng.

Nhìn đến huynh trưởng sinh đôi giành trước, Nhị thái tử Văn Duệ Hoa liền duỗi tay cời áo cưới tân nương và trang sức xa hoa trên người Đỗ Kiều Kiều.

"Các người, đừng quá thô lỗ." Hương khí ái muội lưu động dưới ánh nến trong động phòng, Đỗ Kiều Kiều nhận mệnh dụ ngoạn mà đem mình giao cho hai người huynh đệ bọn họ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tài miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Đem tân hôn liền 3P (3p, h)

Editor: Yuki

Khí nóng thuần túy sạch sẽ phun bên tai, thân mình Đỗ Kiều Kiều lập tức bủn rủn. Đầu lưỡi mềm mại nhiệt tình mà liếm láp vành tai mình, nàng tức khắc ngửa đầu cười duyên ra tiếng. "Không cần, thật ngứa." Từ Phong và Tín An cũng sẽ làm như vậy, chẳng lẽ nam nhân đều thích trêu chọc nữ nhân như vậy?

Đại thái tử Văn Duệ Phong đè chặt thân thể mềm mại có mùi thơm ngào ngạt của nàng trong lòng ngực mình, "Kiều Kiều, Kiều Kiều....." Trong lòng hẳn tràn ngập tình cảm mãnh liệt với nàng, nhưng lại sợ mình quá thô lỗ đã mạn, làm nàng sinh ra sợ hãi đối với việc hoan ái với bọn họ. Nhan Tử Phong và Chu Tín An là nam nhân mà nàng yêu, hẳn và dè dặt muốn

vượt qua hai bọn họ trở thành người nàng yêu, nhất định phải thắng hai bọn họ trên mọi mặt.

Thân hình thon dài, ngực đầy rộng, hân ung dung nho nhã, bề ngoài văn tĩnh, kỳ thật cũng là chiến sĩ lãng lê bỏ lết đổ xương đổ máu ở trong quân doanh!

Đỗ Kiều Kiều có chút trầm mê trong vòng ôm kiên cố của hắn, dịu ngoan mà dễ mặc đời đôi môi đôi tay hắn tùy ý khẽ hôn vuốt ve trên người mình.

Một bàn tay hơi hơi mướt mồ sờ đến phía sau lưng Đỗ Kiều Kiều, dọc theo phía sau lưng nàng chậm rãi xuống phía dưới, ngón giữa dè dặt cột sống nàng nghiền nát.

"A ~ a..... Không cần....." Tê dại như con kiến bỏ qua làm Đỗ Kiều Kiều không nhận được chủ động cọ vào trong lòng ngực Vân Duệ Phong.

"Nơi này của nàng có cảm giác sao?" Nhị thái tử Vân Duệ Hoa phía sau Đỗ Kiều Kiều thô thanh hỏi, ngón tay có một tầng vết chai mỏng bên ngoài tiếp tục đi xuống, lướt qua đuôi cột sống, hoàn toàn đi vào giữa hai cánh mỏng vênh tuyết trắng của nàng.

"A ~ um..... Thật mãnh liệt....." Đôi tay Đỗ Kiều Kiều ôm chặt lấy thân mình Vân Duệ Phong. Cơ bắp của hắn thực rắn chắc, hoàn toàn khác với bề ngoài ôn tồn lễ độ của hắn.

Dịu dàng lại vội vàng hôn xuống một đám dấu vết hồng trên vai ngọc tuyết trắng của nàng, Vân Duệ Phong ni non nói: "Kiều Kiều, nàng giao chính mình cho ta đi." Bộ ngực sữa no đủ của nàng kề sát ngực hắn, thật mềm, làm hô hấp của hắn bắt đầu khó khăn.

Ngón tay Vân Duệ Hoa liên tục trừ động ở giữa kẽ móng Đỗ Kiều Kiều, đầu ngón tay đẩy tu hoa nàng ra thử thăm dò cắm vào đám thực hoa huy*t khăn hẹp của nàng.

"Tê tê, a..... Ừm..... A ~ a ~ um....." Thế giới này nữ nhân sinh sản được một lần, về sau thân thể khôi phục liền theo bản năng tiến vào trong quá trình sinh lý giao hoan để tiếp tục mang thai sinh sản, sau khi Đỗ Kiều Kiều bị Nhị thái tử Vân Duệ Hoa bắt được liền chưa hề thân cận với nam nhân, tuy rằng vẫn ngày đêm lo lắng cho sinh tử của Nhan, Chu và hài tử, nhưng thân thể khôi phục rất khá, hiện tại rất tràn đầy nhu cầu đối với nam nhân, khi huynh đệ bọn hắn mới trừu chọc nàng một chút, nàng liền toàn thân tê dại, không ngừng rên rỉ yêu kiều, hoa huy*t đôi khát lúc đóng lúc mở co rút lại kẹp chặt ngón tay cắm vào.

"Nàng muốn? Kiều Kiều, nàng chảy nước." Vân Duệ Hoa nói, ngón tay cắm ở hoa huy*t Đỗ Kiều Kiều trừu động đến càng ngày càng vui sướng, hoa huy*t từ từ truyền ra tiếng nước phụt phụt.

Vân Duệ Phong tình dục tăng vọt, máu nóng lao nhanh ở mạch máu. Đây Đỗ Kiều Kiều ngã trên đệm giường hồng cầm, hơi thở hân không xong mà nói: "Kiều Kiều, thả lỏng thân thể nàng, tiếp nhận ta." Hắn bắt lấy hai chân nàng tách ra hai bên, ánh mắt dừng trên hoa môi màu mỡ kiều diễm như trai thịt của nàng. Hai cánh hoa môi run rẩy mà hớp lại, bên trong đã lập lòe thủy quang trong suốt. Một mùi thơm u hương cực kỳ ngào ngạt tràn ra giữa hai chân bị hắn mở ra, làm hắn miêng đắng lưỡi khô, tìm đập bình bịch kinh hoàng.

Vân Duệ Hoa chống khuỷu tay nằm nghiêng ở bên người Đỗ Kiều Kiều, cúi đầu ngậm lấy tuyết nhũ đầy đặn no căng của nàng, một bàn tay âu yếm sượt tuyết nhũ khác của nàng, vội vàng nói, "Nhanh lên!" Không biết là thúc giục Đỗ Kiều Kiều nhanh tiếp nhận bọn họ, hay là thúc giục huynh trưởng sinh đôi của mình tốc chiến tốc thắng, để ngao long trưởng đau của hắn cắm vào thủy huyết mềm ẩm của nàng dễ thư giải thống khổ. Cúc huyết cũng là thông đạo hoan ái, chỉ là đối với khát vọng nói dối tông đường của các nam nhân mà nói, trong lúc tàn hôn tuyệt đối không tiến vào cúc huyết.

"A, các chàng, nhất định phải.....Dịu dàng chút." Đỗ Kiều Kiều ý loạn tình mê, chút xa lạ đối với bọn họ đã hoàn toàn bị tình dục xua tan.

Thật thơm, thật ngọt a.....

Vân Duệ Phong cong lưng cúi đầu, vươn đầu lưỡi liếm láp hoa môi no đủ kiều diễm của nàng, đẩy hoa môi ra cắm vào hoa huy*t bắt đầu nhanh chóng co rút lại, bắt chước luật động của ngao long nam tính trong hoa huy*t nữ tính.

"A ~ a....." Khoái cảm mãnh liệt như triều dâng đánh úp lại, Đỗ Kiều Kiều đột nhiên ngưỡng mặt thét chói tai, cảm giác hoa huy*t co rút lại nhiệt lưu phun trào.

Mật hoa thơm ngọt trào ra với lượng lớn, Vân Duệ Phong hưng phấn mà dùng sức nút vào.

Vân Duệ Hoa ngậm lấy đỉnh tuyết nhũ Đỗ Kiều Kiều từng ngậm từng ngậm nút vào, tay cầm một tuyết nhũ khác nghiền nát xoa bóp, nhìn nhũ thịt tuyết trắng của nàng bị ngón tay mạch sắc của mình bóp nặn.

"A, a ~ a..... A ——" Khoái cảm tê tê dại dại kích động toàn thân, Đỗ Kiều Kiều thực mau liền cao trào.

Hút cạn ái dịch trong suốt nàng phun ra, Vân Duệ Phong liếm môi đỏ tràn đầy vệt nước của mình, trên mặt lộ ra tươi cười tà mị, "Kiều Kiều, nàng bắn." Phản ứng bây giờ của nàng chắc là cao trào của nữ nhân mà họ biết.

"A ~ um..... Chàng nhanh lên..... Ta, um~ chàng....." Đỗ Kiều Kiều thờ hồng học mà nói, mị nhãn như tơ, lãng môi kiều diễm ướt át.

"Thoải mái không? Kế tiếp, nàng sẽ càng thoải mái!" Miệng Vân Duệ Hoa hàm chứa đầu v* Đỗ Kiều Kiều mồm không rõ mà nói.

Ngón giữa khép lại cắm vào hoa huy*t ước đắm của nàng trừu động mười mấy cái, Vân Duệ Phong xác định nàng đã có thể thừa nhận ngao long bành trướng kiên quyết của mình, liền ngồi dậy, cảm ngao long thô dài nhắm ngay hoa huy*t nàng nghiền nát, tiếng nói trở nên thô ách sau khi dính đầy mật hoa ái dịch của nàng: "Kiều Kiều, nàng là của ta." Nói rồi, hắn dùng mãnh kiên định cắm vào hoa huy*t nàng, kiên định mà làm lơ mị thịt điên cuồng co rút lại bài xích hắn cắm vào trong hoa kính của nàng.

"Ừm, cứng quá..... A, muốn trưởng nứt ra, thật thô..... Tê ~ a, đừng đi vào nữa. A ~ rốt cuộc..... Ta sắp trưởng chết rồi!" Đỗ Kiều Kiều bắt lấy cánh tay Vân Duệ Hoa khẩn trương mà thừa nhận, thừa nhận dị vật thô dài cắm vào, thừa nhận khoái cảm cực hạn của quá trình cắm vào.

"Thực thoải mái, không phải sao? Chờ một chút, ta sẽ làm nàng càng thoải mái!" Vân Duệ Hoa chống thân thể, nhìn ngao long thô hồng của huynh trưởng sinh đôi mình hoàn toàn đi vào hoa huy*t khăn hẹp của nàng sau đó bắt đầu nhẹ trừu chậm đưa, giờ phút này không chút ché dẩu đồ kỵ của mình. Nhìn đến một viên trân châu đỏ hồng giữa nơi tuyết trắng không chút tạp mao của nàng, hắn không có ý tốt mà vươn ngón tay ra dè dặt nghiền nát về vòng.

"A, a ~ không cần, quá mãnh liệt, a, a....." Dư vị cao trào lần đầu tiên còn chưa biến mất, hoa đế Đỗ Kiều Kiều lại bị cao trào kích thích đến thân thể dồn dập run rẩy, hoa tâm ở chỗ sâu trong hoa huy*t lại dâng lên một nguồn ái dịch trong suốt lần nữa.

"Tê tê, Kiều Kiều, thả lỏng, nàng kẹp ta thật chặt." Vân Duệ Phong đang dịu dàng luật động trong hoa huy*t nàng áp chế không được dục hỏa hồi hồi thiêu đốt của mình, bắt lấy đùi nàng cưỡng dã đình động, nhìn ngao long kiên quyết của mình tùy ý rong ruổi ở hoa huy*t thăm ướt của nàng.

Nóng quá:<

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Không cần, ta từ bỏ (3p, h)

Editor: Yuki

Tân nương thờ hồng học kiều mị rên rì dưới thân, đệ đệ bên cạnh vội vàng thúc giục, Đại thái tử Vân Duệ Phong không có kiên trì bao lâu, liền ở giữa lúc trầm thấp gầm rú phun ra tinh nguyên thuần dương hai đôi của bản thân. Trước sau trọng sinh hân đều khát vọng Kiều Kiều, hân chỉ nghĩ làm nàng mang thai hài tử của mình, sinh hạ hoàng đế đời sau của hoàng triều!

"A ~ chàng run rẩy đến..... Thật là lợi hại, bắn đầy bên trong ta..... ô." Khuôn mặt Đỗ Kiều Kiều phấn khởi nổi lên đỏ ửng yêu đã, bộ ngực sữa bị Nhị thái tử Vân Duệ Hoa âu yếm đến cao thẳng cấp tốc phập phồng trên dưới.

Chờ đến huynh trưởng tiết thân, Vân Duệ Hoa gấp không thể chờ nói: "Đến phiên ta!" Nhìn ái nữ nhân trong lòng bị huynh trưởng cuồng dã luật động trong cơ thể, hân đỏ mắt, áp chế lửa dục vọng như núi lửa dung nham sắp bùng nổ.

"Hô....." Vân Duệ Phong phun ra một ngụm nhiệt khí thật dài, lưu luyến mà rời khỏi hoa huy*t ướt hoạt của Đỗ Kiều Kiều, lo lắng hỏi, "Kiều Kiều, nàng cảm thấy thế nào?" Hân nghiêm túc nghiên cứu xuân cung đồ trấn quý trong cung, chỉ là vừa rồi trong đầu hân trống rỗng, kỹ thuật trên giường mà trong lòng vốn nhớ kỹ giờ lại không nghĩ ra cái nào, chỉ có thể hành sự theo bản năng. Nàng có ngại động tác của hân quá thô bạo quá mới lạ? Không dịu dàng bằng động tác của Nhan Từ Phong Chu Tín An hay không? Hân hưởng thụ được vui sướng giao hoan cực lớn, nhưng nàng có hưởng thụ được như thế hay không?

"Thực tốt, ta rất khoái hoạt." Đỗ Kiều Kiều hô hấp dồn dập mà trả lời, một đôi thủy mắt mê ly nhìn phía Thái Tử anh tuấn cao quý trẻ tuổi. Là ai nói, âm đ*o nữ nhân thông với tâm nữ nhân? Thân thể của nàng tiếp nhận hân rồi, tâm cũng chậm rãi bị hân thâm thấu vào được.

Vân Duệ Phong vừa mới rời đi tại chỗ, Vân Duệ Hoa lập tức lôi kéo Đỗ Kiều Kiều quay cuồng lại, hưng phấn mà vỗ vỗ phần mông đỉnh kiều mướt mà của nàng, "Ta dùng tư thế này." Cảm ngạo long thô dài gân xanh dữ tợn của mình, hân đối với hoa huy*t ướt đầm dề, còn chảy xuôi tinh dịch bạch trọc của nàng, cắm vào.

"A, vẫn là thực chặt a....." Hân không dám tin tưởng mà kêu, hoàng long thế như chẻ tre thẳng đảo, ngạo long trưởng đau dục nứt của mình liền cần tần đưa vào hẹp huyết thấm ướt lấy lợi của nàng, hoa huy*t nàng co rút lại gắt gao cô trụ ngạo long hân, khoái cảm khiến người hít thở không thông như tia chớp kích thích ở trong thân thể hân.

"Ô..... Quá sâu,chàng nhẹ chút....." Đỗ Kiều Kiều nhủ mảy mảy sợ hãi kêu, tứ chi run run rẩy rẩy, giống như sắp chịu đựng không nổi. Nàng vừa mới cao trào qua, thân thể bần rùn đến lợi hại, vô lực bảo trì tư thế tứ chi quỳ bò nha.....

"Hoa đệ!" Vân Duệ Phong trầm giọng nhắc nhở, ôm nửa người trên của Kiều Kiều dề ở trên người mình.

Thân thể Đỗ Kiều Kiều đưa về phía trước một ít, Vân Duệ Hoa lập tức quỳ ngồi hai bước, đôi tay gắt gao bóp chặt mông vênh nàng bắt đầu cuồng trùu cảm mạnh lên. "Bạch bạch bạch bạch", tiếng đánh thân thể dồn dập càng ngày càng vang dội. Ngạo long màu đỏ sậm kiên quyết của hân cuồng mãnh mà xò xuyên qua thủy huyết chặt hẹp tràn ngập dâm dịch và tinh dịch của nàng, gào đến thủy huyết "Phụt phụt" vang lên, ô thật đầy đặn bị ngạo long hân đỉnh đến xèo ra chảy ra một lượng lớn dục dịch bên mép huyết khẩu, bắn tung tóe tại bộ vị giao hợp của bọn họ, tích ở trên đệm dưới thân bọn họ.

"Ưm ~ a..... Nhị..... Điện hạ..... Chàng chậm một chút, ta chịu không nổi..... A, a ~ tê tê, đừng, đừng như vậy....." Đỗ Kiều Kiều nằm liệt trên ngực Vân Duệ Phong, nửa người dưới bơi vì Vân Duệ Hoa bắt lấy bị bắt nâng cao, hoa huy*t tê dại giữa hai chân tiếp nhận hân cuồng dã xò xuyên qua.

Vân Duệ Phong đẩy sợi tóc dính mướt mồ hôi trên mặt nàng ra, vuốt ve kiều nhan đã hồng như say của nàng, "Kêu ta Phong. Ta hy vọng nàng có thể yêu chúng ta, không cần người khác nhắc nhở là có thể nháy mắt phân biệt ta và Hoa đệ." Bởi vì bên người huynh đệ bọn họ luôn có cung người đi theo, cho nên Kiều Kiều chỉ cần xem cung nô liền biết huynh đệ sinh đôi bọn họ ai là ai.

"Phong....." Đỗ Kiều Kiều gọi tên của hân, tiếng nói tràn ngập tình dục mang theo ba phần mềm mại khàn khàn, câu dẫn đến tâm nam nhân ngo ngoe rục rịch.

"Kiều Kiều, kêu ta Hoa." Sau khi Vân Duệ Hoa cắm sâu một cái, long đầu cực đại bóng loáng đứng vững ở thịt non chỗ sâu trong hoa kính mẫn cảm của nàng liền dùng sức nghiền nát theo hướng thuận kim đồng hồ.

"A ~ a, Hoa, Hoa, không cần..... Như vậy, quá mãnh liệt, ta chịu không nổi, a, a ~ a ——" Đỗ Kiều Kiều bị hân cắm đến dục tiên dục tử, bị hân rất có kỹ xảo mà dùng sức nghiền nát như vậy, hoa tâm mẫn cảm tức khắc kịch liệt tê dại một trận, co rút mà dâng lên ái dịch trong suốt ra tới.

"Tê, ưc, nàng kẹp ta thật chặt, nàng muốn bấm gãy ta sao?" Vân Duệ Hoa đẩy đầu mồ hôi từ chổi bắn tinh như vậy, cố nén dục vọng muốn nổ bắn ra điên cuồng thọc vào rút ra ở hoa huy*t co rút nàng. Mỗi lần đều phải nặng nề mà chống đối hoa tâm run rẩy nàng mới trườn về phía sau, không đợi long đầu bành trướng hoàn toàn rút ra hoa huy*t liền lại hung hăng mà cắm vào. Một lần lại một lần, cắm đến mặt hoa nàng văng khắp nơi, cắm đến thịt cơ đùi nàng không chịu không chế run rẩy, nếu không phải đôi tay hân ôm chặt lấy eo nàng, nàng liền phải xụi lơ ngã xuống.

"Không cần, ta từ bỏ, Hoa, bắn đi, bắn rút đi, ta chịu không nổi." Đỗ Kiều Kiều dòn dập rên rì, giọng nói rách nát khàn khàn. Cả người nàng đỏ bừng như tôm luộc, mồ hôi tinh mịn che kín trên mặt trên người.

"Kiều Kiều, sao nàng lại có thể chịu không nổi? Loại chuyện này chỉ mới bắt đầu, nàng cần phải quen." Vân Duệ Phong vuốt ve thân thể mềm mại mướt mồ hôi nóng bỏng của nàng, hô hấp trầm trọng dồn dập. Ngạo long dục vọng giữa hai chân hân đã sống lại, khát vọng lại tiến vào trong cơ thể nàng tùy ý rong ruổi lần nữa.

"Loại chuyện này, nhất định phải.....Làm nhiều, nàng mới có thể..... quen." Vân Duệ Hoa thờ hồng học nói. hoa huy*t nàng bị huynh đệ bọn họ cầm lâu như vậy, vẫn là phi thường chặt, nhị thịt hoa kính gắt gao đè ép ngạo long thô dài của hân, giống như muốn vắn cái miệng nhỏ liều mạng mứt vào, sưng đến da đầu hân tê dại, xương cụt phát chặt, dục vọng phun ra càng ngày càng cuồng liệt.

"Không cần....." Đỗ Kiều Kiều ghen ngào nói, lẳng môi thờ hân hân dồn dập, nước mắt trong suốt không ngừng lăn xuống từ khóe mắt. Khoái cảm mãnh liệt kéo dài không ngừng mà vọt tới, nàng hồng mặt một lần lại một lần, đã hoàn toàn không có sức lực.

Khoái cảm tê dại mất hồn tận xương, tuy là Vân Duệ Hoa không có kinh nghiệm giao hoan hy vọng kéo dài sức chịu đựng của mình, nhưng cũng không có kiên trì bao lâu. Đôi tay hân như kim sắt, gắt gao kiểm trụ eo liều mềm dẻo nàng, điên cuồng mà thọc vào rút ra hoa huy*t liên tục co rút của nàng. Long túi càng lúc càng lớn phồng lên như nắm tay của hài đồng, ngạo long bành trướng hân bắt đầu run rẩy, đôi mắt nhỏ đỉnh long đầu cực đại lúc đóng lúc mở, sức thể bùng nổ.

"Bạch bạch bạch bạch bạch bạch....." Tiếng đánh thân thể của bọn họ càng ngày càng dồn dập.

"Phụt phụt phụt....." hoa huy*t nằng sừng đỏ hồng đỏ một mảnh, bị mật hoa ái dịch cùng tinh dịch mân mê thành bọt mép hoặc là một giọt một giọt rơi xuống dọc theo hoa môi đỏ bùng, hoặc là chảy xuôi đi xuống dọc theo đùi cấn hần, cuối cùng đều để lại một mảnh thủy ấn dâm mĩ trên giường đệm.

"Không cần, ta từ bỏ, cứu ta, dừng lại, a, a ~~~ a —— từ bỏ ——" Cao trào tình dục cực hạn lại đánh úp tới, Đỗ Kiều Kiều vô lực mà run rẩy, trong miệng không ngừng nức nở.

"A, ừc, ừc, thật thoải mái, ta bay lên tới, a, bắn, a ừc ~~~ a, a ——" Vân Duệ Hoa mờ mờ hồ hồ đầm đầm, sau khi cuồng trêu một vài trăm cái, nhanh chóng bắn ra dương tinh nóng bỏng mình ở hoa huy*t run rẩy nằng.

"A....." Bị lặp lại cao trào làm Đỗ Kiều Kiều lẫn lộn đến sức cùng lực kiệt, hoàn toàn xụi lơ như bị rút xương cột sống ra.

Vân Duệ Phong ôm nằng không ngừng phun nhiệt khí, nhấn nạy lừa dục hừng hực thiêu đốt mình, cho nằng chút thời gian nghỉ ngơi. Tối nay vừa mới vừa mới bắt đầu, sao nằng lại có thể chịu không nổi?

- ----

Alo đừng quên bấm theo dõi tui nhe các tênh yêu =>))

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 47: Gọi lên dâm dục của hoạn quan

Editor: Yuki

Ba ngày tân hôn, tân nương tân lang đều không có rời khỏi tấm cung. Thức ăn và nước ấm đều có cung nô đưa vào. Hai vị Thái Tử không để người ngoài ra tay, tự mình giúp Đỗ Kiều Kiều dùng bữa tắm gội, sau đó lại ôm nằng trở lại giường đã được cung thay mới. Ba người bọn họ kịch liệt giao hoan, ôm nhau mà ngủ.

Đỗ Kiều Kiều chìm nổi giữa biển tình dục, mơ màng không biết đêm nay là ngày nào năm nào.

Rốt cục là một mình ngủ đến tự nhiên tỉnh.

"Tê tê....." Đóng mở mắt nhèm buồn ngủ, Đỗ Kiều Kiều giật giật thân mình bần rần đau nhức, tiếng nói âm ảch mà kêu lên: "Người đâu. " Cuối cùng hai vị Thái Tử cũng phát tiết xong dục hòa động lại trước sau trọng sinh, tạm thời bỏ qua cho nằng ư?

"Thái Tử Phi nương nương." Đại An đứng chờ ở bên ngoài nghe được bên trong triệu hoán, lập tức mang theo đệ đệ sinh đôi và hai gã sai vặt khác—— huynh đệ Đại Lâm Tiểu Lâm tiến vào phòng ngủ Thái Tử Phi.

Kéo ra lụa màn hồng trăm từ ngàn tôn, Đại An quan tâm nói: "Nương nương, người tỉnh." Mùi thơm ngào ngạt quen thuộc trộn lẫn thể vị nồng đặc dương cương của nam nhân xông vào mũi, hần nhện không được lui lui về phía sau, ý bảo Tiểu An kéo một tấm màn khác tới treo.

"Nương nương?" Đỗ Kiều Kiều mê mang hỏi, trong lúc nhất thời không thể tiếp thu xung hô mới này.

"Hai vị Thái Tử dặn dò tiểu nhân chờ, gọi ngài là Thái Tử Phi nương nương." Đại An nói, ngồi vào mép giường giống như thường ngày, động tác dạn dẳng đỡ Đỗ Kiều Kiều ngồi dậy, đẩy tóc mây dài hồng đỏ của nằng ra, tiếp nhận nước súc miệng gã sai vặt đưa qua tiến đến bên miệng nằng.

Đỗ Kiều Kiều lười biếng vô lực mà dựa vào trong lòng ngực Đại An, uống một ngụm nước bạc hà súc miệng đỡ khát, sau đó phun đến bên thao Tiểu An bung trước mặt nằng. Sau khi lặp lại vài lần, nằng hỏi, "Ta tiến cung mấy ngày rồi?"

"Nương nương, hôm nay là ngày thứ tư ngài thành thân." Đại An bung nước súc miệng tới bỏ vào trong khay gã sai vặt cầm trên tay, ánh mắt rơi xuống trên người thiếu phụ mảnh mai mỹ diệu trong lòng ngực. Nửa người nằng lộ ra chân gấm hoàn toàn trần trụi, trên da thịt tuyết trắng khắp nơi tím tím xanh xanh, rõ ràng là dấu ngón tay nam nhân lưu lại có cái rõ ràng cũng có đang biến mất, đầu v* sừng đỏ như tiểu anh đào đỏ bùng, phá lệ chọc người trêu mến.

Cô nương của ta..... hô hấp Đại An rối loạn, đôi tay cầm lòng không đậu mà khoanh lại thân thể mềm mại tắn ra hương khí dâm mĩ của Đỗ Kiều Kiều.

Nương nương thật vũ mị! Tiểu An xem đến hô hấp có chút rối loạn, cho dù thân thể có tàn khuyết cũng sinh ra dục vọng ôm nằng trong ngực tùy ý chà đạp, làm nằng rên rì.

Hai gã sai vặt của hồi môn khác là Đại Lâm Tiểu Lâm đang tiến vào bởi vì tuổi còn nhỏ, trước kia đã thấy qua nằng phong tình như vậy, cho nên cũng không có gì kinh ngạc.

"Bọn họ đâu?" Đỗ Kiều Kiều nằm liệt trong lòng ngực quen thuộc của Đại An hỏi. Ngày qua ngày vẫn luôn làm, eo nằng đau quá, không biết có vụn hư hay không. Chờ một lát, để Tiểu An mát xa cơ bắp gấn cốt cho nằng.

"Hai vị Thái Tử đi bài kiến hai vị bệ hạ, dặn dò nương nương tĩnh liên nghỉ ngơi thêm ở Đông Cung, thời gian tức phụ kính trà cho bệ hạ và Hoàng Hậu nương nương chờ sau khi bọn họ bàn xong mới quyết định." Đại An nói, nhẹ nhàng mà cúi đầu, đôi môi dán ở bên tai Đỗ Kiều Kiều, như có như không mà cọ xát. Hần biết, nơi này là một chỗ miễn cảm của nằng.

"Ừm, Đại An, thật ngứa, dừng như vậy." Nhiệt khí nhẹ phun ở bên tai, Đỗ Kiều Kiều miễn cảm tê môi một trận, lập tức lác đầu tránh đi. Mục đích nam nhân cưới vợ chính là tiết dục và nối dõi tông đường, cho nên rất nhiều lễ nghi đều tận khả năng không quấy nhiễu đến hai việc kia. Bởi vì đêm động phòng hoa chúc không phải một đêm, mà là vài đêm, thể năng tân nương từ tiêu hao rất lớn, thân thể cần phải nghỉ ngơi, cho nên tức phụ đáng trả gì đó đều không phải là ngày hôm sau tân hôn.

"Bây giờ nương nương có hôn phu, tiểu nhân không bao giờ có thể thân cận với nương nương nữa." Ánh mắt buồn bã, Đại An thờ dãi mà vuốt tay với Đại Lâm bên cạnh. Đôi tay Đại Lâm lập tức nằng một trường bảo màu hồng cánh sen lên.

Đại An dạn dẳng mà dùng tay bào bao lấy thân mình dinh dính của Đỗ Kiều Kiều, hai tay dùng sức một cái liền bế ngang nằng lên. "Nương nương, phòng tắm rửa đã chuẩn bị xong nước ấm, tiểu nhân chờ hầu hạ ngài tắm gội." Trên người nằng dính đầy thể dịch của hai nam nhân, tắn ra khí vị làm cho huynh đệ bọn họ đỏ kị cùng khô nóng.

"Đại An, Tiểu An, các người vĩnh viễn đều là người mà ta..... thân cận nhất." Đỗ Kiều Kiều nhu nhu mà để Đại An ôm trong lòng ngực, thật cẩn thận mà an ủi trái tim thực dễ dàng bị thương của bọn họ. Hoạn quan, sinh lý tàn khuyết, nam nhân có tâm lý thực đặc biệt, quan hệ ái muội nói không rõ với nữ chủ nhân, hôn phu nữ chủ nhân đều không ở bên người, mà trùng hợp là lúc nữ chủ nhân có yêu cầu thân thể, sẽ dùng môi lưỡi và đạo cụ thỏa mãn nữ chủ nhân.

"Cô nương, huynh đệ bọn ta là người của ngài, ngài vĩnh viễn đều không thể không cần chúng ta." Đại An thấp giọng nói, dùng sức ôm nàng vào trong ngực.

=====

Ai thấy k thích hai người này điểm danh =>))

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48: Bị hoạn quan trêu chọc

Editor: Yuki

Tắm nước ấm,com đưa tới miệng, Đỗ Kiều Kiều cực kỳ thích ý gác hai tay ở ven chậu tắm gỗ khắc hoa từ đàn.

Mức nước tưới hai vai Đỗ Kiều Kiều, Đại An vuốt ve da thịt mềm mại của nàng, thương tiếc nói: "Nương nương, ngài chịu khổ rồi." Hần hầu hạ đại cô nương từ nhỏ da thịt trắng như tuyết mềm như ngưng chỉ, khi huynh đệ bọn họ hầu hạ nàng đều tay chân nhẹ nhàng, sợ làm tổn thương nàng. Hiện tại, cô nương của bọn họ người đầy dấu vết thanh hồng tím đen hằn t, xem đến âm đều đau.

Đỗ Kiều Kiều hiểu rõ Đại An thương tiếc, cười khổ nói: "Người xem quen là được." Nhan Tử Phong và Chu Tín An điên cuồng lên cũng như vậy, cho nên nam nhân đều như vậy, nàng trốn không thoát, về sau cùng lắm là dạn dò tay chân bọn họ nhẹ chút, đừng lưu lại dấu vết không thể biến mất trong thời gian ngắn ở trên người nàng.

Nhẹ nhàng mà xoa rửa bà vai và cánh tay nàng, tay Đại An dần dần chuyển tới dưới nách nàng. Hơi do dự một chút, hần lớn mật mà sờ nắn vú trắng đầy đặn của nàng. Huynh đệ bọn họ hầu hạ bên người nàng, chỉ là ngực và giữa hai chân vẫn luôn là vùng cấm của bọn họ.

"Ưm?" Nhận thấy được có một bàn tay duỗi đến trên nhũ mình, Đỗ Kiều Kiều kinh ngạc nói, "Nơi này....." Lúc học tập ở Xuân Thủy Viên, bọn họ đụng vào thân thể nàng, nàng cũng sẽ lợi dụng thân thể bọn họ luyện tập động tác giao hợp ở trước mặt nữ tiên sinh, bộ ngực và giữa hai chân cũng không phải không có tiếp xúc với bọn họ, chẳng qua kia đều cách mấy tầng vải dệt.

"Nương nương ngài mệt rồi, tiểu nhân giúp ngài xoa rửa nơi này." Đại An khẩn trương mà nói, bàn tay nâng v* nàng lên lặp lại cọ xát.

Có lẽ quen được huynh đệ bọn họ hầu hạ, nàng không chán ghét Đại An vuốt ve bộ ngực nàng một chút nào.

Đại An là hoạn quan, chính là thái giám ở kiếp trước của nàng, mà kiếp trước nàng đọc sách biết được, tuy rằng thái giám không có công năng bình thường của nam nhân, nhưng có một ít nhu cầu sinh lý vận vẹo.....

Nhớ tới Đại An Tiểu An trung thành với mình, nhớ tới cảm tình của ba người bọn họ tựa như thanh mai trúc mã, Đỗ Kiều Kiều rũ mắt trầm mặc.

Đỗ Kiều Kiều trầm mặc lập tức được Đại An Tiểu An lý giải là ngẫm đồng ý. "Các người đi ra ngoài, nơi này có chúng ta hầu hạ là được rồi." Đại An lập tức nói với Đại Lâm Tiểu Lâm ở phòng rửa mặt, giọng điệu không cho phép từ chối.

"Vâng, Đại An ca." Đại Lâm Tiểu Lâm lập tức khom người lui về phía sau, rồi đi phòng rửa mặt. Hai bọn họ đi theo nữ chủ nhân vào kinh thành, đã được nữ chủ nhân sắp xếp làm thủ hạ cho hai huynh đệ Đại An Tiểu An. Đại An Tiểu An giúp nữ chủ nhân xử lý cửa hàng bên ngoài liên hệ với các chương quầy của cửa hàng, có đôi khi sẽ rất bận rộn, chẳng qua chỉ cần bọn họ có thời gian, nhất định không cho phép người khác hầu hạ nữ chủ nhân.

Đại An Tiểu An không phải nam nhân hoàn chỉnh, chỉ học tập hầu hạ nữ chủ nhân như thế nào, biết rõ điểm mẫn cảm nữ nhân, lấy danh nghĩa hầu hạ tắm gội, dùng tay xoa bóp toàn thân Đỗ Kiều Kiều, trừ bỏ nàng không tiếng động mà tỏ vẻ không thể đụng vào giữa hai chân, cảm thấy mỹ mãn mà trêu chọc Đỗ Kiều Kiều một trận.

Khoái cảm tê dại ma nhộn nhạo ở trong thân thể mệt mỏi, Đỗ Kiều Kiều hừ nhẹ cánh mũi, nhả khí như lan, kiều nhan đà hồng, không biết là bị nhiệt khí chọc, hay là bị bọn họ trêu chọc đến khí huyết quay cuồng.

○○○

Cả người hư nhược bị Đại An vớt ra từ trong nước ấm ôm tới trên giường hoàng cầm bên cạnh, Đỗ Kiều Kiều lười nhác nói: "Đại An Tiểu An, ta eo đau chân đau, cả người đều đau." Trong giọng nói tràn ngập ý làm nũng. Ba ngày này nàng bị huynh đệ Thái Tử lẫn lộn thăm, cho dù thân thể nàng có thể thừa nhận dục vọng của mấy nam nhân giống với phần lớn nữ nhân ở thế giới này, cũng không vẫn chịu nổi.

"Nương nương, ngài thật sự chịu khổ." Đại An đau lòng nói, bàn tay nhẹ lướt qua phần bên trong đùi nàng. Nơi này, trên da thịt trắng nõn nàng có dấu một ngón tay cái và bốn dấu ngón tay. Chỉ có nam nhân dùng sức bắt lấy phần bên trong đùi nàng mới có thể lưu lại dấu vết ô thanh ái muội như vậy. Là hai vị Thái Tử! Hần thật sự đỏ kyo!!!

"Nương nương, tiểu nhân lập tức giúp người mát xa." Tiểu An đã sớm chuẩn bị tốt quỹ gối trước mặt Đỗ Kiều Kiều, dùng khăn mềm mại mà lau bọt nước trên người nàng, sau đó bôi dầu mè đặc chế cho nàng.

Bốn ngón tay rất ấn ý mà vuốt ve mát xa trên người Đỗ Kiều Kiều, tay dài được ăn ngon. Đỗ Kiều Kiều khi thì hút không khí tê tê tỏ vẻ rất đau, khi thì rên rỉ thoải mái um um a a.

"Nương nương, lực tay thế nào, có phải quá nhẹ hay không?" Đại An dịu dàng hỏi nói, ngón tay niết ép cơ bắp eo liễu nàng. Nơi này cũng có mấy dấu ngón tay ô thanh, hần xem đến vừa chói mắt lại đau lòng.

"Huynh đệ các người cứ mát xa, các người cảm thấy làm sao có thể làm ta thoải mái, liền trực tiếp làm vậy." Đỗ Kiều Kiều ghé vào trên giường lười biếng mà nói, "Đừng rồi, ta muốn nghỉ ngơi, các người an phận một chút cho ta."

Huỳnh đệ Đại An Tiểu An bốn mắt nhìn nhau, trong mắt đều cháy ra một loại vui sướng. Nương nương, không phụ bọn họ toàn tâm toàn ý hầu hạ cô nương, bởi vì gả cho người sau, còn ngầm đồng ý bọn họ càng thân mật mà hầu hạ nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Tiểu trư trư của ta

Editor: Yuki

Hai vị Thái Tử gia biết đêm tân hôn thế tử bọn họ lẩn lộn thăm, về sau liên tục hai ngày đều chỉ nhĩ tấn tư ma thân mật vuốt ve nàng, không có cùng nàng giao hoan. Chờ đến ngày thứ sáu nàng tiến cung, bọn họ mới sắp xếp để nàng bá kiến cha mẹ chồng, kính trà tức phụ.

Chức trách nữ nhân là hầu hạ hôn phu của nàng, dùng hết khả năng nhiều sinh nhi dục nữ cho nhóm vi phu, cho nên ngày thường không cần phụng dưỡng cha mẹ chồng, ngược lại bởi vì tần tảo phụ tuổi trẻ kiều mị dễ dàng hấp dẫn lực chú ý nhóm công công mà tránh gặp mặt nhóm công công. Hoàng cung không có quy củ sớm tối thừa hầu, sau khi Đỗ Kiều Kiều bá kiến qua Hoàng Hậu nương nương và Anh hoàng Cảnh đế liền sinh hoạt ở Đông Cung Thái Tử, ban đêm nỗ lực hầu hạ hai vị Thái Tử gia, ban ngày ngủ đến tự tỉnh, ngẫu nhiên đi trước mặt Hoàng Hậu lao lao việc nhà, gia tăng một ít cảm tình mẹ chồng nàng dâu.

Nàng má, Đỗ Kiều Kiều ngơ ngác mà nhìn hoa hải đường ngoài cửa sổ, tâm đã bay đến tường cao ngoài cung. Nữ nhân vào cung không giống phụ nhân đã kết hôn nhà khác, trừ khi hôn phu bọn họ dẫn các nàng ra cung, nếu không đời này cũng chỉ có thể ngồi tại trong cung, muốn gặp thân nhân chỉ có thể tuyên triệu tiến cung tới gặp.

"Nương nương, ngài đừng ưu thương." Về mặt Tiểu An lo lắng mà nói. Đỗ Kiều Kiều chỉ cần yên tĩnh, liền sẽ nhớ thương thân nhân ngoài cung.

"Ta nhớ tiểu trư trư." Đỗ Kiều Kiều buồn bã nói, "Không biết Đại An có thể nhìn thấy tiểu trư trư của ta hay không." Từ lúc bắt đầu huỳnh đệ Đại An Tiểu An liền được hai vị Thái Tử đồng ý, có thể tùy ý ra vào cửa cung, tiếp tục giúp nàng xử lý sản nghiệp tư nhân.

"Đại An đi qua phủ Nhan phò mã rất nhiều lần, Nhan phò mã và Nhan công tử không cho hán xem tiểu tiểu thư." Tiểu An an ủi nàng nói, "Chu công tử am hiểu vẽ tranh, ngài cũng thấy tranh trên dung lúc hai tháng ba tháng của tiểu tiểu thư rồi." Địa vị Tiểu tiểu thư ở phủ Phò mã thực khó xử, bởi vì nàng là đột nhiên xuất hiện ở trong phủ Nhan phò mã. Phò mã và công chúa tuyên bố với bên ngoài là cháu gái của mình, lại trước sau không nói cho người khác, mẫu thân cháu gái là ai. Nữ tư sinh, ở thế giới số lượng nữ nhân thừa thót, gần như rất ít thấy đăng ký danh sách ở quan phủ vào niên đại này.

"Nữ nhi mà ta sinh, hiện tại lại chỉ có thể thông qua bức họa nhớ bé, trên đời có mẫu thân nào xui xẻo như ta không?" Đỗ Kiều Kiều thở ngắn than dài, nước mắt trong suốt lẩn lộn trong mắt. Trọng sinh, cho hai vị Thái Tử đã chết sống lại vào cung đầu quyền đầu gia, lại làm hạnh phúc vốn có của ba người nàng, Tử Phong, Tín An lâm vào bị thương trong thống khổ. Ông trời bất công quá!

"Nương nương, ngài nỗ lực nắm chặt lòng nhóm Thái Tử, làm cho bọn họ mềm lòng, làm cho bọn họ cho phép ngài và nữ nhi, cùng Nhan công tử Chu công tử ngoài cung trông thấy mặt." Tiểu An thấp giọng nói, khuôn mặt thanh tú đến tựa như thiếu nữ che giấu thương tiếc đối với nữ chủ nhân. Bọn họ biết, nhóm Thái tử gia ngầm đồng ý nữ chủ nhân được có tình nhân, chính là không có bọn họ đồng ý, hai vị tình nhân kia cũng không được vào cung gặp nữ chủ nhân nha.

"Ta rất muốn thấy bọn họ, chỉ là ta càng lo lắng nhóm Thái Tử động sát tâm với cha con Tử Phong và Tín An." Đỗ Kiều Kiều lo lắng sốt ruột nói. Thế giới này yêu cầu nam nhân ít đổ kỵ, bao dung hôn phu khác của thế tử, chính là dục vọng chiếm hữu của nam nhân đối với nữ nhân đến từ trong xương cốt, không phải hậu thiên giáo hóa là có thể tiêu trừ.

"Tiểu tiểu thư đã sinh ra, ai cũng không thể thương tổn nàng. Nhan công tử có gia tộc Nhan thị và Thái Dương trưởng công chúa che chở, nhóm Thái Tử cũng không dám động hán. Chỉ là Chu công tử, có chút nguy hiểm. Chẳng qua tiểu nhân cho rằng, nếu nhóm Thái Tử không thể dễ dàng thương tổn Nhan công tử, cũng liền không cần phải chọc phiền toái thương tổn Chu công tử." Tiểu An rất bình tĩnh mà phân tích cho Đỗ Kiều Kiều nghe.

"Ta cũng là cho là như vậy." Đỗ Kiều Kiều khẽ gật đầu. Thời gian này nữ tử quá mức thừa thót, mỗi một nữ anh sau khi lớn lên đều là một lực sinh dục, cho nên, cho dù là tội thân phạm quan phạm vào tội lớn liên lụy chín tộc, nữ nhi cháu gái nhà bọn họ cũng sẽ không bị xử tử, những nữ hài đó chỉ biết bị thu vào quan phủ nuôi nấng, sau khi lớn lên chuyển môn t nôi dõi tông đường cho nam nhân không thể có thân phận hèn mọn nhưng lại có công huân. Nhan Tử Phong bị thương tổn sẽ làm tức giận Nhan gia và Thái Dương trưởng công chúa, còn sẽ làm nàng oán hăm hăm, cho nên nhóm Thái Tử không nghĩ thanh trừ tử tình địch Nhan Tử Phong cũng liền không có nhất định phải thanh trừ tình địch Chu Tín An.

○○○

"Đại thái tử điện hạ hồi cung." Bên ngoài cung nổ đột nhiên bẩm báo nói.

Đỗ Kiều Kiều lười nhác mà đứng dậy nghênh đón, thực mau liền nhìn thấy Đại thái tử cầm theo một vài đồ tròn dẹp hình hàng tre trúc lẳng hoa cười ngầm ngầm mà đi đến, phía sau còn có một đám cung nô đi theo.

"Kiều Kiều, ta mang một lễ vật đến cho nàng." Đại thái tử tựa như hiến vật quý mà giọng rõ lên trước mặt Đỗ Kiều Kiều, nam nhân muốn mang đến niềm vui cho nữ nhân, làm nữ nhân cam tâm tình nguyện sinh hài tử cho mình nhất định phải gãi đúng chỗ ngứa.

"Duệ Phong, chàng muốn đưa ta mèo hay là chó?" Đỗ Kiều Kiều đàm cười hỏi, duỗi tay cời bỏ hồng bó. Hậu cung tịch tịch, liền nữ nhân cung đấu đều không có. Ban ngày nhóm hoàng đế Thái Tử đều xử lý triều chính ở phía trước, Hoàng Hậu Thái Tử Phi cũng chỉ có thể đánh đàn hát họa đọc sách, cùng cung hầu đánh cờ, đi Ngự Hoa Viên tản bộ gì đó.

Cời bỏ khăn voan đỏ, Đỗ Kiều Kiều liền nhìn đến một nữ anh rất ngoan ngoan ngủ nằm ở giữa cảm knot lẳng hoa thật dày.

Đây là.....

Nàng không dám tin tưởng mà che miệng khẽ thấp tiếng nói nói: "Tiểu trư trư, tiểu trư trư của ta?" Nữ anh này ngủ thật sự ngoan, gương mặt tròn tròn đỏ bừng, cái miệng nhỏ đỏ rực hàm chứa ngôn tay cái mà còn xạch mà mút vào.

"Ngủ đến thật giống một con heo con." Đại thái tử Văn Duệ Phong cười nói, "Ta từ trong cung mẫu hậu một đường xách lại đây, nó cũng chưa tỉnh lại."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Kế ắm lòng

Editor: Yuki

Đỗ Kiều Kiều không ngờ Đại thái tử sẽ đưa tiểu trư trư tới trước mặt mình, oán hận trong lòng đối với huynh đệ bọn họ hơi giảm bớt một ít.

Ôm nữ nhi, vuốt khuôn mặt nhỏ ngủ thật sự ngọt của bé, nàng nức nở nói: "Nữ nhi của ta....." Còn có tiểu ếch xanh mà nàng vốn nên sinh ra, bởi vì thời gian thụ thai khác với Nhan Từ Phong trước khi trọng sinh mà không có sinh ra, đều là hải tử cốt nhục tương liên của nàng.

Cho lui nhóm cung nô bên người, Vân Duệ Phong khom lưng dịu dàngnói: "Chờ nàng mang thai, ta sẽ nghĩ cách để nàng và hai bọn họ gặp nhau."

Nâng lên kiều nhan ưu thương, vẻ mặt Đỗ Kiều Kiều u oán nói: "Bọn họ mới là hôn phu danh chính ngôn thuận của ta. Các người hoành đao đoạt ái, tạo thành cục diện xấu hổ như bây giờ." Bởi vì bọn họ trọng sinh, hôn phu nàng biến thành tình nhân, mà nàng bị nhốt ở trong cung mất đi tự do thân thể, đừng nói thường tham gia hoạt động giữa quan phu nhân, mà gặp mặt mẫu thân tần tử đều cần phải tiên tuyên triệu trước. Thấy phụ thân huynh trưởng..... nam nhân khác họ tiến hậu cung cơ bản không có khả năng!

"Kiều Kiều, tình cảm huynh đệ bọn ta đối với nàng tuyệt đối không thua hai bọn họ." Vân Duệ Phong trầm giọng nói, đôi mắt thâm thúy hiện lên bất đắc dĩ thỏa hiệp. Huynh đệ bọn họ cũng không đặc biệt sợ hãi thế lực Nhan gia, chỉ là bọn họ sợ lực lượng thần bí (hoặc là thần) để bốn người bọn họ cùng nhau trọng sinh. Bọn họ phát hiện mình trước tiên làm rất nhiều chuẩn bị đều không thể ngăn cản Đỗ Kiều Kiều và hai người Nhan Chu ký kết nhân duyên (tuy rằng vốn sinh ra nam hải biến thành nữ hải), cho rằng nhân duyên ba người bọn họ không cách chặn, huynh đệ bọn họ cưỡng cầu nhân duyên vốn không thuộc về mình nhất định phải bao dung nhân duyên của ba người bọn họ.

"Các người....." Đỗ Kiều Kiều nhắm mắt, làm nước mắt giữa hốc mắt chậm rãi chảy ra, "trước nay huynh đệ các người liền không có suy xét qua tâm tình của ta." Bởi vì cung phi tôn vinh mà không tự do, cho nên thế gia nữ tử rất ít nguyện ý gả vào cửa cung, trở thành công cụ sinh dục chuyển chúc của hoàng gia.

Nếu suy xét tâm tình của nàng, làm sao bọn ta có được nàng?

Đại thái tử Vân Duệ Phong đề bả vai nàng, "Đừng nghĩ quá nhiều, chờ nàng mang thai, ta tìm cơ hội dẫn hai bọn họ tiến cung tới đoàn tụ với nàng." Nếu trong lòng nàng trước sau oán trách bọn họ, trong miệng đồng ý sinh hải tử cho bọn họ, dù có mang hải tử cũng sẽ bởi vì nàng không thể khống chế cảm xúc mà sảy thai.

"Hy vọng người nói chuyện giữ lời, đừng thương tổn bọn họ." Đỗ Kiều Kiều kích động nói. Nhan gia không thể sử dụng lực, nhà nàng cũng không nhiều thế lực, lực lượng nàng có thể lợi dụng chỉ có năng lực thiên phú của nữ nhân, cùng với cảm tình bọn họ đối với nàng.

"Ừm." Vân Duệ Phong thấp giọng nói, khom lưng vuốt ve khuôn mặt tiểu trư trư. Tuy rằng nữ hải trần quý, nhưng đối với hoàng tộc bọn họ mà nói, lại là nhi tử càng nhiều càng tốt. Hắn hy vọng Đỗ Kiều Kiều thực mau có thể mang thai, sinh hạ nhi tử tốt nhất vẫn là của hắn (chuyện này chỉ có thể là chờ đợi, bởi vì hắn và đệ đệ sinh đôi đều không tránh thai, cũng không thể từ dụng mạo hải tử phán đoán hải tử là của ai).

Tiểu trư trư liên tục bị vuốt ve, đã tỉnh, mở mắt ra trông thấy Đỗ Kiều Kiều, đột nhiên cười khanh khách lên, đôi tay duỗi tới trước Đỗ Kiều Kiều.

"Nó nhất định còn nhớ rõ ta là nương nó." Đỗ Kiều Kiều kích động nói, bế l nữ nhi lên tâ hôn trái hôn phải.

"A a a a....." Tiểu trư trư ê ê a a kêu, đôi tay sờ loạn ở trên mặt Đỗ Kiều Kiều.

Thật đáng yêu!

Vân Duệ Phong nhìn, trong mắt tràn ngập ý cười, trái tim phảng phất bị tiểu nữ anh này hòa tan. Hắn lập tức quyết định, muốn sau khi Kiều Kiều sinh hạ nhi tử lại sinh nữ nhi cho hắn, nếu thật sự sinh không ra nữ nhi, liền giam tiểu trư trư nuôi nấng ở trong cung. Hắn là hôn phu danh chính ngôn thuận của Kiều Kiều, hải tử của Kiều Kiều, mặc kệ là trong giả thú hay là tự sinh, đều phải kêu hắn là phụ thân!

○○○

Tiểu trư trư Nhan Minh Nguyệt là bảo bối của Nhan gia, cũng là nhược điểm của Nhan Từ Phong, thực dễ dàng trở thành công cụ để nhóm Thái Từ áp chế Nhan gia và Nhan Từ Phong, làm sao Thái Dương trưởng công chúa dám dẫn bé tiến cung? Đương nhiên là nhóm Thái Từ làm ra bảo đảm gì đó.

Chạng vạng, Thái Dương trưởng công chúa muốn xuất cung, sai người lại đây ôm tiểu trư trư, Đỗ Kiều Kiều lưu luyến không rời, khóc thành lệ nhân.

"Đừng như vậy, hay là lần sau ta liền tìm cơ nào đó mang tiểu trư trư tiến cung." Vân Duệ Phong làm bạn Đỗ Kiều Kiều một buổi trưa dịu dàng mà uy hiếp nói. Nếu không phải hắn hứa với cô mẫu và dưỡng tuyệt không thương tổn tiểu trư trư, cô mẫu Thái Dương trưởng công chúa cũng sẽ không mang tiểu trư trư tiến cung, để mẹ con Kiều Kiều gặp nhau.

"Phải làm sao ta mới có thể thườn xuyên gặp mặt tiểu trư trư?" Đỗ Kiều Kiều nức nở hỏi.

"Sớm một chút mang thai." Vân Duệ Phong dịu dàng nói, "Chỉ cần xác định nàng mang hải tử của Vân gia bọn ta, ta sẽ để cho tiểu trư trư thường xuyên vào chơi với nàng, cũng sẽ nghĩ biện pháp làm cho hai bọn họ tiến cung gặp nàng." Nữ nhân vào cung không được phép ra cung, Kiều Kiều muốn yêu đương vụng trộm với nhóm tình nhân, cũng chỉ có thể ở trong cung. Nam nhân bên ngoài muốn tiến cung, chỉ có được bọn họ huynh đệ cho phép. Người giúp thế tử trộm lên phen, nam tử hoàng tộc làm loại chuyện hại người mà chẳng ích ta cũng chỉ có hai huynh đệ bọn họ.

#Team hai vị thái tử điểm danh =>)) Huhu thâm tình quá

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua: Cường Chế Nhiều Phu* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.